

İSTANBUL AYDIN
ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ
FAKÜLTESİNDEN
HİZMET HASTANESİ

SERVICE HOSPITAL
AT İSTANBUL AYDIN
UNIVERSITY FACULTY
OF DENTISTRY

02

MONSANTO VE
KÜRESEL GIDA
HAKİMİYETİ

MONSANTO AND
GLOBAL DOMINATION
ON FOOD SECTOR

Ellen Brown

06

GERGİNLİK TIRMANIYOR:
AMERİKA'NIN ASYA
STRATEJİSİ
ÇİN ENGELİNE TAKILDI

TENSION IS ESCALATING:
ASIAN STRATEGY OF
AMERICA HAS BEEN
STUCK IN THE CHINESE
OBSTACLE

Daniel Schearf - Vasilij Kaşın

12

AVRUPA BİRLİĞİ:
BAŞARISIZ MÜLTECI
POLİTİKASI

EUROPEAN UNION:
UNSUCCESSFUL
POLICY OF REFUGEES

Kirstin Hausen

15

AB, BİRLİK DEĞİLMİŞ!
AVRUPA BİRLİĞİ
SAVUNMASINA
İNGİLİZ FRENI

THERE ARE
CLAIMS THAT
EU IS NOT A UNION:
ENGLISH BRAKE
AGAINST THE
DEFENSE OF THE
EUROPEAN UNION

Christoph Hasselbach

20

AYDIN

Sayı / Issue: 20

ORTADOĞU'DA YENİ AÇILIMLAR

UPDATED BALANCES IN THE MIDDLE EAST AND NEW DEVELOPMENTS

Euronews

Geçtiğimiz sonbaharda da dünya bu nitelikte, küresel ve bölgesel güçlerin uzlaştığı üç görüşmeye sahne oldu. Üstelik bunların biri sadece telefon görüşmesiydi. Ama Ortadoğu coğrafyasında fay hatlarını tetikledi, bölge güçlerini yeni pozisyon almaya zorluyor.

Devlet başkanları, dışişleri bakanları konumları gereği yabancı muhataplarıyla her gün sayısız görüşmeler yaparlar. Bunların bir bölümü gündelik işler bir bölümü sıradan temaslardır. Küçük, çok küçük bir bölümü ise tarihi görüşmeler sınıfına girer. Bunlar tarihin akışını değiştirirler. Çünkü gerçeklerle yüzleşilen, karar anının geldiği, konuşulduğu, neticeye bağlandığı buluşmalardır.

DEVAMI SAYFA 3'DA

During this autumn the world has witnessed three negotiations as a result of which the global and regional powers have reached a compromise. What is more one of those contacts was only a phone-call but it triggered fault lines in the middle-east geography and forces the regional powers to adopt a new position.

Heads of states and ministers of foreign affairs make countless contacts with their foreign counterparts every day as a requirement of their positions. Some of those contacts are related to daily matters while some of them are about ordinary affairs. Only a small and in deed very small part of those contacts may be classified as historical contacts.

CONTINUES ON PAGE 3

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİNDEN HİZMET HASTANESİ

*SERVICE HOSPITAL AT ISTANBUL AYDIN
UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY*

*Istanbul Aydın Üniversitesi
Diş Hekimliği Fakültesi,
Ağız ve Diş Sağlığı
Merkezinden sonra Diş
Hekimliği Fakültesine bağlı
Diş Hastanesi projesini
hayata geçirdi.*

Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi ile yaklaşık 3 yıldır halka hizmet veren İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, 90 ünitelik yeni Hizmet Hastanesiyle Florya kampüsünde sağlık hizmeti vermeye başladı. Profesör, doçent ve yardımcı doçentlerden oluşan hekim kadrosu ve son teknoloji ile donatılmış klinik alt yapısıyla 1 Ocak itibaren hizmete giren Diş Hastanesinin özel kurumlarla ve SGK anlaşması bulunuyor.

Diş hekimliğinin tüm branşlarında SGK güvencesiyle diş tedavi hizmetleri vermeye başlayan İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Hastanesi, 10-19 Ocak 2014 tarihleri arasında Airport, Fly-inn, Arena Park ve Star City alışveriş merkezlerinde halkı ağız ve diş sağlığı hakkında bilinçlendirme çalışmaları yürütecek. Çocuklar için özel üniteleri bulunan hastane, çocukların ilgisini çekecek ve diş tedavisi konusunda korkularını yenmelerini sağlayacak etkinlikler gerçekleştirecek. İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi hazırladığı stantlarda, diş maskotları, fotoğraf panoları ve fotoğraf sergileriyle farkındalık yaratmayı hedefliyor.

*Istanbul Aydın University
Faculty of Dentistry has
brought the Dental Hospital
into being as affiliated
to Faculty of Dentistry
following Oral and Dental
Health Center.*

Istanbul Aydın University providing services to the community for approximately 3 years with the Oral and Dental Health Center started to provide healthcare service at Florya campus with its Service Hospital having 90 units. Dental Hospital put into service as of 1st January with its physician personnel consisting of professors, associate professors and assistant professors and clinical infrastructure equipped with the cutting edge technology has concluded agreements with private institutions and Social Security Institution.

Aydın University Faculty of Dentistry Hospital will carry out awareness raising works on oral and dental health to the community at Airport, Fly-inn, Arena Park and Star City shopping malls between 10-19 January 2014. The hospital having special units for children will implement events which will interest children and ensure them to overcome their fear of dental treatment. At the stands prepared by Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, it aims to raise awareness with dent mascots, photograph boards and photograph exhibitions.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ UYGULAMA GAZETESİ
AYDIN
İSTANBUL AYDIN UNIVERSITY PERIODICAL JOURNAL

1 Ocak-1 Mayıs 2014 / 1st January - 1st May 2014

SAYI / ISSUE: 20

İmtiyaz Sahibi / Beneficiary
İAÜ Mütavelli Heyet Bşk. / IAU Chairman of the Board of Trustees
Dr Mustafa AYDIN

Genel Yayın Yönetmeni / Chief Editor
Özgül YAMAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Editor in Charge
Av. Nigar ÇELİK

Yazı İşleri Müdürü / Editor
Nabi SARIBAŞ

Haber Merkezi / News Center
Erhan YÜKSEL

Dünya Haberleri / World News
Turquie Diplomatique

Tasarım ve Uygulama / Design and Application
İAÜ Görsel Tasarım Birimi / IAU Visual Design Unit
Arif İBİŞ

Basım Yeri / Printing House
Ceren Matbaa / Ceren Printing House
Namık Kemal Mah. 122. Sok No: 8 Esenyurt İSTANBUL

İletişim / Contact
İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesi
Beşyol Mah. İnönü Cad. No: 38
Küçükçekmece / İSTANBUL
0212 444 1 428 - 1224

Gazetede yayımlanan yazılar kurumun değil, yazarların görüşleridir.
The articles published in the journal are the views of the authors, not of the entity.

ORTADOĞU’DA YENİ AÇILIMLAR

UPDATED BALANCES IN THE MIDDLE EAST AND NEW DEVELOPMENTS

BAŞ TARAFI SAYFA 1’DE

Reagan ile Gorbacov’un Soğuk Savaşı sonuna yaklaştıran 1986’daki Rejkavik Zirvesi ya da İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Avrupa’nın üç büyükler arasında etki alanlarına bölündüğü Yalta ve Potsdam konferansları gibi. İçinde bulunduğumuz bu sonbaharda da dünya bu nitelikte, küresel ve bölgesel güçlerin uzlaştığı üç görüşmeye sahne oldu. Üstelik bunların biri sadece telefon görüşmesiydi. Ama Ortadoğu coğrafyasında fay hatlarını tetikledi, bölge güçlerini yeni pozisyon almaya zorladı, zorluyor.

6 Eylül’de St. Petersburg’daki G20 Zirvesi’ndeki Putin-Obama görüşmesinden, 14 Eylül Cumartesi günü Cenevre’de Amerikan Dışişleri Bakanı John Kerry ve Rusya Dışişleri Bakanı Sergei Lavrov arasındaki Suriye’nin kimyasal silahlardan arındırılması konusunun masaya yatırıldığı Cenevre buluşmasından ve 27 Eylül’deki Amerikan Başkanı Obama ile İran Cumhurbaşkanı Ruhani arasındaki telefon görüşmesinden söz ediyoruz. St.Petersburg’da, ABD’nin Suriye’ye askeri müdahale tehdidinin gölgesinde Obama ve Putin 20 dakika süren bir görüşme yaptı. İki lider, Suriye üzerindeki çekişmenin öngörülemez riskler içerdiğini, dolaylı da olsa askeri bir karşılaşmanın kaçınılmaz olduğu gerçeğini gördükten sonra, dışişleri bakanlarına siyasi çözüm için bir araya gelmeleri talimatı verdiler.

Suriye muhalefeti dağınık

Rusya’daki “anlaşmama konusundaki anlaşma” üzerinden 27 Eylül’deki Kerry-Lavrov Cenevre görüşmesi gerçekleşti. Tarafları bu kilitlenmeye getiren yaz aylarında Esad rejiminin gösterdiği direnç, bu direncin arkasında açıkça görülen İran ve Hizbullah desteği oldu. Rejim önemli stratejik kazanımlarla sahadaki moral ve güç dengesini lehine çevirmiş, Suriye muhalefeti daha da dağınık bir görünüme kavuşmuş, üstelik Batı’nın ve Rusya’nın çıkarlarını benzer şekilde tehdit eden radikal unsurlar ilk kez alan hakimiyeti elde etmeye başlamıştı. Suriye’nin parçalanması, etki alanlarına bölünmesi hem İsrail’in hem de diğer komşuların risk altına girmesi anlamına geliyor. Tüm bunlara bölgedeki Suudi Arabistan gibi Sünni, Batı yanlısı, Körfez ülkelerindeki İran korkusunun güçlenmesi eklendi.

Bu yeni tablo üzerinden Lavrov ve Kerry, ne olacağı belirsiz bir Suriye yerine kimyasal silahlardan arındırılmış bir Esad rejiminin –zehiri alınmış yılan misali- Suriye iç barışının olmasa da bölgesel ve küresel barış tercih edilir olduğu sonucuna vardı. Bu uzlaşma ABD ve Rusya’yı bir çatışmadan uzak tutacak, iki tarafın da endişelerini karşılayacaktır.

BM kararı Güvenlik Konseyi’nde kabul edildi

Suriye rejimi de bu resmi doğru okudu ve akılcı bir adımla kimyasal silahları vererek kendi geleceğini bir süre için daha kurtarmış oldu. Bu uzlaşma üzerinden Suriye’nin kimyasal silahlarını 2014 ortasına kadar imha etmesini gerektiren 2118 sayılı Birleşmiş Milletler kararı Güvenlik Konseyi’nde kabul edildi. Suriye somut adımlar attı, Amerikan yönetimi nezdinde kredi kazandı. Bu gelişmeler Ortadoğu’da Türkiye, Suudi Arabistan, İran gibi bölge güçlerinin dengeleri yeniden değerlendirmesini gerektiren ilk büyük değişimdi.

İkinci gelişme/görüşme Birleşmiş Milletler Zirvesi için New York’a giden İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani’nin Başkan Obama ile yaptığı telefon konuşması oldu. Öncesinde Kerry de İranlı mevkidaşı Cevad Zarif ile masaya oturmuştu. Ekonomik sorunlar, bastırılmış muhalefetin her an sokağa dökülme potansiyeli ve Batı ile sorunlu diplomatik ilişkiler dolayısıyla sıkışan İran, Suriye’deki direnci siyasete tahvil ederek kendisine alan açmak için Washington’a göz kırptı. Amerikan yönetimi de 1979 İslam devrimine kadar bölgedeki en önemli müttefiki olan İran’a kayıtsız kalmadı. İran ile ilişkileri geliştirerek, Suriye’de eli güçlenen Rusya’nın etkisini azaltmak, Basra Körfezi’nin güvenliğini arttırmak için diplomasi kanallarını çalıştırdı. Tüm bunlar bölgede yeni dengeler, yeni ilişkiler anlamına geliyor.

Ortadoğu’da diğer aktörler rahatsız

Ortadoğu denklemine diğer aktörleri, İran’ın yükselişinden, Suriye’deki rejimin ömrünün uzamasından rahatsız. Buna, İran ile son yıllarda iyi ilişkiler geliştiren, kapılarını ardına kadar Tahrân’a açan Irak da dahil. Bölgenin ağır topları Suudi Arabistan, Türkiye ve Irak hatta Mısır

HEAD SIDE IS ON PAGE 1

They change the course of history because they are contacts during which the related parties confront with realities, the mment of decision has come and decision are talked about and finalized. Examples are the Rejkavik Summit in 1986 made between Reagan and Gorbacev which had brought the cold war closer to an end or Yalta and Potsdam conferences held in the aftermath of the second world war between rhe three big powers of Europe for the purpose of dividing the zones of influence. The world has also been the scene of three similar negotiations during which global and regional powers have reached a compromise.

What is more one of those negotiations was only in the form of a phoe talk but it has triggered the fault lines in the middle-eastern geography and forced the regional forces to take a new position. We are talking about the talks between Putin and Obama during G20

MÜCADELE UZAYA KAYIYOR AB’DEN ‘İNSANSIZ’ ATAĞI

THE FIGHT SHIFTS INTO THE SPACE

THE MOVE FROM EU FOR UNMANNED AIR VEHICLES

Askerî havacılığın önemli unsurları arasında yer alan insansız hava araçları konusunda ABD ve İsrail’e “bağımlı” olan AB ülkeleri, ‘Avrupa yapımı” araçlar için kolları sıvadı

Türkiye ile Kuzey Irak Bölgesel Kürt Yönetimi sınırında kayıp bir yer olan Habur, Iraklı Kürtler için bir sembol hülîne geldi: Bursi, Bölgesel Yönetim’in merkezi Erbil’in güneyinde bulunan Taktak havzasından gelen boru hattının, dünya pazarlarına dağıtım yapacak dev Kerkük-Ceyhan boru hattı ile bağlantı noktası. Şimdiye kadar bu boru hattından Türkiye’deki Ceyhan Limanı’na sadece Irak’ın güneyinden petrol taşınyordu. Irak Bölgesel Kürt Yönetimi, kasım ayında Türkiye ile bir petrol ve gaz ihracat anlaşması imzaladı. Bağdat merkezi yönetimi ile petrol gelirlerinin paylaşımı hususunda çıkan anlaşmazlığa rağmen aralık sonunda özerk bölgeden kuzeydeki büyük komşuya doğru boru hattı aracılığıyla tedarikler başladı. Irak içerisinde cereyan eden bu çekişme, Ankara’yı Bağdat’ı kırmamak için ihtiyatlı hareket etmeye teşvik etti. Enerji Bakanı Taner Yıldız, varillerin Irak hükümetinin rızası olmadan uluslararası piyasalarda satışa sunulmayacağını vurguladı. Hatta Ankara, Bağdat ile Erbil arasındaki petrol kavgasının çözülmesini sağlamaya çalışıyor.

Sorunun çözülmesi Türk hükümetinin yararına olur. Zira akaryakıt üreticisi büyük ülkelerin (Rusya, Azerbaycan, Kazakistan, Türkmenistan, İran ve Irak) kavşağında ve Avrupa’nın kapılarında bulunan Türkiye’nin iki kaygısı var: İlki, İhtiyacı olan enerji tedariği üzerindeki güvenceyi artırmak. Zira ülke, petrol ihtiyacının yüzde 92’sini ve doğal gaz ihtiyacının yüzde 98’ini ithal ediyor ve bu anlamda Rusya ve İran’a bağımlı. Dolayısıyla Kürt petrolü iyi gelecektir. Ancak 20 bin kilometrelik bir boru hattı olan Türkiye, aynı zamanda Orta Asya ve Orta Doğu akaryakıtlarının Avrupa’ya taşınması konusunda enerji “kavşağı” pozisyonunu ve dolayısıyla da bölgedeki siyasi ağırlığını güçlendirmek istiyor. Avrupa’nın savunduğu Nabucco Projesi’nin zorda olmasına rağmen birçok petrol ve doğal gaz boru hattı Türkiye’den geçiyor. (Fransız Le Monde gazetesi - 8 Ocak 2014, özettir)

ve İsrail de bu gelişmeye iki yönlü tepki verecek gibi görünüyor. Londra’daki Suriye’nin Dostları toplantısında; Suudi Arabistan güçlü bir biçimde Cenevre II’de Esad rejiminin kalıcı hale gelmesine karşı pozisyon aldı. Türkiye de benzer bir noktada. Bu iki ülke Suriye muhalefeti üzerinden Washington’u ve Moskova’yı sıkıştırmaya çalıştı. İkinci yaklaşımın da işaretleri ortada. Türkiye bir süredir sorun yaşadığı Irak ile ilişkileri onarma yolunda. Irak da her ne kadar İran ile ilişkilerden faydalansa da bu ülkenin bir uydusu gibi olmak istemiyor. İran etkisini Türkiye ile dengelemek gerektiğinin farkında. Irak başbakanı Maliki’ye yapılan davet, Irak Dışişleri Bakanı Hoşyar Zebari’nin Ankara’ya gelişi bu kapsamda değerlendirilmeli. Önümüzdeki günlerde İran’a karşı Suudi Arabistan-Türkiye-Irak eksenli, dışarıdan İsrail ve Mısır’ın destek olduğu başka dengeleme hamleleri de görüleceğiz.

EU countries which are dependent on USA and Israel for Unmanned air vehicles, which are among the important components of the military aviation, have rolled up their sleeves for the production of such vehicles made in Europe.

Habur which is a lost place located on the border between Turkey and North Iraqi Regional Kurdish State has become a symbol for the Iraqi Kurds. This is the connection point between the pipe line coming from the Taktak basin which is located in the south of the capital of the regional state, Erbil, and the giant Kerkük-Ceyhan pipe-line which shall distribute the oil to the world markets. Until the present day, only the oil coming from the south of Iraq had been carried through this pipe line to the Turkish port of Ceyhan. The regional Kurdish government in northern Iraq has signed an oil and natural gas agreement with Turkey in the month of November. Oil supply from the autonomous region to the big neighbor in the north has begun through the pipe line at the end of December despite the dispute with the central government in Baghdad regarding how to share the oil revenues. This strife which was going on within Iraq has led Ankara to behave prudently in order not to give offense to Iraq. Minister of energy, Taner Yıldız has emphasized that the barrels would not be put on sale in the international markets without the consent of the government of Iraq. Ankara had even attempted to resolve the dispute between Baghdad and Erbil about oil.

Solution of that problem would be to the benefit of the Turkish government because Turkey which is at the crossroads of the big countries (like Russia, Azerbaijan, Kazakistan, Turkmenistan, Iran and Iraq) which are fuel-oil producers and at the gate to Europe has two concerns: The first one is to increase the assurance on the supply of energy which it needs since the country imports 92 % of its demand for oil and 98 % of its demand for natural gas and is dependent on Russia and Iran in that regard. For that reason the Kurdish oil shall be good for Turkey.

However Turkey which has a pipe-line of 20.000 km also wants to strengthen its position as an energy crossroad in respect of the transportation of the fuel-oil of middle-asian and middle-eastern origin to Europe and consequently to increase its political influence in the region. Many oil and natural gas pipe-lines pass through Turkey despite the difficult situation of the Nabucco project which is advocated by Europe (French Le Monde newspaper - January 2014, summary).

summit held in St. Petersburg on September 6, Geneva meeting held between the American minister of foreign affairs John Kerry and the russian minister of foreign affairs Sergei Lavrov on September 14, Saturday, during which the removal of the chemical weapons of Syria had been put on table and the phone call between the American president Obama and the iranian president Ruhani on September 27. Obama and Putin made a meeting that lasted 20 minutes in St. Petersburg under the shadow of the threat of USA to make an military intervention to Syria. Having seen that a strife over Syria involves unanticipated risks and a military confrontation is inevitable, albeit indirectly, the two leaders instructed their ministers of foreign affairs to meet together in order to find a political solution. The meeting between Kerry and Lavrov took place in Geneva on September 27 following the “agreement on disagreement” in Russia. What had brought the parties to this deadlock has been the resistance shown by the Esad regime during the summer months and the support of Iran and Hizbullah behind that resistance which was clearly observable. The syrian regime has turned the balance in terms of moral and power in the battle field in favour of itself by means of signifiant strategic gains, the syrian opposition has fallen into a disorderly state and what is more, radical elements which threatens the interests of the western world and Russia alike has begun to seize strongholds in the battle field for the first time. Disintegration of Syria and its being divided into zones of influence meant that the interests of both Israel and other neighbors of Syria are put under risk. The strengthening of the fear of the countries in the gulf region like Saudi Arabia, which are sunni and pro-western, from Iran has been an factor that has been added on all the foregoing developments.

In the light of this general Picture Lavrov and Kerry have came to the conclusion that an Esad regime which is purged of chemical weapons is more preferable instead of a Syria of which future is uncertain as well as a regional and global peace is more preferable than the domestiv peace in Syria. This compromise shall keep America and Russia away from conflict and would satisfy the concerns of both parties. The syrian regime has also read that picture correctly, took a clever step by accepting to deliver the chemical arms and rescued its future for a period of time in this way. Following that compromise the resolution of UN no. 2118 has been accepted by the security council. Syria has taken concrete steps and increased its credibility with the American administration. These developments was the first big change which required the regional forces in the Middle-East like Turkey, Saudi Arabia and Iran to re-evaluate the balances. The second development was the phone-call between the Iranian president Hasan Ruhani, who had gone to New York for the United Nations summit meeting and the US president Obama. Before that talk US minister of foreign affairs Kerry has come together with his Iranian colleague Cevad Zarif. Iran which was in a difficult situation because of the economic problems, the potential of the repressed opposition to pour into streets at any time and the problematic diplomatic relationships with the western world has winked at Washington in order to open a movement area for itself by converting the resistance movement in Syria into politics. American administration too didn’t remain indifferent to Iran which was its most important ally in the region until the Islamic revolution in 1979. It has set the diplomatic channels to work by developing its relations with Iran for the purpose of reducing the influence of Russia, of which strength in Syria has increased, and for increasing the security of the Persian Gulf. All these meant new balances and new relations in the region. Other actors of the Middle-East regime are uneasy about the rise of Iran and the extension of the lifetime of the regime in Syria. Iraq which had developed good relations with Iran in the recent years and opened its doors to Teheran to the end is also included among those actors. It seems that the big guns of the region like Saudi Arabia, Turkey and Iraq and even Egypt and Israel shall show a two dimensional reaction against that development.

During the meeting of the friends of Syria in London: Saudi Arabia has taken a strong position against the prospect of the Assad regime to remain in power in Geneva II. Turkey has also a similar approach. These two countries have tried to make pressure on Washington and Moscow by supporting and using the opposition in Syria. There are signs of the second approach as well. Turkey is in the process of reinstating its relations with Iraq with which it had been experiencing some problems. On the other hand although Iraq wants to make use of its relations with Iran it does not want to be a satellite of that country. Iran is aware of the fact that its influence on Iraq is to be balanced by Turkey. The invitation made to the Iraqi prime minister Maliki as well as the visit of the Iraqi minister of foreign affairs Hosyar Zebari to Ankara must be evaluated within this scope. In the coming days we shall witness other balancing attempts against Iran led by the Saudi-Turkey axis supported by Israel and Egypt from outside.

KAZANANLAR VE KAYBEDENLER İRAN NÜKLEER ANLAŞMASINDAKİ ESAS MESELE WINNERS AND LOSERS THE BASIC PROBLEM REGARDING THE NUCLEAR AGREEMENT WITH IRAN

İranlıların özgür bir basın, barışçıl gösteri, bağımsız sendikalar, kadın hakları ve öğrenci dernekleri kurma gibi kurumsal değişimler olmaksızın, ekonomik yaptırımları sınırlı da olsa kaldırmak, kısa vadede sıradan İranlılar üzerindeki ekonomik zorlukları azaltmak ancak uzun vadede İran'ı yöneten ordu-güvenlik-istihbarat-dini elitin elini güçlendirmek ve böylece bu elitin baskılama kabiliyetini kuvvetlendirmek demektir.

Lifting the economic sanctions on Iran even to a limited extent without introducing institutional changes in that country like free press, peaceful demonstrations, founding independent trade-unions and student associations and pursuing women's rights means alleviating the economic hardship suffered by ordinary Iranians on one hand but strengthening the position of the elite group formed by the army- security and intelligence forces and clergy and rules the country on the other hand, which in turn means strengthening the capacity of that elite group to apply pressure on the people of Iran.

Prof. Hamid Dabashi *

İran ile ABD arasındaki tarihi anlaşmanın kazananları ve kaybedenleri üzerine... İran ile P5+1 denilen devletler arasındaki tarihi anlaşmadan hemen sonra, Beyaz Saray, geçici uzlaşmaya ilişkin bir bilgilendirme yayımlayarak, kendi ülke çıkarları adına açık bir U dönüşü yaptığını gösterdi. Aynı esnada IRNA (İslam Cumhuriyeti Haber Ajansı) da, Beyaz Saray'inkinden pek farklı olmayan fakat anlaşmanın daha bütünlüklü bir resmini sunan kendi elindeki tam metni yayınladı. U dönüşü savaşı ciddi ciddi başladı. Ancak herhangi bir U dönüşünün ötesinde, bu anlaşmanın oldukça temel ve basit bazı özellikleri mevcut. New York Times tarafından yayımlanan ayrıntılı analize göre, anlaşmanın ana fikri şudur: “İran şimdilik nükleer silah için yakıt üretecek teknoloji ve maddeleri elinde bulundurmaya devam edecek. Fakat İran bazı mali destekler alır, yaptırımların büyük kısmı devam ederken, anlaşma İran'la nükleer meselenin ‘patlak vermesini’ bir süre erteleyecektir”.

Kazananlar ve kaybedenler

Bu anlaşmadaki açık zafer, nereden bakarsak bakalım, oldukça kritik bir dizi nedenle İran halkıdır. Çünkü askeri saldırı tehdidi en azından geçici olarak askıya alındı; İsrail'den ve Suudi Arabistan'dan ABD'li yeni-muhafazakârlara ve bunların İranlı sürgündeki elemanlarına, İran'daki yönetici rejimin hastalıklı kesimlerine, İran halkının iyiliğini düşünen çok İslam Cumhuriyeti'nden nefret eden sürgün muhalefete kadar uzanan savaş çığırtkanlarının hepsi kesin olarak itibarını yitirdi.

İranlıları doğrudan etkileyen yaptırım biçimleri –“İranlı öğrencilerin harç masraflarının” ödenmesi ya da “İran'ın gıda, tarımsal ürün, ilaç, tıbbi cihaz satın alabilmesi” gibi koşullarla– bir miktar hafifledi. ABD ile İsrail Devleti ilişkilerini düzenleyen AIPAC ve onun sürgündeki İran muhalefeti içindeki açık ya da gizli destekçileri ağır darbe yerken, savaş-karşıtı ve yaptırım-karşıtı hareket, moral bir üstünlük kazandı. Ancak yönetici rejimin, İran'ın ulusal çıkarlarını korumanın derdinde olduğuna göre, kutlayacak pek az şeyi var – yayımlanan bilgilendirme metinleri ortada, P5+1'e şartlı bir teslimiyetin söz konusu olduğunu gösteriyor. Şunun gibi nedenlerle “İran [uranyum] zenginleştirme işlemini yüzde 5'te durdurmayı taahhüt etti.”

About the winners and losers of the historical agreement between Iran and USA... Just following the historical agreement made between Iran and the states called P5+1, White House has released an announcement about the temporary compromise and showed that it has clearly made a U-turn in the name of the interests of its own country. Simultaneously IRNA (Official news agency of the Islamic Republic) published the full text available to it which was not very different from that of the White House but presented a more complete picture of the agreement. The war of U-turns has seriously begun. However apart from any U-turn, this agreement has some quite basic and simple points. According to the detailed analysis published by New York Times newspaper, the main idea of the agreement is as follows: ‘Iran shall for the time being continue to possess the substances which are required to produce nuclear arms and fuel. However while Iran gets some financial support and the sanctions continue to remain in force to a great extent, the said agreement shall postpone the break-out of the nuclear problem with that country.

Winners and Losers

The victorious party of this agreement is the people of Iran for a couple of reasons, from whichever side we may look at the problem, because the threat of military attack has at least been suspended. All those warmongers ranging from Israel and Saudi Arabia to the American neo-conservatives and their Iranian collaborators in exile and from the insane sections of the ruling class in Iran to the Iranian opposition in exile which is characterized by hatred against the Islamic Republic rather than acting out of concern for the Iranian people, have absolutely lost their prestige.

The types of sanctions which directly influence the Iranians has been alleviated to a certain extent by the payment of school fees of the Iranian students or allowing Iran to buy articles like foodstuff, agricultural products, drugs, medical devices etc. While AIPAC which regulates the relations between USA and the Israeli State and its open or secret supporters within the Iranian opposition movement in exile had suffered a severe blow, the anti-war and anti-sanction movement had experienced a moral superiority. However the ruling regime has very little to celebrate since it is concerned with the protection of the national interests of Iran – the informatory texts which has been released are obvious, they show that there is a conditional surrender of Iran to P5+1. This is evidenced by the following facts: “Iran has undertaken to stop the process of enrichment of uranium at 5%” and “Iran has accepted to suspend the development of its uranium enrichment capacity” and it will get nothing in return. The initial compensation amount of 7 billion USD which has been given to Iran corre-

ABD VE SUUDİ ARABİSTAN'IN ARASI AÇILIYOR

ABD AND SAUDI ARABIA ARE FALLING APART FROM EACH OTHER

Meredith Buel - Amerikanın Sesi / Voice of America

Amerika ve Suudi Arabistan arasında yıllardır süren sağlam ilişkilerde gerilim artıyor. Suudi hükümet yetkilileri Amerika'nın Suriye'deki iç savaşla ilgili politikasına büyük öfke duyuyor. Suudiler Mısır'daki askeri hükümeti destekliyor. Amerika ise Muhammed Mursi'yi deviren askeri darbe sonrasında Mısır'a yaptığı milyonlarca dolarlık yardımı askıya aldı. Ancak Suudiler'i en çok kaygılandıran, en büyük rakipleri olan İran'ın askeri gücü, ve İran'ın nükleer programıyla ilgili görüşmelerde Washington ve Tahran'ın arasında buzların erimesi. Clifford May Demokrasileri Savunma Vakfı Başkanı: “Suudiler'in kızgınlık ve düş kırıklığı yaşadığını görüyoruz. Bunun temel nedeni, Amerika'nın şu anda Ortadoğu'da liderlik göstermekten çekinmesi.”

Suudi Arabistan Amerika'nın Suriyeli muhalifleri silahlandırmaktan kaçınmasından da memnun değil. Suudiler ayrıca Beyaz Saray'ın Esat'a karşı füze saldırıları düzenlemek yerine ülkedeki kimyasal silahları ortadan kaldırmayı seçmesinin Beşar Esat'ın ülkedeki konumunu güçlendirdiğini söyleyerek, bu durumdan hoşnutsuzluklarını belirtiyor. Beşar Esat “Bir dahaki seçimlerde adaylığımı engelleyecek bir engel göremiyorum.” diyor. Riyad ise Ortadoğu sorunlarını çözmedeki başarısızlığını neden göstererek Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyeliğini ise reddediyor. Ortadoğu uzmanı Hani el-Cemal “Suudi Arabistan zengin bir ülke. Bir bölge gücü olarak Suriye krizi konusunda söz hakkı olması gerektiğini ve kimse'nin fikrini başkasına dayatmaması gerektiğini göstermeye çalışıyor.” diyor. Amerika Dışişleri Bakanı John Kerry Suudiler'in Washington'un bazı kararlarından duyduğu hayal kırıklığını an-

The tension is increasing in the relations between America and Saudi Arabia which has been steady for years. The officials of the Saudi government feel a great anger against America's policy on the civil war in Syria. Saudis support the military government in Egypt while America has suspended the aid made to Egypt in the amount of millions of dollars following the military coup d'etat that has overthrown Muhammed Mursi. However what worries the Saudis the most is the military power of their biggest rival, i.e Iran and the fact that the ice has been broken between Washington and Teheran during the talks on the nuclear program of Iran. Clifford May, President of the Foundation for the Protection of Democracies says the following in this regard: “We see that the Saudis are angry and disappointed. The main reason of this situation is the abstention of America from showing its leadership in the Middle-East at the moment.” Saudi Arabia is also angry at seeing that America refrains from arming the opposition forces in Syria. Saudis also claim that the position of Assad has been strengthened as a result of America's opting for removing the chemical weapons in Syria instead of launching missile attacks against Assad.

Assad says the following: “I see no obstacles in front of my candidacy for presidency in the next elections.”. Riad also refused the membership of the Security Council of the United Nations on the grounds that the council has failed to solve the problems in the Middle-East. Middle-East expert Hani el-Cemal says the following in this regard: “Saudi Arabia is a rich country. It thinks that it has to have a say about the crisis in Syria as a regional power and wants to show that no state must impose its own views on the others.” The American foreign minister John Kerry has said that he understands the disappointment of the Saudis about some of the decisions taken by Washington but added that the cooperation between the allies continues. “Looking forward, I believe that we share the same view and

Jeopolitikteki değişim

Change in geopolitics

Her ne olursa olsun, anlaşmanın açık mağlubu ise İsrail'dir. İran'ın Natanz ve Fordow'daki IAEA müfettişlerine günlük erişim sağlamayı içeren ancak onunla sınırlı olmayan şeffaflığa dönük olağanüstü sadakati, geçmiş zamanlara ait hayret verici bir sömürgeci kibirle, nükleer savaş başlıkları edinmeyi bile reddederek, bir de nükleer tesislerini kolayca denetlenmesine izin veren bölgedeki yegâne nükleer güce dönük ilgiyi kaçınılmaz biçimde azaltacak.

ABD'nin yardım ettiği ve kıskırttığı İsrail ise İran'a bir nükleer silah geliştirme ihtimaline yaklaşmasına bile izin vermeyecek bir baskıyı sürdürürken, diğer yandan kendi nükleer cephaneliğini muhafaza etmeyi başaracak. Bölgede barış arayışı dert ediliyorsa şayet, İran'ın herhangi bir nükleer silah geliştirmekten alıkonulması olgusu, kesinlikle iyi bir haberdır. Fakat artık dünya, komşularının herhangi birinden gelecek herhangi bir tehdide karşı tamamen hazır ve nazır olmayı sürdürürken kendi nükleer mühimmatıyla bütün bölgeyi etkin biçimde tehdit eden İsrail'in eşi benzeri olmayan beyaz üstünlüğü taslayan arsızlığına, görgüsüzlüğüne ve kibrine daha dikkatli biçimde ve hayretler içinde bakıyor.

İsrail İran'la yapılan bu anlaşmanın Filistin'de süregelen silahlı soygununu garanti altına alacağını düşünüyor olabilir. Ancak görünen o ki, kamuoyunun eğilimi, ABD milyarderlerinin Siyonizm'in propaganda makinesine yaptıkları yatırımların insanları züccaciyedeki büyük şişko fili görmekten alıkoymayacağı kadar büyük ölçüde ırkçı Yahudi devletine karşı dönüyor.

İsrail gibi Avrupalı yerleşimcilerin sömürgeci bir devlet, bu türden bir ülke, denetimden muafken, İran gibi bağımsız bir ulusun nükleer programı nasıl olur da böylesi olağanüstü bir denetim ve gözetime maruz kalabilir? Siyonistlerin inatçı biçimde üzerinde ısrar ettikleri istisnaîlik, aslında onların aleyhine işlemektedir; ki bu İsrail'in meşru bağımsız bir devlet olmadığını, neyse o olduğunu kanıtlar niteliktedir: Bir yerleşimci sömürge.

Whatever the case may be, Israel is obviously the defeated party of the agreement. Extraordinary loyalty of Iran to ensure transparency which includes but is not limited to providing daily access to IAEA inspectors in Natanz and Fordow shall inevitably lead to the decrease of interest in the only nuclear power in the region which even refuses to acquire nuclear warheads and also allows its nuclear premises to be inspected easily. On the other hand Israel, backed and provoked by USA, shall apply a pressure on Iran for not allowing it even to approach the possibility of developing nuclear weapons on one side but shall succeed in maintaining its own nuclear ammunition on the other.

If there is really a sincere search for peace in the region then the news that Iran has been withheld from developing any kind of nuclear weapons is absolutely a good news. However the world is now looking more carefully and with astonishment at the shamelessness, vulgarity and conceit of Israel which pretends an unprecedented superiority of the white race and continues to have a full-fledged defense system against any threat that might come from its neighbors on one hand but threatens the whole region in an effective manner with its own nuclear ammunition on the other. Israel might have been thinking that this agreement made with Iran shall guarantee the ongoing armed robbery in Palestine. However it seems that the inclination of the public is turning against the Jewish state to a great extent despite the investments made by the American billionaires in the Zionist propaganda machine.

How is it ever possible that while a state like Israel which is the colony of the European settlers is exempt from supervision the nuclear program of an independent nation like Iran may be subjected to such an extraordinary supervision and surveillance? The thesis of being an exception on which the Zionists insists obstinately in deed weighs against them; and this is a phenomenon that proves that Israel is not a legitimate independent state but is what it is: a settler colony.

look forward to working together with our Saudi friends and allies impatiently". What worries Riad the most is the possibility of the normalization of the relations between America and Iran following the phone talk between President Obama and the Iranian President Ruhani which had a symbolic significance. According to the experts it is very early in order to understand whether the anger of Saudi Arabia against America is only a short-term dispute or points out to a serious separation in bilateral relations. According to the political scientist Samit Ghattas who has made an evaluation of the timing of the "landing" made by the foreign affairs and military officials of Moscow to Cairo "The policies of USA has led to unrests and confusion in the Middle-East and especially Egypt following the overthrowing of the government of muslim brothers in that country. Washington determined a new policy against Egypt after the overthrow of the government of the muslim brothers. It began to apply pressure by cutting off military and financial aids. Under those circumstances Egypt began to develop new relations, in other words it decided to revive its previous relations, especially its relations with Russia. It is possible that Egypt shall enter into similar relations with China, India and other rising powers in the near future. In this context the question arises why that step has been taken following the long years of cold war? Can we see this as an exchange of roles between Washington and Moscow? I don't think that this situation shall result in the reshaping of the roles, which were previously divided functionally because the relations do not seem to be founded on a conflict. Even such an appearance may in deed be the cause of a conflict by itself alone. USA has interests which are very diverse in comparison to the Russian Federation. I don't think that America would accept to share the same role with Russia in the Middle-East. However a new period of relations may begin between Russia and the Middle-East if good relations are added to Russia's strong presence in Syria and well-established relations with Iran. On the other hand Minister of Defense Chuck Hagel who made a speech in the regional security forum held in Bahrain pointed out that the nuclear agreement made with Iran should not be considered as a sign of decrease in the interest of Washington in the region (radio Voice of America).

ve “İran zenginleştirme kapasitesini geliştirme-yi askıya almayı kabul etti.” – ve karşılığında ise eline geçen hiçbir şey olmayacak: “Toplamda, telafi olarak verilen 7 milyar dolar, bu ilk aşama süresince yaptırımlara maruz kalmaya devam edecek olan İran'ın zararının ufak bir parçası. İran'ın döviz sto-kundaki yaklaşık 100 milyar doların büyük kısmı, erişilemez ya da yaptırımlar nedeni-yle hareket edemez durumda.” Bu anlaşma, eğer mesele yönetici rejimin İran ulusal çıkarlarını ko-ruma kabiliyetiye bir başarısızlıktır. Ancak mese-le şayet rejimin hayatta kalmasıysa, bu anlaşma, bir yandan İran'ın kendi bölgesel yumuşak ve sert gücü-nü koruyarak, diğer yandan savaş tehdidini büyük öl-çüde ortadan kaldırması ve içerideki muhalefeti bir öl-çüde etkisizleştirme anlamında büyük bir zafer an-la-mına gelecektir.

Bu olguların bir sonucu olarak, yönetici rejim bu anlaşmayı İranlılar açısından büyük bir zafer olarak sunmaya başlayacaktır ki bir zafer değildir; İranlı sür-gün savaş çığırkanları kendi elemanlarını kendileri-nin hâlâ işe yarar olduğuna ve para karşılığında çalış-maları gerektiğine ikna etmeye çalışırken, Obama ise İsraililere, Suudilere ve ABD Kongresi'ne de anlaşma-nın (mükemmel bir meşrulaştırma) her şeye karşı-lık hiçbir şeyden vazgeçmemek olduğunu anlatacaktır.

ABD yetkililerinin İran ile anlaşmayı önceleyen ay-lar boyunca, İsrail'e bilgi vermeksizin ve gücenmele-rine aldırmaksızın gizlice resmen müzakere etmiş ol-dukları gerçeği, nihayet, bu anlaşmanın daha geniş biçimde hayat geçirilmesinin arifesinde olduğumu-za dair bir diğer göstergedir. El Cezire'nin başyazısın-da belirtildiği üzere, “İsrail'in kendi kitle imha silahla-rı programı hakkındaki on yıllara yayılan kasıtlı muğ-laklık politikasına, bugün, ulusal arası topluluk ve İ-srail toplumundan sesler hiçbir zaman olmadıgı den-li ciddi meydan okunuyor.” İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu'nun bu anlaşmaya öfkeyle tepki verme-si ve anlaşmayı “tarihi bir hata” olarak nitelemesi tesadüf değildir. El Cezire'nin kıdemli siyasi analizciler-den Marwan Bishara, hâlihazırda, bu anlaşmanın nasıl da –ulusaşırı demokratik isyanların bölgesel ittifaklar-la rayından çıkarılmasıyla, bölgenin jeopolitiğinin ra-dikal biçimde değişmesine yol açacak bir gelişme ola-rak– “İsrail'in ılımlı olarak adlandırılan Sünni rejimle-ri, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Ürdün, Mısır ile can düşmanları İran'a karşı zımni bir ittifaka yol açabileceğinden” bahsetti.

Demokratik özlemlerin kazanması için

Ancak bu tarihî gelişmenin hemen sonrasında, İran halkı demokratik değişim yönündeki meşru talepleri-nin ne kadar kazananı olursa, İsrail de bu anlaşmada o kadar kaybeden olacak. Seçimlerin ikinci aşamasın-da ya da uygun gördüğü herhangi bir diğer toplumsal fırsatta, İran halkı, yönetici rejime, sadece kendi rejimlerini korumak adına İran ulusal bağımsızlığından büyük ölçüde taviz verdiren bu anlaşmayı bu kadar zaman devam ettirmenin hangi akla hizmet olduğ-u-nu ya da bir yandan böylece oturur “Büyük Şeytan”la bir anlaşma yaparken, diğer yandan hangi mantıkla bir sürü İranlı barışçıl protestocuyu hapiste tuttukla-rını ya da İranlıların özgür bir basın, barışçıl göste-ri, bağımsız sendikalar, kadın hakları ve öğrenci der-nekleri kurmaya ilişkin haklarını reddettiklerini sora-bilecektir.

Bu türden kurumsal değişimler olmaksızın, ekono-mik yaptırımları sınırlı da olsa kaldırmak, kısa vadede sıradan İranlılar üzerindeki ekonomik zorlukları azalt-mak ancak uzun vadede İran'ı yöneten ordu-güvenlik-istihbarat-dini elitin elini güçlendirmek ve böylece bu elitin baskılama kabiliyetini kuvvetlendirmek demektir. Gerçek odur ki, İran'da kurucu nitelikteki demok-ratik değişimlerin kaderi, nihayet, İran içindeki ve dı-şındaki savaş çığırkanlarının ahlaksız istismarından ayrı tutulmalıdır – ve mevzubahis değişimler açık se-çik bir talep listesi haline getirilmeli. Bu aynı zamanda ülke içinde demokratik kurumlara olanak sağlayacak ve kendi gayrimişru tasarımları adına bu meşru he-defleri istismar etmek isteyenleri saf dışı bırakacaktır. Beli bükülmüş ama yine de meydan okuyan Filistinli-lerin sırtına inşa edilmiş ırkçı bir yerleşimci sömürge-nin ve herhangi bir demokrasi mefhumundan ışıık yıl-ların uzaklıktaki Suudi yönetiminin, dünyanın herhan-gi bir yerindeki herhangi bir demokratik hedefin il-ham kaynağı olması mümkün değildir.

El Cezire TV
www.aljazeera.com/indepth/opinion/2013/11/iran-nuclear-deal-battle-spin-2013/11255301531860.html
* Prof. Hamid Dabashi, New York'taki Columbia Üniversitesi'nde İran Anlaş-tırmaları ve Karşılaştırmalı Edebiyat profesörüdür.

sponds to only a small part of the loss of the country which shall continue to incur sanctions throughout this initial stage. A great part of Iran's foreign exchange holdings in the amount of approximately 100 billion USD is either inaccessible or immovable because of the sanctions. This agreement is absolutely a failure if it is a benchmark for evaluating the ability of the ruling regime to protect the national interests of Iran. However if the objective of the agreement is to ensure the survival of the regime than it might be said to be a big victory in the sense that it shall let Iran maintain its soft and hard regional power on one side and make it possible to remove the

threat of war and inactivate the opposition inside the country to a certain extent. As a result of the foregoing facts, the ruling regime shall begin to present this agreement as a big victory from the standpoint of Iranians but it is in deed not a victory at all. While the Iranian war-mongers in exile try to let their supporters believe that they still serve the purpose and persuade them that they must collaborate with them for a pecuniary consideration on one hand, Obama, on the other hand, shall try to legitimize the agreement by telling the Israelis, Saudis and the US Congress that the agreement means not to give up any of the basic tenets despite the concessions obtained from the other side. The fact that US officials had secretly negotiated this agreement with Iran during the months prior to the signing the agreement without ever informing Israel thereof and minding whether Israel resents such a situation or not is another indicator of the fact that this agreement is in the eve of the being put into practice in a wider extent. As has been stated in the lead article of Al Jazire, the deliberate policy of ambiguity of Israel about its own program of mass destruction weapons which dates back to tens of years is challenged by the international community and some political groups from inside Israel itself. It is not a co,ncidende that the Israeli prime minister Benjamin Netanyahu has reacted against that agreement with anger and described it as a historical error. Marwan Bishara, who is one of the senior political analysts of Al Jazire, described how this agreement might, as a development that would lead to radical changes in the geopolitics of the region, lead to an implicit alliance between Israel and the moderate sunnite regimes in Saudi Arabia, United Arab Emirates, Jordan and Egypt against their common deadly enemy, Iran.

In order that democratic aspirations gain the upper hand

However, just after this historical development, how-ever much the Iranian people may gain in the sense of their legitimate demands in the direction of democratic change, Israel will be so much the looser side. Either in the second stage of the elections or in any other social occasion that they deem suitable, Iranian people will know to ask the ruling regime what kind of rational justification could it give for maintaining such an agreement which gives great concessions made from the national independence of Iran just in the name of protecting their own regime or what was the sense of making such an agreement with the so-called “big-devil” while keeping many iranian peace protesters in prison and refusing to recognize the rights of iranian people to set up independent trade-unions and student associations and defend women's rights. Lifting the economic sanctions on Iran even to a limited extent without introducing institu-tional changes in that country as stated above means alleviating the economic hardship suffered by ordinary Iranians in the short term but strengthening the position of the elite group, which rules the country and is formed by the army- security and intelligence forces and clergy, in the long term, which in turn means strengthening the capacity of that elite group to apply pressure on the people of Iran. The reality is that the fate of the fundamental democratic changes in Iran must be kept separate from the immoral misuse of the warmongers inside and out-side Iran and those changes must be expressly put forward in the form of a list. This shall at the same time contribute to the development of democratic institutions in the country and eliminate those who want to exploit those legitimate goals in the name of their own illegitimate designs. It is impossible for a racist settler colonialism, which has been built on the back of the Palestinians who have been crippled but still challenges their enemy, and the Saudi regime, which is light years away from any concept of democracy, to be the source of inspiration for any democratic objective in any part of the world.

El Cezire T:www.aljazeera.com/indepth/opinion/2013/11/iran-nucle-ar-deal-battle-spin-2013/11255301531860.html
* Prof. Hamid Dabashi is a professor of research on Iran and comparative literature in Columbia University in New York.

ladığını, ancak müttefikler arasındaki işbirliğinin sürdürüğünü söylüyor. John Kerry “Ben ileriye baka-rak ortak düşüncede olduğumuza inanıyor ve Suu-di dostlarımız ve müttefiklerimizle birlikte çalışma-yı sabırsızlıkla bekliyorum.” diyor.

Riyad'ı en çok endişelendiren konu, Başkan Obama'nın İran Cumhurbaşkanı Ruhani ile yaptı-ğı ve sembolik önem taşıyan telefon görüşmesi-nin ardından Amerika'nın İran'la ilişkileri düzelt-me olasılığı. Uzmanlara göre, Suudi Arabistan'ın Washington'a duyduğu öfkenin kısa dönemli bir kavga mı yoksa ikili ilişkilerde ciddi bir ayrılık mı olduğunu anlamak için daha çok erken.

Moskova'nın dışişleri ve askerî yetkililer ile Kahire'ye yaptığı çıkartmanın zamanlamasını de-ğerlendiren siyaset bilimci sayın Samir Ghattas'a göre “ABD'nin politikaları, Ortadoğu'da ve özel-likle Müslüman Kardeşler hükümetinin devrilme-sinin ardından Mısır'da huzursuluğa ve kafa karı-şıklığına yol açtı. Müslüman Kardeşler'in ardından Washington Mısır'a karşı yeni bir politika belirle-di. Askerî ve mali yardımları keserek baskı uygu-lamaya başladı. Bu şartlarda Mısır yeni ilişkiler ge-liştirme yoluna gitti, daha doğrusu dünyanın fark-lı bölgelerindeki eski ilişkilerini canlandırma kararı aldı. Özellikle Rusya ile olan ilişkilerini. Belki daha sonra Çin, Hindistan ve diğer yükselen güçlerle de benzer bir süreçle girecek.

Peki bu adım neden yıllar süren soğuk ilişkile-rin ardından geldi. Bunu Washington ve Mosko-va arasında bir rol değişimi olarak görebilir miyiz? Bu durumun işlevsel olarak daha önce bölünmüş rollerin yeniden paylaşılması noktasına varacağını sanmıyorum. Çünkü ilişkiler yeni bir çatışma üze-rine kurulu gibi görünmüyor. Bu görüntü bile başlı başına bir çatışma sebebi olabilir alsında. ABD'nin Rusya Federasyonu'na oranla çok daha farklı çı-karları söz konusu. ABD'nin Rusya ile Ortadoğu'da aynı rolü paylaşmayı kabul edeceğini sanmıyo-rum. Ancak Rusya'nın Suriye'deki güçlü varlığı ve İran'la sağlam ilişkilerine Mısır da eklenirse Rusya ve Ortadoğu arasında yeni bir dönem başlayabilir.”

Bahreyn'de düzenlenen bölgesel güvenlik foru-munda konuşan Savunma Bakanı Chuck Hagel ise, İran'la yapılan nükleer anlaşmanın Washington'un bölgeye ilgisinin azaldığının işareti olarak yorum-lanmaması gerektiğini anlattı. (Amerikanın Sesi Radyosu)

MONSANTO VE GATES VAKFI GENETİĞİ
DEĞİŞTİRİLMİŞ EKİNLERİ TEŞVİK EDİYORMONSANTO VE
KÜRESEL GIDA HAKİMİYETİMONSANTO AND GATES FOUNDATIONS ENCOURAGE GENETICALLY MODIFIED CROPS
MONSANTO AND GLOBAL DOMINATION ON FOOD SECTOR

Glifosat-temelli bitki öldürücüler, artık dünyada en çok kullanılan herbisit haline gelmiştir. Glifosat, yeni gelişmeye başlayan biyoteknoloji endüstrisinin başlıca iş alanı olan GDO'ların temel ortağıdır. Glifosat, istenmeyen bitkileri doğrudan öldürmek suretiyle değil, kritik besin maddelerine erişimlerini bloke etmek suretiyle her şeyi ayırt etmeksizin yok eden "geniş spektrumlu" bir bitki öldürücüdür.

Glyphosate based herbicides have become the most commonly used herbicides in the world. Glyphosate is the main partner of the GDO's which is the main field of business of the biotechnology industry that has newly begun to develop. Glyphosate is a substance with a wide spectrum which removes the unwanted herbs not by killing them directly but by blocking their access to the critical food substances without any discrimination.

Ellen Brown *

Amerikan Dışişleri Bakanı Henry Kissinger, 1970'li yıllarda şöyle söylemişti: "Petrolü kontrol et, ulusları kontrol edersin. Gıdayı kontrol et, halkı kontrol edersin." Küresel çapta gıda kontrolü, sadece birkaç ulus-ötesi şirket tarafından dağıtımı yapılan genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) ile tohum çeşitliliğini azaltmak suretiyle, neredeyse sağlandı. Ancak, bu gündem, sağlığımız açısından oldukça ciddi bir maliyet doğurmak suretiyle uygulamaya geçirildi. Eğer Trans-Pasifik Ortaklığı (TPP) kabul edilirse, sadece gıdamız değil, sağlığımız, çevremiz, mali sistemimiz üzerindeki denetim de ulus-ötesi işletmelerin eline geçecek.

Karlılık Halkların Önüne Geçerse

Genetik mühendislik, dünyanın gıda tedarikinin bağımlı olduğu tohumlar üzerinde mülkiyet denetimini mümkün hale getirdi. "Terminatör" genleri, steril tohumlar üretimini mümkün kıldı; bunun için de tohumlarda sterilliği teşvik eden "Hain" (Traitor) isimli bir sentetik kimyasal katalizör kullandılar. Dolayısıyla çiftçiler her yıl patent sahiplerinden tohum almak zorunda kalıyorlar. Bu maliyetleri karşılamak için gıda fiyatları artırıldı; ancak verilen zarar, bizim ceplerimize yansdıktan çok daha yüksek.

Acres USA'nın bitli patoloğu ve Purdue Üniversitesi'nde emeritus profesör Don Huber ile yapmış olduğu bir söyleyişe göre, bugün dünyada üretilen genetiği değiştirilmiş mahsullerin tümünde iki adet değiştirilmiş unsur var: birisi, bitkilere karşı direnç, diğeri ise glifosat-temelli (bitkileri öldüren kimyasallar) bitki öldürücülere karşı duyarsızlık. Monsanto'nun aynı isimli çok satan ürününden sonra Roundup olarak adlandırılan glifosat, ona karşı dirençli olan genetiği değiştirilmiş bitkiler dışında her şeyi zehirliyor.

Glifosat-temelli bitki öldürücüler, artık dünyada en çok kullanılan herbisit haline gelmiştir. Glifosat, yeni gelişmeye başlayan biyoteknoloji endüstrisinin başlıca iş alanı olan GDO'ların temel ortağıdır. Glifosat, istenmeyen bitkileri doğrudan öldürmek suretiyle değil, ancak kritik besin maddelerine erişimlerini bloke etmek suretiyle her şeyi ayırt etmeksizin yok eden "geniş spektrumlu" bir bitki öldürücüdür.

Gizlice zarar veren çalışma biçiminden dolayı, tahrip edici erken dönem dioksin-temelli herbisitlerin "tehlikesiz" ikamesi olarak satılmaktadır. Ancak, deneysel veriler şunu göstermiştir ki, glifosat ve onu içeren GDO'lu ürünler, sağlığa ciddi tehlikeler doğurmaktadır. Glifosatu daha etkili hale getirmek için kullanılan "tesirsiz" bileşenlerin zehirliliği ise, bu riske ilave olmaktadır. Araştırmacıların bulgularına göre; örneğin yüzey etkin madde POEA, insan hücrelerini –özellikle de embriyon, plasenta ve göbek bağı hücrelerini öldürmektedir. Ancak, söz konusu riskler, görmezden gelinmektedir. GDO'lu gıdaların ve glifosat herbisitlerinin yaygın kullanımı, Amerika'nın sağlık harcamalarına ortalama bir gelişmiş ülkede kişi başına düşen oranın iki katından fazlasını harcamasının, ancak buna rağmen dünyanın en sağlıklı nüfuslarının düzeyine bir türlü ulaşamamasının ortaya koyduğu anormal durumu açıklamaya yardımcı olmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü, Amerika Birleşik Devletleri'ni genel sağlık alanında 17 gelişmiş ülkenin SONUNCUSU ilan etmiştir.

Amerika'daki süpermarketlerdeki gıdaların %60-70 kadarını, artık genetik olarak değiştirilmiştir. Buna karşın, en az 26 diğer ülkede –İsviçre, Avusturya, Avusturya, Çin, Hindistan, Fransa, Almanya, Macaristan, Lüksemburg, Yunanistan, Bulgaristan, Polonya, İtalya, Meksika ve Rusya- GDO'lar ya tamamen ya da kısmen yasaklanmıştır. GDO'lar üzerinde ciddi kısıtlamalar, yaklaşık 60 başka ülke-

Amerikan foreign minister Henry Kissinger had said the following in the 1970's: If you control oil, you can control the nations, if you control the foodstuff, you can control people." The global control of the foodstuff has almost been achieved by decreasing the diversity of seeds by means of the genetically modified organisms (GDO's) which are distributed by only a few supra-national companies. However this agenda has been put into practice by causing a cost which is quite serious in terms of our health. If the Trans-pacific partnership (TPP) is accepted the control not only over our foodstuff but also our health, environment and fiscal system shall be seized by the supra-national enterprises.

If profitability gets ahead of people

Genetic engineering has made it possible to supervise the ownership of the seeds on which the foodstuff supply in the world is dependent. The so-called "terminator" genes has made the production of sterile seeds possible. For that purpose a synthetic chemical catalyzer named "traitor", which encourages sterility of the seeds, has been used. And for that reason the growers are forced to buy seeds from the patent owners every year. Foodstuff prices have been increased in order to cover those expenses; however the loss and damage that has been caused is much higher than the one that is reflected in our pockets. According to an interview made by Acres USA with the plant pathologist and emeritus professor from Purdue University, Don Huber, there are two types of modified elements in all the genetically modified crops which are produced in the world; one of them is resistance against plants, the other is insensitivity towards the glyphosate based (chemicals that kill the plants) herbicides. Following the product of Monsanto with the same name which had been sold in huge amounts, the glyphosate named "Roundup" poisons everything other than the genetically modified plants which are resistant against it.

Glyphosate based herbicides have now become the most commonly used herbicides in the world. Glyphosate is the main partner of the "GDO's" which is the main field of business of the newly developing biotechnological industry. Glyphosate is herbicide with a wide spectrum which removes the unwanted plants not by killing them directly but by blocking their access to the critical food substances without any discrimination.

Due to its modus operandi which does harm secretly, glyphosate is sold as a non-hazardous substitution of the destructive early stage dioxin based herbicides. How-

KUZEY IRAK ENERJİSİ:
ANKARA İLE SIKI BAĞLARENERGY OF NORTH IRAQ:
TIGHT TIES WITH ANKARA

Türkiye petrol ihtiyacının yüzde 92'sini ve doğal gaz ihtiyacının yüzde 98'ini ithal ediyor ve bu anlamda Rusya ve İran'a bağımlı. Dolayısıyla Kürt petrolü iyi gelecektir.

Türkiye ile Kuzey Irak Bölgesel Kürt Yönetimi arasında kayıp bir yer olan Habur, Iraklı Kürtler için bir sembol haline geldi: Burası, Bölgesel Yönetim'in merkezi Erbil'in güneyinde bulunan Tak-tak havzasından gelen boru hattının, dünya pazarlarına dağıtım yapacak dev Kerkük-Ceyhan boru hattı ile bağlantı noktası. Şimdiye kadar bu boru hattından

Turkey imports 92 % of its oil need and 98 % of its natural gas need and depends on Russia in this sense. For that reason the oil of Kurdish origin shall ensure a significant advantage for Turkey.

Habur which is a lost place located on the border between Turkey and North Iraqi Regional Kurdish State has become a symbol for the Iraqi Kurds. This is the connection point between the pipe line coming from the Tak-tak basin which is located in the south of the capital of the regional state, Erbil, and the giant Kerkük-

Türkiye'deki Ceyhan Limanı'na sadece Irak'ın güneyinden petrol taşınyordu. Irak Bölgesel Kürt Yönetimi, kasım ayında Türkiye ile bir petrol ve gaz ihracat anlaşması imzaladı. Bağdat merkezi yönetimi ile petrol gelirlerinin paylaşımı hususunda çıkan anlaşmazlığa rağmen aralık sonunda özerk bölgeden kuzeydeki büyük komşuya doğru boru hattı aracılığıyla tedarikler başladı. Irak içerisinde cereyan eden bu çekişme, Ankara'yı Bağdat'ı kırmamak için ihtiyatlı hareket etmeye teşvik etti. Enerji Bakanı Taner Yıldız, varillerin Irak hükümetinin rızası olmadan uluslararası piyasalarda satışa sunulmayacağını vurguladı. Hatta Ankara, Bağdat ile Erbil arasındaki petrol kavgasının çö-

de mevcuttur. GDO'lar ve glifosat kullanımı üzerine getirilecek bir yasak; Amerikalıların sağlığını iyileştirme yolunda önemli bir adım olabilir. Ancak, Obama Yönetimi'nin Hızlı Yol statüsü öngördüğü bir küresel ticaret anlaşması olan Trans-Pasifik Ortaklığı, sağlık alanındaki krizlere sebep-odaklı bir yaklaşım getirilmesini engelleyecektir.

Roundup'ın Sinsi Etkileri

Roundup'a dirençli mahsuller, glifosat tarafından öldürülmekten kurtulmaktadır; ancak bu glifosatın dokularının içine nüfuz etmesini önleyememektedir. Herbisit-dirençli mahsuller, diğer mahsullerle kıyaslandığında çok daha yüksek herbisit düzeylerine sahiptir. Aslında, birçok ülke, yasal olarak izin verilen düzeylerini -50 kata kadar artırmak zorunda kalmışlar; böylelikle GDO mahsullerinin piyasaya sürülmesine uyum sağlamışlardır. Avrupa Birliği'nde, gıdalardaki kalıntılar, eğer Monsanto'nun yeni bir önerisi kabul edilirse, 100 ila 150 kat artırılacaktır. Öte yandan, herbisit-dirençli "süper yabani otlar", kimyasallara uyum sağlamışlardır; bu da bitkileri öldürmek için çok daha toksik dozlar ve yeni toksik kimyasallar gerektirmektedir. İnsan enzimleri, tıpkı bitki enzimleri gibi glifosattan etkilenmektedir: kimyasallar, magnezyum ve diğer temel minerallerin emilimini engellemektedir. Söz konusu mineraller olmadığında, gıdalarımızı metabolizmamıza uygun bir şekilde alamayız. Bu durum da ABD'de obezitenin bir salgın şeklinde giderek daha da yaygınlaşmasını açıklamaktadır. İnsanlar yemek yerler ve gıdalarında mevcut olmayan maddeleri alma girişimiyle yerler.

Samsell ve Seneff isimli araştırmacıların "Biosemiotic Entropy: Disorder, Disease, and Mortality" (Biyosemiyotik Düzensizlik: Bozukluk, Hastalık ve Ölüm Oranı" (Nisan 2013) adlı çalışmalarında şu tespitlere yer verilmektedir: "Glifosatın P450 kitokrom enzimlerini (CYP) durdurması, memelilere yönelik toksisitenin genellikle gözden kaçırılan bir unsurdur. CYP enzimleri, biyolojide kilit roller oynarlar. Vücut üzerindeki olumsuz etki, sinsi ve zaman içerisinde kendisini yavaş yavaş gösterir; keza iltihaplanma, vücuttaki hücre sistemlerine zarar verir. Bunun sonucunda Batılı beslenme biçimleriyle bağlantılı birçok hastalık ve koşullar ortaya çıkar: gastrointestinal bozukluklar, obezite, diyabet, kalp hastalıkları, depresyon, otizm, kısırlık, kanser ve Alzheimer hastalığı."

Glifosat kullanımıyla bağlantılı olarak 40'ın

ever the experimental data have shown that glyphosate and GDO containing products which contain glyphosate bring about serious health risks. The poisonousness of the ineffective components which are used to make glyphosate more effective is added on to that risk.

According to the findings obtained by the researchers, for example POEA, the active substance on the surface, kills human cells and especially the cells of the embryo, placenta and umbilical cord. However those risks are ignored. The widespread use of glyphosate containing GDO's and glyphosate herbicides helps explain the abnormal fact that America couldn't have attained the level of the most healthy societies in the world despite the amount of healthcare expenditures in USA is twofold the amount spent in an average developed country. World Health Organization has proclaimed that America ranks the last among 17 developed countries in terms of the general health. 60 to 70 % of the foodstuff in the supermarkets in America are genetically modified products. Against this, GDO's have been either wholly or partly prohibited in 26 other countries including Switzerland, Australia, Austria, China, India, France, Germany, Hungary, Luxembourg, Greece, Bulgaria, Poland, Italy, Mexico and Russia. Severe prohibitions on GDO's have also been introduced in 60 other countries. A ban on the use of GDO's and glyphosate may be an important step taken for the improvement of the health of Americans. However Trans-Pacific Partnership which is a global trade agreement for which the Obama administration has envisaged speedy way status shall prevent a cause-focused approach to be adopted for the crisis in the field of health.

Insidious effects of Roundup

Crops which are resistant against Roundup get rid of being killed by glyphosate. However that can not prevent glyphosate to penetrate into their tissues. Herbicide resistant crops have much higher herbicide levels compared to other crops. In deed many countries have been forced to increase the legally permitted levels to up to 50 times and adapted themselves to the requirement of placing GDO containing crops on the market. The residual substances on the foodstuff shall be 100 to 150 times in the European Union if the proposal made by Monsanto is accepted. On the other hand, herbicide – resistant super weeds have adapted themselves to chemicals and this leads to the necessity of developing much

üzerinde hastalık bulunmaktadır ve daha birçok yeni hastalık da ortaya çıkmaktadır. 2013 yılı Eylül ayında, Arjantin'deki Ulusal Rio Cuarto Üniversitesi tarafından yayımlanan bir araştırma bulgusuna göre; glifosat, en kanserojen maddelerden biri olan aflatoksin B1 üreten mantarların büyümesini güçlendirmektedir. Arjantin Chaco'dan bir doktor Associated Press'e şöyle bir demec vermiştir: "Oldukça sağlıklı bir nüfus iken, yüksek kanser oranları, doğum bozuklukları ve daha önce çok nadir görülen hastalıkların yaşandığı bir topluma dönuştük. Mantarların artışı, Amerika'da mısır mahsullerinde de ciddi bir artışa sebep oldu."

Glifosat, çevreye ciddi bir zarar vermektedir. 2012 yılında Institute of Science in Society tarafından yayımlanan bir rapora göre; "Tarım endüstrisi, glifosat ve glifosata dirençli mahsullerin mahsul verimliliğini artıracaklarını, çiftçilerin karlılığını güçlendireceğini ve pestisit kullanımını azaltmak suretiyle çevreye katkı sağlayacağını iddia etmektedir. Aslında bunun tam tersi geçerlidir. Eldeki kanıtlar gösteriyor ki glifosat herbisitler ve glifosat-dirençli mahsullerin oldukça geniş çerçevede bozucu etkileri vardır: glifosat-dirençli süper yaban otları, zehirli bitkiler (ve yeni haşaratlar), patojen mikroplar, azalan mahsul sağlığı ve verimlilik, böceklerden amfibi hayvanlara, büyükbaş hayvanlara dek hedef-dışı bir skalada birçok türe zarar verilmesi ve toprağın verimliliğinin azalması da bu çerçevede değerlendirilebilir."

Siyaset, Bilimden Üstün Geliyor

Bu olumsuz bulgular ışığında, niçin Washington ve Avrupa Komisyonu glifosatu güvenli olarak görmeye ve desteklemeye devam ediyor? Eleştiriler, belirsiz yönetmeliklere, kurumsal lobi odaklarının yoğun etkisine ve insanların sağlığını korumaktansa güç ve kontrolle daha ilgili olan bir siyasi gündeme dikkat çekiyorlar. 2007 yılında yayımlanan ve hayli ses getiren "İmhanın Tohumları: Genetik Manipülasyonun Gizli Gündemi"nde, William Engdahl, küresel gıda denetim ve nüfus azaltımının Amerika'nın Rockefeller'in koruması altındaki Henry Kissinger döneminde stratejik politikasına dönüştüğünü belirtmektedir.

DEVAMI SAYFA 8'DE

Ceyhan pipe-line which shall distribute the oil to the world markets. Until the present day, only the oil coming from the south of Iraq had been carried through this pipe line to the Turkish port of Ceyhan. The regional Kurdish government in northern Iraq has signed an oil and natural gas agreement with Turkey in the month of November. Oil supply from the autonomous region to the big neighbor in the north has begun through the pipe line at the end of December despite the dispute with the central government in Baghdad regarding how to share the oil revenues. This strife which was going on within Iraq has led Ankara to behave prudently in order not to give offense to Iraq. Minister of energy, Taner Yıldız has emphasized that the barrels would not be put on sale in the international markets without the consent of the government of Iraq. Ankara had even attempted to resolve the dispute between Baghdad and Erbil about oil.

Solution of that problem would be to the benefit of the Turkish government because Turkey which is at the crossroads of the big countries (like Russia, Azerbaijan, Kazakistan, Turkmenistan, Iran

zümlemesini sağlamaya çalışıyor. Sorunun çözülmesi Türk hükümetinin yararına olur. Zira akaryakıt üreticisi büyük ülkelerin (Rusya, Azerbaycan, Kazakistan, Türkmenistan, İran ve Irak) kavşağında ve Avrupa'nın kapılarında bulunan Türkiye'nin iki kaygısı var: İlki, ihtiyacı olan enerji tedariki üzerindeki güveni artırmak. Zira ülke, petrol ihtiyacının yüzde 92'sini ve doğal gaz ihtiyacının yüzde 98'ini ithal ediyor ve bu anlamda Rusya ve İran'a bağımlı. Dolayısıyla Kürt petrolü iyi gelecektir. Ancak 20 bin kilometrelik bir boru hattı olan Türkiye, aynı zamanda Orta Asya ve Orta Doğu akaryakıtlarının Avrupa'ya taşınması konusunda enerji "kavşağı" pozisyonunu ve dolayısıyla da bölgedeki siyasi ağırlığını güçlendirmek istiyor. Avrupa'nın savunduğu Nabucco Projesi'nin zorda olmasına rağmen birçok petrol ve doğal gaz boru hattı Türkiye'den geçiyor. (Fransız Le Monde gazetesi - 8 Ocak 2014, özetir)

and Iraq) which are fuel-oil producers and at the gate to Europe has two concerns: The first one is to increase the assurance on the supply of energy which it needs since the country imports 92 % of its demand for oil and 98 % of its demand for natural gas and is dependent on Russia and Iran in that

regard. For that reason the Kurdish oil shall be good for Turkey.

However Turkey which has a pipe-line of 20.000 km also wants to strengthen its position as an energy crossroad in respect of the transportation of the fuel-oil of middle-asian and middle-eastern origin to Europe and consequently to increase its political influence in the region. Many oil and natural gas pipe-lines pass through Turkey despite the difficult situation of the Nabucco project which is advocated by Europe (French Le Monde newspaper - January 2014, summary).

higher toxic doses and new toxic chemicals for killing the harmful plants. Human enzymes are influenced by glyphosate just like plant enzymes: chemicals prevent the absorbtion of magnezium and other basic minerals. We can not take in our food in a manner compatible with our metabolism if those minerals are not available. This reality accounts for the fact that obesity is increasingly becoming widespread in USA like a epidemic. People eat their food with the intention to take in the substances which are not available in the food that they eat.

The following evaluations appear in the work titled "Biosemiotic Entropy: Disorder, Disease, and Mortality"(April 2013) written by the Researchers named Samsell and Seneff: " Interception of P450 kitokrom enzymes (CYP) by glyphosate is a factor of the toxicity directed at the mammals, which is s generally ignored. CYP enzymes play key roles in biology. The negative effect of glyphosate on the body is insidious and shows itself slowly within the course of time; likewise inflammation damages the cell systems in the body. As a result of this many diseases and health conditions arise which are associated with the western type of nutrition like gastrointestinal disorders, obesity, diabetes, heart diseases, depression, autism, sterility, cancer and Alzheimer."

There are more than 40 diseases and even many more new diseases emerge associated with the use of glyphosate. According to a research finding published by the National Rio Cuarto university in Argentina in September, 2013 glyphosate strengthens the growth of the fungi which produces alphatoxin B1, which is one of the most cancirogen substances. A doctor from Chao in Argentina has said the following to Associated Press: "We have been transformed into a society which had a quite healthy population once upon a time, had but now has to cope with the high rates of cancer, birth anomalies and diseases which were rarely seen before. The increase of fungi has also led to a serious increase in the corn crops of America.

Glypphosate causes serious damage on the environment. According to a report published by Institute of Science in the year 2012: "Agricultural sector claims that glyphosate and crops resistant to glyphosate shall increase productivity and increase the profits of the growers and contribute to the protection of the environment by reducing the use of pesticides. In deed just the contrary is true. The evidences available show that glyphosate and glyphosate resistant crops have adverse effects in a quite wide scope: glyphosate resistant super weeds, poisonous plants (and new insects), pathogen microbes, reduced crop health and efficiency, the damage caused on many species including insects, amphibic animals and cattle and the decrease of the productivity of earth may be cited within this framework".

Glyphosate Politics predominates Science

In the light of these negative findings, why does Washington and European Commission continue to accept glyphosate as a safe product and support it? The critiques draw attention to the ambiguous regulations, intensive influence of institutional lobbying activities and the political agenda which is more interested in having power and control rather than the protection of the health of people. In his book titled "The seeds of destruction: The secret agenda of genetic manipulation" which has been published in the year 2007 and attracted a great attention, William England states that the global control of foodstuff and reduction of population has turned into the strategic policy of America during the period of Kissinger who was under the protection of Rockefeller.

CONTINUED IN THE PAGE 8

BAŞ TARAfi SAYFA 7'DE

Petrol jeopolitikasının yanı sıra, bunlar, Amerika'nın küresel gücünün ve kalkınmakta olan dünyadan Amerika'nın sürekli olarak ucuz ham-maddeye erişiminin önündeki tehditler karşısında yeni bir "çözüm" idi. Bu gündemle paralel olarak, hükümet, biyo-teknoloji alanındaki tarım endüstrisi yararına aşırı bir partizanlık gösterdi; endüstrinin kendi politikalarını "gönüllü" olarak kendisinin belirlediği bir sistemden yana oldu. Biyolojik mühendislik ürünü olan gıdalar, herhangi bir özel teste gerek olmaksızın, "doğal gıda katkı maddeleri" olarak değerlendiriliyorlar.

Institute for Responsible Technology yönetici direktörü Jeffrey M. Smith, Amerikan Gıda ve İlaç İdaresi'nin politikasının, biyoteknoloji şirketlerine, gıdalarının güvenli olup olmadığını belirleme yetkisi veriyor. Verilerin sunulması ise, tamamen gönüllülük esasına dayanıyor. Smith, şu sonuca varıyor: "Gıda güvenliği araştırmalarının kritik alanında, biyoteknoloji endüstrisinin herhangi bir hesap verebilirliği, standartları ve bağımsız bir değerlendirmesi bulunuyor. Bunun sonucunda; kötü bilim, bilim olarak kabul ediliyor."

Nüfus azaltımının bu gündemin kasti bir boyutu olup olmadığından bağımsız olarak, GDO'ların ve glifosatın yaygın kullanımı bu sonucu doğuruyor. Glifosatın endokrin-bozucu özellikleri, kısırılık, düşük yapma, doğum bozuklukları ve cinsel gelişimin durmasıyla bağlantılıdır. Rusların yaptığı deneylere göre, GDO'larla beslenen hayvanlar, üçüncü kuşaktan sonra kısırlaşıyorlar. Tarım arazilerindeki toprak da, bitki köklerinin topraktaki besinleri emmesine izin veren yararlı mikroorganizmaların öldürülmesi sonucunda sistematik olarak tahrip oluyor. Gary Null'un ufuk açıcı belgeseli "Ölüm Töhumları GDO'larla ilgili Yalanların Ortaya Çıkarılması"nda, Dr. Bruce Lipton şöyle bir uyarıda bulunuyordu: "Dünyayı, bu gezegen üzerindeki altıncı kitlesel imhaya doğru yönlendiriyoruz. İnsanların davranışları, yaşam döngüsünü bozuyor."

TPP ve Uluslararası Kurumsal Denetim

Bu ve diğer araştırmacıların vardıkları çarpıcı sonuçlar, dünya çapında insanların Roundup'ın ve GDO'lu gıdaların tehlikeleri hakkındaki farkındalıklarını artırırken, ulus-ötesi işletmeler ise, Trans-Pasifik Ortaklığı'nın hızlandırılması için Obama yönetimi ile canla başla çalışıyorlar. Söz konusu ticari anlaşma, iktidardaki hükümetleri, ulus-ötesi kurumların faaliyetlerini düzenlemekten mahrum kılacak. Müzakereler, Kongre'den gizli tutuldu; ancak kurumsal danışmanların bilgisi dahilindeydi. Bu danışmanların içinden 600 tanesine danışıldı ve bu kişiler tüm ayrıntıları biliyorlar. Nation of Change'den Barbara Chicherio'ya göre; "Trans Pasifik Ortaklığı (TPP), tarihte en büyük bölgesel Serbest Ticaret Anlaşması olma potansiyeline sahiptir."

Amerika'nın baş tarım müzakerecisi, Monsanto'nun eski lobicilerinden İslam Siddique'tir. Eğer TPP onaylanırsa, ulus-ötesi işletmelere, kendi karlılıklarına engel oluşturduklarını düşündükleri politikalar karşısında vergi mükelleflerinin telifi edilmesini istemek gibi daha önce eşi benzeri görülmemiş bir hak sunan, cezalandırıcı düzenlemeler getiriyor. "İlgili ülkelerin vatandaşlarının gıda güvenliği, yedikleri, yediklerinin yetiştirildiği yerler, gıdanın yetiştirildiği koşullar ve herbisit ile pestisit kullanımı gibi konular üzerinde herhangi bir denetimleri olmamasını sağlamak üzere TPP'nin titizlikle düzenlenmesini sağlıyorlar."

Gıda güvenliği; uluslararası kurumsal denetimin bu süper silahı kapsamına girecek olan birçok hak ve korumadan sadece bir tanesi. Nisan 2013'te The Real News Network'te yayımlanan bir röportajda, Kevin Zeese, TPP'yi, "steroitler üzerinde NAFTA" ve "küresel bir kurumsal darbe" olarak nitelendirmiş ve şöyle bir uyarıda bulunmuştu: "Neyi önemseyeceğinden bağımsız olarak –ücretler, istihdam, doğanın korunması–, söz konusu mesele, her şeyi kötü etkileyecek."

"Eğer bir ülke, mali endüstrisini düzenlemeye çalışmak veya kamu çıkarlarını temsil edecek şekilde bir kamu bankası kurmak üzere bir adım atarsa, kendisine dava açılabilir."

Doğaya Dönüş İçin Geç Sayılmaz

Ulusları beslemenin daha güvenli, daha makul ve daha çok gezegen-dostu bir yolu var. Monsanto ve Amerikalı düzenleyiciler Amerikalı aileleri GDO'lu mahsuller tüketmeye zorlarken, Rus aileler basit bahçelerde permakültür yöntemleriyle neler yapılabileceğini dünyaya gösteriyorlar. 2011 yılında, Rusya'daki gıdaların %40'ı, dacha denilen kulübe bahçeleri veya arsa parsellerinde yetiştirilmekteydi. Dacha bahçeleri, ülkedeki meyve ve etli ve zarlı kabuksuz meyvelerin %80'inden fazlasının, sebzelerin %66'sından fazlasının, patateslerin neredeyse %80'inin ve ülkedeki sütün neredeyse %50'sinin –büyük bölümü ham olarak tüketiliyordu– üretimini sağlıyordu. Çok satan Ringing Cedars (Çınlayan Sedir ağaçları) adlı serinin yazarı Vladimir Megre'ye göre:

BEGINNING OF THE ARTICLE IS ON PAGE 7

Besides the geopolitics of oil, this was a new solution against the new threats against the global power of America and its continuous access to sources of raw material from the developing world.

Parallel to that agenda the government has behaved in a quite partisan manner to the benefit of the agricultural industry in the field of biotechnology and adopted a system in which the industry was allowed to determine its policies voluntarily by itself. Foodstuff which are the products of biological engineering are evaluated as "natural food additives" without being subjected to any special tests.

Director of Institute for Responsible Technology, Jeffrey M. Smith says that the policy of the American Food and Drug Administration authorizes the biotechnology companies to determine whether the food articles are secure or not and the submission of the related data is totally based on volunteering. Smith draws the following conclusion from the foregoing facts: "There is no requirement of accountability for the biotechnology industry, standards and independent assessment in terms of the research on food security. The result of this situation is that bad science is accepted as science."

Independent from whether the reduction of population is an intentional part of that agenda, the use of GDO's and glyphosate brings about that result. The endocrine distorting properties of glyphosate are associated with such phenomena as sterility, abortion,

"Rus bahçıvanların tam olarak yaptıkları şey; bahçıvanların dünyayı besleyebileceklerini göstermekti – herhangi bir şekilde GDO'lara, endüstriyel çiftçilere veya herkesin yeterince yiyeceğe sahip olmasını güvence altına almak üzere diğer teknolojik yutturmacalara ihtiyaç yoktu. Şunu akıllarda tutmak gerekir ki; Rusya'da yılda sadece 110 gün yetiştirme mevsimi var – dolayısıyla örneğin ABD'de bahçıvanların üretimi çok daha fazla olabilir. Bununla birlikte, bugün Amerika'daki arazilerin sahip olduğu alan, Rusya'daki bahçelerin iki katı kadar – ve milyarlarca dolarlık çim bakım endüstrisinden daha başka bir şey üretmiyor." Amerika'da toplam tarımsal alanın sadece %0,6'lık bir bölümü, organik tarıma ayrılmış durumda. Bu bölgenin, eğer "altıncı kitlesel yok oluşu" önlemek istiyorsak, geniş bir alana yayılması gerekiyor. Ancak, öncelikle, temsilcilerimizi, sözü edilen Hızlı Yol'u durdurmaları, TPP'ye hayır oyu kullanmaları ve dünya çapında glifosat-temelli herbisitler ve GDO'lu ürünlerin aşamalı bir şekilde sonlandırılmasını sağlamaları konusunda uyarlıyız. Sağlığımız, finansmanımız ve çevremiz tehlikede. (Globalresearch)

* Ellen Brown, bir avukat olup, aynı zamanda Kamu Bankacılık Enstitüsü'nün başkanı ve içlerinde "Web of Debt" (Boğ Ağı) gibi çok satan kitaplar da olmak üzere 12 kitabın yazarıdır. Kendisinin yazdığı son kitap olan "In the Public Bank Solution" (Kamu Bankası Çözümünde), tarihsel ve küresel bağlamda başarılı kamu bankacılığı modellerini incelemektedir. Blog makaleleri, EllenBrown.com'da yayımlanmaktadır.

Kaynak ve dipnotlar için bkz: <http://www.globalresearch.ca/monsanto-the-tpp-and-global-food-dominance/5359491>

birth anomalies, and the cessation of sexual development. According to the experiments carried out by the Russians, animals which are fed by GDO's are becoming sterile after the third generation. On the other hand the agricultural lands are systematically destructed as a result of the removal of the useful microorganisms which allow the roots of the plants to absorb the nutrient substances in the soil. In the stimulating documentary made by Gary Null and titled "Seeds of death: Revelation of the lies about GDO's", Dr. Bruce Upton makes the following warning: We are directing the world towards the sixth mass destruction on this planet. The behaviour of people distorts the life cycle.

TPP and international institutional control

The striking conclusions to which this and other researchers have come have increased the awareness of people all over the world about the dangers posed by Roundup and other GDO containing foodstuff on one hand while the supra-national companies are making their best efforts together with Obama administration in order to speed up the Trans-Pacific Partnership. The said commercial agreement shall deprive the ruling governments of the possibility of regulating the activities of the supra-national corporations. The negotiations on the agreement have been kept secret from the congress but the institutional advisors were already informed thereof: 600 of those advisors have been consulted and these persons know all the details. According to Barbara Chicherio from National Change "Trans-Pacific Partnership (TPP) has the potential of being the biggest regional free trade agreement in history."

The chief agricultural negotiant of America is İslam Siddique, who is one of the former lobbyists of Monsanto. If accepted TPP shall introduce regulations which give unprecedented rights to supra-national enterprises like requesting the compensation of the tax payers against the policies which they think to constitute an obstacle against the profitability of their business. TPP introduces regulations according to which the related countries shall have no control and supervision mechanisms on issues such as the food security of their citizens, what they eat, the places where their food grow, the conditions under which the foodstuff grow and the use of herbicide and pesticide.

Food security is only one of the rights and protected items which shall enter into the scope of this super arm of the international institutinal supervision. In an interview published in the Real News Network in April 2013, Kevin Zeese has described TPP as "NAFTA on steroids" and a "global institutional blow" and made the following warning: "independent from the subject to which you attribute importance – wages, employment, protection of nature – the said problem shall influence everything badly." "If a country takes a step in the direction of regulating its financial industry or founding a public bank for representing the public interests a lawsuit may be brought against it."

It is not too late for return to nature

There is in deed a much more secure, reasonable and planet-friendly way of nourishing the nations. While Mosanto and the American regulators force the American families to consume GDO containing crops, Russian families show to the whole world what may be done by applying permaculture methods in simple gardens. In the year 2011, 40 % of the foodstuff in Russia was grown in the hut gardens or pieces of land called dachas. Dacha gardens were providing the production of more than 80 % of the fruits and fleshy and crustless fruits, more than 66 % of the vegetables, almost 80 % of potatoes and almost 50 % of the milk in the country – the big part of them were consumed in raw state - According to Vladimir Megre, the author of the best-seller series "Ringing Cedars",

"What the russian gardeners exactly do was to show that they could feed the whole world – there was no need for GDO's, industrial farmers or other technological lies and jives for securing sufficient food for everybody. One must keep in mind that there are only 110 days in which agricultural products may be grown in Russia - consequently the agricultural production of the American gardeners may be much more than that of their russian counterparts. However today the total area of the agricultural land in America is twofold of the area of the gardens in Russia and they don't produce anything other than products for grass maintenance industry in the amount of billions of dollars. Only 0.6 % of the total agricultural land in America has been allocated for organic agriculture. This must be spread to a wider area if we want to prevent the "sixth mass destruction". However we must first of all warn our representatives to stop the so-called speedy way, cast a "no" vote against TPP and the gradual termination of the use of glyphosate based herbicides and GDO containing products all over the world. Our health, finance and environment are under peril (Globalresearch).

* Ellen Brown is a lawyer and the head of the Public Banking Institute at the same time and is the author of 12 books including the best-seller "Web of Debt". Her last book titled "in the Public Bank Solution" examines the successful models of public banking in the historical and global context. Blog articles are published in EllenBrown.com.

For sources and footnotes see <http://www.globalresearch.ca/monsanto-the-tpp-and-global-food-dominance/5359491>

‘DEMOKRASİ HAREKETLERİ, MİLYONLARCA İNSANIN ÖLÜMÜYLE SONUÇLANMAMALI’

İstanbul Aydın Üniversitesi Global Barış ve Demokrasi Merkezi'nin düzenlediği 'Arap Baharının Bölgedeki Etkisi' konulu uluslararası konferansa 2011 Nobel Barış Ödülü sahibi Tevekkül Karman, Sorbonne, Paris Descartes, CEDS Paris, Valencienne Üniversitelerinden çok sayıda bilim insanı katıldı.

Dünyanın değişik ülkelerinde “Ortadoğu ve Barış” konularında hizmet veren, düşünce üreten, bilim ve siyaset insanlarının bir araya geldiği, Nobel Barış Ödülü Sahibi Tevekkül Karman’ın Başkanlığını yürüttüğü İstanbul Aydın Üniversitesi Global Barış ve Demokrasi Merkezi Müdürü Prof Dr. Nazım İrem ve Batı Araştırmaları Merkezi Müdürü Dr. Selin Şenocak’ın ortak çalışmaları sonucunda düzenlenen “Arap Dünyasında Siyasal Geçişler ve İç Çatışmaların Çözümü” konulu uluslararası konferansta, Arap Baharı sonrası bölge ülkelerde yaşanan siyasal geçiş süreciyle ülkelerin iç dinamik koşulları arasındaki ilişki, bölgesel ve uluslararası aktörlerin rolü değerlendirildi.

NOBEL BARIŞ ÖDÜLLÜ TEVEKKÜL KARMAN: “Devrimlere ve Değişime Devam Edeceğiz”

Devrimi tamamlamak için diktatör rejimini yıkmak yeterli olmadığını belirten Nobel Barış Ödülü sahibi Yemenli gazeteci ve aktivist Tevekkül Karman, “Diktatör rejimini yıkmak devrimi tamamlamak için yeterli değil, tüm çökmüş ağı yeniden yapmak gerekir. Önemli olan diktatörlükten demokrasiye geçişi sağlamaktır. Diktatör rejiminden daha kötü bir şey olduğunu düşünmüyorum. Devrimlerimize devam edeceğiz, değişime devam edeceğiz” dedi. Arap Baharı’nın 3. yılına girdiğini ve insanların demokrasi ve özgürlük için çok çaba sarf ettiğini, aynı zamanda sorunları nasıl çözeceklerini öğrendiklerini ifade etti.

PARİS ÜNİVERSİTESİ ORTADOĞU MERKEZİ BŞK. PROF. AISSA KADRI: “Siyasal Geçiş Süreci Eğitimle Mümkün Olacaktır”

Paris Üniversitesi öğretim görevlisi Prof. Aissa Kadri “Arap dünyasındaki ayaklanmalar uluslararası medyanın göstermek istediği gibi yenilik değil. Arap Dünyası’nda yaşanan ayaklanmalar bir bütün olarak değil teker teker ele alınmalıdır, çünkü her ülkenin kendine özgü bir siyasal ve kültürel yapısı vardır, homojen bir topluluktan söz edemeyiz. Arap Dünyası kavramı yeniden düşünülmelidir. Arap toplumlarının siyasal geçiş süreci ve sosyal beklentilerinin karşılanması ancak eğitimle ile mümkündür” diye konuştu.

Sorbonne Üniversitesi Prof. Yves Charbit:

“Nüfus Değişimi Sosyal Hareketleri canlandırıyor”

Paris Sorbonne Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Başkanı Prof Yves Charbit, Nüfus politikalarının, toplumsal yapıyı derinden etkilediğini belirterek dini faktörlerin nüfus yapısı üzerinde bir baskı unsuru olmadığını, İran gibi teokrazi ile yönetilen ülkeler dahil nüfus yapısını dinin değil, hükümetlerin sosyal politikalarının belirlediğini altını çizdi. Arap Baharı’nın, genç nüfusun artışıyla Arap ülkelerinin nüfus politikalarının bu durumu göz ardı etmesinden kaynaklandığını ve son gelişmelerin yaklaşık on yıldır, genel bir eğilim olarak yaşanan zenginleşme ve nüfus artışındaki azalmanın sonucunu söyledi.

Dünyanın en etkili düşünce kuruluşlarından biri olan CEDS Paris Akademik Direktörü Dr. Fouad Nohra: “Arap toplumlarında demokrasi er geç yeşerecektir”

CEDS Paris Akademik Direktörü ve Paris Descartes Üniversitesi öğretim üyesi Dr. Fouad Nohra, “Oryantalist araştırmalarda, Arap toplumlarının demokrasi ile uyumlu olmadığı ileri sürülmektedir. Oryantalist bakış açısını bıraktığımızda İslam’ın demokratik sistemlerin dayandıkları adalet ve hak anlayışıyla barışık olduğu görülmektedir. Ünlü Arap Âlimi Al-Kawakibi’nin

dediği gibi İslam dini demokratik ve sosyal bir doktrindir. Arap Dünyası artık kendi kaderini kendisi belirlemek zorundadır. Batı’nın kendisine dayatmak istediği kavramlar üzerinde değil kendi değer yargıları, kültürü ve inançları çerçevesinde bunu gerçekleştirmelidir. Arap Toplumlarında demokrasi er geç yeşerecektir” şeklinde konuştu.

Ünlü ABD siyaseti uzmanı Prof. Mokhtar Ben Barka:

“ABD’nin önceliği bölgede ‘demokratik ajandasını’ uygulamaktır”

Fransa Valencienne Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Mokhtar Ben Barka, değişen Amerikan yönetimlerine rağmen dış politikada değişmeyen unsurların varlığına dikkat çekti. Bu unsurların başında İsrail’in güvenliğini temin edecek bölgesel barışın sağlanmasının geldiğini belirten Barka, Amerika’nın dış politika önceliğinin, bölgede anti Amerikanlığın azaltılması olduğunu söyledi. Demokratik değerler çerçevesinde bölgedeki siyasal gücünün ve etkisinin temin edilmesi Amerika’nın başlıca hedefidir dedi.

“Arap Baharına ‘Model’ biçilemez”

İstanbul Aydın Üniversitesi öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Özüm Sezin Uzun, geçiş sürecine yönelik bölgesel güç olan Türkiye ve İran’ın bölgesel çıkarlarından dolayı farklı dış politikaları olduğunu belirterek bölgenin kendi dinamiklerinden dolayı Türkiye ve İran modellerinden ziyade her bir ülkenin kendi demokratikleşme deneyimini yaşayacağını söyledi. Mevcut durumda demokratikleşmenin yeni otoriter rejimlere dönüşmesinin engellenmesi gerektiğine de vurgu yaptı.

“Toprak hazır değilse ekilen tohum kıymetli olsa da sadece zararlı ot elde edersiniz”

İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın, “Demokratik hareketlerin yaşandığı coğrafyalarda o ülkeler buna hazır değilse arzulanan sosyal ve demokratik beklentiler karşılanamaz. Bundan dolayıdır ki, özellikle o coğrafyaların üniversitelerine büyük bir görev düşüyor. Üniversiteler konuyu tüm yönleriyle araştırıp, demokratik hareketlerin siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel açılardan, o ülkenin imkan ve kabiliyetleri ölçüsünde değerlendirmeli ve bu konuda yapacakları akademik çalışmalarla o toprakları hazır hale getirmelidir. Aksi taktirde bugün olduğu gibi binlerce insanın ölümüyle karşılaşırız” dedi. Demokratik hareketlerin bedelini insanların canlarıyla ödememesi gerektiğinin de altını çizen Dr. Mustafa Aydın, “Elbette her şeyin bir bedeli vardır. Ama bu bedel, milyonlarca insanın ölümüyle sonuçlanmamalıdır. Demokratik hareketlerden sonra o topraklarda yaşayan insanların durumu, önceki durumlarından daha kötü olmamalıdır,” diyerek sözlerini tamamladı.

BM Ortadoğu Uzmanı Prof. Kamal Hamad:

“Arap Baharı güç dengelerini değiştirdi”

BM Ortadoğu Uzmanı ve Lübnan Üniversitesi öğretim üyesi Kamal Hamad, “Bölgesel ülkelerin sadece egemen güce karşı ittifaklarla değil, aynı zamanda kendi aralarında güç birliği yaptıklarını söyledi. Bu çerçevede Türkiye’nin rolüne değinen Hamad, Türkiye sadece coğrafi konumundan dolayı değil aynı zamanda ABD ve Batı ile olan yakın ve iyi ilişkilerinden dolayı da önemli bir konumdadır” şeklinde konuştu.

‘DEMOCRACY MOVEMENTS SHOULD NOT RESULT IN THE DEATH OF MILLIONS OF PEOPLE’

Tevekkül Karman who is Nobel Peace Laureate and a lot of scientists from Sorbonne, Paris Descartes, CEDS Paris and Valenciennes University attended to the international conference themed ‘The Effect of Arab Spring in the Region’ which was held by İstanbul Aydın University Global Peace and Democracy Center.

In the international conference themed “The Political Transitions in the Arab World and the Solution of Inner Conflicts” which was held as a result of the cooperation of West Researches Center Manager Dr. Selin Şenocak and Prof. Dr. Nazım İrem who is the manager of Global Peace and Democracy Center of which Tevekkül Karman, a Nobel Peace Laureate, holds the presidency, and in which people of science and politics who render service on and generate ideas about “Middle East and Peace” in various countries come together, the relationship between the political transition process in regional countries after Arab Spring and the inner dynamic conditions of countries, and the role of regional and international actors have been evaluated.

NOBEL PEACE LAUREATE TEVEKKÜL KARMAN: “We are going to continue Revolutions and Change”

Nobel Peace Laureate and a Yemeni reporter and activist Tevekkül Karman who states that to complete revolution, overturning the dictator regime is not enough has said; “Overturning the dictator regime is not enough to complete revolution, it is necessary to build the entire collapsed web again. The important thing is to enable the transition from dictatorship to democracy. I don’t think that there is something worse than the dictator regime. We are going to continue our revolutions; we are going to continue change.” She has stated that Arab Spring is 3 years old, and people have been making an effort for democracy and independence, and they have learnt how to solve problems at the same time.

PARIS UNIVERSITY MIDDLE EAST CENTER CHAIRMAN PROF. AISSA KADRI: “Political Transition Process will be Possible by Education”

Paris University lecturer Prof. Aissa Kadri spoke; “The rebellions in Arab World are not an innovation as international media wishes to show them.

They should not be taken into consideration as a whole but one by one because each country has its own political and cultural structure, we cannot mention about a homogeneous community. The concept of Arab World should be thought again. The political transition process of Arab societies and meeting their social expectations are possible only by education.”

Sorbonne University Prof. Yves Charbit: “Population Exchange revives Social Actions”

Paris Sorbonne University Chairman of Social Sciences Institute Prof. Yves Charbit, by stating that population policies influence social structure deeply, underlined that religious factors are not an element of oppression on the structure of population and that it is not religion but the social policies of governments that indicates the structure of population in countries including even Iran which is governed by theocracy. He has said that Arab Spring is the result of Arab countries’ population policies’ ignoring the increase in young population and that the last developments are the result of the enrichment as a general attitude and the decrease in population growth for about ten years.

Dr. Fouad Nohra, the academic director of CEDS Paris which is one of the most influential think tanks of the world: “Democracy is going to turn green in Arab societies sooner or later”

Dr. Fouad Nohra, who is the academic director of CEDS Paris and the lecturer of Paris Descartes University has stated that “In Orientalist researches, it is brought forward that Arab societies do not conform with democracy. When we place Orientalist perspective on one side, it is seen that Islam is at peace with the understanding of justice and rights which democratic systems base on. As the famous

Arab Scholar Al-Kawakibi said, Islam is a democratic and social doctrine. From now on, Arab World must be in control of its own destiny. It should achieve this not on the concepts which the West wishes to impose upon it but within the frame of its own standard of judgement, culture and beliefs. Democracy is going to turn green in Arab societies sooner or later.”

Famous USA politics specialist Prof. Mokhtar Ben Barka:

“The priority of USA is to apply its ‘democratic agenda’ in the region”

A lecturer in France Valenciennes University, Prof. Mokhtar Ben Barka drew attention to the existence of the unchanging elements in foreign politics in spite of the changing American managements. By explaining that the first element is enabling regional peace to ensure the security of Israel, Barka has said that the foreign politics priority of America is to decrease anti-Americanism in the region. He has stated that it is America’s main purpose to ensure its political power and influence in the region within the frame of democratic values.

“A single ‘Model’ cannot be valued for Arab Spring”

A lecturer in İstanbul Aydın University, Assistant Professor Dr. Özüm Sezin Uzun has said that each single country is going to experience its own democratisation rather than the models of Turkey and Iran because of the region’s own dynamics by indicating that Turkey and Iran, which are regional powers aimed at the transition process, have different foreign politics because of their regional interests. She has also emphasized that democratisation should be prevented from turning into new authoritative regimes in the current situation.

“If soil is not ready, even if the seed is valuable, you obtain only weed from it”

İstanbul Aydın University Chairman of the Board of Visitors Dr. Mustafa Aydın said; “In the geographies where democratic actions take place, if those countries are not ready for this, the desired social and democratic expectations could not be met. Therefore, it falls to especially the universities of those geographies. Universities should evaluate democratic actions within the scope of that country’s opportunity and abilities from political, social, economic and cultural perspectives by examining the subject with its every aspect and should make those lands ready by doing their academic studies on this subject. Otherwise, we will encounter with the deaths of thousands of people as it is today.” Mustafa Aydın, who also underlines the fact that humans should not pay for democratic actions with their lives, ended by saying; “Of course you don’t get something for nothing. But this compensation should not result with the death of millions of people. After democratic actions, the situation of people who live on those lands should not be worse than their previous situations.”

BM Middle East Specialist Prof. Kamal Hamad:

“Arab Spring has changed balances of power”

BM Middle East Specialist and a professor in Lebanon University Kamal Hammad said that regional countries not only seal an alliance against sovereign but also join forces between each other. Hammad who also mentioned about the role of Turkey within this frame said that “Turkey is in an important position not only because of its geographical position but also its close and good relationships with USA and the West.”

UYDULU TARIM ZENGİN İŞİ

Artan gıda talebi, tarım sektörüne yeni yükümlülükler getiriyor. Gelişmiş ülkeler uydu sistemleri kullanırken, dünyada birçok ülke eski usul bile ekim yapamayacak durumda.

Dünya nüfusunun artmasıyla orantılı artan gıda talebi, tarım sektörüne yeni yükümlülükler getiriyor. Gelişmiş ülkeler uydu sistemleri kullanırken, dünya genelinde birçok ülke eski usul bile ekim yapamayacak durumda. Tarım makineleri sanayinde küçük makine modası çoktan geride kaldı. Artık büyük ve az sayıda makine üretilip satılıyor. Mühendis Hermann Garbers tek ölçeğin verimlilik artışı olduğunu ama bununla sermaye ve işgücü değil de kaynak verimliliği artışını kastettiğini belirtiyor. Üç milyar Euro ciro yapan Class şirketinin geliştirme mühendisi Garbers, toprak, su, gübre ve enerji gibi kaynakların sınırlı olması ne-

deniyle idareli kullanıldığını, bunu yaparken de verimliliğin artırılıp daha fazla gıda maddesi ve enerji elde edilmesi gerektiğine dikkat çekerek, büyümenin sınırlarına ayak uydurmak zorunda olduklarını belirtiyor. Yüksek verimli ve sarfiyatı düşük tarım makineleri çoktandır piyasada bulunuyor. Örneğin lastiklerindeki havanın zemine göre otomatikman ayarlandığı traktörler var. Bu traktörler asfaltta hava basıncını arttırarak daha az yakıt harcıyor, toprağı sıkıştırmamak için de tarlada basıncı düşürüyor. Gevşek toprağın işlenmesinde enerjiden tasarruf edilebiliyor. Modern çifti tohum ekerken uydu-

SATELLITE BACKED AGRICULTURE IS AN OCCUPATION OF THE RICH

Demand for foodstuff which increases parallel to the increase of the world population poses new obligations on the agricultural sector...

Demand for foodstuff which increases parallel to the increase of the world population poses new obligations on the agricultural sector. While developed countries use satellite systems, many countries all over the world are even not able to pursue agricultural activities using traditional methods. Small-scale machinery has been obsolete in the agricultural machinery sector for a long time. Large machinery in small quantities are sold nowadays. Engineer Hermann Garbers has said that the only criterion is the increase of efficiency but this is not to mean an increase of capital and labour force but the increase of efficiency of sources. Garbers who works as a development engineer of the company Class which has a turnover of three billion Euro pointed out to the fact that sour-

ces such as soil, water, fertilizer and energy are used thrifly since they are available in a limited scale and that efficiency must be increased and higher amount of foodstuff and energy must be obtained while using those limited sources and emphasized that they must adapt them selves to the limits of growth. High efficiency machinery with low consumption of sources are available in the market for a long time. For example there are tractors the air of the tyres of which is adjusted automatically according to the ground. These tractors use less amount of fuel by increasing the air pressure on the asphalt and reduces the pressure on the earth in order not to compress the soil. Saving in energy may be obtained during the processing of the loose soil. Modern farmers make use of satellites while planting seeds.

‘HASILAT YÜZDE 7 ARTIYOR’

Navigasyon sistemiyle donatılmış tohum ekme makinesi karbondioksit emisyonunu düşürüyor ve tohumdan tasarruf ediyor. Hasat da yine uydu tarafından yönetilen otomatik makinelerle yapılıyor. Gübrelemede kullanılan hayvan dışkı sensörler sayesinde en tutumlu şekilde tarlaya serpştirilebiliyor. Bu sayede hem yakıttan tasarruf ediliyor, hem de keskin gübre kokusunun çevreye aşırı rahatsızlık vermesi önleniyor. Alman Makine ve Tesis İmalatçıları Birliği Başkanı Bernd Scherer tarım makinelerinde rönesans yaşanmakta olduğunu ve modern tarımcılıktaki yenilikler sayesinde satış hâsılatının bir yılda yüzde yedi oranında artarak 8 milyar 200 milyon Euro’ya çıkacağını söylüyor.

Bir Hollanda şirketinde çalışan ziraat makineleri mühendisi Andreas Klauser ise dünya nüfusunun nasıl doyurulacağı sorununun çok önemli olduğunu, 2050 yılında dokuz milyarı bulması beklenen dünya nüfusu ile birlikte gıda maddesi talebinin de hızla artacağına dikkat çekiyor. Fabrikatör Franz Grimme Almanya’da tarımcılığın nasıl değiştiğini yakından yaşamış. 30. 40 yıl kadar önce Lüneburg taraflarındaki küçük bir otelde gecelediğini anlatan Grimme, buradaki küçük çiftliklerde tek bir traktörle on, yirmi, otuz hektar genişliğinde patates tarlalarının sürüldüğünü ancak günümüzde böyle çiftliklerin artık kalmadığını belirtiyor. Grimme’nin işletmesi 150 yıllık. Tarım makineleri imal eden şirket onun adını taşıyor. İlk patates hasat makinesini 1936 yılında geliştirmiş ve her yıl bin 600 makine satmaya başlamış. Günümüzde adı patates teknolojisinde dünyanın sayılı isimleri arasında geçen Grimme, iki bin 200 kişi çalıştırıyor, satış hâsılatı da yılda 280 milyon Euro’yu buluyor.

Makine imalatçısı Franz Grimme, tarım sektöründeki gelişmeyi, daha farklı yorumluyor. “Basit şeyleri unutmayı, tabandan başlamalıyız. Geliştirdiğimiz ileri teknolojiyi, örneğin Pakistan’da uygulayamayız. Bu mümkün olmaz” diyen Grimme, uydu destekli tarımcılığın her zaman ve her yerde mümkün olmadığını ve teknik imkânların artmasına rağmen ‘köklerini’ unutmamaları gerektiğini belirtiyor. Nüfusu hızla artan Afrika kıtası için de aynı şey söz konusu. Afrika ülkelerindeki gıda maddesi talebinin karşılanması kolay olmayacak. Afrika’da kullanılan tarım makinelerinin dayanıklı, ama aynı zamanda da basit olması isteniyor. Altyapısı yetersiz olduğundan, Afrikalı çiftçinin gerektiğinde tek başına tamir edebileceği traktör kullanılması gerekiyor. (dwellle.de) Dirk Kaufmann, Almanyanın Sesi Radyosu

‘YIELD INCREASES 7 %’

Seed planting machine equipped with navigation system reduces carbon dioxide emissions and provides saving in seed. Harvest is also done by means of automatic machine, managed by satellite. Animal excrements used in fertilization can be spread over the agricultural land in the most thrifty manner thanks to the sensors. This makes both saving in energy possible and also ensures that the sharp smell of the fertilizer does not create an extreme nuisance on the environment. Chairman of the German Association of Manufacturers of Machinery and Equipment Bernd Scherer says that a renaissance is being experienced in the field of agricultural machinery and that sale proceeds shall increase to 8 billion 200 million Euros within one year, which corresponds to an increase of seven percent, thanks to the innovations introduced in the modern agricultural industry. On the other hand, Andreas Klauser who is an engineer of agricultural machinery in a dutch company draws attention to the fact that it is a very important problem to show how to saturate the world population and that the demand for foodstuff shall increase rapidly parallel to the increase in world population which is estimated to reach nine billion in the year 2050. Industrialist Franz Grimme has closely experienced the process of transformation that the agricultural sector has undergone in Germany. Grimme said that he had spent a night in a small hotel near Lüneburg about 30 to 40 years ago and witnessed that potato fields as large as ten, twenty, thirty hectares have been ploughed using only one tractor in the small farms in that region but that such farms do not exist anymore. Grimme’s enterprise has a history of 150 years. The company which manufactures agricultural machinery bears his name. He has developed the first potato harvest machine in 1936 and begun to sell 1.600 machines every year. Grimme who is one of the prominent names in the field of potato technology today employs 200 workers and has reached a turnover of 280 million EURO/year. Franz Grimme who is a machine manufacturer interprets the development in the agricultural sector in a different manner: “We should begin from the base without forgetting simple things. We cannot implement the technology that we have developed in, for example, Pakistan. This wouldn’t be possible” he says and adds that satellite backed agriculture can not be implemented everywhere every time and that they must not forget their roots despite the improvement of the technical means. The same thing applies for the African continent of which population is increasing rapidly. It will not be easy to meet the demand of African countries for foodstuff. The agricultural machinery to be used in Africa must be durable but simple at the same time. African farmers must use tractors which they can repair by themselves alone since the agricultural infrastructure is insufficient in those countries (dwellle.de), Dirk Kaufmann, radio voice of Germany

ÇİN-ABD: GERGİNLİK TIRMANIYOR AMERİKA’NIN ASYA STRATEJİSİ ÇİN ENGELİNE TAKILDI

*CHINA – USA: TENSION IS ESCALATING:
ASIAN STRATEGY OF AMERICA HAS BEEN STUCK IN THE CHINESE OBSTACLE*

ABD Savunma Bakanı Joe Biden, Çin’i ikna edemedi. Çin ve ABD, Asya’da sürdürdükleri eylem ve faaliyetlerinin sınırlarını karşılıklı olarak test etti. Sahip olunan muharebe yeteneğinin ve ekonomik gücün ülkeye daha güçlü ve kararlı hareket elmesi noktasında imkan tanıdığını öngören siyasî düşünce Çin’de giderek ivmelenmekte ve bu eğilimde artış gözlemlenmekte.

American defense minister Joe Biden couldn’t persuade China. China and USA has reciprocally tested the limits of their activities in Asia. The political idea which prescribes that having a strong war capacity and economic power ensures a country the possibility of acting more strongly and decisively is increasingly gaining momentum in China.

Daniel Schearf - Vasiliy Kaşın

Amerika 2013 yılında askerî, diplomatik ve ekonomik kaynaklarını Asya’ya doğru kaydırma yolunda adımlar attı. Ancak bu politika, müttefikler arasındaki çekişmeler ve Çin’in bölgede giderek artan hak iddiaları nedeniyle aksadı. Çin Savunma Bakanlığı, Doğu Çin Denizi’nde Japonya ile ada sorunu yaşanan bölgenin üzerinde bir hava savunma sahası kurduğunu, hava savunma sahasının korunması için gerekirse askerî uçakların devreye girebileceğini açıkladı.

Başkan Yardımcısı Joe Biden’in Aralık’taki Kuzeydoğu Asya gezisi Amerika’nın müttefikleri Japonya ve Güney Kore’ye bölgeye daha fazla ağırlık vereceği yolunda güvence tazelemeyi amaçlıyordu. Ancak Çin’in Doğu Çin Denizi’nde tartışmalı bölgelerle örtüşen bölgeyi hava savunma sahası ilan etmesi görüşmelerde başlıca konu oldu. Biden Çin’e tepki gösterdi: “Başkan adına şunu açıkça söylüyorum. Biz bu kararı tanımiyoruz. Bu hiçbir şekilde Amerika’nın askerî operasyonlarını etkilemez. Etkisi sıfır olur. Çin’den gerginlikleri ve olayları tırmandırma riskini arttıran adımlar atmaktan kaçınmasını bekliyoruz.”

Joe Biden’in heyetinde yer alan bir üst düzey yetkili ise ABD yönetiminin Çin hava savunma sahasını tanımadığını söyledi. Yetkili, “ABD askerî uçakları hava savunma sahasına ilişkin uyarıları dikkate almaksızın uçuşlarına devam edecek.” dedi. Japonya, Güney Kore ve Amerika bölgede meydan okurcasına askerî uçak uçururken Güney Kore de savunma sahasını Çin’inkiyile örtüşecek şekilde genişletti. Çin’in oluşturduğu hava savunma sahası Güney Kore ile Tayvan arasındaki bölgenin önemli bir kısmını kapsıyor. Uluslararası Kriz Grubu’ndan Dan Pinkston genişletilmiş hava savunma sahasının uçaklar için tehlike yarattığı görüşünün abartılı olduğunu öne sürüyor: “Çin’in uçaklara müdahalesi hiçbir şekilde çıkarlarına uygun düşmez. Elbette, sivil ya da askerî uçaklar için sorun var. Sanırım Çin şimdi Doğu Çin Denizi’ndeki tartışmalı adalar çevresinde uçan yabancı uçakları durdurma ya da düşmanca müdahale için yasal yetkisi olduğunu iddia edecektir. Ama mevcut durumu tırmandırma ve düşmanca bir eylem içine girmeyi istemeyecektir. Şu sırada bunu yapacaklarını sanmıyorum.”

Çin askerî hak iddiaları çerçevesinde Brunei, Malezya, Filipinler, Tayvan ve Vietnam ile bölgesel uyumsuzluğa düştüğü Güney Çin Denizi’ne uçak gemisi göndererek tatbikat yaptı. Biden’in ziyareti sırasında uçak gemisine eşlik eden bir Çin savaş gemisi, bir Amerikan füze kruvazörünün yoluna çıkarak Amerikan gemisini çarpışmamak için rota değiştirmeye zorladı. Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanı Chuck Hagel, Çin gemisinin USS Cowpens isimli Amerikan gemisinin yolunu kestiğini belirterek, durumu tahrik edici olarak nitelendirdi. Güney Çin Denizi’ndeki bu olayın 2009’dan beri en ciddi Çin Amerika karşılaşması olduğu belirtiliyor. Hagel, “Böyle tahrik edici şeyler, iyi hesaplanmayan sonuçları ortaya çıkarabilir.” dedi.

ABD müttefiği Japonya için bölgede iki bombardıman uçağını uçurdu. Çin, yeni ilan ettiği hava savunma sahasında B-52 tipi iki uzun menzilli Amerikan bombardıman uçağının uçuşunu soğukkanlılıkla karşıladı. Çin Savunma Bakanlığı sözcüsü Gen Yansheng, uçakların takip ve teşhis edildiğini açıkladı. Çin’in, Japonya ile tartışmalı takım adalar bölgesinde kurduğu yeni hava savunma sahasından uçaklarını geçiren ABD, B-52 tipi bombardıman uçaklarının uçuşunu önceden planlanan rutin bir tatbikatın parçası olduğunu açıkladı. Silah taşımayan uçakların, Guam’daki Amerikan üssünden havalanıp, sorunlu bölgedeki adalara iniş yaptığı bildirildi.

Çin yeni savunma sahası ile bölgeden geçecek uçaklar için uçuş bilgisi gönderilmesini kararlaştırdı. Hava savunma sahasından geçecek tüm devletlerin önceden uçuş bilgilerini ulaştırması talep ediliyor.

America has taken steps in the direction of shifting its military, diplomatic and economic sources to Asia in the year 2013. However that policy has been hindered because of the strifes between the allies and the increasing claims of China on the region. The Chinese ministry of defense has announced that it has set up an air defense zone over the region on the eastern Chinese Sea in respect of which there is a conflict with Japan about an island in that region and that the military aircraft could be mobilized in order to protect the air defense zone.

The visit of the vice president John Biden to the North-eastern Asia in December had aimed at renewing the assurance given by America to its allies Japan and South Korea for focusing more attention on the region. However the proclamation by China of that region of the Eastern Chinese Sea, which overlaps with the regions in dispute, as its air defense zone has been the major subject which was taken up during the talks of Biden with regional leaders. Biden expressed his reaction against China with the following statement : I am saying this clearly in the name of the president: We don’t accept that decision of China. This decision shall not effect the military operations of America in any manner whatsoever. Its impact shall be nil. We expect China to avoid taking steps that increase tension and the risk of escalation of dangerous developments.”

On the other hand a top level official from the mission headed by Biden said that America did not recognize the air defense zone proclaimed by China and added that the American aircraft would continue its flights without taking into consideration the warnings related to the air defense zone. While Japan, South Korea and America let their military aircraft fly in the region in

tırması talep ediliyor. Çin Savunma Bakanlığı, hava savunma sahasının olası hava saldırılarını önlemek amacıyla oluşturulduğunu açıklamış, Japonya ise tartışmalı adalar bölgesini kapsayan Çin’in yeni hava sahasını tanımadığını duyurmuştu. Kookmin Üniversitesinden Profesör Park Hwee Rhak, Çin’in bu tür girişimlerini önlemek için, Seul-Tokyo ilişkilerinin düzeltilmesi çağrısında bulunuyor: “Mevcut durumda tehdidi Güney Kore-Amerika ve Amerikan-Japon ittifaklarıyla ayrı ayrı karşılamak güç. Bu yüzden Güney Kore-Japonya ilişkilerinin güçlendirilmesi ve Amerika’nın daha aktif çaba harcaması gerekiyor. Başkan Obama’nın bundan sonraki ziyaretinde Güney Kore ile Japonya arasında daha yakın ilişkilerin kurulmasına ağırlık vermesi çok iyi olur.”

Japonya Başbakanı Shinzo Abe Aralık ayında Kore dışında diğer komşularıyla da ilişkilerini güçlendirmek amacıyla Güneydoğu Asya Ülkeleri Birliği toplantısına ev sahipliği yaptı. Komşu ülkeler, Japonya’yı, sömürgecilik geçmişi ve İkinci Dünya Savaşı saldırganlıklarını temize çıkarmaya çalışmakla suçluyor. Toplantı sonrası yayınlanan ortak bildiriye serbest deniz ve hava ulaşımının önemi vurgulanarak Çin ile ilgili kaygılara üstü kapalı değinildi. Japonya ayrıca, gelecek beş yıl içinde gelişmiş askerî silah sistemleri için 230 milyar dolar harcama yapacağını açıkladı. Karar doğrultusunda Japonya, insansız hava araçları, uçak ve helikopter ve amfibik arazi araçları alacak. Yaklaşık 10 yıl devam eden kesintilerin ardından Japonya, Ocak’ta ilk kez savunma bütçesini artırmıştı. Ordunun faaliyetleri, 2. Dünya Savaşı’ndan sonra hazırlanan anayasanın sıkı gözetimi altında.

a challenging manner South Korea has widened its air defense zone in such an extent that it coincides with that of China. The air defense zone formed by China covers a significant part of the region between South Korea and Taiwan. Dan Pinkston from the International Crisis Group, who asserts that the claim that the expanded air defense zone creates a danger for the aircraft is an exaggerated one, made the following statement in this regard : Intervention in the aircraft shall not inure to the interests of China. Of course there is a problem for all aircraft involved, civil or military. I think that China shall now claim that it is legally authorized to intercept or intervene in the foreign aircraft flying around the islands in dispute in the Eastern Chinese Sea. However China will not want to escalate the existing situation and engage in a hostile action. I don’t think that it would do such a thing just at this time.

China had made a military exercise with its aircraft carrier in the Eastern Chinese Sea, about which it has fallen into a regional dispute with countries like Brunei, Malaysia, Phillippines, Taiwan and Vietnam as a result of its military claims. During the visit of Biden a warship accompanying the aircraft carrier has crossed the path of an American missile cruiser and forced it to change its route in order to avoid a collision.

American defense minister Chuck Hagel has said that the chinese ship has crossed the path of the American ship named USS Cowpens and described the situation as provocative. This event in the eastern chinese Sea has been stated to be the most serious confrontation between China and America since the year 2009. “Such provocative actions may give rise to unanticipated results” said Hagel. USA has let two bombardment aircraft fly in the region for its ally Japan. China showed a restrained reaction against the flight of two long-range B – 52 American bombardment aircraft in the air defense zone proclaimed by China. Spokesman of the chinese defense ministry Gen Yansheng said that the aircraft were followed and identified. USA, which led its aircraft pass through the new air defense zone established by China in the region of archipelago for which it is in dispute with Japan has announced that the flight of the Being-52 type bombardment aircraft was part of a pre-planned routine military exercise. It has been announced that the unarmed aircraft has taken off from the American base in Guam and landed in the islands in the region in dispute.

China has decided that all airplanes which shall pass through the new air defense zone must submit flight information to the chinese authorities. All states of which aircraft shall pass through the air defense zone are requested to send the related flight information in advance. Chinese ministry of defense has stated that the air defense zone has been established for the purpose of protection from potential air strikes and Japan has announced that it does not recognize the new air zone of China which covers the region of islands in dispute. Prof. Park Hwee Rhak from Kookmin University called for an amelioration of the relations between Seoul and Tokio in order to prevent such attempts by China. In the present situation, it is difficult to stand against the threat by the separte alliances between South Korea&America or America & Japan. For that reason the relations between Korea and Japan must be strengthened and America must be more active in this regard. It would good if President Obama focuses on developing closer relationships between South Korea and Japan in his next visit to the region.

Japanese prime minister Shinzo Abe hosted the meeting of the Union of the South-eastern asian countries for the purpose of strengthening its relations with its neighbors other than Korea. Neighboring countries accuses Japan of trying to whitewashing itself of its colonialist past and the atrocities committed during the second world war. The joint declaration announced after the meeting emphasized the importance of free sea and air transportation and mentioned the worries about China only implicitly. On the other hand Japan has declared that it would spend 230 billion USD for advanced military weapon systems in the coming five years. The coun-

ABD Savunma Bakanı Chuck Hagel da adalar grubunun savunmasının ABD ile Japonya arasındaki güvenlik anlaşmasının bir parçası olduğuna dikkat çekti, bölgeye olası bir saldırıda, ABD'nin Tokyo yönetimine destek vereceğini kaydetti.

Çin kararından geri adım atmıyor

ABD Savunma Bakanı Biden, tüm çabalarına rağmen Çin'i hava savunma sahasını kapatmak konusunda ikna edemedi. Biden, Çin Devlet Başkanı Şi Ceping ile yaptığı 5 saat süren görüşmede, taraflara karşılıklı güven çağrısı yaptı. Çin yönetimi ise Japonya ile ada sorunu yaşadığı Doğu Çin Denizi'ndeki hava savunma sahasının 'meşru müdafaa' kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini savundu. Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Hong Lei, hava savunma sahası kurmanın, Çin'in egemenlik hakkı olduğunu ifade etti. Çin Savunma Bakanlığı da ABD ve Japonya'dan Çin'in saha için koyduğu kurallara uygun davranılmasını istedi. Bakanlık sözcüsü, Pekin'in hava sahasını etkin bir şekilde koruyabilecek durumda olduğu uyarısında bulundu.Çin lideri Şi daha sonra basına yaptığı açıklamada, Asya'da "derin ve karmaşık değişimler" yaşandığını ve "bir bütün olarak dünyanın huzurlu bir yer olmadığını" ifade etti. Şi, ABD ve Çin açısından "gelişkin bir diyalog ve işbirliğinin tek doğru yol" olduğunu söyledi.

Biden'dan genç nesle "sorgulayın" çağrısı

Joe Biden, Pekin ziyareti sırasında genç nesle, Pekin yönetimine ve hatta öğretmenlerine karşı meydan okuma çağrısı yaptı. Temasları sırasında Pekin'deki ABD Büyükelçiliği'ni ziyaret eden Biden, ABD vizesi başvurusu yapan bir gruba vizelerini takdim ederken, ABD'de mevcut durumu sorgulayan çocukların ödüllendirildiklerini söyledi.Doğu Çin Denizi'nde hava savunma ve tanımlama sahası, Çin ve Japonya'nın ihtilaflı olduğu Diaoyü adaları ile Güney Kore'nin de hak iddia ettiği kayalıkları içine alıyor. Bölgede gerilimin devam etmesi durumunda, Soğuk Savaş Dönemi'nde ABD ile Sovyetler Birliği arasındakiine benzer hava sahası gerilimlerinin meydana gelmesinden endişe ediyor.

Öte yandan, sanki bu gelişmelerin hiç biri yaşanmamış gibi, Çin ve ABD, ekonomik açıdan tuhaf bir şekilde birbirine bağlı durumda. 2013 yılında dünya genelinde yaşanan para ve ticaret savaşları bu iki ülkeyi birbirlerinin en büyük ticaret ortakları olmaları yolunda olumsuz anlamda hiç de etkilemedi. Bu eğilimin yeni yılda da hızlanacağı konusunda ciddi beklentiler söz konusu. Ancak bununla birlikte, söz konusu olumlu eğilimin, her iki tarafın askeri hırslarının yaratacağı atmosfer dolayısı ile hassas bir kırmızı çizgi üzerinde olacağı da net bir gerçek.

Çin'in en büyük finansal kaynak aktarımı ve yatırımları ABD'ye yönelmiş durumda. Bu yatırımlar, daha sonra üretimde kullanılacak gelişmiş teknolojiler olarak ABD'den Çin'e geri dönmekte. Bu ekonomik döngü, Çin açısından en büyük yarar unsuru. Buna ek olarak, Çinli teknik personel ve kadrolarının ABD'de eğitim görüp hazırlanıklarını da ayrıca belirtmek gerek. Bu da Çin için çok çok önemli bir menfaat unsuru. Bütün bu sebeplerle Çin'in, mevcut durumu bozucu nitelikte bir sınır ihlali gerçekleştirmeyeceği tahmin ediliyor. Güney Çin Denizi, bölgede uzun zamandır tartışma yaratan bir bölge.Çin, Filipinler, Vietnam, Brunei, Malezya ve Tayvan, bölgenin kimi yerlerinde hak iddia ediyor. Güney Çin Denizi'nde önemli ölçüde doğalgaz ve mineral rezervleri bulunduğu tahmin ediliyor.

Çin-ABD: Gerginlik tırmanıyor

Hava-Deniz Savaşı (Air Sea Battle) doktrini

try shall buy unarmed air vehicles, aircraft, helicopters and amphipic land vehicles in line with that decision. Japan has increased its defense budget for the first time in January following the budget cuts that had lasted for approximately ten years. The activities of the army are under tight control of the constitution that had been put into force after the second world war.

American defense minister Chuck Hagel has attracted attention to the fact that the defense of the archipelago is a part of the security agreement between USA and Japan and pointed out that America would extend support to Japan in case of any offense to the region.

China takes a firm stand on its decision

American defense minister Biden couldn't persuade China to close its air defense zone despite all his efforts. Biden called for a mutual trust between the parties during his 5 hours talk with the chinese president Shi Ceping. The chinese government on the other hand argued that the air defense zone proclaimed in the Eastern Chinese Sea, in which it is in dispute with Japan about a group of islands, must be evaluated within the scope of legitimate defense. The spokesman of the ministry of foreign affairs, Hong Lei stated that estabishig an air defense zone is a sovereignty right of China. On the other hand Chinese defense ministry requested America and Japan to comply with the rules that China has introduced regarding the said zone. Spokesman of the ministry warned that Beijing is able to protect its air defense zone in an effective manner. The chinese president Shi made an announcement to the press in which he said that Asia is undergoing "deep and complicated" changes and stated that the world as a whole is not a peaceful place. Shi said that "an advanced dialogue and cooperation is the only right way from the point of view of USA and China.

Call from Biden to the young generation to be "inquisitive"

During his visit to Beijing Joe Biden called the young generation to challenge the Beijing government and even their teachers. Biden who visited the American embassy in Beijing during his contacts said that they gave awards to the children who interrogated the existing situation in America while presenting the visas to a group of chinese citizens who had made an application for an American visa. The air defense zone in the eastern chinese sea covers Diaoyu islands over which China and Japan are in dispute and the rockwork over which South Korea too claims rights. In case tension continues in the region, it is feared that tensions over the air zones might arise similar to the ones between USA and Soviet Union during the cold war period. On the other hand and peculiarly enough China and USA are interdependent in economic terms as if all the developments described above have not been experienced. Monetary and commercial wars that the world had undergone in the year 2013 did not have any negative impact on these two countries in respect of being the biggest trade partners of each other. There are serious expectations that this trend shall continue and accelerate in the new year as well. However it is also obvious that the said positive trend shall proceed on a sensitive red line because of the atmosphere created by the military ambitions of both sides.

The majority of transfer of financial sources and economic investments from China are directed towards USA. These investments later return to China in the form of state-of-the art technology which is to be used for production purposes. This economic cycle is a factor of great benefit for China. In addition to that, it must also be stated that the chinese technical personnel are trained in USA and get prepared for production in this way. And this is also a significant factor which inures to the benefit of China. Due to all these reasons China is estimated not to commit a transgression of borders. Southern Chinese Sea is a region which has been disputed for a long time. China, Phillippines, Vietnam, Brunei, Malaysia and Taiwan claims to have rights over some parts of the region. It is estimated that there

Amerikalı askerler tarafından Çin ve İran gibi ülkelerin komşu bölgelerinde Amerikan kuvvetlerinin konuşlandırılmasını engelleme çabalarına karşı etkili tedbirlerin alınması için geliştirilmiştir.

Hava-Deniz Savaşı doktrininin öngördüğü üç ana yön şudur: düşmanın yönetim, kontrol ve istihbarat alanlarındaki potansiyelinin yok edilmesi, savaşın yapıldığı bölgeye Amerikalı kuvvetlerin girmesini engellemek için düşmanın kullandığı araçların ve hücum güçlerinin yok edilmesidir. Çin bu stratejiyi göz önünde bulundurarak yıllardır kendi silahlı kuvvetlerini geliştirmektedir. Çin stratejisinin temelinde ise elektronik harp sistemleri, siber saldırılar ve anti-uydu silahı vasıtasıyla düşmanın istihbarat ve yönetim sistemlerini kapsamlı şekilde etkileme ilkesi bulunmaktadır. Çin, ABD tarafından bölgede kullanılan taşıma ve askeri altyapı tesislerine nükleer olmayan kapsamlı saldırılar yaparak, savaş alanında Amerikan kuvvetlerinin güçlendirilmesi hızını yavaşlatma imkanına sahip olacak.

Savaşın yapıldığı bölgenin izolasyonunu sağlayan Çinli güçlerin yok edilmesi büyük miktarda kaynakların kullanılmasını ve en önemlisi, çok zaman isteyecek. Çin'in çok sayıda nükleer olmayan balistik ve güdümlü füzelere sahip olması, ABD'nin hava ve deniz kuvvetlerinin büyük kısmının Çin'e ait mobil füze komplekslerinin yok edilmesi için uğraşacağı anlamına geliyor. Günümüzde ABD iç kriz ve para eksikliği sorunlarıyla karşı karşıya. Bununla beraber Amerikan kuvvetleri, dünyanın pek çok farklı bölgelerinde bulunmakta. Bazı bölgelerde, mesela Orta Doğu'daki varlığı, bölgede mevcut olan güç dengesinin önemli bir faktörü.

ABD'nin Asya-Pasifik bölgesinde askeri güç bakımından sadece iki büyük müttefiki var , Güney Kore ve Japonya. Ama Güney Kore silahlı kuvvetleri, ülkesinin Kuzey Kore'den savunmasını sağlamakla meşgul ve müttefiklerine önemli yardımda bulunabilmesi ihtimal dışı görünüyor. Japon silahlı kuvvetleri ise mükemmel donatıma rağmen pek büyük değil, taarruz imkanları da sınırlı.Tayvan saldırıya karşı çok zayıftır. Bu toprakların askeri potansiyelinin Amerika-Çin çatışmasında kullanılması siyasi nedenlerden dolayı zor olabilir. Filipinler toprak ve nüfus büyüklüğüne rağmen çok az askeri potansiyele sahiptir.

Silahlı kuvvetlerin reforme edilmesi ve yeniden yapılanması sürecinin 2020 yılına doğru tamamlanmasının ardından Çin'in yerel askeri çatışma sırasında Pasifik Okyanusu'nun batı kısmındaki ABD müttefikleri ve Amerikan kuvvetlerini yenilgiye uğratması oldukça mümkündür. Çin, ABD bölgede kapsamlı karşı saldırı için gereken güçleri toplamadan önce savaşın siyasi hedeflerine ulaşmış olabilecek.

Çin'in kazandığı zaferden sonra onu cazalandırma veya ele geçirdiği pozisyonları geri alma çabası, ABD için Kore savaşından sonra ilk kez büyük yabancı bir devlet ile uzun sürebilecek ve nükleer felaket riskini taşıyan bir askeri çatışmaya girme anlamına gelecek. Askeri güç bakımından ABD'nin en güçlü müttefikleri Avrupada bulunacak ve yardım edebilecekleri ihtimali düşük olacak. Belkide ABD yenilgiyi kabullenmek zorunda kalacak. Böylece yakın gelecekte Doğu Asya'daki Amerikan çıkarlarının korunmasının Pasifik Okyanusu'nun batı kısmında çok sayıda Amerikan askeri gücünün daimi varlığı olmadan sağlanamayacağı belli olacak. Dahası, bu varlığın önemli rolünü kara kuvvetleri oynayacak. Bütçe kısıtlaması koşullarında bu, ABD'nin başta Orta Doğu olmak üzere dünyanın başka bölgelerinde askeri varlığını sağlama sorunlarıyla karşılaşacağı anlamına geliyor. Böylece Pasifik Okyanusu'nda askeri çatışma niteliğinde değışiklikler, küresel siyaset ve güvenlik için önemli sonuçlara neden olacaktır. (Ruur-Voa)

are important natural gas and mineral reserves in the Southern Chinese Sea.

China - USA: Tension escalates

The doctrine of air-sea battle has been developed by the American military experts for the purpose of taking effective measures against the efforts of countries like China and Iran aiming at hampering the launching of American forces in their neighboring countries.

The doctrine of air-sea battle has three main aspects: destruction of the management, control and intelligence potential of the enemy and the destruction of the vehicles and means of offense used by the enemy for preventing the entry of American forces into the region where the war takes place. China has been developing its own armed force for years taking into consideration this strategy. The strategy of China is based on the principle of influencing the intelligence and management systems of the enemy in a comprehensive manner by means of electronic war systems, cyber attacks and anti-satellite arms. China will have the possibility of slowing down the speed of strengthening the American forces in the battle field by launching comprehensive non- nuclear attacks on the transportation and military infrastructure premises used by America in the region.

The destruction of the chinese forces which have isolated the region in which the battle is made shall require the use of huge amounts of resources and what is most important, it shall take a long time. The fact that China has plenty of ballistic and guided missiles means that a big part of the American air and sea forces shall have to deal with destructing mobile missile complexes belonging to China. America has to cope with the problems of domestic crisis and shortfall of Money nowadays but American military forces are nonetheless present everywhere in the world. American presence in some of the regions of the world, for example in the middle-east is an important factor of the regional power balance.

USA has only two big allies in the Asian-Pacific region in terms of military power: Southern Korea and Japan. However South Korean armed forces is occupied with securing the defense of the country against North Korea and it is not likely that it lends any worthwhile help to its allies. Japanese armed forces on the other hand is perfectly equipped but is not big enough and its means of launching an attack is restricted. Taiwan is very vulnerable against attacks. The use of the military potential of its territories in an American- Chinese conflict may be difficult due to political reasons. Phillippines on the other hand has a very low military potential despite its vast territories and big population.

It may be quite possible for China to defeat US forces and its allies in the western part of the Pacific Ocean during a local military conflict following the completion of the process of reform and restructuring of its armed forces. China will be able to attain its political goals before USA gathers the forces required for launching a comprehensive counter attack in the region.

The efforts for punishing China or recovering the positions that it has captured after the victory that it has won shall mean entering, for the first time after the Korean war, into a military conflict with a big foreign power which may last long and bears the risk of nuclear disaster for America. The strongest allies of USA in terms of military power are in Europe and there is little possibility of getting their support. Maybe USA will have to accept defeat. In this way it shall be clear in the near future whether it is possible to ensure the protection of American interests in East Asia without the permanent presence of American military forces in that region. Moreover, land forces shall be the key element of that military presence. Under the conditions of budget restrictions, this will mean that USA shall encounter problems regarding the maintenance of its military presence in other regions of the world, particularly the Middle-East. Thus, changes in the Pacific Ocean region in the form of military conflicts shall bring about important consequences from the point of view of global politics and security. (Ruur-Voa)

İran ve Batılı güçler arasında varılan anlaşma, İran'ın nükleer silahlara olan mesafesini arttırırken, son 10 yıldır yapılan nükleer tartışmalar açısından da önemli dönüm noktası oldu. Fakat ABD ve Avrupalı müttefiklerinin tarihi düşmanları İran'la anlaşmalarını kutlamaları İsrail, Suudi Arabistan ve diğer Arap monarşileri açısından daha ziyade rahatsız edici çıkarımlar doğuruyor. Tepkileri, küresel düşmanlığı teşvik edici değildi. Birleşik Arap Emirlikleri, anlaşmanın 'bölgedeki istikrara' destek olabileceğini belirtirken Bahreyn'in dış işleri bakanı anlaşma için "İran veya başka bir devletten kaynaklanan korkularımızı gideriyor." dedi. Yine de diğerleri çok olumlu yaklaşmadı. İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu, anlaşmanın 'tarihi bir hata' olduğu konusunda ısrar edip 'dünyanın daha korkunç bir yer haline getireceğini' savundu. Bir Suudi dış ilişkiler danışmanına göre, Batı'nın 'quid pro quo' yani anlaşma için 'taviz veren' tavrı "İran'a daha çok yer açıyor ve bölgede daha serbest hareket etmesini sağlıyor." Peki bu endişe nasıl açıklanmalı?

İsrail ve Arap monarşileri, 1979 İran Devrimi'nden sonra Tahran'ı en büyük tehdit olarak gördü. İran, en büyükleri Lübnan'daki Hizbullah olmak üzere İsrail'in çevresindeki militan gruplara para ve gelişmiş füzeler verdi. Arap monarşiler, İran'ın hoşnut olmayan Şii toplumları destekleyerek Sünni liderliğindeki ve çoğunluğu Sünni olan devletlerin düzenini bozdu. ABD'nin 2003'teki Irak işgali, Bağdat'ı 'İran'ın düşmanlığından', 'İran'ın müttefikine' dönüştürdü. Mısır'da 2011'de, bir diğer İran karşıtı rejim devrilirken ABD ise 'beklemede' kaldı. ABD, Suriye rejimine yönelik füze saldırısı planlarını iptal etmesi Suudi Arabistan'da şaşkınlık yaratırken Riyad'ın İran'ın etkisini zayıflatmak için yıllardır beklediği fırsat da suya düşmüş oldu. Suudi Arabistan, ABD'nin saldırı planlarını iptal ettiğini, Amerikalı yetkililer yerine CNN'den duydu, bu da yaralarına tuz basan son adım oldu. Dolayısıyla bu ülkeler için, nükleer diplomasi yalnızca nükleer tartışmaların çok daha ötesinde bir durum. Asıl endişeleri, Batı'nın İran tamamen teslim olmadan baskıyı hafifletmesi ve İran'ı gelecekte bomba üretebilecek yeterli nükleer alt yapıyla baş başa bırakmaları. Bu ülkeler, anlaşmanın İran'a ağır kısıtlamalara rağmen - uranyum zenginleştirme faaliyetlerine devam etme imkânı sağlamasına tepki gösteriyor. Bu, İsrail'in de başından beri karşı çıktığı bir durumdu.

Suudi Arabistan ve Arap monarşilerinin en büyük korkusu, anlaşmayla beraber Asya'ya odaklanan ABD'nin İran'a kapılarını açması ve bunun da İran'ın müdahalelerine karşı Amerika'nın İsrail'i ve Arap ülkelerinin çıkarlarını koruma eğilimi ile yetkisini kaybetmesine neden olması.

Birçok açıdan bu 'terk edilme' korkusu eski kaygıları alevlendiriyor. Arap ülkelerinden bir yetkili yakın bir zamanda Körfez'e yaptığı bir ziyarette bana, İran'daki Şah yönetimine atıfta bulunarak "ABD'nin İran'a, Suudi Arabistan'dan daha yakın olduğu zamanları hatırlıyoruz" dedi. ABD'nin Hasan Ruhani'nin cumhurbaşkanı seçildiği Haziran ayından bu yana, Suriye'ye saldırı planlarının iptal edildiği dönemi kapsayan zaman diliminde ABD ile İran'ın gizli ikili görüşmelerde bulunduğu ve Suudi Arabistan'ın el al-

‘İRAN ANLAŞMASI’ İSRAİL VE KÖRFEZ’İ NEDEN TEDİRGİN EDİYOR?

WHY DOES AGREEMENT WITH IRAN BOTHER ISRAEL AND THE GULF STATES?

ABD ve Avrupalı müttefiklerinin tarihi düşmanları İran'la anlaşmaları İsrail, Suudi Arabistan ve diğer Arap monarşileri açısından rahatsız edici çıkarımlar doğuruyor. İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu, anlaşmanın 'tarihi bir hata' olduğu konusunda ısrar edip 'dünyanın daha korkunç bir yer haline getireceğini' savundu.

Israel, Saudi Arabia and other arab monarchies have been quited unsettled by the agreement of USA and its european allies with their historical enemies Iran. Israeli prime minister Benjamin Netanyahu insists that the said agreement is a historical mistake and claimed that the world will become a more terrible place as a result thereof.

BBC Radyosu *

While the agreement reached between Iran and the western powers has increased the distance of Iran to nuclear arms it also became a turning point from the point of view of the discussions made about the the nuclear arms in the last 10 years. However the celebration of that agreement by USA and its western allies has led to quite unsettling inferences from the point of view of Israel, Saudi Arabia and other arab monarchies. Their reactions were not in the direction of encouraging global hostility. While United Arab Emirates has stated that the agreement could support the regional stability, the minister of foreign affairs of Bahrein said "the agreement removes our worries caused by Iran and any other state". Other states in the region didn't exhibite a very positive approach to the agreement. Israeli prime minister Benjamin Netanyahu insisted that the agreement is a historical mistake and claimed that it will turn the world into a more terrible place. According to a Saudi foreign relations consultant the "quid pro quo" i.e. concessive attitude of the west about the agreement opens up a wider place for Iran and ensures it to move more freely in the region. Then the question arises: how may all these worries be accounted for? Israel and the arab monarchies has seen Iran as the biggest threat after the revolution of 1979 in that country. Iran gave Money and advanced missiles to the militant groups around Israel, particularly Hizbullah group in Lebanon. Iran disturbed the order of the sunni states the majority of the population of which is sunni by supporting the dissatisfied shiite groups there. Occupation of Iraq in 2003 by USA turned Baghdad from an enemy to an ally of Iran. While another anti-Iran regime has been overthrown in Egypt in 2011, USA adopted the attitude

tından bu iletişim hakkında İsrail'e bilgi sızdırdığı haberleri geliyor. İsrail-Suudi yakınlaşması. Bu iki önemli noktaya işaret ediyor. Birincisi, Riyad'ın İsrail'i devlet olarak tanımamasına rağmen Suudi ve İsrail'in algıları giderek birbirine daha çok yaklaşıyor. İkinci de ABD'nin müttefikleri, ABD-İran işbirliğinin Arap ve İsrail'in zararına olacağı konusunda hem fikir olmaya başlıyor. Suriye'de çözüm için ABD ve Rusya'nın öncülüğünde yürütülen barış görüşmelerine İran'ın da dâhil edilmesi durumunda bu görüş de sağlanacak. Peki bu ülkeler nasıl bir cevap verebilir? İsraili yetkililer, anlaşmanın kendileri için bağlayıcı olmadığı uyarısında bulundu. Bu da, askeri seçeneğin hala masada olduğu tehdidi anlamına geliyor. Suudi yetkililer de Pakistan'dan nükleer silah temin edebileceklerini üstü kapalı bir şekilde dile getiriyor. Bu adımların hiçbir, bu geçici anlaşmanın süresi boyunca atılacak gibi değil. İsrail'in eski askeri istihbarat müdürü Amos Yadlin'in dediği gibi, "Gelecek altı ay içinde saldırı meşruiyeti azalacak." İran'ın anlaşmayı ihlal ettiğine dair işaretler peşinde koşan Suudi ve İsrail istihbaratları arasındaki bağlantı da gelişebilir. Ama bu iki ülke de ABD'yi bir kenara itmeyi göze alamaz. Cenevre Anlaşması, ardından yapılması gereken birçok iş bırakan mütevacı bir adım. Ama Amerika'nın bazı müttefikleri için, bu anlaşma geleceğin getirecekleri açısından rahatsız edici bir işaret olarak görülüyor. Öncelikleri, bu nükleer 'çözümne'nin bölgede şimdi yeni bir düzene dönüşmesini engellemek olacak.

* Shashank Joshi, Kraliyet Askeri Et. Ens. Arş. Gör.

of "wait and see". The cancellation of America's plans to launch missile attacks to Syria has caused astonishment in Saudi Arabia which had missed a chance, for which it has waited for years, for weakening the influence of Iran. Saudi Arabia heard the cancellation of the attack plans of America from CNN instead of the American officials and has been the final step that has reinforced their disappointment. Consequently for these countries nuclear diplomacy is a situation which is much beyond the merely nuclear discussions. Their main concern is that the western world has alleviated the pressure before Iran has totally surrendered and has allowed a nuclear infrastructure, which is sufficient for the production of nuclear bombs in the future, to be available for that country. Opposing countries show a strong reaction against the fact that the said agreement provides Iran the possibility to continue its activities of enriching uranium despite heavy restrictions. This was also a situation against which Israel has objected from the very beginning. The greatest fear of Saudi Arabia and the arab monarchies is that America, which shall focus on Asia as a result of the agreement, shall open its doors to Iran and consequently loose its wish and ability to protect the interests of Israel and Arab countries against the interventions of Iran.

This fear of "being abandoned" rekindles the old worries in many respects. During a visit which he had made to the Gulf region a short time ago an official from an Arab country has said to me that they remember the times when USA was closer to Iran than Saudi Arabia. Since the month of June in which Hasan Ruhani has been elected the president of Iran, news appear according to which USA and Iran had secretly carried out bilateral negotiations during the period of time during which the plans for launching attacks against Syria has been cancelled and Saudi Arabia has under-handedly leaked information to Israel about that communication between the two countries. The approach between Israel – Saudi Arabia points out to two important facts: The first one is that although Israel has not recognized Israel as a state the perceptions of Saudi Arabia and Israel increasingly approach to one another. The second one is that the allies of USA have begin to agree on the view that USA-Iran cooperation would be detrimental to the interests of Arab countries and Israel. This view will be more reinforced if Iran is included in the peace talks carried out under the leadership of USA and Russia for finding a solution for the syrian problem. Then the question arises as to what kind of a reaction can these countries show against these developments? Israeli officials have warned that the agreement is not binding on Israel and this means that the alternative of military threat is still on the agenda of that country. Saudi officials on the other hand insinuate that they could have supply nuclear arms from Pakistan. However none of those step are likely to be taken throughout the duration of the provisional agreement between Iran and USA. As has been stated by the previous director of military intelligence of Israel, Amos Yadin had said "The legitimacy of an attack shall decrease within the coming six months". It is also possible that the cooperation between the Saudi and Israeli intelligence services which are looking for evidences of the violation of the agreement by Iran may develop. However none of these countries can run the risk of putting USA aside. Geneva agreement is a moderate step which had left behind many things to do. But for some allies of USA this agreement is considered as an unsettling sign about what the future shall bring. Their priority will be trying to prevent this nuclear degradation to transform into a new order in the region. Shashank Joshi, Researcher in the Institute of Royal Military Studies

İtalya'nın göç politikası uzun yıllar yabancı aleyhtarı Kuzey Birliği Partisi tarafından yönlendirildi. Ancak alınan önlemler mülteci problemini hafifletmek yerine daha da içinden çıkılmaz hale getirdi. Lampedusa, İtalya'nın ve belki de bütün Avrupa'nın başarısız göç politikasının sembolü oldu. Bu raya her yıl Afrika'dan binlerce mülteci geliyor. Mülteciler fındık kabuğu gibi teknelerle Akdeniz'i aşıp kapağı Avrupa'ya atabilmek için ölümü göze alıyorlar. Tıpkı ekim ayında olduğu gibi mülteci tekneleri kazaya uğradığı ve yüzlerce kişi boğulduğu zaman bütün dünya gözlerini üzüntüyle bu bölgeye çeviriyor. Maceralı yolculuğu kazasız belasız atlatanlar ise sadece birkaç gün geçirmeleri öngörülen mülteci kamplarına kapatılıyor. Ama bu süre uzayarak ayları buluyor. Kamplara kimsenin girmesine izin verilmediğinden kamuoyunun olup bitenlerden haberi olmuyor. İtalya Başbakanı Enrico Letta, Avrupa Birliği Komisyonu Başkanı Jose Manuel Barroso ile birlikte Lampedusa adasını ziyaret ettiğinde mültecilerin kaldıkları daracık odaları görmek için ziyaret programını değiştirmişti.

Bu küçük ada ve sakinleri daha önce de mülteci akını yüzünden zor durumda kalmıştı. 2011 yılındaki Tunus devriminin ardından başlayan 'Arap baharı' sırasında binlerce kişi Lampedusa'ya kaçmıştı. İtalya hükümeti mülteci akını karşısında insani olağanüstü hâl ilan etmiş, zamanın İçişleri Bakanı Roberto Maroni de diğer Avrupa ülkelerini, mülteci problemine seyirci kalmakla suçlamıştı. Maroni, yabancı aleyhtarı sloganlarla halkı göçmenlere karşı kışkırtan ve var gücüyle ülkeye mülteci alınmasını önlemeye çalışan Kuzey Birliği partisinin önde gelen isimlerinden biriydi. Kuzey Birliği'nin halkı tahrik etmesinden İtalyanlar da memnun değildi. Bir kadın, "Politikacıların halka yabancı korkusu ve güvensizlik aşlamaya çalışması ırkçılığı azdırıyor. Böyle bir şey kabul edilemez." diyor.

Kuzey Birliği 2011 yılının kasım ayında istifa eden Silvio Berlusconi hükümetinin küçük ortağıydı ve göç politikasında da tek söz sahibiydi. Koalisyon hükümeti göç kurallarını ağırlaştırmış ve mültecileri derhal sınır dışı edebilmek için Libya ve diğer Afrika ülkeleriyle geri kabul anlaşmaları imzalamıştı. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği, dikta, iç savaş ve açlıktan kaçanların iltica başvurusunda bulunmasına imkân bırakmadığı gerekçesiyle bu uygulamayı protesto etmişti.

Mülteci akınının kontrolden çıkmasını Kuzey Birliği de önleyemedi. Bunun üzerine, ikamet izni olmadan İtalya'ya girilmesini suç kapsamına aldı ve İtalya'ya gelecek yabancılara çalışma sözleşmesi bulundurma şartını getirdi. Başbakan Letta'nın değiştirmeyi vadettiği yasa hâlâ yürürlükte. İtalyan yardım kuruluşları bu uygulamayı riyakârca ve gerçek dışı olarak tanımlıyor ve hiçbir İtalyan işverenin yüzünü bile görmediği Mali ya da Eritreli bir işçiyi sözleşme yapmayacağını hatırlatıyorlar. Mülteciler de bunu bildiklerinden kaçak göçmen olarak yaşamayı göze alıyorlar. Kamplardan kaçabilenler İtalya'nın kuzeyine, hatta Kuzey Avrupa'ya kaçıyorlar. Yüz binlerce yabancı İtalya, Fransa, Almanya ve Benelüks ülkelerinde kaçak yaşıyor. Avrupa Birliği Yunanistan, İtalya ve İspanya gibi Akdeniz ülkelerine kıtanın güney sınırlarında güvenliği sağlama mecburiyeti getirmeye çalışmış ama bunu başaramamıştı. İtalya 20 yıl boyunca göç ülkesi olduğunu inkâr etti. Toplumda ve siyasette, göçmenlerin ülkede kısa süre kalacakları inancı geçerliydi. Yabancıların toplumla uyum sağlamasına önem verilmedi. Bunun ceremesini ilk kuşak göçmenlerin çocukları çekiyor. Nijeryalı mülteci bir ailenin kızı olan 13 yaşındaki Ramat okulu bitirir bitirmez İtalya'yı terk edeceğini söylüyor: "İş olmadığı için burada geleceğimiz yok. Önce Nijerya'ya gidip büyük anne-babamı ziyaret edecek, daha sonra da üniversite tahsili için Londra'ya gideceğim."

İtalyanların iş bulamadığı kriz ortamında Afrikalı göçmenin iş bulması zaten çok zor. Nijeryalı Ramat ebeveyninin İtalya'ya gelmekle büyük hata yaptığını ama kendisinin aynı hataya düşmeyeceğini söylüyor.

Kirstin Hausen, Almanyanın Sesi Radyosu

AVRUPA BİRLİĞİ: BAŞARISIZ MÜLTECİ POLİTİKASI

EUROPEAN UNION: UNSUCCESSFUL POLICY OF REFUGEES

İtalya'ya her yıl Afrika'dan binlerce mülteci geliyor. Mülteciler fındık kabuğu gibi teknelerle Akdeniz'i aşıp kapağı Avrupa'ya atabilmek için ölümü göze alıyorlar. Tıpkı ekim ayında olduğu gibi mülteci tekneleri kazaya uğradığı ve yüzlerce kişi boğulduğu zaman bütün dünya gözlerini üzüntüyle bu bölgeye çeviriyor.

Thousand of refugees come from Africa to Italy every year. The refugees runs the risk of death death to cross the Mediterranean and take refuge in Europe in very small boats. Just as it had happened in the month of October, the whole world turns their eyes to this region with sorrow when the boats of the refugees have an accident and hundreds of refugees are drowned.

Kirstin Hausen

The policy of emigration of Italy has been directed by the xenophobic Northern Union party for long years. However the measures taken have made the problem of refugees even more complicated instead of alleviating it. Lampedusa became the symbol of the unsuccessful emigration policy of Italy and maybe of the whole Europe. Thousands of refugees come here from Africa every year. The refugees runs the risk of death death to cross the Mediterranean and take refuge in Europe in very small boats. Just as it had happened in the month of October, the whole world turns their eyes to this region with sorrow when the boats of the refugees have an accident and hundreds of refugees are drowned.

Those who can survive the adventurous journey safe and sound are closed in the refugee camps in which they are planned to spend only a few days. However that period of time is extended and reaches months. The public is not informed about what is happening inside the camps because nobody is allowed to enter there. When the Italian prime minister Enrico Letta has visited Lampedusa Island together with Manuel Barroso, the chairman of the European Union commission, he had changed his visit program to see the very narrow rooms in which the refugees had to live.

This small island and its inhabitants had also difficult times because of the flow of refugees in the past. Thousands of people had escaped to Lampedusa during the Arab Spring which had broken out after the Tunisian revolution in 2011. The Italian government has proclaimed the humanitarian extraordinary state in consideration of the flow of refugees and the minister of interior affairs of that time, Roberto Maroni, had accused other European countries of ignoring the refugee problem. Maroni was one of the leading figures of the Northern Union party which had provoked the people against the emigrants with xenophobic slogans and made great efforts in order to prevent the influx of refugees into the country. Italians themselves were also distressed by the provocation of people by the Northern Union Party. One woman says "The efforts of the politicians to imbue xenophobia in the people and distrust against the immigrants aggravates racism. Such a thing can not be accepted".

Northern Union was the small partner of the government of Silvio Berlusconi who had resigned in the month of November of the year 2011 and it was solely responsible for the policy of emigration. The coalition government had aggravated the conditions of emigration and had signed readmission agreements with Libya and other African countries in order to be able to expatriate the refugees immediately. The Higher Commissariat for the Refugees of the United Nations has protested this practice on the grounds that it had made it impossible for those who escape dictatorship, civil war and hunger to make an application for asylum. Northern Union could also not prevent the influx of refugees. Subsequently a law was enacted which prescribed that the entry to Italy without residence permit has been included in the scope of crimes and the foreigners who would come to Italy were requested to bring work permit. That law which the prime minister Letta promised to amend is still in force. Italian aid organizations describe that practice as insincere and unrealistic and reminds that no Italian employers would sign an employment contract with a worker from Mali or Eritrea whose face he hadn't seen. And known this, the refugees prefer to live as illegal emigrants. Those refugees who can escape from the camps go to the northern regions of Italy and even to North Europe. Hundreds of thousands of people live illegally in countries like Italy, France, Germany and Benelux. European Union has tried to introduce the obligation for the Mediterranean countries like Greece, Italy and Spain to ensure the security in the southern borders of the continent but had failed to do so. Italy has denied that it is a country of emigration for a period of 20 years. The society and the political world was predominated by the belief that the immigrants would stay for a short time in the country. No importance was attributed to ensuring the adaptation of the immigrants to the Italian society. The children of the first generation of immigrants have paid the price for that. Ramat who is a 13 years old girl from a Nigerian immigrant family says that she will leave Italy as soon as she finishes the school. "We have no future here since there are no jobs. I will first go to Nigeria and visit my father and mother and then go to London for university education."

It is very difficult for the African immigrants to find a job under the crisis conditions in which the Italians themselves can not find a job easily. Ramat says that her parents had made a big mistake by coming to Italy but that she won't do the same mistake.

Kirstin Hausen, Radio Voice of Germany

LONDRA DEĞİLSE, ABD’NİN KARŞISINA ÇİN’İ KİM DİKTİ? İNGİLTERE BAŞBAKANI CAMERON: ÇİN’E EN İDEAL ORTAK BİZİZ

WHO HAS PUT CHINA AGAINST AMERICA, IF NOT LONDON?

ENGLISH PRIME
MINISTER CAMERON: WE
ARE THE MOST IDEAL
PARTNER FOR CHINA

İngiltere Başbakanı Cameron: “Dünyada hiçbir ülke Çinli yatırımlara Birleşik Krallık kadar açık değildir. Çin’in yükselişini; sadece bu ülkenin halkı için değil, Britanya ve dünya açısından da bir fırsat olarak görüyorum. Britanya, Çin’in bu rüyayı gerçekleştirmesini istiyor ve küresel yarışta başarı için birbirimize yardımcı olabileceğimize inanıyorum.”

Çin Devlet Radyosu / Chinese State Radio

English prime minister Cameron: “No country in the world is as open to the Chinese investors as the United Kingdom. I consider the rising of China as an opportunity not for that country and its people but also for Great Britain and the world. Great Britain wants China to realize this dream and I believe that we can help each other in the global competition”

İngiltere Başbakanı David Cameron, 2 Kasım günü 100’den fazla kişiden oluşan büyük İngiliz ticaret ve yatırım heyetiyle birlikte, üç günlük bir ziyaret için Beijing’e geldi. Cameron, işadamları heyetinin çapıyla ilgili olarak “Bu bizim Çin ile işbirliği konusundaki ihtirasımızın ölçüğü yansıtmaktadır.” dedi. Bu ender ziyarete Pekin de önem verdi. Bu, Cameron’un geçen yıl Mayıs ayında Dalai Lama ile yaptığı görüşmeden sonra Çin’e ilk gezisi. O görüşme Beijing’de protestolara ve iki ülke arasındaki ilişkilerin soğumasına neden olmuştu. Cameron’un ziyaretinin amacının Beijing ve Avrupa Birliği (AB) arasında bir serbest ticaret anlaşması için zemin hazırlamak olduğu bildirildi. AB Çin’in en büyük, Çin AB’nin ikinci büyük ihracat pazarı. Ancak serbest ticaret anlaşmasının daha uzun vadeli olduğu, kısa vadede finansal ve teknoloji işbirliğinin öne çıkacağı belirtiliyor. Yapılan açıklamalardan çıkan sonuç da bu.

Çin Başbakanı Le Keqiang ile İngiltere Başbakanı Cameron, birlikte önemli anlaşmaların imzalanmasına tanıklık ettiler. Cameron ayrıca Cumhurbaşkanı Xi Jinping ve Çin Ulusal Halk Meclisi Daimi Komitesi Başkanı Zhang Dejiang ile bir araya geldi. Cameron İngiltere - Çin İş Zirvesi’ne katıldı; Şanghay, Hangzhou ve Chengdu’yu da ziyaret etti. Başbakan Çinli Li Keqiang ile Cameron yaptıkları görüşmenin ardından, ortak basın toplantısında, Çin ve İngiltere arasında yüksek hızlı tren, nükleer enerji ve finans gibi sektörlerde işbirliğini geliştirmek konusunda anlaşmalarını söylediler.

Li, bu sektörlerde iki ülke şirketleri arasında kurulacak ortaklıkları destekleyeceklerini özellikle vurguladı. Li, İngiliz nükleer santral projelerinde Çin şirketlerinin pay sahibi olmasının, hatta yönetimde ortak olmasının İngiltere Hükümeti tarafından desteklendiğini belirtti. İngiltere, Çin Genel Nükleer Enerji Grubu ve Çin Ulusal Nükleer Şirketi ile Ekim ayında, 26 milyar dolarlık bir nükleer santral anlaşması imzalamıştı. Çin şirketleri, Fransız enerji devi EDF ile birlikte, İngiltere’nin yeni nesil ilk nükleer santralini inşa edecekler. İki lider ayrıca Londra’da offshore Renminbi-yuan merkezinin kurulması ve Çin bankalarının İngiltere’de şube açması konularını da görüştiler. Londra Çin’in para birimi ve tahvil ticareti için ana offshore merkezi olmaya çalışıyor. Dünya Bankaları Mali Telekomünikasyon Merkezi’nin rakamlarına göre, offshore yuan işlemlerinin yüzde 28’i Londra merkezli olarak yapılıyor.

Li, İngiltere’nin en kısa süre içinde Çin’e yüksek teknoloji ihracatını artırmak için mümkün olan tüm önlemleri almayı kabul ettiğini bildirdi. İki lider, uzay araştırmaları alanlarında karşılıklı işbirliğini ve yatırımı artırmak amacıyla yapılan 10 anlaşmanın imzalanmasına tanıklık ettiler. Bu arada iki ülke ortaklaşa 200 milyon poundluk (yaklaşık

English prime minister David Cameron came to Beijing on November 2 for a three days visit together with an english trade and investment mission with more than 100 members. Regarding the number of businessmen accompanying him Cameron said that “this reflects the scale of our passion for cooperation with China”. Beijing also attributed importance to this rare visit. This is the first visit of Cameron to China after his talk with Dala Lama in the month of May last year. That meeting had led to protests in Beijing and deterioration of the relations between the two countries. The purpose of Cameron’s visit is said to lay the ground for a free trade agreement between Beijing and European Union (EU). EU is the biggest export market of China while China is the second biggest export market of EU. However it is stated that the free trade agreement is conceived of as a long-term objective while financial and technological cooperation shall come to the foreground in the long-term. This is the outcome that can be derived

327 milyon 720 bin dolar) bir Ar-Ge fonu kuracaklar. Birleşik Krallık da Çinli turistler ve iş seyahati için vize işlemlerini kolaylaştıracak. Cameron ayrıca Çin ankarasındaki konsolosluklarının beşinci merkezini Wuhan’da açacaklarını söyledi...

Cameron basın toplantısında “Çin’in dönüşümü, yaşamımız boyunca belirleyici nitelikte olacaktır... Ben, Çin’in yükselişini bir fırsat olarak görüyorum. Sadece bu ülkenin halkı için değil, İngiltere ve dünya için de bir fırsat olarak görüyorum.” dedi. Cameron sözlerini şöyle sürdürdü: “Dışa açık bir İngiltere, dışa açılan Çin için bir fırsattır. Dünyada hiçbir ülke Çinli yatırımlara Birleşik Krallık kadar açık, Birleşik Krallık kadar ideal bir ortak değildir.”

İngiliz BBC haber ajansı, İngiltere’nin Çin yatırımları için en popüler yerlerden biri olduğu yorumunu yaptı. Ajansın verdiği bilgiye göre, 2005 yılında 17 milyar dolar olan İngiltere’deki Çin yatırımları

from the official announcements.

Chinese prime minister Le Keqiang and english prime minister Cameron witnessed the signing of important agreements together. Cameron also met together with the President Xxi Jinping and Head of the Permanent Committee of the chinese national people’s assembly Zhang Dejiang. He participated in the English-chinese business summit and visited Shanghai, Hangzhou and Chengdu. During their joint press meeting following their talks, Prime ministers Li Keqiang and Cameron have said that they have come to an understanding for developing cooperation in the sectors of speedy train, nuclear energy and finance. Li has emphasized that they would support the partnerships to be established between the companies of the two countries in these sectors. Li stated that the english government has extended support for chinese companies to have a share in And even take part in the management of the english nuclear power station projects. England had signed an agreement for a nuclear power station in the

DAVID CAMERON, ÇİN’E “BÜYÜME ORTAKLIĞI” VADEDİYOR

DAVID CAMERON PROMISES GROWTH PARTNERSHIP TO CHINA

Cameron, İngiltere ve Çin’in “derin ve tamamlayıcı ekonomilere” sahip olduğunu söyledi. İngiltere Başbakanı Cameron “Çin’in yükselişini; sadece bu ülkenin halkı için değil, aynı zamanda Britanya ve dünya açısından da bir fırsat olarak görüyorum.” dedi ve ekledi: “Britanya, Çin’in bu rüyayı gerçekleştirmesini istiyor ve küresel yarışta başarı sağlamak üzere birbirimize yardımcı olabileceğimize inanıyorum.” Cameron, Çin ile ticaret serbestisini eleştirenleri eleştirdi, “Avrupa’da ve diğer yerlerdeki bazı kesimler, dünyanın değiştiğini görüyorlar ve Çin’i ticaret bariyerlerinden oluşan bambu bir perdenin gerisine itmek istiyorlar. Britanya ise, bu ticaret engellerini kırmak istiyor.” dedi.

Cameron, “Açık bir Britanya, dışa açılan bir Çin açısından ideal partnerdir. Dünyada hiçbir ülke yoktur ki, Çin’in yatırımlarına İngiltere’den daha açık olsun.” dedi. Cameron şunu da ekledi: “Britanya, Avrupa Birliği’nin Çin ile ticaret ve yatırım ortaklığının derinleştirilmesi için en uygun partner konumunda. Kısa süre önce AB-Çin arasında gerçekleştirilen yatırım müzakereleri ve Çin’in ekonomik reform konu-

BBC

Cameron said that England and China have deep and complementary economies. He said “I see the rising of China as an opportunity not only for the people of that country but also for Great Britain and the whole world” and added the following statement : “ Britain wants China to realize that dream and I believe that we may help each other in order to be successful in the global competition”. Cameron criticized those who have criticized the trade freedom with China and said the following : “Some groups in Europe and elsewhere see that the world is changing and want to push China behind a bamboo curtain which is made up of trade barriers. England on the other hand wants to break those trade barriers.”

Cameron said “An open Great Britain is an ideal partner from the point of view of China which opens up to the international world. There are no countries in the world which is more open to the Chinese investments than England”. Cameron continued as

sunda süregiden taahhütleri çerçevesinde, AB-Çin arasında kapsamlı ve iddialı bir serbest ticaret anlaşmasına dair yeni ve uzun vadeli bir hedef belirlemek istiyorum artık... Ve tıpkı ABD-AB anlaşmasının olduğu gibi, her yıl on milyarlarca dolar değerindeki böyle bir anlaşmanın ardına tüm siyasi ağırlığımı koyacağım.”

JLR baş yöneticisi Ralf Speth, Bay Cameron’a eşlik eden 120 güçlü ticaret delegasyonu arasında yer alıyordu. Onun yanı sıra, Rolls-Royce, BP, Royal Dutch Shell, Barclays, HSBC, GlaxoSmithKline, Arup ve Virgin gibi büyük ihracatçıların da yöneticileri vardı. Cameron şöyle söyledi: “İkili ticareti ilerletmek, bizi etkileyen küresel meselelerde birlikte çalışmak ve samimi ve açık bir diyalog sürdürmek suretiyle, Çin’e yaptığım ziyaretin, Çin’in, Britanya’nın ve gelecek kuşakların işine yarayacak türden uzun vadeli bir ilişkinin tohumlarını ekebileceğini ümit ediyorum.”

İngiliz muhalefet lideri Ed Miliband ise, hükümetin düşüncesinin şu şekilde olduğu yönünde uyardı bulundu: “çoğunluk açısından, sosyal güvensizlik, dü-

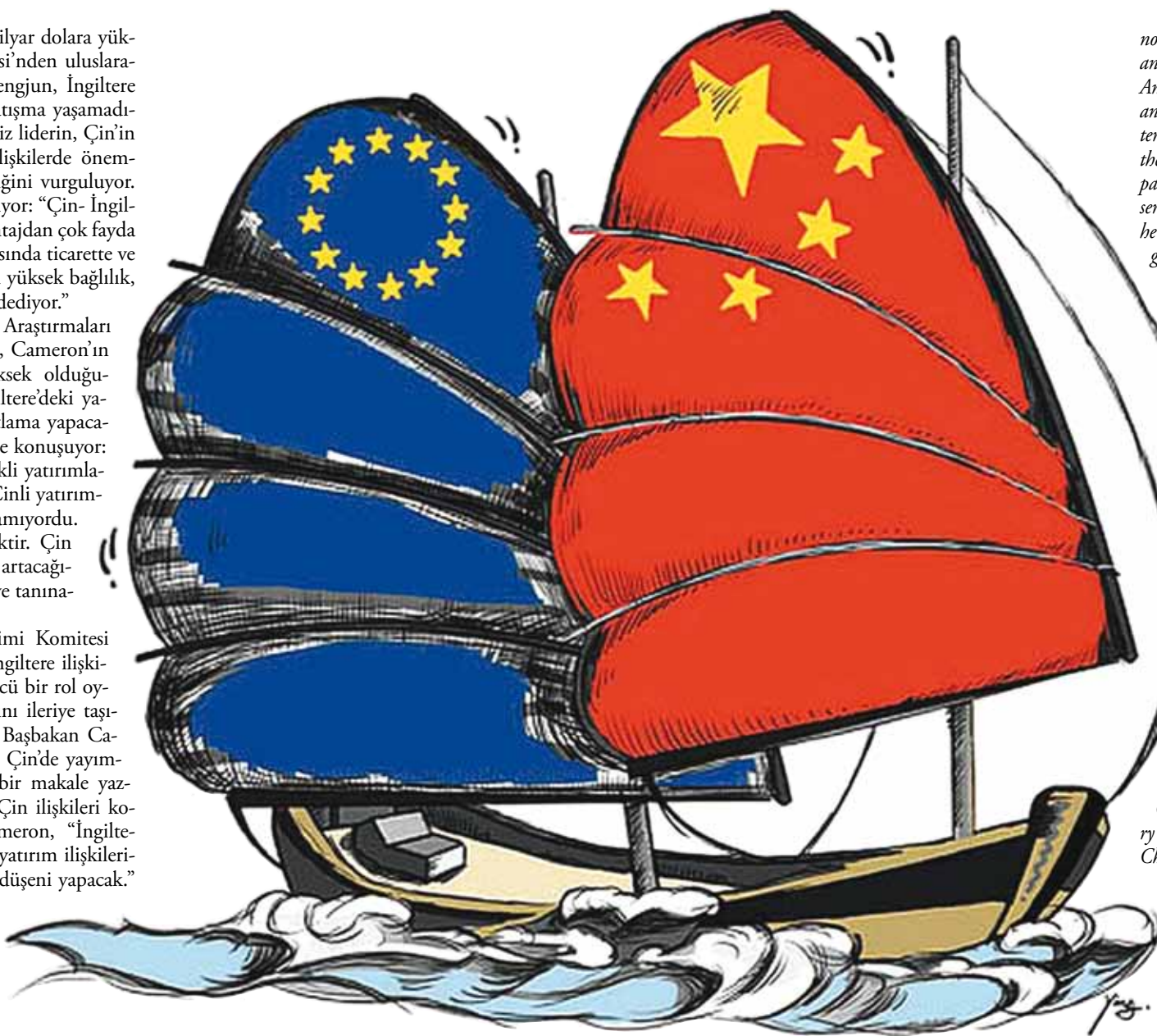
rımları, geçen yıl yaklaşık 130 milyar dolara yükseldi. Beijing Normal Üniversitesi'nden uluslararası siyaset profesörü Zhang Shengjun, İngiltere ile Çin'in tarihte hiçbir köklü çatışma yaşamadığını belirtiyor. Prof. Zhang, İngiliz liderin, Çin'in yükselen gücünün uluslararası ilişkilerde önemli bir rol oynayacağını tespit ettiğini vurguluyor. Prof. Zhang, sözlerine şunları ekliyor: "Çin-İngiltere ilişkilerinin gelişmesi dezavantajdan çok fayda sağlayacaktır. Çin ile İngiltere arasında ticarette ve yatırımda bugüne kadar sağlanan yüksek bağlılık, işbirliği için parlak bir gelecek vad ediyor."

Ancak Sidney Üniversitesi Çin Araştırmaları Merkezi Direktörü Kerry Brown, Cameron'ın beklentilerinin bu kez çok yüksek olduğunu söylüyor. Brown, Çin'in İngiltere'deki yatırımlarının ise beş yıl içinde patlama yapacağını belirtiyor. Kerry Brown, şöyle konuşuyor: "Çin'in İngiltere'deki büyük ölçekli yatırımları, şimdiye kadar çok sınırlıydı. Çinli yatırımcılar hiç bir yerde kolayca çalışmıyordu. Şimdi bu durum hızla değişecektir. Çin yatırımlarının beş yıl içinde hızla artacağını, Çin ürünlerinin yayılacağını ve tanınacağını düşünüyorum."

Çin Ulusal Halk Meclisi Daimi Komitesi Başkanı Zhang Dejiang, "Çin -İngiltere ilişkilerindeki gelişmeler Avrupa'da öncü bir rol oynayacak ve AB ile Çin'in bağlarını ileriye taşımakta yardımcı olacaktır." dedi. Başbakan Cameron Çin'den ayrılmadan önce, Çin'de yayımlanan haftalık Caixin dergisine bir makale yazdı. Cameron makalesinde AB - Çin ilişkileri konusunda desteğini açıkladı. Cameron, "İngiltere Çin ile AB arasında ticaret ve yatırım ilişkilerinin derinleştirilmesi için üzerine düşeni yapacak." dedi. Cameron, ortak basın toplantısında da "Ben, AB-ABD ticaret anlaşmasını savunuyor değilim, ben kararlılıkla, AB - Çin ticaret anlaşmasının savunucusu olacağım." diye konuştu. Uzmanlar, AB içinde en büyük üç ülkeden biri olan İngiltere'nin heyecanlı tutumunun, ilişkilere ivme kazandıracağına dikkat çekiyorlar. İngiltere Başbakanlığı'nın web sitesinde yayınlanan bir basın açıklamasında, Çin ile yapılan anlaşmaların, İngiltere ekonomisine her yıl 1 milyar 800 milyon pound değerinde katkı sağlayacağı analiz ediliyor.

Yazının başında belirtmiştik: Bu, Cameron'un geçen yıl mayıs ayında Dalay Lama ile yaptığı görüşmeden sonra Cameron'un Çin'e ilk gezisi. Çin - İngiltere ilişkileri, Cameron'un Dalay Lama ile 2012 Mayıs'ında yaptığı görüşmeden sonra soğumuştur. Bu yılın Mayıs ayında ise Cameron, Meclis'te yaptığı konuşmada, Dalay Lama ile "hiçbir tanışma planlarının olmadığını" söyledi. Çin Başkanı Li, ortak basın toplantısında İngiltere'nin Çin'in toprak bütünlüğüne, egemenliğine ve temel çıkarlarına saygı göstereceğini Cameron ile birlikte teyit etti. Cameron, Caixin'de yayımlanan yazısında da "Hiçbir ülke Çinli tüketicilerin taleplerini karşılamak için Birleşik Krallık'tan daha uygun, bu yapıyı kurmak ve sürdürmek için Birleşik Krallık'tan daha istekli değildir. Ortak çıkarları ilerletmek için karşılıklı anlayışa dayalı bir diyalog oluşturmak, konuları karşılıklı saygı ve ilgi ile ele alıp çözmek için dünyada daha hazır bir ülke yoktur." dedi.

Çin Sosyal Bilimler Akademisi Avrupa çalışma-

amount of 26 billion USD. Chinese companies shall build the first new generation power station of England together with the french energy giant EDF. The two leaders have also taken up issues such as the foundation of offshore Renminbi-yuan center in London and opening of the branches of chinese banks in England. London is trying to be the main offshore center for the monetary unit and debenture trade of China. According to the figures of the interbank financial telecommunication center, London is the center where 28% of the offshore Yuan transactions are effected. Li stated that England has accepted to take all measures in order to increase the export of advanced technology to China in the shortest time possible. The two leaders witnessed the signing of 10 agreements for the purpose of increasing the mutual cooperation and investments in the areas of space research. Meanwhile the two countries shall set up a joint R&D fund in the value of 200 million pounds (approximately 327 million 720 thousand dollars). United Kingdom shall also facilitate the visa formalities for touristic and business travels to England. On the other hand Cameron had said that they would open the fifth consulate general in continental China in Wuhan. Cameron said the following in his press conference: "The transformation of China shall be a determining factor throughout our lives.. I consider the rising of China as an opportunity. I see it as an opportunity

ları araştırmacısı Tian Dewen, önemli bir küresel bir finans merkezi olarak Londra'nın konumunun, Almanya Frankfurt'taki avro bölgesi finans merkezi tarafından sarsılmaya başladığını hatırlatıyor. Tian "Sonuç olarak, İngiltere Londra'da bir Renminbi takas bankası kurulmasının, mevcut statüsünü korumaya yardımcı olabileceğini umuyor." diyor. Brüksel Enstitüsü Çağdaş Çin Araştırmaları kürsüsünden kıdemli araştırma görevlisi Duncan Freeman, "Cameron Çin ile hem siyasi, hem ekonomik ilişkileri geliştirmek için çalışıyor." diyor. Ancak, o AB ve Çin arasında herhangi bir serbest ticaret anlaşmasının ancak uzun vadede gerçekleştirilebilir bir hedef olduğunu savunuyor. Oxford Üniversitesinden Modern Çin tarihi ve siyaset profesörü Rana Mitter, "Siyasi yelpazenin her noktasından İngiliz politikacılar, Çin piyasasının önemini realize etmeye çalışıyorlar." diyor. Prof. Mitter, İngiltere'nin Almanya'dan sonra, Çin'in ikinci en önemli Avrupalı ticaret ortağı olduğunu hatırlatıyor. Ancak Prof. Rana Mitter, İngiltere'nin Almanya'yı yakalamak için iyi bir fırsat elde ettiğini söylüyor. Mitter'e göre "Çin'in gelişimi, bir sonraki aşamada finansal hizmet reformuna ve insan sermayesine yatırım gerektirecektir. İngiltere'nin bu alanlarda büyük avantajları vardır".

not only for the people of this country but also for England and the whole world. " Cameron continued as follows: An England which is open to the international world is an opportunity for China which is opening up to the international world. No country in the world is as open to the chinese investments as England and is as an ideal partner as England." The english BBC news agency asserted that England is one of the most popular places for the chinese investments. According to the information given by the agency, the amount of chinese investments in England which was 17 billion USD in the year 2005 has increased to approximately 130 billion USD last year. Professor of international politics from the Normal university at Beijing, Zhang Shengjun says that England and China has not entered into any deep going conflict throughout history. Prof. Zhang emphasizes that the english leader has determined that the rising power of China shall give an important role to that country in terms of international relations. Prof. Zhang adds the following statement to his evaluation : "Development of the relationships between England and China shall bring advantages rather than disadvantages. The high level of commitment that has been ensured in the trade and investments between China and England promises a bright future for mutual cooperation. However Kerry Brown, director of the center of the chinese research of Sidney University says that this time Cameron 's expectations are very high and that the investments of China in England shall explode within five years. Kerry Brown says the following : "Large scale investments of China in England were very limited up to now. Chinese investors didn't have the opportunity to carry out their activities easily in that country. This situation shall now change rapidly. I think that the investments of China shall increase rapidly and the chinese products shall enjoy a more widespread recognition and distribution. Head of the permanent committee of the chinese national people's assembly, Zhang Dejiang said that the developments in the chinese – english relations shall play a leading role in Europe and help to carry the ties between EU and China forward. Before leaving China, Prime Minister Cameron has written an article in the weekly magazine Caixin published in China. In his article he explained his support regarding EU-China relations. Cameron said that England would fulfill its role regarding the deepening of the commercial and investment relations between china and EU. He further said the following In the joint press conference: "I do not defend the EU-USA trade agreement but I will be a determined advocate of the trade agreement between EU and China. The experts draw attention to the fact that the passionate attitude of England, which is one of the three biggest countries in EU, towards China shall lead to the acceleration of the relations between the two parties. In a press announcement released by the web site of the Office of Prime Ministry of England an analysis has appeared according to which the agreements concluded with China shall make a contribution to the english economic in the value of 1 billion and 800 million pounds every year. As we had stated at the beginning of this article this is the first visit of Cameron to China since his meeting with Dalai Lama in the month of May last year. Chinese – English relations have deteriorated following Cameron 's meeting with Dalai Lama in May 2012. But Cameron has said that he and Dalai Lama had no plans of getting acquainted with each other in a speech that he has made in the national assembly in the month of May this year. During the joint press conference the chinese prime minister Li said that he has confirmed together with Cameron that England would respect the territorial integrity, sovereignty and fundamental interests of China. In his article published in the magazine Caixin Cameron wrote the following : "No country in the world is more appropriate than the United Kingdom for meeting the demands of the chinese consumers and no country is more enthusiastic for establishing and maintaining such a structure. There is no other country in the world which is more ready to establish a dialogue based on mutual understanding in order to develop mutual interests as well as to solve the problems by taking them up on the basis of mutual respect and interest. Tian Dewen who is a researcher in the european research center of the chinese social sciences academy reminds that the position of London as a global financial center has begun to be shaken by the Euro zone financial center in Frankfurt. Tian says that England hopes that the establishment of a Renminbi clearing bank in London could help London to maintain its current status. Duncan Freeman who is a senior researcher in Bruxelles Institute/ Professorship of Contemporary Chinese Research says that Cameron tries to develop both political and economic relationships with China. But he argues that a free trade agreement between EU and China is an objective which can be attained only in the long term. Rana Mitter who is a professor of modern chinese history and politics in Oxford University says that English politicians from all points of the political spectrum are trying to realize the importance of the chinese market. He reminds that England is the second most important european trade partner of China following Germany but has now seized a good chance to catch Germany in this regard. According to Mitter the development of China shall require a reform of financial services and investment in human capital in the next stage.

follows: "Great Britain is the most ideal partner for the deepening of the trade and investment partnership of the European Union with China. I want to determine a new and long-term target related to a comprehensive and ambitious free trade trade agreement between EU and China within the framework of the negotiations on investment held between EU and China a short time ago and the ongoing commitments of China about economic reforms.

And just as I had done for USA-EU agreement I will use all my political influence and prestige for the realization of such an agreement which is worth of tens of billions of dollars every year."

Chief Fipronil JLR, Ralph Speth was a member of the commercial delegation which had 120 strong members and accompanied Mr. Cameron. Besides him the delegation included the managers of big exporters like Rolls-Royce, BP, Royal Dutch, Shell, Barclays, HSBC, GlaxoSmithKline, Arup and Virgin. Cameron said the following: "I hope that the visit that I had made to China could help sow the seeds of a long-term relationship that would inure to the benefit of the future generations of China and Great Britain by improving the bilateral trade, engage in cooperation about the global problems that influence both countries and maintain a sincere and open dialogue.

On the other hand the opposition leader Miliband made the warning that the Government has adopted the following approach : "From the point of view of the majority, social insecurity, low wages and reduced prices are unchangeable facts of life. This is the only way for us to be able to be competitive. The

şük ücretler ve düşürülmüş ücretler, hayatın değişmez bir gerçeğidir. Bu, rekabet edebilmemizin yegane yoludur. Çin ile rekabet etmemizin tek yolu -ve aynı zamanda Britanya'nın zafer kazanabilmesinin tek yolu- bu yarışı en üst kademedan kazanmaktır. Yani yüksek vasıflar, yüksek teknoloji ve yüksek ücretlerin olduğu bir ekonomi temelinde rekabet etmemizdir."

İngiliz Bağımsızlık Partisi lideri Nigel Farage ise, İngiltere'nin Avrupa Birliği üyeliği yüzünden giderek elinin kolunun bağlandığını söylüyor. "Ticaret anlaşmalarımızı işlerimize, uzmanlığımıza, çıkarlarımıza ve gereksinimlerimize uygun bir şekilde tasarlamalıyız. Tüm AB'ye uygun şekilde tasarlanmış bir uzlaşya uygun hareket etmeye ise gerek yok," diye ekledi. (BBC)

only way to be able to compete with China, in other words the only way for Great Britain to be victorious is to gain this race at the top level, in other words we must be able to compete on the basis of high qualifications, high technology and high wages. On the other hand the leader of the English Independence Party, Nigel Farage stated that England is increasingly becoming hog tied because of its membership to the European Union and continued his statement as follows: "We must design our commercial agreements in accordance with our business, expertise, interests and needs. There is no need to behave in accordance with a compromise which has been designed to cover all EU." (BBC)

İSRAİL’İN GÜVENLİ HALİ GEÇİCİ İSRAİL’İN SU SORUNU

SECURE POSITION OF ISRAEL IS TEMPORARY WATER PROBLEM OF ISRAEL

İsrail’in su güvenliğini artırmaya dönük başarılı çabaları, ülkenin önündeki coğrafi engellerden birini azaltacak. Ancak yeni su kaynakları daha enerji yoğun; ve bu durum, eğer ülke içindeki enerji kaynakları başarılı bir şekilde geliştirilmez ise, İsrail’in enerji ithalatına olan kısa vadeli bağımlılığını artıracak.

The efforts of Israel directed at increasing the water security of the country shall remove one of the geographical obstacles in front of the country. However the new water sources are more energy – intensive and that the situation shall increase the short-term dependence of Israel to energy import if the energy sources inside the country can not be developed successfully.

Stratfor

İsrail, ülke-içi bölünmelerle mücadele eden komşularıyla kıyaslandığında görece olarak ulusal güvenlikten yararlanırken, bu durum muhtemelen değişecek. Uyumlu askeri çabalar geçmişte su kaynaklarının güvenliğini sağlamak için gerekirken, İsrail, su güvenliğini iyileştirmek için teknolojik çözümler geliştirmek üzere güçlü bir teşvik kazandı. Ülke içindeki ek su kaynakları –artan tuzdan arındırma kapasitesi ve suyu geri dönüştürmeye dönük devam eden çabalar dahil- İsrail’in en temel coğrafi kısıtlamalarından birini ortadan kaldırmasını sağlıyor.

İsrail, son on yıldır suyun tuzunu arındırmak üzere kapasitesini ciddi miktarda artırdı. Yaklaşık 8 milyon kişinin yaşadığı çorak ülke, daha şimdiden tuzdan arındırma konusunda bir dizi tesise sahip –dünyanın alanında en büyük tuzdan arındırma tesisi olan ve Ekim ayında tam işler hale gelen Sorek de buna dahil. İsrail, 2020 yılına kadar toplam tuzdan arındırma kapasitesini artırma planları yapıyor. Öyle ki, kapasitesinin ülke içinde üretilen doğal su kaynaklarının tahmini yıllık miktarına yaklaşmasını bu şekilde sağlayacak.

Doğal Yollardan Oluşan Su

İsrail’in toplam yıllık ülke-içi yenilenebilir doğal taze su kaynakları, yaklaşık 0,75 milyar metre küp düzeyinde. Kişi başına düşen yıllık su miktarı ise, yaklaşık 265 kübik metre kadar. Bu, Birleşmiş Milletler’in, yılda kişi başına 1.000 kübik metreden azına denk gelen su yoksulluğu tanımının bile altında bulunuyor.

Yeraltı suları konusunda ise İsrail, iki ana akifere güveniyor: Kıyı Akiferi ve Dağ Akiferi (bu da alt-akiferlere bölünüyor). Her ikisi de, Filistin topraklarının altından geçiyor – sırasıyla Gazze ve Batı Şeria’dan. İsrail’in yüzey suyu, esas olarak ülkenin kuzey ve doğusuna öbelenmiş durumda. İsrail, Ürdün nehir sisteminin parçası, ki bu da Suriye, Lübnan, Ürdün ve Batı Şeria’yı kapsıyor. Havzanın üst kısmının en büyük nehirleri arasında; Hasbani, Baniyas ve Dan nehirleri bulunuyor. Bu nehirler birleşip, İsrail, Lübnan ve Suriye sınırlarının yakınında Ürdün nehrini oluşturuyorlar; ardından da Galilee denizine doğru akıyorlar. Aşağıda ise, Ürdün nehri, Yarmouk ve Zarqa nehirlerinin büyük kollarından besleniyor.

İsrail’in toplam doğal suyunun yarısından fazlası, sınırlarının dışından alıyor menşeyi: 310 milyon kübik metre Lübnan’dan, 375 milyon kübik metre Suriye’den ve 345 kübik metre Batı Şeria’dan geliyor. Bu çorak arazideki tüm ülkeler, havzanın sınırlı kaynakları için yarışıyorlar. Filistin Yönetimi, bölgeye göre kişi başına 51 ila 333 kübik metre civarında yıllık su kaynağına sahip; Suriye ve Lübnan ise ilave nehir sistemlerinden su alıyorlar ve sırasıyla yılda kişi başına 882 ve 1,259 kübik metre ile çalışıyorlar. Ürdün’de ise kişi başına yıllık su kaynağı 161 kübik metre civarında.

Sınırötesi nehir sistemlerinden gelen sular ise, genellikle tartışmalı nitelikte. Ürdün nehri için en son havza-ölçekli su tahsisat planı, 1955 yılında, Ürdün Vadisi Birleşik Su Planı (bir diğer ismiyle, müzakerelere katılan Amerikalı büyükelçinin ismine atfen Johnston Planı) ile yapıldı. Temel olarak tarım talebine dayanan suyu tahsis etmek suretiyle söz konusu plan katılımcı uluslar arasında bir uzlaşma olanağı oluşturdu. Bununla birlikte, Arap devletlerinin çoğunun İsrail’i tanımak istememesinden dolayı plan hiçbir zaman onaylanmadı. İşbirliğine dayalı dağıtım stratejilerine yönelik davranışlar ise, İsrail’in Ulusal Su Taşıyıcısı’nın inşası sırasında kesildi. Söz konusu Taşıyıcı, Galilee denizinden gelen suyu İsrail’in diğer noktalarına taşımaktaydı. Bununla birlikte, Ürdün ve İsrail, sonraki müzakerelerinin temeli olarak Birleşik Plan’ı kullandılar.

Havzada aşağı akım nehir kenarı uluslarından biri olarak, İsrail’in kuzey sınırlarının korunması, yüzey su kaynaklarının denetiminin sağlanması açısından önem taşıyor. Golan Tepeleri’nin denetiminin sağlanması, sadece İsrail’e kuzeydeki ra-

Compared to its neighbors which struggle the divisions inside the country, Israel is in a better position in terms of national security but this situation shall probably change. While coherent military efforts were required in the past in order to ensure the security of water resources Israel has found a strong means of encouragement for developing technological solutions to enhance its water security. Additional water resources in the country – including the increasing capacity of purification of water from salt and efforts aiming at recycling water – shall ensure Israel to remove one of the main geographical restrictions. Israel has increased its capacity desalinate water to a significant extent in the last ten years. The barren country in which approximately 8 million people live have already soma plants in which water is desalinated including the plant in Sorek which is the biggest desalination plant in the world and has become fully operating in the month of October. Israel plans to increase its total desalination capacity until the year 2020 and in deed to such an extent that the amount of water obtained from desalination operations shall approach to the amount of water obtained from natural resources of the country thanks to that increase.

Water obtained through natural means

The total amount of renewable fresh water resources of Israel is at the level of approximately 0.75 billion m3/ year while annual per capita amount of water is

kipleriyle ilişkilerinde askeri bir avantaj vermekle kalmıyor; aynı zamanda Galilee Denizi’ne erişimin güvence altına alınmasına yardımcı oluyor.

İsrail, tarih boyunca, su kaynaklarına erişimi güvence altına almak üzere askeri gücü kullanmada daima bir isteklilik sergilemiştir. 1964 yılında, Suriye, Arap Ligi’nin desteğiyle, Baniyas nehrinin yönünü değiştirmeye yönelik planlar hazırlamaya başladı. Bu durum, İsrail’in o dönemli su tedarikinde yaklaşık %10’luk bir tehdit doğurdu. 1965-1967 arasında ise, İsrail tarafından, su kaynaklarına erişimi sürdürme amaçlı ve inşaat halindeki derivasyon projelerini yok etmek üzere bir takım saldırılar gerçekleştirildi.

Su hakları ve dağıtım parametreleri, 1994 yılında İsrail ile Ürdün arasındaki barış antlaşmasına dahil edildi. 1995 yılında İsrail ile Filistin Ulusal Otoritesi arasındaki Oslo II anlaşması, aynı zamanda Batı Şeria’da su alanındaki işbirliği için parametreleri de belirledi; ancak uygulamada, ortak yönetim genellikle başarısız oldu ve Filistin nüfusu, suya erişim konusunda ağırlıklı olarak İsrail’e bağımlı durumda. Bu antlaşmalar, aynı zamanda, ne İsrail’in su kaynaklarına daimi erişimi sağlama zorunluluğunu ortadan kaldırdı, ne de bunu sağlamak üzere askeri eylemlerle tehdit etme iradesini... 2002 yılında, Lübnan’ın güneyindeki köyler, Hasbani nehrinde küçük pompalama istasyonları ve sulama boruhatları kurdular. İsrail’in o dönemdeki başbakanı Ariel Sharon, bu girişimlerin, “sa-

about 265 m3. That amount is even less than 1.000 m3 / year which corresponds to the definition of “poverty level of water consumption “ determined by the United Nations. Israel relies on two main akifssssss regarding the underground waters: Coastal akifssss and mountain akifssss (and that is divided into sub-akifssss). Both of them passes under the Palestinian territories – i.e. Gaza and Western Bank respectively. Surface water in Israel is mainly concentrated in the northern and eastern parts of the country. Israel is a part of the Jordanian river system which covers Syria, Lebanon, Jordan and Western Bank. Hasbani, Baniyas and Dan rivers are among the biggest rivers of the basin. These rivers unite with each other and form the Jordanian river near the Israeli, Lebanese and Syrian borders and then flow towards Galilee Sea. Below that the Jordanian river is fed by the big tributaries of Yarmouk and Zarqa rivers. The origin of more than half of the total natural water of Israel is outside the boundaries of the country: 310 million m3 comes from Lebanon, 375 million m3 comes from Syria and 345 million m3 comes from West Bank. All countries located on this barren piece of earth compete with each other for making use of the limited resources of the basin. The Palestinian government has a per capita water source of 51 to 333 m3/ year. Syria and Lebanon take water from additional river systems and have a per capita water source of 882 and 1,259 m3/ year respectively. On the other hand Jordan has a per capita water source of 161 m3/ year. Water coming from cross-border river systems is generally disputed. The latest water allocation plan made for the Jordanian river on a basin scale was the unified water plan for the Jordanian valley which was prepared in 1955 (the plan was also called Johnston Plan with reference to the name of the American ambassador who had participated in the negotiations for the plan). That plan offered a possibility of reconciliation among the participating countries by allocating the water based mainly on the agricultural demand. However the plan could never have been approved since most of the Arab states didn’t want to recognize Israel. On the other hand efforts directed at developing distribution strategies based on cooperation have been interrupted during the construction of the national water transportation system of Israel. The said system was carrying the water coming from Galilee Sea to other regions of Israel. However Jordan and Israel used the said unified plan as a basis of their subsequent negotiations. The protection of the northern borders of Israel as one of the downstream riverfront countries in the basin is important from the point of view of ensuring the control over the sources of surface water. Getting the control over Golan Heights does not only provide a military advantage to Israel in its relations with its rivals in the North, it also helps in securing the access to the Galilee Sea.

Throughout history Israel has always been keen to use military power in order to secure the access to water sources. In 1964 Syria began to prepare plans for the purpose of diverting the direction of Baniyas river with the support of the Arab League. That situation meant a threat against approximately 10 % of the water supply of Israel at that time. Then came the attacks by Israel in 1965-1967 which aimed at maintaining the access of Israel to water sources and destructing the derivation tunnel projects which were in the construction phase. Water rights and distribution parameters have been included in the peace agreement signed between Israel and Jordan in 1994. On the other hand Oslo II agreement signed between Israel and the National Palestine Authority in 1995 has also determined the parameters for a cooperation in the field of water in Western Bank. However the joint management has been unsuccessful in practice in general and the Palestinian population has been predominantly dependent on Israel for access to water sources. These agreements removed neither the necessity for Israel to ensure permanent access to water sources, nor its will to use the threat of military actions to ensure such access... In the year 2002, the villages in the South of Lebanon have set up small pumping stations and irrigation pipe lines on Hasbani river. Ariel Sharon who was the Prime Minister of

İthal Enerji Konusunda Kısa Vadeli Bağımlılık

İsrail'in geleneksel olarak bir enerji ithalatçısı olmasından dolayı, enerji-yoğun su kaynaklarına bağımlılığın artması, İsrail'in enerji ihraç eden ülkelere olan bağımlılığını arttıracaktır. Doğal gaz, muhtemelen, tuzdan arındırılmış su üretiminde kullanılan başat yakıt olacaktır. İsrail'in önümüzdeki yıllarda elektrik şebekesinin doğal gazla doğru kayması ve kömürden uzaklaşması bekleniyor. Bu sırada tuzdan arındırma tesisleri ise, genellikle doğal gaz jeneratörlerini bağımsız şekilde kullanmaktadırlar. Gereken toplam yakıt, tuzdan arındırma tesisinin türüne ve güç üretiminin biçimine göre değişecektir. Daha yeni, daha etkin ekipmanla bile, 500 milyon kübik metrenin üzerinde tuzdan arındırma kapasitesine sahip bir işlemin, 100 milyon kübik metrenin üzerinde doğal gazı veya tesisleri döndürmek için gereken ilave gücü üretecek diğer yakıt kaynaklarından eşdeğer enerji üretilmesini gerektirecektir. İsrail, daha önceleri doğal gaz ithalatçısıydı; ancak toplam ithalat hacmi, son yıllarda azaldı. Ağustos 2013 itibarıyla, ithalat, toplam tüketimin sadece %13'üne karşılık gelmekteydi. Dahası, Doğu Akdeniz'deki denizaltı keşifler, 2016 yılında çevrimiçi olması beklenen Leviathan sahaları dahil olmak üzere, İsrail'in doğal gaz ihracatçısı haline gelme potansiyeli olduğunu göstermektedir. Bu sahaların gelişimi ve kullanımına ilişkin birçok siyasi ve teknik engel varken, ulusal enerji üretimine ilişkin artan düzeyler, enerji alanındaki yabancı ortaklara olan bağımsızlığı azaltabilir.

Görünüm

İsrail, geleneksel olarak, varlığını sürdürmek için üçüncü taraf bir sponora ihtiyaç duymaktadır. İlave tuzdan arındırma kapasitesiyle bile, İsrail, dış kaynaklardan su kullanmak zorunda kalabilir. Ancak, başarılı bir şekilde çevreye kendini uyarlamış ve komşularından kendisini daha iyi bir şekilde tecrit etmiş; yerleşik bir askeri üstünlüğü tamamlamıştır. Bu durum ise, gelecekteki müzakerelerde ilave bir manevra alanı sağlayabilir. İsrail, geçici bir süreliğine güvenli bir stratejik pozisyonda bulunmaktadır. Suriye, muhtemelen, uzunca bir süre iç savaş durumunda kalacak; ve Lübnan, kırılgan ve parçalanmış olmaya devam edecek. İsrail, diğer komşularıyla (Ürdün'de Hâşemi rejimi, Fetiğ ve Filistin Ulusal Mercii ve Mısır Ordusu gibi) işler bir ilişki sürdürmektedir. Bu statüko, kısa vadede değişmeye benzemiyor. Ancak, her ne kadar İsrail görece olarak istikrarlı bir pozisyonda olsa da, çevre bölgenin nasıl birdenbire değiştiğini ve ulusal güvenlik meselelerinde proaktif bir şekilde davranabileceğini bilmektedir. İsrail'in su güvenliğini sağlamada proaktif çözümü; ulusal ilave kaynaklar geliştirilmesidir. Her ne kadar bunun için kısa vadede daha fazla ithal enerji gerekecek olsa da, ve her ne kadar su kaynakları daha enerji-yoğun hale gelecekseler de, ulusal düzeyde enerji kaynaklarının süregiden gelişimi, bir karşıt-denge oluşturmaktadır.

Israel at that time claimed that those initiatives were a "casus belli" and threatened to engage in military action. That attitude showed the prudence of Israel regarding upstream water management plans, although no military action was subsequently initiated.

Extension of water sources: Protection and Desalination

The foundations of the existing water infrastructure of Israel have been laid during the 1950's and 1960's during which Israel was across a more variable security environment. The subsequent decades corresponded to a period throughout which efforts have been made for using water effectively and developing alternative water sources. As a consequence, Israel couldn't extend its physical boundaries while it had developed the water resources inside the country and this had alleviated the risk of international conflicts about water.

At the same time Israel has developed a quite organized water management system in line with the same objective and integrated the whole country in an effective manner. The project which had been previously developed and named "National Water Transportation System" contained a series of canals, pipe lines and pumping stations and that system had carried water from the Galilee Sea in the northern region which is water rich to the middle and southern regions which had a high level of need and demand for water.

Israel is at the same time a global leader in terms of water-intensive irrigation technology. Since agriculture continues to be the sector that consumes the highest amount of water, an effective use of water was necessary from the point of view of a sustainable water management. In addition to irrigation technology, Israel further relieves the pressure on its water sources by processing approximately 400 million m³ waste water in an effective manner and using it for irrigating the agricultural crops. Although Israel was using desalination technology at a small scale since 1960's it was only after the severe drought incurred in the 1998-1999 period that steps were taken directed at attaining a serious increase in the desalination capacity. Many instances of water scarcity experienced in the last 15 years has once more revealed the vulnerability of Israel in terms of water supply. Meanwhile the extreme use of underground water sources especially in the coastal akifxxxx has deteriorated the quality of water.

Israel currently consumes less than 2 billion m³ of water / year. Water management contributes to the increase of the effectivity of the use of water; Increase of the influence of Israel in the region shall ensure the country to continue applying pressure on the limited sources in the region. When we take all these factors into consideration together, we see that they push Israel towards desalination strategies. When Sorek plan became fully operational in the month of October, Israel has gained an annual desalination capacity of 150 million m³. It is expected that the total capacity of desalination of sea water shall reach 600 million m³ until 2015 and 750 million m³ until 2020. The production cost of desalinated water changes from plant to plant but it is about 0.65 USD/m³ in average. On the other hand the production cost in the new Sorek plant is envisaged to be approximately 0.50 USD/m³. That cost may be compared to the cost of water obtained from natural sources which is 0.15 to 0.45 USD. The progress achieved in the Technologies used by Israel including the technologies that have enhanced the energy efficiency of the desalination plants has helped reduce the costs in comparison to the previous desalination technology. However desalinated water continues to be much more energy intensive compared to the water obtained in a natural way and it increases the need for electricity obtained from the national electricity network and independent natural gas generators.

vas sebebi" olduğunu iddia etti ve askeri eylemde bulunmakla tehdit etti. Herhangi bir eylemde bulunulmazken, bu tavır, İsrail'in üst akım su yönetim planlarındaki ihtiyatı gösteriyor.

Su Kaynaklarının Yaygınlaştırılması: Korumaya ve Tuzdan Arındırma

İsrail'in mevcut su altyapısının temelleri, 1950'li ve 1960'lı yıllarda, İsrail'in daha değişken bir güvenlik ortamıyla karşılaştığı bir dönemde atıldı. Bundan sonra gelen on yıllar boyunca, suyun etkin kullanımı ve alternatif kaynakların geliştirilmesi yönünde çalışıldı. Sonuç olarak İsrail, ülke içindeki su kaynaklarını geliştirirken, fiziksel sınırlarını yaygınlaştırmadı – bu da, su üzerinden uluslararası çatışmaların yaşanma riskini hafifletti.

Aynı hedef doğrultusunda, İsrail aynı zamanda oldukça organize bir su yönetim sistemi geliştirdi; tüm ülkeyi etkin bir şekilde entegre etti. Daha önceleri geliştirilen ve Ulusal Su Taşıyıcısı olarak bilinen projede bir dizi kanal, boru hattı ve pompalama istasyonu vardı ve söz konusu taşıyıcı, suyu, görece olarak su zengini kuzey bölgesindeki Galilee denizinden, daha fazla gereksinimin ve yüksek talebin olduğu orta ve güney bölgelere taşıyordu.

İsrail, aynı zamanda su-etkin sulama teknolojilerinde bir öncü ve küresel bir liderdir. Tarım, ülkedeki en büyük su tüketicisi olmaya devam ettiği için, bu alandaki etkin kullanım, sürdürülebilir su yönetimi açısından gerektiği. Sulama teknolojisine ek olarak, İsrail, yaklaşık 400 milyon kübik metre atık suyu etkin bir şekilde işlemek ve bunu büyük oranda mahsulleri sulamak için kullanmak suretiyle, su kaynakları üzerindeki baskıyı daha da azaltmaktadır.

Her ne kadar İsrail 1960'lardan beri tuzdan arındırma teknolojisini küçük ölçekte kullanmış olsa da, tuzdan arındırma kapasitesinde ciddi bir artış yakalamaya dönük adımlar, ancak 1998-1999 yıllarında yaşanan büyük kuraklığın ardından başladı. Son 15 yılda yaşanan birçok su kıtlığı, İsrail'in su arzındaki kırılganlığını bir kez daha gözler önüne serdi. Bu esnada, yeraltı sularının özellikle Kıyı Akiferi'nde aşırı kullanımı, suyun kalitesini bozuyor.

İsrail halihazırda yılda 2 milyar metre küpün altında su tüketiyor; su yönetimi ise su kullanımının etkinliğini artırmaya yarıyor; bölgedeki nüfusun artması, bu sınırlı kaynaklar üzerinde baskı yapmaya devam edecek. Bu etmenler birlikte düşünüldüğünde, İsrail'i tuzdan arındırma stratejilerine doğru itiyor. Sorek tesisi Ekim ayında tam operasyonel hale geldiğinde, İsrail, yıllık 150 milyon kübik metre tuzdan arındırma kapasitesi kazandı. Deniz suyunun tuzdan arındırılmasında toplam kapasitenin 2015 yılına kadar yılda 600 milyon metre küpe, 2020 yılına kadar ise 750 milyon metre küpe erişmesi bekleniyor. Tuzdan arındırılmış suyun üretim maliyeti tesise göre değişiyor; ancak ortalama kübik metre başına 0,65 dolar civarında. Yeni Sorek tesisinde ise, kübik metre başına yaklaşık 0,50 dolarlık bir maliyet öngörülüyor.

Bu, doğal kaynaklardan gelen suya biçilen 0.15 ila 0.45 dolarlık fiyat ile kıyaslanabilir. İsrail'in kullandığı teknolojideki ilerlemeler, tesislerin enerji etkinliğini iyileştiren teknolojiler de dahil olmak üzere, daha önceki tuzdan arındırma teknolojisi ile kıyaslandığında maliyetlerin aşağı çekilmesine yardımcı oldu. Ancak, tuzu arındırılan su, doğal olarak çıkarılan sudan çok daha enerji yoğun olmaya devam etmektedir; ve ulusal elektrik ağında ve bağımsız doğal gaz jeneratörlerinden elde edilen elektrige duyulan talebi artırıyor.

Short-term dependence in terms of import energy

The increase in the dependence of Israel to energy intensive water sources as a traditional energy importing country shall increase Israel's dependence on the energy exporting countries. Natural gas shall probably be the main fuel used in the production of desalinated water. The electricity network of Israel is expected to shift towards natural gas and move away from coal in the coming years. Meanwhile desalination plants generally use natural gas generators independently. The total amount of energy required shall vary depending on the type of the desalination plant and the form of power production. Even when newer and more effective equipment is used, a process which has a desalination capacity of more than 100 million m³ shall require the production of natural gas of more than 100 million m³ or an equivalent energy from other fuel sources. Israel was previously an importer of natural gas. However its total volume of import has decreased in the last years. As of August 2013, imports corresponded to only 13 % of the total consumption. Moreover, the overseas discoveries in the eastern Mediterranean including the Leviathan fields which are expected to be commissioned in the year 2016, shows that Israel has the potential of becoming a natural gas exporter. While there are many political and technical obstacles against the development and use of these fields the increasing national level of energy production may reduce the dependence on the foreign partners in the field of energy.

Outlook

Israel generally needs a third party sponsor in order to sustain its existence. The country may have to use water obtained from foreign sources even if it develops an additional desalination capacity. However Israel has adapted itself to the environment in a successful manner and has successfully isolated itself from its neighbors and has entrenched its military superiority. And this situation may provide an additional manoeuvring field during the negotiations in the future. Israel is in a temporarily secure strategic position for the time being. Syria shall probably continue to be in a state of civil war and Lebanon shall continue to be fragmented and vulnerable but Israel maintains a functioning relationship with its other neighbors (like the Hashemite regime in Jordan, Palestine National Authority and Egyptian Army). It seems that this status quo shall not change in the short term. However even if Israel is in a relatively stable position it knows how the surrounding region may change suddenly and consequently also knows how to act in a proactive manner regarding the national security issues. The proactive solution offered by Israel regarding the security of water is the development of additional national sources. Although more amount of import energy shall be required for this purpose in the short term and water sources shall be more energy-intensive the ongoing development of the water sources at the national level shall create a counter balance.

Savunma ve askeri yetenekler alanında “kağıt-tan kaplan” olarak adlandırılan Avrupa Birliği, beş yıl aradan sonra ilk kez bu alanlarda derinlemesine değerlendirme yapma imkanı buldu. Brüksel’de bir araya gelen Avrupa Birliği devlet ve hükümet başkanları, savunma alanında somut adım niyetiyle toplantıya başlasalar da üye ülkeler arasındaki görüş ayrılıkları yine muğlak sonuçlar çıkması sonucunu doğurdu.

Zirvenin 19 Aralık gecesi bölümünün ana konusu olan savunma için büyük bir gece olduğunu söylemek oldukça zor. Savunma alanında Fransa gibi bazı ülkelerin ısrarlı taleplerine rağmen net adım atamayan AB liderleri, hassas konularda sıkça başvurdukları yöntem olan “daha fazla işbirliği” formülünü öne çıkardılar.

Savunma alanında “NATO’nun üstünlüğüne” zarar verecek bir adım atılmasına izin vermeyeceğini daha toplantının başında yaptığı, “AB’nin askeri yeteneklere, ordulara, hava kuvvetlerine ve geri kalanına sahip olması doğru değil.” diyerek net şekilde ortaya koyan İngiltere Başbakanı David Cameron, toplantı sırasında da bu yaklaşımını korudu.

Cameron’ın sert çıkışını en fazla eleştiren isimlerin başını ise Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande çekti. Hollande, Cameron’ın endişesinin yanlış olduğunu belirterek, kimsenin AB ordusu kurma niyetinde olmadığını, amacın bu olmadığını ve “korkunun” yersiz olduğunu söyledi. Hollande’in niyetleri arasında askeri operasyonları finanse etmek için kalıcı bir fon oluşturması da yer alıyordu. Toplantıya girerken bu konudaki beklentisi azami düzeyde olan Hollande, asgariyle yetinmek durumunda kaldı.

Taslak sonuç bildirisinde yer alan “sürekli ortak fon” ifadeleri İngiltere’nin girişimiyle metinden çıkarıldı. Almanya da Hollande’in bu fikrine soğuk yaklaşan ülkeler arasında yer aldı. AB’nin konuya ilişkin sonuç bildirisinde, Birlik ülkelerinin askeri kapasitelerini güçlendirmesi ve işbirliğini artırması çağrısı yer aldı. Üye ülkelerin savunma alanında havuz yatırımlara odaklanması da liderlerin uzlaşmaları konular arasında yer aldı.

Toplantının önemli bir boyutunu da ilk kez bir AB Zirvesi’nde NATO Genel Sekreteri’nin Birlik liderlerine hitap etmesi oluşturdu. NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen, uluslararası krizlerin yönetilmesinde kendi payına düşeni yapabilen, güçlü bir Avrupa’dan yana olduğunu belirtirken, “Avrupa ordusu” fikrine karşı çıktı.

Rasmussen, AB’nin NATO’ya paralel askeri yapılanmaya yönelmesinin kaynak israfına neden olacağı uyarısında bulunarak, AB, NATO ve Atlantik’in iki yakası arasında askeri yeteneklerin geliştirilmesi ve savunma yatırımları alanında daha fazla koordinasyon, işbirliği ve uyuma ihtiyaç olduğunu vurguladı.

Özellikle Avrupa bölgesini ilgilendiren uluslararası nitelikteki askeri operasyonlarda ABD’nin desteğine muhtaç olan AB, savunma konularını önümüzdeki yıl bir kez daha masaya yatacak.

‘Birleşik Avrupa Ordusu’ tartışması

Avrupa Birliği devlet ve hükümet başkanları, yarıyıl zirvesinde askeri işbirliğinin genişletilmesini kararlaştırdı. Ancak savunma yeteneğini arttıran Avrupa’da itirazlar henüz dinmedi.

Her küçük Avrupa ülkesinin hava kuvvetleri bulundurması gerekli mi? Avrupa ülkelerinin kendi başlarına savaş tankı geliştirmesinde yarar var mı? Her ülkede askeri pilot yetiştirilmesi kaynak israfı anlamına gelmiyor mu?

Millî prestij, gelenekler ve her ülkenin kendine göre sanayi politikası uygulaması, savunmada Avrupa ülkelerinin askeri çalışmalarını birleştirmesine engel oluyor. Ekonomik durumun iyi olduğu dönemlerde her ülkede aynı adımların atılmasına bir dereceye kadar katlanılabilir. Ancak devlet bütçelerinin sıkıntıya girdiği günümüzde her ülkenin kendi savunma stratejisini belirlemesi pahalıya mal oluyor. Oysa mükerrer çalışmaların yerine işbirliğine gidilse, önemli tasarruf sağlanabilir. Örneğin askeri malzemenin ortaklaşa tedariki, askeri amaçlı silah, araç ve mühimmatın işbirliğiyle geliştirilmesi, askeri eğitimden standardize edilmesi ve askeri hareketların birlikte yapılması gibi. Ancak bu mantıklı fikirlerin fiiliyata dökülmesi sanıldığı kadar kolay olmuyor.

Hollande umduğunu bulamadı

Askeri iş birliği alanındaki somut önerilerden biri Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande’den geldi. Hollande bir yıl kadar önce açıklanmaları bastırmak ve barışı sağlamak amacıyla önce Mali’ye ardından da Orta Afrika Cumhuriyeti’ne askeri birlik göndermişti. Bu iki ülke Fransa’nın nüfus bölgesinde yer aldığından, Cumhurbaşkanı Hollande ülkesinin millî çıkarları doğrultusunda hareket etmiş oluyordu. Fransa bu gibi operasyonların ortak savunma fonundan finanse edilmesini ve siyasî destek veren Avrupalı müttefiklerinin mali desteğe de bulunmasını istiyor.

İşveç Başbakanı Fredrik Reinfeldt ise, Hollande’ya adeta yanıldığını söylemek istercesine, ‘Avrupa’dan dayanışma istemeden önce askeri operasyon kararlarının da ortaklaşa alınması gerektiğini’ hatırlattı. İşveç Başbakanı böylece her ülkenin

AB, BİRLİK DEĞİLMİŞ! AVRUPA BİRLİĞİ SAVUNMASINA İNGİLİZ FRENİ

THERE ARE CLAIMS THAT EU IS NOT A UNION!

*ENGLISH BRAKE AGAINST THE
DEFENSE OF THE EUROPEAN UNION*

Christoph Hasselbach

Her küçük Avrupa ülkesinin hava kuvvetleri bulundurması gerekli mi? Avrupa ülkelerinin kendi başlarına savaş tankı geliştirmesinde yarar var mı? Her ülkede askeri pilot yetiştirilmesi kaynak israfı anlamına gelmiyor mu? Ekonomik kriz nedeniyle savunma konusuna beş yıldır değinmeyen AB, üye ülkeler arasındaki görüş ayrılıkları nedeniyle yine somut adımlar atamadı.

Must all small european countries have air forces? Is it of any use if each of the european countries develop its own battle tanks by its own means? Does it not mean a waste of resources if each country brings up its own pilots? EU which had neglected to deal with defense issues because of the economic crisis could not have taken any concrete steps in that direction because of difference of opinion between the member countries.

European Union which is called a “paper tiger” in terms of defense and military abilities had found the possibility to make a deep going evaluation about defense issues for the first time after an interval of five years. Heads of states and governments of the european Union who came together in Bruxelles had in deed started their meeting with the intention of taking concrete steps in the field of defense but only ambiguous results could have been obtained due to differences of opinion between the member countries.

It is very difficult to say that the night of December 19, which was that part of the summit meeting of which main subject was defense issues, had been a great night in the name of defense. EU leaders who could not take any clear steps about defense issues despite the insistence of some countries like France have put the stereotype formula of “more cooperation “ in the foreground, which is a method they recourse to frequently regarding sensitive matters. English prime minister David Cameron clearly pointed out that they would not allow any steps to be taken that would impair the superiority of NATO with his speech at the beginning of the meeting during which he made the following statement : “it is not right for EU to have military capabilities, arms, air forces and other forms of military power”. Cameron continued that approach during the meeting as well.

French President François Holland was on the forefront of those who criticized the harsh statements of Cameron most severely. Stating that the worries of Cameron is wrong, Holland said that nobody had the intention to set up a european army and that the fears in that direction was unfounded. Establishment of a lasting fund for financing the military operations was also among the intentions of Holland. Holland whose expectation in that direction was at the highest level when he was entering the meeting had to suffice with the minimum

yurtdışı operasyonlarından bizzat sorumlu olduğunu ve sadece insani yardım çalışmalarında ortaklardan destek istenebileceğini söylemek istiyordu.

Almanya Başbakanı Angela Merkel daha da ileri giderek Avrupa’nın askeri operasyonlardan uzak durmasını telkin etti ve ‘Avrupa dünyanın problemlerini çözecek durumda olmadığı için, kendi problemlerini çözmede kriz bölgelerine yardımını niyle ret ediyor. Ancak Avrupa liderleri Birlik bünyesinde kararlaştırılacak askeri operasyonların masrafını paylaşma konusunun gündeme alınacağını da duyurdular.

İngiltere savunma işbirliğinin geliştirilmesine mesafeli. Başbakan David Cameron bunun yararlı olacağını, ancak Avrupa Birliği’nin kendi ordusunu kurmasını doğru bulmadıklarını, NATO’nun yanından paralel askeri yapılandırmalar olmaması gerektiğini ve aksi takdirde NATO’nun zayıflayacağını söyledi.

‘Birleşik Avrupa Ordusu mu kuruluyor?’

Cameron’a ilk itiraz ittifakın genel sekreteri Anders Fogh Rasmussen’den geldi. Rasmussen, Avrupa’nın savunma yeteneğini arttırmasıyla NATO’nun güçlenmesi arasında çelişki görmediğini söyledi. Rasmussen, “Avrupa güvenliğine daha fazla önem vermediği takdirde, ABD’nin bize sırt çevirme ve Amerika ile Avrupa’nın birbirinden uzaklaşma tehlikesi doğar.” dedi.

NATO Genel Sekreteri, birleşik Avrupa ordusu

level of gains. The expression “joint permanent fund” which was included in the draft final declaration was deleted from the text as a result of the initiative of England. Germany was also among the country which had an unfavorable approach towards that idea of Holland. In the final declaration of EU on this issue, a call was made to the member countries to strengthen their military capacities and increase cooperation. It was also one of the items on which the leaders have agreed to let the member countries focus on pool investments in the field of defense. Another significant dimension of the meeting was that the general secretary of NATO had made a speech addressed to the leaders of the Union in a EU summit for the first time. General secretary of NATO, Anders Fogh Rasmussen has said that he advocates the view that there must be a strong Europe which is able to fulfill its role in the management of international crisis situations but is against the idea of a european army. Rasmussen warned that it would be a waste of resources if EU orients itself towards a military structure parallel to that of NATO and emphasized that the need for more coordination, cooperation and harmony for the development of military capabilities and in the field of defense investments between EU, NATO and the two sides of the Atlantic. EU, which needs the support of USA regarding the international military operations that especially bears upon the european region shall discuss defense issues in detail once more in the coming year.

European heads of states and governments has decided to expand the military cooperation in the half-year summit. However the objections in Europe, of which defense capability has increased, did not subsided yet. Must every small european country have its own air forces? Is it of any use if each of the european countries develop its own battle tanks by its own means? Does it not mean a waste of resources if each country brings up its own pilots? Factors such as national prestige, traditions and the fact that each state implements its own industrial policy hinders the possibility of the integration of the defense policies of the european countries. If each of the countries takes separate steps during the periods during which the economic situation is good, this may be tolerated to a certain extent. However the cost of the determination of the defense strategy of each country by itself in the present day in which the state budgets have got into a jam would be very expensive. Against this, a significant amount of saving could be ensured if the states had entered into cooperation instead of going their own way. For example the joint supply of military material and the development of the military weapons, vehicles and ammunition on the basis of cooperation, standardization of military training and execution of the military exercises jointly etc. However it is not always easy to put these logical ideas into practice as one would think.

Holland couldn’t find what he had expected.

One of the concrete proposals in the field of military cooperation came from the french President François Holland. About one year ago Holland had sent military troops first to Mali and then to the Middle African Republic for the purpose of repressing the revolts and establish peace. As these two countries were in the influence zone of France President Holland was deemed to have behaved in line with the national interests of his country. France wants this kind of operations to be financed through joint defense fund and requests the european allies which extend political support for those operations to provide financial support as well.

On the other hand the swedish prime minister Fredrik Reinfeldt reminded that the decision for military operations must also be taken jointly before asking for solidarity from Europe as if he wanted to say to Holland that he had been mistaken. The swedish prime minister wanted to say that each of the countries would be responsible for those operations individually and support could be demanded from the partners only for human aid purposes. German prime minister Angela Merkel went further ahead in this regard and suggested that Europe must keep itself away from military operations at all and said that since Europe is not in a situation to solve the problems of the world it must help the crisis regions for the solution of their problems. This statement means sending weapons instead of soldiers. Just like Reinfeldt, german prime minister too refuses to make financial contribution to the military operations of France in Africa on the grounds that they have no possibility of participating in the decisions on intervention. However european leaders also declared that the sharing of the expenses for military operations to be decided within the body of the union would be put on the agenda. England keeps a distance against the development of defense cooperation. Prime minister David Cameron has said that such a cooperation would be useful but that they didn’t consider it right for the european army to establish its own army, and that there must not be a military structure parallel to that of NATO since otherwise NATO would be weakened. It was NATO general secretary Anders Fogh Rasmussen who has made the first obligation against Cameron. Rasmussen has said that he saw no contradictions between the increase of the defense capacity of Europe and the strengthening of NATO. Rasmussen said that if Europe did not attribute more importance to its own security, then there could arise the risk that America and Europe pulls away from each other.

NATO general secretary tried to atone the English prime minister Cameron by stating that the establishment of a unified european army was out of the ques-

kurulmasının söz konusu olmadığını ve silahlı kuvvetlerin ilgili hükümetlerin emrinde kalacağını belirterek İngiltere Başbakanı Cameron'un gönülünü almaya çalıştı: "NATO, Atlantik aşırı güvenliğın kalesi olarak kalacaktır. Avrupa ülkelerinin, insan-sız keşif araçları, havada yakıt ikmali ve ağır nakliye uçakları gibi kritik alanlardaki kapasitesini artırması NATO'ya güç kazandırır. Yani Avrupa'nın gücünü arttırması NATO'ya yarayacaktır."

Avrupa Birliği'nin askerî faaliyetlerine münferit üyeler olarak karar vermesini yanlış bulmayan Avrupa Parlamentosu Başkanı Martin Schulz, gücünü diplomasiden alan Avrupa'nın askerî alana kaymasının bu özelliğini zayıflatacağı görüşünde. Schulz, "Görülebilir zaman zarfında Avrupa'nın askerî rolü 'yumuşak güç' olmaktan öteye geçmeyecektir. Avrupa kesinlikle askerî süper güç olmayacaktır" ifadesini kullandı.

AB, Birlik Değil mi?

Alman Dış Politika ve Güvenlik Enstitüsü uzmanlarından Professor Walther Stützle ortaya atılan öneriyi değerlendirirken şunları söyledi: "Aslında bu NATO ittifakı içerisinde hala çözüme kavuşturulamayan bir tartışma: Avrupa Birliği ordusunun kurulması, NATO'ya zarar verir mi, vermez mi? Anahtar soru budur ve bugüne kadar da buna çözüm bulunamamıştır."

Profesör Stützle ise, Avrupa Birliği ordusu düşüncesinin bile, 27 üyeli birlik içerisinde bölünme yarattığına dikkat çekti. "En önemli konu şu: Avrupa Birliği ülkelerinin ortak bir ordu kurması, savunma güçlerini birleştirmesi; Amerika Birleşik Devletleri ile ilişkilere zarar verir mi vermez mi?" diyen Profesör Stützle, değerlendirmelerini şöyle sürdürdü:

"İngiltere'ye göre, böyle bir adım, Amerika ile olan bağları zedeler. Polonya, Hollanda ve Danimarka gibi Avrupa Birliği üyesi ülkeler de, İngiltere'nin bu görüşüne katılıyor. Öte yandan Almanya ve Fransa gibi ülkeler ise, Avrupa ordularının birleşmesi durumunda, NATO ittifakının zayıflamayacağını, daha da güçleneceğine inanıyorlar."

Avrupa Birliği ordusu düşüncesi, Alman parlamentosunda da henüz tam destek bulabilmiş değil. Professor Walther Stützle, bunun nedenini şöyle yorumladı:

"Avrupa Birliği ordusu dediğiniz zaman, tümüyle entegre olmuş, uluslar üstü, siyasi direktifler ışığında hareket edecek bir ordudan söz ediyorunuz. Böyle bir ordu sonuçta, ulusal parlamentolar tarafından değil, Avrupa Birliği Parlamentosu tarafından kontrol edilecek ve bu parlamento tarafından yetkilendirilecek. Aslında böyle bir adıma, Berlin'deki birçok parlamenter de şu an için hazır değil. Mevcut durumda Avrupa Birliği, savunma alanında çok yakın işbirliği içinde, ancak sonuçta kararlar ulusal düzeyde alınıyor. Öte yandan Avrupa Birliği ülkeleri, 500 bin askerle, tarihin en büyük askerî harcamasını yapıyor. Bana göre bu, yurttaşların vergilerinin çarçur edilmesinden başka bir şey değil."

Berlin Güvenlik Konferansı Başkanı Karl von Wogau, Avrupa Birliği'ne üye ülkeler arasındaki işbirliğinin daha da geliştirilmesini ve ortak standartların uygulanmasını talep etti. Wogau'ya göre, başta iletişim alanında olmak üzere uygulanan farklı standartlar ortak operasyonları zorlaştırıyor. Avrupa Birliği'nin yıllık savunma harcamalarının 170 milyar bulunduğunu söyleyen von Wogau, "Bu rakamın ABD'nin askerî harcamalarının yalnızca yüzde 40'ını bulduğunu göz önünde tuttuğunuzda Avrupa'nın savunma harcamalarının azlığı ortaya çıkar. Amerikalılar ayrıca etkinlik konusunda da eleştiriyorlar: Bizim yüzde 40'ımız kadar harcıyor, yüzde 10'umuz kadar etkin olabiliyorsunuz, görüşünüz savunuyorlar. Etkinlik konusundaki zaafımızın temel nedeni, aynı işi 25 kere ayrı ayrı yapıyor olmamız." diye konuştu.

Avrupa Ordusu, bir süredir Avrupa Birliği'nin gündeminde. Ancak bazı siyasi engeller, ortak savunma ve güvenlik politikalarında ilerleme kaydedilmesini önüyor. Birçok üyenin NATO'ya üyeliği de etkili oluyor. Avrupa Birliği genelinde silah altında yaklaşık iki milyon asker var. Birlik üyesi 27 ülkenin ordularının toplam masrafı 160 milyar Euro'yu buluyor.

Avrupa Birliği fikri, hümanist ve barışçı bir hayatın ürünü olarak ortaya çıktı. Hedef, 20'nci yüzyılın ilk yarısında meydana gelen ve milyonlarca kişinin hayatına mal olan kanlı savaşların tekrerr etmesi engellemekti. 1951'de kurulan Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu (AKÇT), bu düşüncenin ilk harcını koydu. Oluşum, ilerleyen yıllarda ekonomik birlikten siyasi birliğe doğru genişledi; gide-rek uluslararası alanda ortak sesle konuşan Avrupa devletinin önünü açtı. Avrupa Birliği, günümüzde küreselleşen dünyanın önde gelen aktörleri arasında yer almaktadır.

Eski Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, Avrupa Birliği'nin savunma politikasını değiştirmeden, siyasi bir güç olmasını istemenin de mümkün olmadığını vurgulamıştı. Amerika'nın Irak'a açtığı savaşa karşı çıkan Fransa, Almanya, Belçika ve Lüksemburg, geçen yılın başlarında Avrupa Birliğinin NATO'dan bağımsız bir askerî güç oluşturmasını önermişti.

tion and armed forces would remain being subordinated to the governments and made the following statement in this regard : "NATO shall remain as the bastion of the transatlantic security. Increase of the capacity of the european countries in the critical areas such as unmanned trailer aircraft, in-flight refuelling and heavy transport aircraft shall add strength to NATO. In other words the increase of the power of Europe shall inure to the benefit of NATO. Chairman of the european parliament, Martin Schulz who didn't deem it wrong that the military activities of the european union are decided upon by the individual states, stated that the shift of Europe, which takes its strength from diplomacy towards military sphere would weaken its characteristic feature. Schulz made the following statement in this regard : "The military role of Europe shall not go beyond being a soft power in the foreseeable future. Europe shall absolutely be not a super military power."

Prof. Walter Stützle who is one of the experts of the german foreign policy and security institution said the following while evaluating the proposal that has been put forward: "In deed this is a subject of discussion which could not have been resolved within the body of NATO alliance. Would the establishment of the army of european union impair NATO or not? This is the key question and no final solution could have been found for this problem up to now". Professor Schülze pointed out that even the idea of an army of the european union led to divisions within the union with 27 members and continued his comments as follows: "This is the most important matter: Would the establishment of a joint army by the members of the european union and the unification of their defense forces impair the relationships of the union with the United States of America ? According to England such a step would impair the ties with USA. Member countries like Poland, Holland and Denmark also share the view of England in this regard. On the other hand countries like Germany and France believe that NATO alliance would not be weakened but, just on the contrary, strengthened, in case of the unification of the european armies." The idea of the army of the european union has also not got full support from the german parliament. Professor Walther Stützle explains the reason of this situation as follows: "When one talk about the army of the european union one talks about an army which is fully integrated, supra-national and acts according to political instructions. Such an army shall be controlled and authorized not by the national parliaments but the parliament of the european union in the final analysis. In deed even many parliamentarians in Berlin are not ready for taking such a step for the time being. The european union is engaged in a very close cooperation in the field of defense in the present situation but the decisions are taken at the national level in the final analysis. On the other hand the member countries of the european union are making the highest amount of military expenditures in their history with the total number of 500.000 soldiers. According to me this is nothing more than wasting the taxes paid by the citizens."

Chairman of Berlin Security Conference, Karl Von Wogau requested the cooperation between the members of the european union to be developed even further and implementation of joint standarts. According to Wogau the implementation of different standarts particularly in the field of communication makes it difficult to carry out joint operations. von Wogau who has said that the amount of the annual defense expenditures of the european union reached 170 billion USD added that this amount could be said to be low taking into consideration that it corresponded only to 40 % of the military expenditures of USA. Von Wogau continued his comments as follows: "Americans also criticize Europe in terms of effectivity and argue that the europeans spend 40 % of the expenditures of the Americans but can realize an effectivity that is equivalent to only 10 % of the effectivity of USA. The main reason for our weakness regarding effectivity is the fact that we do the same work 25 times seperately." European army has been on the agenda of the European Union for a while. However some political obstacles hinders any progress to be achieved regarding common defense and security policies. The fact that many members of the Union are the member of NATO at the same time is also factor that plays a role in this regard. There are approximately two million soldiers under arms all over European Union. The total cost of the armies of the 27 member countries amount to 160 billion Euros. The idea of the European Union has first appeared as a result of a humanist and peaceful dream. The main goal behind such an idea was to prevent the repetition of the bloody wars which had broken out in the first half of the 20th century and costed the lives of millions of people. The European Coal and Steel Community (ECSC) has laid the initial foundations for the realization of that idea. The organization has proceeded from an economic union towards a political union in the subsequent years and paved the way for the single european state which reflects the common voice of individual european states at the international level. European Union is among the leading actors of the globalizing world of today. The former president of France, Nicolas Sarkozy had emphasized that it is not possible to want European Union to be a political power without changing its defense policy. France, Germany, Belgium and Luxembourg which opposed the war waged America against Iraq had proposed European Union to set up a military power independent from NATO at the beginning of the last year.

AVRUPA BİRLİĞİ ARILAR İÇİN DEVREDE

EUROPEAN UNION MAKES A MOVE FOR BEES

AB, arı ölümlerinin önüne geçmek için 3 pestisit türünü yasakladı. Avrupa Birliği, Fipronil'in ardından 3 pestisit türünü daha yasaklama kararı aldı. Yasaklanan pestisitlerden Clothianidin ve Imidacloprid Alman Bayer Grubu tarafından üretiliyor.

EU has banned 3 types of pesticides in order to prevent death of bees. European Union has decided to ban three more pesticides following the ban on Fipronil. Out of them Clothianidin and Imidacloprid are produced by the german Bayer Group.

Almanyanın Sesi Radyosu / Radio Voice of Germany

Dünyanın her yerinde arıların hızla yok olması büyük endişe yaratıyor. AB, arı ölümlerinin önüne geçmek için 3 pestisit türünü yasakladı. Avrupa Birliği, Fipronil'in ardından 3 pestisit türünü daha yasaklama kararı aldı. Yasaklanan pestisitlerden Clothianidin ve Imidacloprid Alman Bayer Grubu tarafından üretiliyor. Thiamethoxam adlı pestisit ise İsviçre merkezli Syngenta firmasının ürünü. Yasağın 1 Aralık 2013'ten itibaren geçerli olacağı bildirildi. Yasak üretici şirketlerin tepkisine neden olurken, çevre koruma örgütleri yasağı "yetersiz" olarak nitelendiler ve kapsamının genişletilmesi çağrısında bulundular.

AB, bu yılın temmuz ayında Fipronil'in, aralarında mısır ve ay çiçeği tohumları da olmak üzere birçok bitki ve tohumda kullanımını yasaklamıştı. Ancak daha çiçeklenmeden hasatı yapılan soğan, brokoli, karnabahar ve Brüksel lahanası gibi sebzeler bu yasaktan muaf tutulmuştu. Fipronil'in seralarda kullanımına ise istisnai olarak izin verilmişti. Fipronil üreticisi BASF'ten yapılan açıklamada "Firmamız, tıpkı birçok uzman gibi, arı neslinin yok olmasına, sayısız ve karmaşık birçok faktörün neden olduğuna dair inancını sürdürüyor. Fipronil kullanımına getirilen kısıtlamaların arı neslini korumaya yardımcı olacağını düşünmüyoruz." ifadelerine yer verilmişti. Buna karşın çevre örgütü Greenpeace ise memnuniyetini "Yasak kararı, arı neslinin korunması yönünde atılan bir diğer acil ve gerekli adımdır." sözleri ile dile getirmişti. Avrupa Gıda Güvenliği Kurumu (EFSA), mayıs ayında, zararlı böcekleri, bitkilerden uzak tutmak için kullanılan Fipronil'in bal arıları için "vahim bir risk" teşkil ettiği konusunda uyarılmıştı. AB, bu yılın ilkbahar aylarından itibaren geçerli olmak üzere "Neonikotinoid" adlı gruptan üç etkili pestisit türünün kullanımını da yasaklamıştı. Bu tartışmalı kimyasallar, arıların toplu ölümlünden sorumlu tutuluyor. Arıların insanlar açısından önemli sadece bal yapmakla sınırlı değil. Arılar, çiçeklerin döllenmesini sağlayan polenleri taşıyarak meyve ve sebzelerin oluşmasını sağlıyor. Arıların olmadığı Çin'in bazı bölgelerinde, binlerce tarım işçisi meyve ağaçlarının minik çiçeklerini tek tek elleriyle dölmeye çalışıyor. Günmüz çevre koşullarında zarar gören arılar, artık nesli tükenen canlı türleri arasına girmek üzere.

The rapid extinction of bees all over the world brings about great concern. EU has banned the use of three types of pesticides in order to prevent the death of bees. European Union has decided to ban 3 pesticides following the ban on Fipronil. Out of them Clothianidin and Imidacloprid are produced by the german Bayer Group. On the other hand the pesticide named Thiamethoxam is a product of the company Syngenta based in Switzerland. It has been announced that the ban shall go into effect as of December 1, 2013. While the ban led to the reaction of the producers, environment protection organizations have argued that the ban is insufficient and called for an extension of its scope.

EU has banned the use of Fipronil in many plants and seeds including corn and sun flower seeds. However vegetables like onion, brocoli, cauliflower and Brussels cabbage which are harvested before the period of blossoming were exempted from the ban. The use of Fipronil in greenhouses was allowed only in exceptional cases. An announcement made by BASF, the producer of Fipronil, contains the following statement : Just like many experts our company our company continues to believe that countless complex factors play a role in the extinction of the bee race. We do not believe that the restrictions introduced on the use of Fipronil shall be of any help in terms of the protection of the bee race. On the other hand the environmental protection organization Greenpeace expressed its contentment about the ban by the statement "The decision on ban is another urgent and necessary step taken in the direction of the protection of the bee race". European foodstuff security institution (EFSA) has made a warning in the month of May in which it stated that Fipronil which is used to keep the harmful insects from the bees constituted a fatal risk for honeybees. EU has also banned the use of three effective types of pesticides included in the group called "Neonikotinoid" as effective beginning from the spring months of this year. These disputed chemicals are hold responsible for the death of the bees in masses. The importance of bees for man is not limited to producing honey. They also ensure the formation of vegetables and fruits by carrying the pollens which ensure the insemination of the flowers. In some regions of China where there are no bees thousands of agricultural workers try to inseminate the tiny flowers one by one with their hands. The bees which incur damage by the environmental conditions of today are about to be one of the living species which are about to be extincted.

İsrail, her ne kadar mevcut koşullar tatmin edici olmasa da, bu koşulların birdenbire değiştiğini ve belli bir ölçüde öngörülemez olduğunu anlıyor. İsrail, bu koşullar altında ABD'ye çok fazla güvenemez; ancak bu koşullar da sonsuza dek devam etmeyecektir. İsrail'in Amerikan yardımı olmaksızın güvenlik tehditlerini yönetemeyeceği çok fazla senaryo var. Dolayısıyla, İsrail, ABD ile olan ilişkilerini sürdürmek ve İran'ın hiçbir zaman bir nükleer devlet haline dönüşmemesini sağlamak doğrultusunda ağırlıklı bir çıkara sahip. Dolayısıyla, ABD'nin İsrail'e yönelik taahhütlerinden geri adım attığına dair herhangi bir algı, veya İran'ın nükleer silah edinimine izin verebileceği bir yöne doğru kayması, bir kriz yaratır.

KÜRESEL EĞİLİMLER 2030 RAPORU İSRAİL'İN YENİ STRATEJİK POZİSYONU

2030 REPORT ON THE GLOBAL TRENDS

THE NEW STRATEGIC POSITION OF ISRAEL

George Friedman - Stratfor Başkanı / Chairman of Stratfor

Despite the fact that the existing conditions are far from being satisfactory, Israel understands that these conditions change suddenly and are unpredictable to a certain extent. Israel caan not trust America very much under these conditions.but these conditions shall not continue until eternity as well. There are many scenarios according to which Israel would not be able to manage the threats on its security without the help of America. For that reason Israel 's interests are predominantly in the direction of the maintenance of the relations with USA and ensuring the prevention of Iran to turn into a nuclear state for ever. Consequently any perception according to which USA had taken a step back from its undertakings for Israel and a shift in the US policy which hints that it can allow the acquisition of nuclear arms by Israel would lead to a crisis.

İsrail, Amerika-İran arasındaki başlangıç niteliğindeki anlaşma karşısında ciddi endişelerini ifade etti. Söz konusu anlaşma, teori-de, Tahran'a yönelik yaptırımları kaldıracak ve İran'ın nükleer programına son verecekti. Umulan buydu. Daha az aşıkâr olan şey ise, İsrail hükümetinin niçin bu konudan endişeli olduğu ve bu durumun İsrail'in stratejik konumunu nasıl değiştireceği. İsrail'in halihazırdaki stratejik pozisyonu mükemmel. İki yıllık baskının ardından, Mısır'la vardığı barış antlaşması halen yürürlükte. Suriye, bir türlü bitmeyecek gibi duran bir iç savaş halinde. Bazı terörist tehditler bu bölgeden çıkabilir; ancak herhangi bir stratejik tehdit olasılığı bulunmuyor. Lübnan'da Hizbullah, İsrail ile bir başka savaşa girmeye meyilli durmazken, grubun füze kapasitesi arttı ve İsrail, kendi ulusal çıkarlarına herhangi bir stratejik tehdit oluşturmaksızın bu tehdidi önleyecek kudrete sahip görünüyor. İsrail ile müttefik olan Ürdün rejimi, muhtemelen, siyasi rakipleri tarafından ona yöneltilen baskıya karşı koyacak. Bir diğer ifadeyle, Camp David Anlaşmaları'ndan bu yana mevcut olan durum devam ediyor. İsrail'in sınırları, konvansiyonel askerî saldırılar karşısında güvenli. Ayrıca Filistinliler kendi aralarında bölünmüş durumdalar. Her ne kadar etki gücü olmasa da, Gazze'den aralıklı olarak yapılan roket saldırılarına rağmen, Batı Şeria'da halihazırda herhangi bir intifada yok.

Dolayısıyla, İsrail, herhangi bir varoluşsal tehditle karşılaşmıyor – bir tanesi hariç: İran'ın nükleer silah ve dağıtım sistemi geliştirmesi ve bunu (İsrail onu yok etmeden veya Birleşmiş Milletler tarafından engellenmeden) İsrail'i yok etmek için kullanması gibi bir olasılık. Şüphesiz, Tel Aviv'e yönelik bir nükleer saldırı, İsrail açısından korkunç olacaktır. Bu tehdide mısamaha gösterebilme yeteneği –ne kadar imkansız olup olmadığına bakmaksızın- İsrail açısından ivedi bir endişedir. Bu bağlamda, İran'ın nükleer programı, İsrail'in diğer tüm güvenlik önceliklerini hükümsüz kılıyor. İsraili yetkililer, müttefiklerinin –özellikle de ABD'dekilerin- bu görüşü paylaşmaları gerektiğine inanıyor. Bu, stratejik bir ilke olarak anlaşılır bir durum. Ancak İsrail'in bunu nasıl uygulamak istediği net değil. Ayrıca, bu ilkenin uygulanmasının, onsuz İran tehdidiyle başa çıkamayacağı ABD ile olan ilişkileri nasıl etkileyeceği de net gözüküyor.

İsrail, her ne kadar mevcut koşullar tatmin edici olmasa da, bu koşulların birdenbire değiştiğini ve belli bir ölçüde öngörülemez olduğunu anlıyor. İsrail, bu koşullar altında ABD'ye çok fazla güvenemez; ancak bu koşullar da sonsuza dek devam etmeyecektir. İsrail'in Amerikan yardımı olmaksızın güvenlik tehditlerini yönetemeyeceği çok fazla se-

Israel had declared that it has serious concerns against the initial agreement reached between America and Iran. The said agreement would theoretically lift the sanctions on Iran and put an end to its nuclear program. This was the hope. What was less obvious was why the Israeli government had worries about that agreement and how it would change the strategic position of Israel. The strategic position of Israel is perfect at the moment. The peace agreement that it had reached with Egypt as a result of the the pressures that had lasted for two years is still in force. Syria is in a state of civil war which seems to be never ending. Some terrorist threads may come out of this region but there is no possibility of threat of strategic nature. While Hizbullah in Lebanon does not seem to be inclined to enter into another war with Israel it has increased its missile capacity and Israel seems to have the power to prevent that threat without giving rise to any strategic threat. Israel and its ally, the Jordanian regime shall probably resist against the pressure imposed on themselves by their political rivals. In other words, the existing situation continues since Camp David agreements. The borders of Israel are secure against the conventional military attacks. Besides the Palestinians are divided among themselves. Despite the missile attacks launched from Gaza with intervals which prove to be ineffective, there are no intifada (uprising) in the Western Bank for the time being.

Consequently we may say that Israel does not encounter a threat against its existence with an exception: threat from Iran. The possibility that Iran develops nuclear arms and distribution system uses it to remove Israel before being removed by Israel or prevented from having nuclear power by the United Nations. It is without doubt that a nuclear attack on Tel-Aviv would be terrible for Israel. It is an urgent matter of concern for Israel to determine whether it is able to tolerate such a threat irrespective of whether its realization is impossible or not. In this context the nuclear program of Iran takes precedence over all other security priorities. Israeli officials believe thar their allies – and especially those in USA – must share that view. This is something understandable as a strategic principle. However it is not clear how Israel wants to apply it. Besides it does not seem clear how the implementation of that principle shall effect the relations with USA without which Israel would not be able to cope with the threat of Iran.

Despite the fact that the existing conditions are far from being satisfactory, Israel understands that these conditions change suddenly and are unpredictable to a certain extent. Israel caan not trust America very much under these conditions.but these conditions shall not continue until eternity as well. There are many scenarios according to which Israel would not be able to manage the threats on its security without the help of America. For that reason Israel 's interests are predominantly in

naryo var. Dolayısıyla, İsrail, ABD ile olan ilişkilerini sürdürmek ve İran'ın hiçbir zaman bir nükleer devlet haline dönüşmemesini sağlamak doğrultusunda ağırlıklı bir çıkara sahip. Dolayısıyla, ABD'nin İsrail'e yönelik taahhütlerinden geri adım attığına dair herhangi bir algı, veya İran'ın nükleer silah edinimine izin verebileceği bir yöne doğru kayması, bir kriz yaratır. İsrail'in İran ile olan görüşmelere verdiği yanıt – net bir kınama olmaksız-

the direction of the maintenance of the relations with USA and ensuring the prevention of Iran to turn into a nuclear state for ever. Consequently any perception according to which USA had taken a step back from its undertakings for Israel and a shift in the US policy which hints that it can allow the acquisition of nuclear arms by Israel would lead to a crisis. The reply given by Israel against the negotiations with Iran – which is characterized by a deep unhappiness without a clear

ABD-İSRAİL İTTİFAKI SIKINTIDA

USA - ISRAEL ALLIANCE IS IN DIFFICULTY

ABD'nin en büyük müttefiki İsrail'in liderlerinin e-postalarını izlediğine ilişkin iddialar İsrail'de büyük yankı uyandırdı. İsrail yönetiminden resmi bir açıklama gelmezken siyasetçiler sert tepki gösterdi. Yaşanan gerilimi değerlendiren gözlemciler ABD-İsrail ittifakının bu olayla test edildiği görüşünde. İddialara göre izlemelerin ağırlık noktasını İsrail Başbakanlık Ofisi ile Savunma Bakanlığı oluşturdu. Ancak iki kurumdan da iddialarla ilgili resmi bir açıklama gelmedi. Ancak İsrail Başbakanı Benjamin Netanyahu'nun kabine toplantısında konuyu değerlendirdiği öğrenildi. Edinilen bilgiye göre, Netanyahu ABD'de tutuklanan Yahudi kökenli casus Jonathan Pollard'ın serbest bırakılmasını isteyerek izleme iddialarına yanıt verdi.

İzleme iddiaları İsrail siyasetinde kızgınlık ve öfkeye yol açtı. İsrail Meclis Başkanı Yuli Edelstein de dünkü (22 Aralık) kabine toplantısında bunun son derece ciddi bir olay olduğunu ifade etti. Ortaya çıkan izleme olayının buzdagının küçük bir parçası olarak değil tamamen ortaya çıkarılmasını umduğunu ifade eden Netanyahu, yoksa İsrail-ABD ilişkisinin zedeleneceğine dikkat çekti. ABD yönetiminin eylemini kınayan Netanyahu, bir yandan ABD hükümetinin onlarca yıldan beri müttefiki olan İsrail'i izlemenin ne kadar büyük tehlike olacağı ve karşılıklı güveni azaltacağı uyarısında bulunurken diğer yandan tam tersini yaptığını, bunun takie dışında başka kelimeyle ifade edilemez olduğunu kaydetti.

İsrail-ABD ilişkilerinden sorumlu Meclis Üyesi Nachman Shai Meclis'e bağlı Dışişleri ve Savunma Komisyonu'nu olağanüstü toplantıya davet ederek ABD'nin casusluk faaliyetlerine karşı gerekli tedbirleri almaya çağırdı. Hükümetin sessiz kalmasının hayal kırıklığı yarattığını ve utanç verici olduğunu ile-

The allegations according to which USA monitors the emails of its biggest ally Israel had repercussions in Israel. While no official statement has been made by the Israeli authorities about this matter the politicians reacted too strongly. The observers who made an evaluation of the tension in question think that the US-Israeli alliance has been tested through this incident. According to the allgations the Office of the prime minister of Israel and Defense ministry are the point of focus of the monitoring activities. But none of the two state institutions has made any official announcement in this regard. However it has been learned that the Israeli prime minister Benjamin Netanyahu has made an evaluation of this issue during the cabinet meeting. According to the information available Netanyahu reacted against the allegations about monitoring the emails by requesting USA to release the spy of jewish origin, Jonathan Pollard who has been arrested in that country. Allegations about monitoring brought about resentment and anger in the Israeli politics. Chairman of the Israeli national assembly Yuli Edelstein too stated that this was a very serious incident during the cabinet meeting of yesterday (December 22). Netanyahu who has stated that he hoped that the facts about monitoring must be revealed with all their dimensions instead of just as a small piece of the iceberg underlined that the US-Israeli relations would otherwise be seriously injured. Netanyahu who condemned the action committed by the American administration made a warning to the American administration that monitoring a close and old ally like Israel was a very dangerous behaviour and would diminish mutual confidence.

Nachman Shai, member of the National Assembly who is responsible for the relations with USA has invited the foreign relations and defense committee subordinated to the national assembly to extraordinary meeting and re-

zın derin bir mutsuzluk- bu bağlamda anlaşılmalı ve bunun gerisindeki varsayımlar incelenmelidir. İran, bu noktada sevkiyatını sağlayabileceği bir nükleer silaha sahipmiş gibi görünmüyor. Uranyumun arındırılması, bir silah geliştirmede gerekli ancak tamamen yetersiz bir adım. Bir nükleer silah, uranyumdan çok daha fazlasıdır. Bir dizi karmaşık teknolojiyi, ileri elektrik sistemlerini ve sensörleri içerir ve İran'ın bir cihaz üretecek düzeyde yakıtı bulunmamaktadır. İran'ın bu cihazı işler bir silaha dönüştürme konusunda herhangi bir yeteneği de bulunmuyor. Bir silahın, aşırı durumlara dayanıklılık gösterecek şekilde tasarlanması gerekiyor; gönderim sırasında işler durumda olması için yeterince sağlam ve kompakt olmalı. Gönderimi yapılabilmesi için, oldukça güvenilir bir füze veya uçağın üzerine monte edilmeli. İran'ın elinde, İsrail'i vuracak menzilde bir uçak veya güvenilir füzeler bulunmuyor. İranlıların önümüzdeki altı aylık süreyi silahı tamamlamak üzere gizli bir çaba içerisinde geçireceği fikri ise, gerçeği yansıtmıyor.

Uranyumdan daha fazlası

Bir silah üretilmeden önce, test edilmesi gerekiyor. Uluslar, yoğun yeraltı testler yapmaksızın nükleer silah konuşlandırmayı düşünmüyorlar bile –bu testleri, uranyumlarının olup olmadığını görmek için değil, daha karmaşık sistemlerin işler durumda olup olmadığını sınamak için uyguluyorlar. İşte bu yüzden de bir silahı gizlice geliştiremezler; bir test yapmaksızın işler bir silaha sahip olduklarını kendiliğinden bilemezler. Muhtemelen ilk test başarısızlıkla sonuçlanacaktır – genelde böyle olur. Operasyonel bir saldırı dahilinde ilk testlerini gerçekleştirmeleri ise, sadece başarısızlığa yol açmaz, aynı zamanda misilleme de doğurur. Elbette bir silah gönderiminde bulunmak için başka stratejiler de mevcuttur. Bunlardan biri; İsrail kıyılarına silah göndermek üzere bir gemi kullanmak. Her ne kadar bu mümkün olsa da, İsrailliler, oldukça etkin bir deniz tecrit sistemi uyguluyorlar ve Birleşmiş Milletler de İran limanlarını denetliyor. Bir geminin habersiz bir şekilde böyle bir şey gerçekleştirme olasılığı düşüktür. Nükleer silahının ele geçirilmesi veya infilak ettirilmesi, Doğu Akdeniz'de bulunan herkesi çileden çıkaracak; İsrail'in bir karışı saldırıda bulunmasına ve bir silah israfında bulunmasına davetiye olacaktır. Diğer türlü, İran, teorik olarak İsrail'e karayoluyla bir nükleer silah gönderebilir. Ancak, bu silahlar küçük değildir. Bir bavula sığmaz, daha büyüktür; ve üretilmesi en zor tür silahtır. Boyutundan dolayı, çok sağlam değildir. Onu bir kamyonu atıp, gümrük noktalarından 1500 mil araba kullanıp yükü indirmenin mümkün değildir. Bombayı özellikle İsrail sınırından girerken görevlilere yakalatmanın ve bombayı bozmanın birçok yolu vardır. Bomba, oldukça yoğun bir bakım ister. Son ola-

condemnaton – must be understood within this context and the assumptions behind this must be examined.

At this point Iran does not seem to have a nuclear arm which it can send out. The purification of uranium is necessary in developing such a weapon but is not enough by itself. A nuclear weapon means some-

quested it to take the counter measures against the espionage activities of USA. Shai who said that the silence of the government is shameful and has created disappointment, pointed out to the necessity for the government to request an explanation for such allegations from the US government just like Germany and Brasilia have done and at least to request the cessation of similar espionage activities in the future. On the other hand the Israeli minister of transport has claimed that USA has been monitoring the activities of the Israeli ministry of defense and foreign affairs and raised the question "is such a behaviour ever possible among close friends?". Israeli press and many state officials has associated the incident with the incident of spying by the spy of jewish origin Jonathan Pollard. Pollard had been arrested by USA in 1985 with the allegation that he had sent secret American documents to Israel. Pollard who confessed his crime in 1987 has been given life-sentence. There has been no other person who had been given such a prison sentence for such a crime in the American history. American president Obama has released 21 convicts from prison last week but Pollard was not included in the amnesty list. Regarding the request for the release of Pollard, Netanyahu said that this request was not based on a special reason but was an ordinary request just like that of the previous governments. Many Israelis too feel sad for the situation of Pollard. Israeli minister of tourism Uzi Landau stated that it is just the right time to release Pollard and let him return to his homeland, referring to the latest developments. USA has warned Israel times and again after the Pollard incident; however it had fouled its own nest as a result of the allegations about monitoring Israel as has been revealed recently. This double standart of USA against its ally affects the image of USA negatively and makes Israel angry at the same time. USA must take the steps required to soften the bilateral relations. The release of Pollard is estimated to be one of the steps that may be taken by USA in this regard. USA and Israel are presently the closest allies. The expectations are in the direction that the bilateral relations shall not be injured in case this problem has been solved appropriately. Chinese State Radio, December 23, 2013.

rak, İran'ın bir nükleer silah elde ettiğini düşünecek bile, İsrail'e karşı kullanımı, birçok Müslümanı –ve içlerinde Şii'leri- ve İsraillileri öldürecektir. Bu tür bir eylem, Tahran açısından jeopolitik bir intihara eşdeğerdir.

İsrail'in bir hava saldırısında bulunmayışının ve ABD'nin böyle bir opsiyonu göz önünde bulundurmayışının sebeplerinden biri, İran'ın nükleer silah geliştirme olasılığının halen çok uzak oluşudur. Bir diğer sebep ise, bunun zorluğudur. İsrail'in hava kuvvetleri, farklı tesislerde eş zamanlı saldırılarda bulunmak için aşırı küçük ve aşırı uzak bir noktada konuşlanmıştı. Eğer İsrailliler diğer ülkelerde ileri konuşlanma mevki'leri kurarsa, İranlılar buraları tespit edecekler. İsrailliler, hangi alanların gerçek, hangilerinin aldatıcı tuzak olduğundan emin olamaz. İranlılar, tesislerini güçlendirmek için yıllar boyu çalışmışlardır; dolayısıyla normal savaş gereçleri uygun olmayacaktır. Daha da ciddi olan boyutu ise; muharebe hasar değerlendirmesinin –bölgenin hasar görüp görmediğinin belirlenmesi- oldukça zorlu olmasıdır.

Bu sebeplerden ötürü, saldırı, sadece havadan gerçekleştirilemez. Etkilerini belirlemeye çalışmak için karada özel operasyon güçleri gerekecektir. Bu da, topyekün gerçekleştirilebilirse, zayıf ve mahkumlara sebep olacaktır. Ve, bu noktada, İsrailliler, bildikleri tüm bölgeleri yok ettiklerinden emin olabilirler – istihbaratını almadıkları yerlere ise ulaşamayacaklardır. – Kimileri, bunu, İran'ın yeteneklerinin aşırı önemsenmesi şeklinde görüp yadırgayacaklardır. Bu şekilde düşünenler, genellikle, Tahran'ın bir nükleer silah geliştirip bunu kullanacak sistemi kurmasından en çok korkanlar arasından çıkar. Eğer İran bu sistemi kurarsa, ilgili sahaları güçlendirir ve istihbarat süreçlerini atlatabilir. ABD, İsraillilere kıyasla çok daha sağlam bir saldırı gerçekleştirebilecektir; ancak bu saldırının yeterince güçlü olup olmayacağı henüz net değildir. Ve her halükarda, tüm sorunlar –istihbaratın güvenilirliği, sahanın yok edilip edilmediğinin tespiti- halen geçerliliğini koruyacaktır.

DEVAMI SAYFA 24'TE

thing much more than merely uranium. It comprises a series of complex technologies, advnced electrical systems and sensors and Iran has not enough fuel to produce a nuclear device. Iran has also no capability to transform that device into a functioning weapon. As weapon must be designed in a manner which makes it able to resist extreme situations; it must be sufficiently firm and compact when it is sent. It must be installed on a very reliable missile or aircraft in order to be sent but Iran has no aircraft or reliable missiles which have a range enough to hit Israel. On the other hand, the claim that Iranians shall secretly try to complete the preparations for developing such a weapon does not reflect the truth.

More than uranium

A weapn must be tested before being produced. Nations does not even consider launching nuclear arms without carrying out intensive underground tests – they apply these tests not for seeing whether they have uranium but for testing whether more complex systems are functioning or not. For that reason they can not develope a weapon secretly. They can not know whether they have a functioning weapon without performing that test. The first test shall possibly result in failure as is generally observed. In case they realize the first test within the framework of an operational attack, they do not only cause a failure but also bring about a retaliation. There are of course other strategies for sending out a weapon. One of them is using a ship to send out arms to the Israeli coasts. Even if this is possible Israelis apply a quite effective sea isolation system and United Nations inspects the iraninan borders as well. Consequently it is not very possible for a ship to realize such a mission. The capture of nuclear arms or letting them explode shall infuriate all countries in the eastern mediterranean region and invite Israel to rmake a retaliation. Another theoretical alternative is the sending of nuclear arms to Israel by land. However these arms are not small. They do not fit into a luggage because they are bigger; and they are the type of arms which are the most difficult to produce. They are not very sturdy because of their size. It is not possible to load a nuclear arm into a truck, which you drive 1500 miles away from the customs check points and then unload it. There are many ways through which the Israeli customs officials may detect and catch the nuclear bomb and ruin it. Nuclear bomb require a quite intensive maintenance. Finally even if we thank that Iran has gotten hold of a nuclear arm, its use against Israel shall kill not only Israelis but also many muslims including Shiites. Such an action would be equivalent to a geopolitical suicide from the point of view of Teheran.

One of the reasons of why Israel has not made an air attack and of why USA has not taken such an option into consideration is the fact that the likelihood for Iran to develope a nuclear weapon is still far away. Another reason is the difficulty of such an attack. Israeli air forces are deployed at extremely small and remote sites in different military bases and are consequently not suitable for launching simultaneous attacks. If the Israelis erect front deployment sites in other countries Iranians shall detect them. Israelis can not be sure which sites are really nuclear premises and which are deceptive traps. Iranians have worked for years for strengthening their nuclear premises and consequently ordinary means of combat shall not be suitable. A dimension which is even more serious is that it is very difficult to make a damage assessment - i.e determination of whether the region has been damaged. The nuclear attack can not be realized only through air because of the reasons stated above. Special land operation forces shall be required in order to determine the effects of the attack and this shall cause losses as well as the captivity of some soldiers if it is attempted to be realized as an all out war. And at that point the Israelis may be sure that they have destructed all the sites that they had known but they will not be able to reach those sites about which they couldn't get information from intelligence sources. Some critiques shall consider such an assessment as an exaggeration of the capabilities of Iran.

CONTINUED ON PAGE 24

ri süren Shai, hükümetin Almanya ve Brezilya gibi ABD'den bu iddialarla ilgili açıklama istemesini ve en azından bundan sonra benzeri casusluk faaliyetlerini durdurmasını talep etmesi gerektiğine işaret etti. İsrail Ulaştırma Bakanı ise ABD'nin sistemli bir şekilde İsrail Savunma Bakanlığı ve Dışişleri Bakanlığı yetkililerini takip ettiğini savunarak bunun "Arka-daşlar arasında böyle bir davranış olabilir mi?" diye sorguladı. İsrail basını ve çok sayıda devlet yetkilisi olayı yaklaşık 30 yıl önce Yahudi kökenli casus Jonathan Pollard olayına bağladı. Pollard, 1985 yılında İsrail'e ABD'nin gizli belgelerini gönderdiği iddiasıyla ABD tarafından tutuklandı. 1987 yılında suçunu itiraf eden Pollard ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. ABD tarihinde bu suçla ömür boyu hapis cezası verilen Pollard'dan başka kimse olmadı. Geçen hafta sonu ABD Başkanı Barack Obama 21 suçluyu serbest bıraktı ancak af listesinde Pollard yer almadı. Pollard'ın serbest bırakılması konusunda Netanyahu, bunun özel bir gerekçeyle değil daha önceki hükümetlerin yaptığı gibi bir istek olduğunu vurguladı. Çok sayıda İsrailli de Pollard için üzüntü yaşıyor. İsrail Turizm Bakanı Uzi Landau yaşanan son gelişmelere gönderme yaparak şu anın, Pollard'ın anavatanına dönme fırsatı olduğunu kaydetti.

Analistler, ABD'nin İsrail'e inandırıcı bir cevap verememesi durumunda İsrail'e yönelik casusluk faaliyetlerinin ikili ilişkiye ciddi zarar getireceğini savunuyor. 1985'te Pollard olayından sonra İsrail ABD'de herhangi bir casusluk faaliyetinde bulunmamıştı. Pollard olayından sonra ABD defalarca İsrail'i uyardı ancak ortaya çıkan izleme iddialarıyla birlikte ABD kendi ayağına sıkıştı oldu. ABD'nin müttefiğine yönelik bu çift standardı hem ABD'nin imajını olumsuz etkiliyor hem de İsrail'i kızdırıyor. ABD ikili ilişkiyi yumuşatmak için gereken adımları atmalı. Pollard'ın serbest bırakılmasının ABD'nin atacağı adımlardan biri olabileceği tahmin ediliyor. ABD ve İsrail halen en yakın müttefik ülkeler. Bu olayın uygun şekilde çözülmesi durumunda ikili ilişkinin zedelenmeyeceği beklentisi hakim. Çin Devlet Radyosu, 23 Aralık 2013 yayını

Ancak, son kertede, İsrail'in İran'ın nükleer sahalarına saldırmamasının gerçek sebebi; İranlıların bu zamana dek silah elde etmekten hayli uzak bir noktada kalmalarıdır. Eğer o noktaya yaklaşmış olsalardı, tüm zorluklara rağmen saldırıda bulunurlardı. Amerikalılar ise, henüz ortada bir silah bulunmayışında ve yaptırımların İranlılara zarar verişinde bir fırsat buldular. İranlılar da bu süreçte pozisyonlarını sağlamlaştırmada fırsat gördüler.

Amerika'nın yaklaşımından bakıldığında, nükleer program, – her ne kadar Washington, bu programın durdurulması gerektiğini bilse de – en ivedi mesele değildi. Amerikalıların istedikleri şey; İranlılarla bir uzlaşıya varmaktır; keza bu şekilde İranlıların bölgedeki rollerinin diğer ülkeler karşısında –özellikle de Suudi Arabistan, Arap emirlikleri ve bir ölçüde İsrail- dengeli bir hale gelmesini hedefliyorlardı. Daha önce iddia ettiğim gibi, ABD, halen bölgede olan bitenle ilgili; ancak burada güç kullanmaya devam etmek istemiyor. Washington, sadece İsrail ve Suudi Arabistan değil, bölgedeki aktörlerle çoklu ilişkilere sahip olmayı istiyor. İsrail'in ABD-İran görüşmelerine verdiği yanıt, bu çerçevede anlaşılmalı. İsraililer ilk başta verdikleri yanıt ılımlı bir düzeyde tuttular; çünkü İran'ın nükleer programının ne aşamada olduğunu biliyorlardı. Her ne kadar bir silah halen ciddi bir endişe kaynağı olsa da, İsraililerin açıkça kabul edeceklerinden çok daha uzun vadeli bir soruna işaret ediyor. (İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu, ABD'yi diğer yönde ikna etmek üzere çok yoğun çaba sarf etti; ancak bu çabalar ABD nezdinde pek etkili olmadı.) Bir saldırının fiyatıyla sonuçlanma riski oldukça fazla olduğu için İsraililer söz konusu müzakerelerin silahları yok etmenin en olası yolu olduğunu kabul ediyorlar, ve eğer müzakereler başarısızlıkla sonuçlarsa, kimsenin deneme konusunda bir diğerinden daha tehlikeli bir konumda olmayacağını düşünüyorlar. Altı ay, bir fark yaratmayacaktır.

İsraililer bu süreci takdirle karşılamazlar; çünkü aslında bu görüşmelerde İsrail'e yönelik stratejik bir tehdit söz konusu. İsrail, ABD'ye stratejik olarak bağımlı durumda. İsrail, Washington'un Suudi Arabistan ile olan ilişkisinden hiçbir zaman memnun olmadı; ancak bu konuda İsraililerin elinden hiçbir şey gelemeydi, dolayısıyla razı geldiler. Ancak, bu görüşmeler, eğer başarılı olursa, yaptırımların hafiflemesi için bir nükleer program değişiminden çok daha fazla bir anlam içerdiğini de anlıyorlar: bu, İran ile stratejik düzeyde aynı hizaya gelme sürecinin başlangıcı demek. Aslında, ABD, 1979 yılına kadar İran ile uyumluydu. Richard Nixon'ın Çin Girişimi'nin gösterdiği gibi, ideoloji, jeopolitik gerçeklik karşısında yenilgiyi kabul edebilir. En basit düzeyden bakıldığında, İran'ın yatırıma ihtiyacı var ve Amerikan şirketleri de yatırımda bulunmak istiyor. Daha karmaşık bir düzeyden bakıldığında ise, İran'ın şundan emin olması gerekiyor: Irak, onun çıkarları karşısında dostane bir tavır sergiliyor ve ne Rusya ne de Türkiye, bu tavır uzun vadede tehdit edemez. Bu endişeleri sadece ABD güvence altına alabilir. Amerikalılar ise, Sünni isyancılara Suudilerin desteğini önlemek, Türkiye'yi politikasını daha dar bir çerçevede şekillendirmeye mecbur bırakmak ve Rusya'ya, Kafkasların ve özellikle de Azerbaycan'ın güneyden herhangi bir tehdit almadığını ve kuzeye yoğunlaşmasının mümkün olduğunu anımsatmak için daha güçlü bir İran istiyor. ABD, Amerikan gücünün yerine bir güçler dengesi stratejisinin getirilmesini kolaylaştırmak için çok-kutuplu bir bölge yaratmaya çalışıyor.

10 yıl içinde İsrail

İsrail'in halihazırda ne kadar güvenli bir ülke olduğuna işaret ederek söze başlıyorum. Ancak, on yıllık bir süreçte bakıldığında, İsrail, söz konusu stratejik konfigürasyonun ileride de devam edeceği şeklinde bir varsayımda bulunamaz. Mısır'da düşmanca bir hükümetin ortaya çıkması, imkansız bir durum değil. Suriye, upki Lübnan gibi, parçalanmış benziyor. Bundan nasıl bir sonuç çıkacağı belli değil. Ve on yıl içerisinde Ürdün'ün Haşimi Krallığı'nın Haşimi ailesine ait olarak kalıp kalmayacağı veya bir Filistin devletine mi dönüşeceği de, ayrı bir incelemeyi hak ediyor. Kimsenin şu anda askeri bir gücü yok; ancak Mısır 1967'de felaket noktasından, 1973 yılında oldukça muktedir bir askeri güce dönüştü. Başlarında bir Sovyet patron var. On yıl içerisinde başlarına bir başka patron geçebilir. Şu anda İsrail'in ABD'ye de Amerikan yardımına da ihtiyacı yok: Amerikan

KÜRESEL EĞİLİMLER 2030 RAPORU İSRAİL'İN YENİ STRATEJİK POZİSYONU

2030 REPORT ON THE GLOBAL TRENDS
THE NEW STRATEGIC POSITION OF ISRAEL

www.fouman.com Iranian Photographs Gallery

BEGINNING ON PAGE 23.

Those who think in this way come out of those who fear the most about the possibility of the development of nuclear arms by Iran and the installation of the system to use them. If Iran sets up that system it may strengthen the related areas and come through the intelligence processes. In comparison to the Israelis USA would be able to realize a much more well-supported attack, however it is not clear yet whether that attack shall be strong enough or not. In all, all problems – like the reliability of intelligence, determination of whether the nuclear premises have been destroyed or not - shall still continue to exist.

However in the final analysis the real reason behind the fact that Israel has not attacked the nuclear sites of Iran is that Iran has remained at a stage quite far from being able to develop nuclear arms. If the Iranians have approached that critical stage Israel would launch an attack despite all difficulties involved. Americans on the other hand see it as an opportunity that on one side there are no nuclear arms developed by Iran yet and Iran has been forced to make concessions as a result of the sanctions. Iranians too saw an opportunity to consolidate their positions in this process. When we have a look at the approach of America the nuclear program of Iran was not the most urgent problem although America knew that this program had to be stopped. What the Americans wanted was to reach a compromise with Iran. America aimed at balancing the role of Iran against other countries in the region - especially Saudi Arabia, Arab Emirates and, to a certain extent, Israel – to a certain extent in this way. As I had argued before, USA is still interested in what is happening in the region but it does not want to use force there. Washington wants to have versatile relations not only with Israel and Saudi Arabia but also other actors in the region. The response given by Israel to the negotiations of USA with Iran must be understood Israel within this framework. The Israelis have kept their initial response at a moderate level because they knew the stage in which the

yardıma, şu anda 1973'tekinden daha az gereksinim duyuyorlar. Buna, Amerika'nın taahhüdünün bir sembolü olarak ihtiyaç duyuyorlar ve bu yardıma ihtiyaç duymaya da devam edecekler. Ancak, İsrail'in gerçek korkusu şu ki, ABD, doğrudan müdahale noktasından daha kurnaz bir manipülasyon şekline doğru ilerliyor. Bu da, eğer İsrail manipülasyon yerine doğrudan bir müdahaleye ihtiyaç duyarsa İsrail açısından bir tehdit oluşturuyor. Ancak, daha da ivedi olanı, bu durumun İsrail'i tehdit eden bir duruma dönüşmesi; keza ABD bölgede ne kadar çok fazla kesimle ilişkili kurarsa, İsrail, Washington'un stratejisi açısından daha az önemli bir hal alıyor. Eğer ABD; Suudi Arabistan, Türkiye ve diğerleriyle olan bu ilişkisini sürdürürse, bu durumda İsrail, Amerikan politikasının çıpası haline gelmiyor(geliyor); daha ziyade Amerikan politikasının birçok meselesinden birine dönüşüyor. İşte, İsrail'in bu müzakerelerdeki gerçek korkusu budur.

Son kertede, İsrail küçük ve zayıf bir güç. Gücü, komşularının zayıflığıyla daha büyük gözüküyor. Söz konusu zayıflık ilelebet değil; ve Amerika ile olan ilişkisi de 1948'den beri birçok açıdan değişti. Bir diğer değişim ise, halihazırda süregidiyor. İsraililer, bir zamanlar Amerikan halkı nezdinde ve ABD Kongresi'nde yoğun bir desteğe gereksinim duyarlardı. Son yıllarda ise söz konusu destek, her ne kadar tamamen yok olmasa da, çok daha az tutkulu bir hal aldı. İsraililerin yitirdiği iki şey var: (1) Amerika'nın bölgesel stratejisi üzerindeki denetimini yitirdi. (2) Amerika'nın siyasi süreci üzerindeki kontrolünü kaybetti. Netanyahu, Amerika ile İran arasındaki görüşmelerden nefret ediyor ve bunun sebebi nükleer silahlar değil; daha ziyade Amerika Birleşik Devletleri'nin yaşadığı stratejik değişim. Ancak, bu süreçte vereceği yanıt ölçülü olmalı; çünkü İsrail, geçmişle kıyaslandığında ABD üzerinde daha az bir nüfusa sahip. (Stratfor)

nuclear program of Iran is at the present time. Although the acquisition of nuclear arms by Iran is still a course of concern Israelis point out to a problem which is much more long-term than they would explicitly acknowledge. (The Israeli prime minister Netanyahu has made intensive efforts in order to persuade USA in the reverse direction but these efforts have remained ineffective). Israelis accept that the said negotiations are the most appropriate means for eliminating the nuclear arms since the risk of the failure of a military attack is quite high and think that, if the negotiations result in debacle, nobody will be in a more dangerous situation in terms of making a trial. Six months shall not make a difference.

Israelis can not welcome this process with appreciation because these negotiations involve a threat against Israel. Israel is strategically dependent on America. Israel has never been content with the relations of Washington with Saudi Arabia but had to accept it since it could do nothing in this regard. However Israelis understand that if those negotiations become successful, this shall mean much more than merely a change in the nuclear program for the purpose of alleviating the sanctions. Finalization of the negotiation process with success meant the beginning of being aligned with Iran at the strategic level. In deed America had harmonious relations with Iran until the year 1979. As the initiative of Nixon directed at China has shown, ideology may accept defeat in the face of geopolitical reality. When we have a look at reality at the simplest level, we see that Iran needs investment and the American companies want to make investment in Iran. When we look from a more complicated level Iran must be sure of the fact that Iraq exhibits a friendly attitude towards the interests of Iran and neither Russia nor Turkey can not pose a threat against that attitude. Security can be offered against these worries only by USA. Americans want a stronger Iran in order to prevent the support of Saudi Arabia for the sunni rebels, force Turkey to shapen its policies in a narrower framework and remind Russia that it can focus on the northern regions because the Caucasians and especially Azerbaijan are not across any threat from the south. USA aims at creating a multi-polar region for the purpose of facilitating the introduction of a strategy of balance of powers instead of the strategy of a single American power.

I want to begin my words by pointing out how secure a country Israel is. However when we have a look at the last 10 years period Israel can not make an assumption according to which the said strategic configuration shall continue in the future as well. Coming of a hostile government to power in Egypt is not a possibility that may be ignored. Just like Lebanon Syria also seems to have disintegrated. It is not clear yet what kind of an outcome shall come out of this process. On the other hand it is worth to examine seperately whether the Hashemite kingdom in Jordan shall continue to belong to the Hashemite family or transform into a palestinian state within ten years. None of the surrounding states have a noteworthy military power. However Egypt has come from the point of disaster in 1967 to a quite strong military power in 1973.

Soviet Union was the boss of the country. But it could be replaced by another boss within ten years. At the moment Israel does not need American aid; more concretely it needs American aid in a lesser extent than in 1973. It needs that aid as a symbol of America's commitment and continue to need it. However the real fear of Israel is that USA is proceeding from the alternative of a direct intervention to a more insidious form of manipulation and that constitutes a threat from the point of view of Israel if Israel needs a direct intervention instead of manipulation. However what is more urgent is the transformation of this situation into a situation that threatens Israel; furthermore, the importance of Israel decreases from the point of view of the strategy of Washington parallel to the diversification of relations of USA in the region. If USA continues its relationships with Saudi Arabia, Turkey and other countries in the region than Israel loses its status as the benchmark of the policy of USA and rather turns into one of many issues of the American policy. And that is what Israel is really afraid of regarding the said negotiations. In the final analysis Israel is a small and vulnerable country. It seems stronger than it really is as a result of the weakness of its neighbors. That weakness is not something that will last forever and the relations of the country with USA has undergone changes in many respects since 1948. Another change is still continuing. Once upon a time Israelis had desperately needed to be backed by the American people and the American Congress. That support had become much less passionate in the recent years although it had not altogether disappeared. Israelis have lost two things: 1) They have lost their control over the regional strategy of America 2) They have lost their control over the political process in America. Netanyahu hates the negotiations between America and Iran and its main reason is not the nuclear arms but rather the strategic change that America is undergoing. However the response of Israel to that process must be temperate because it has a less influence over America in comparison to the past. (Stratfor).

YUNANİSTAN DIŞİŞLERİ BAKANİ EVANGELOS VENİZELOS: AB’NİN YENİ BİR REKABET MODELİNE İHTİYACI VAR

Yunanistan'daki zayıf büyüme ve işsizlik mücadelesi, ülkenin yeni ekonomi politikaları, bankacılık birliği ve üçüncü yardım paketini Yunanistan Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Evangelos Venizelos ile görüştük.

*GREEK MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS,
EVANGELOS VENIZELOS:
EU NEEDS A NEW MODEL OF
COMPETITION*

We talked with the greek deputy prime minister and minister of foreign affairs Evangelos Venizelos about the weak growth, fight with unemployment, new economic policy of the country, banking union and the third aid package.

Yeni yıl itibari ile Yunanistan, Avrupa Birliği Konseyi dönem başkanlığını devralıyor. Önümüzdeki 6 ay için Avrupa Birliği toplantılarında bakanlara başkanlık edecek ülke, ekonomik ve sosyal açıdan büyük bir yıkım içinde. Hükümet AB başkanlığının ülke için avantaj olduğunu dile getirirken, Atina sokaklarındaki vatandaşların çoğu ise bu görüşe katılmıyor: “Ben bu bir avantaj olduğunu düşünmüyorum. Bizim önce kendi evimizdeki reformları uygulamamız sonrasında dışarıya bakmamız gerekiyor.” “İnsanlar tüm bu yalanlardan bıkmış durumda. Bir milletvekili ayda 10.000 Euro kazanırken, sıradan halk 500 euro kazanıyor.” Son altı yıldır durgunluk ile mücadele eden Yunanistan’da durum içler acısı. Ülkede vatandaşlar kemer sıkma tedbirleri nedeniyle nefes alamaz hale gelmişken, hükümet ise krizden çıkış adına yapılması gereken daha çok ekonomik reform olduğunu dile getiriyor. Uzmanların insanı krize karşı uyardığı ekonomik dar boğazdaki ülkede, işlerini kaybeden kimi Yunan vatandaşları kendilerini sokakta buluyor. Bu sırada Ülke, AB ve IMF’ten almayı umut ettiği üçüncü kurtarma paketine bel bağlamış durumda. Ancak kısa vadede azalan maaşlar ve rekor işsizlik ile ülkenin toparlanması kolay görünmüyor. Başkent Atina sokaklarını mesken tutan evsizler, soğuk havaya rağmen kartonlar ve battaniyeler üzerinde sabahlıyor.

Yunanistan’daki zayıf büyüme ve işsizlik mücadelesi, ülkenin yeni ekonomi politikaları, bankacılık birliği ve üçüncü yardım paketini Yunanistan Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Evangelos Venizelos ile görüştük.

“Sayın Başbakan Yardımcısı, euronews’e hoş geldiniz. Bugünden itibaren Yunanistan, Avrupa Birliği Konseyi’ne liderlik edecek. Fakat Mayıs ayında Avrupa Parlamentosu seçimleri var. Bu kadar kısa bir zaman içerisinde istenilen talepleri yerine getirebilecek misiniz?”

“Bu, Avrupa Birliği’nin egemem bir üyesi olarak Yunanistan’ın, tüm 28 üye devlet adına iş yapma yeteneğine sahip bir ülke olarak kendini sunmak için adil bir fırsat. Biz, Avrupa vatandaşları için daha iyimser ve daha güven verici bir Avrupa istiyoruz. Aynı zamanda birçok ülkedeki

An important question has been asked to the former prime minister of Israel, Isak Rabin: “Why has there never been martial law?” Greek takes over the presidency of the council of European Union as of the beginning of the new year. The country which shall preside the ministers in the European Union meetings for the next six monthly period has been ruined both from economic and social point of view. While the government states that the the presidency of EU is an advantage for the country, most of the people in the streets of Athens do not share that view. “I don’t think that this is an advantage. We must first deal with the reforms in our own home and only then look outside” says one greek citizen. Pee have been fed up with all those lies. An ordinary citizen earns 500 Eur a month while the salary of a deputy is 10.000 Euros. The situation is miserabe in Greece which has been fighting stagnation for the last six years. While the belt tightening measures have taken the breath of the citizens the government still says that there are many more reforms to be realized in the name of getting out o crisis. Greek citizens who loose their jobs find themselves in the streets in the country which is in an economic bottleneck and in which the experts warn against the human crisis. Meanwhile the country has relied on the third rescue package which it hopes to get from EU and IMF. However it seems that it won’t be easy for the country to pull itself easily in the short term in consideration of the decreasing wages and unemployment at the record level. The homeless pee who duells in the streets of Athens stay awake ill morning on cardboard and inside blankets despite the cold weather. We talked with the greek deputy prime minister and minister of foreign affairs Evangelos Venizelos about the weak growth, fight with unemployment, new economic policy of the country, banking union and the third aid package.

Mr. Deputy prime minister, welcome to Euronews. Greece will preside the council of European Union beginning from today. However there are the elections for the european parliament in the month of May. Will you be able to fulfill the demands in such a short period of time?

“This is a fair opportunity for Greece, which is a sovereign member of the European Union, to present itself as a country which is able to fulfill its functions in the name of all 28 member countries. We want a more optimistic and

AB denilince kemer sıkma politikalarını ve işsizliği düşünen gençler için daha cazip daha umutlu bir Avrupa istiyoruz. Bu nedenle de refah devletinin, hukukun üstünlüğünün, tarihin, medeniyetin yeniden tartışılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu tartışma Avrupa’da yeniliği ve büyümeyi hedef alan bir tartışma olmalıdır.”

“Kısa bir süre önce Bankacılık Birliği üzerinde bir anlaşmaya varıldı. Bu arada Yunanistan, kredileri geri ödeyebilmek adına üçüncü bir kurtarma paketi istiyor. Siz bu üçüncü kurtarma paketi için ne düşünüyorsunuz?”

“Burada en önemli olan bu kararın Bankacılık Birliği tarafından alınmış olması. Ancak ne tek gözlem mekanizması ne de bir takas mekanizması yeterli. Asıl tek bir mevduat garanti mekanizması gerekli.Çünkü Avrupa’nın güney ülkeleri, kuzey ülkeleri mevduata daha yüksek güvenlik sağlıyor gibi göründükleri için daha yüksek faiz oranları ödemek zorunda kalıyor. Ve evet Yunanistan krizden çıkış adına mücadelesine devam ediyor. Geçtiğimiz 3 buçuk yılda Yunanistan batı ekonomisi tarihindeki büyük mali uyumunu elde etti. 2009 yılında bütçe açığının GSYH’ya oranı yüzde 12’lerdeydi. Şimdi ise faiz dışı fazla elde ettik. Yüzde 6.5 gibi yüksek bir durgunluğun da dikkate alınması gerekir. Biz şimdiye kadar temel mali sonuçlar açısından Avrupa’da ve dünyadaki en iyi performans gösteren ülkelerden biriyiz. Bizim diğer üye devletler, AMB ve IMF ile krizden çıkmamızı sağlayacak şartları dostane bir şekilde tartışmak için ortak bir zeminimiz var. Hiç kimse bundan kaybetmez. Tam tersi herkesin yararına olacaktır. Ve Avrupa vergi mükellefi Yunanistan için tek bir Euro ödemez.”

“Büyüme ve işsizlik, Yunanistan hükümetinin en önemli gündem maddesi. Bu iki konuda ne yapacaksınız ?

“Biz Avrupa Komisyonu ile yakın çalışacağız. Komisyon hem Avrupa hem de Avrupa Yatırım Bankası ile gerekli olacak araçları yaratma adına anahar görevinde. Üyeler, sadece krizi tecrübe etmiş ve yeniden yapılanma programlarını uygulayan ülkeler ya da bu duruma yakın olanlar değil. Tüm AB’nin durgunluk tehlikesini bertaraf etmek adına yeni bir büyüme ve rekabet modeline ihtiyacı var.” (Euronews)

reassuring Europe for the european citizens. At the same time, we want a more attractive and hopeful Europe for the youth in many countries who thinks of belt tightening policies and unemployment when they hear the word EU. For that reason we think that the welfare state, rule of law, history and civilization must be discussed again. This discussion must be one which aims at growth and reforms.”

An agreement has been reached on banking union a short time ago. Meanwhile Greece demands a third rescue package for being able to repay its debts. What do you think about that rescue package?

What is most important here is the fact that this decision has been taken by the banking union. However neither the mechanism of observation nor the mechanism of exchange is enough. What is actually needed is the guaranty mechanism for bank deposits. Because the southern countries of Europe are forced to pay higher interest rates because of the impression that the northern european countries provide a higher security for bank deposits. And Greece is continuing its struggle for getting out of the crisis. In the past three years Greece has obtained the biggest financial conformity results of the economic history of the west. Rate of budget deficit to GNP was about 12 % in the year 2009. But now we have obtained noninterest surplus. A stagnation at the rate of 6.5 % must also be taken into consideration. We are one of the countries in Europe and the world which had shown the best performance in terms of the basic financial results. We have a common ground with other member countries, AMB and IMF to discuss the conditions for getting out of the crisis in a friendly manner. No parties would loose by doing that. Just on the contrary it would inure to the benefit of all parties. And the european taxpayers would not pay a single Euro for Greece.”

“Growth and unemployment is the most important agenda item for the greek government. What will you do about these two issues?

We shall work in close cooperation with the european commission to solve these problems. The commission has assumed a key role in order to obtain the tools required from Europe and the European investment bank. The members are not only the country who have an experience of crisis and implements restructuring programs or are in a situation close to that. A new model of growth and competition is need in order to eliminate the danger of stagnation in all over Europe (Euronews).

KAZANANLAR VE KAYBEDENLER TÜRKİYE’NİN RUSYA İLE İLİŞKİLERİ İRAN’A BAĞLI

WINNERS AND LOOSERS

TURKEY’S RELATIONS WITH RUSSIA DEPEND ON IRAN

İran ile Batı arasında ısınan ilişkiler, bölgedeki jeopolitik dinamikleri değiştirmektedir. Şayet taraflar arasındaki uzlaşa daha iyi bir yatırım ortamı doğurursa ve son kertede İran’da enerji üretiminde bir artış yaşanırsa, Türkiye, Rusya’ya daha az bağımlı olacak ve kendisini Karadeniz ve Kafkaslarda daha fazla ortaya koymaya başlayacak.

The calescent relationships between Iran and the west do not change the geopolitical dynamics in the region. If the reconciliation between the parties creates a beter environment of investment and an increase is ensured in the energy production of Iran, Turkey will be less dependent on Russia and begin to show its presence more in the Black Sea and Caucasians.

Stratfor

Türkiye Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, 12 Aralık günü Karadeniz Ekonomik İşbirliği Örgütü toplantısına katılmak üzere Ermenistan’a ziyarette bulundu. Türkiye’nin komşusuyla sıkıntılı bir ilişkisi var ve bu, Davutoğlu’nun 2009 yılından bu yana Erivan’a gerçekleştirdiği ilk ziyareti. Ziyareti, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin’in Ermenistan’da bulunduğu dönemden bir hafta sonrasına denk geldi. Ermenistan, Rusya’nın yakın bir müttefiki olup, Eylül ayında Rusya’nın öncülüğündeki Gümrük Birliği’ne katılma kararını aldı.

Davutoğlu’nun Ermenistan ile ilişkilerini normalleştirme doğrultusundaki çabaları yenileme kararı, bölgesel dinamiklerdeki ciddi bir değişimin sonudur. ABD ile İran arasında ısınan ilişkiler, hem Türkiye’yi hem de Rusya’yı bölgesel stratejilerini yeniden gözden geçirmek konusunda motive ediyor. Amerika’nın İran ile olan yaklaşması şayet devam eder ise, Türkiye muhtemelen Rusya’ya karşı dolaylı bir şekilde meydan okuma girişiminde bulunacak; iki stratejik bölgede nüfuz rekabeti içerisine girecek: Karadeniz ve Kafkaslar.

Analiz

Rusya’nın başlıca stratejik hedeflerinden birisi, nüfuzunu eski Sovyetler birliği periferisine yaymaktır. Rusya, güvenliğini teminat altına almak için, Karadeniz’de güçlü bir donanma varlığı sürdürmeyi de taahhüt etmiştir. Türkiye ise, bölgede bir lider olarak daha büyük jeopolitik rol üstlenmeyi istemektedir. Hedefleri arasında; Ermenistan ile ilişkileri normalleştirmek ve Gürcistan ile Azerbaycan’la işbirliğini güçlendirmek yer almaktadır. En önemlisi de, Türkiye, enerji ithalatlarını çeşitlendirmeyi arzulamaktadır ve bu ithalat, büyük oranda, Rusya’dan gelmektedir. Coğrafi olarak önem taşıyan Anadolu yarımadasının güvenliğini sağlamak ve temel seyrüsefer hatlarını korumak için, Türkiye aynı zamanda Karadeniz ve Doğu Akdeniz bölgesindeki varlığını sürdürmeye kararlı.

Hem Rusya hem de Türkiye’nin karşısında bazı engeller söz konusu. Her ne kadar Moskova Ermenistan ile yakın askerî ve ekonomik işbirliğinden yararlınsa da, Kafkasların geri kalanıyla ilişkisinde bir dizi sorunla karşı karşıya bulunuyor. Rusya ve Gürcistan ile iyileşen ilişkilere rağmen, Güney Osetya ve Abhazya gibi kopma noktasındaki -ve Rusya’ya Gürcistan üzerinden nüfuz sağlayan bölgelerin statüsüne ilişkin çözülmemiş meseleler, Moskova’nın güney komşusuyla ilişkilerini tam olarak normalleştirme yeteneğini sınırlandırıyor. Rusya’nın Azerbaycan’daki nüfuzunu artırma hedefi, Bakü’nün Rusya’nın nüfuzunu sınırlandırmayı hedefleyen dış politikası tarafından kısıtlanıyor.

Türkiye, Yukarı Karabağ sorunu konusunda Azerbaycan ile yaşadığı farklılıkların üstesinden gelemediği için komşu Ermenistan ile ilişkilerini güçlendiremedi. Azerbaycan ve Ermenistan arasında tarihsel olarak tartışmalı bölgedeki anlaşmazlık devam ettiği sürece, Türkiye Erivan ile olan farklılıklarını tam olarak çözüme kavuşturamayacak. Rusya’nın Akdeniz’deki varlığını sürdürmek ve Kıbrıs gibi stratejik lokasyonlarda yeni üsler kurmak üzere ortaya koyduğu çabalar ise, Karadeniz filosunun coğrafi konumundan dolayı kısıtlanıyor. Rus donanmasının Doğu Akdeniz’de güç sergileme yeteneği, Türkiye’nin Boğazlardan geçmeleri için Rus donanma gemilerine sürekli onay vermesine bağlı. 1936 yılında imzalanan Montrö Sözleşmesi Rus gemilerinin boğazdan geçişini güvence altına alırken, Ankara’nın söz konusu anlaşmayı yorumlama ve uygulama biçimi, jeopolitik dinamiklerin değişmesiyle birlikte farklı yön alabilir. Moskova’yı daha da endişelendiren şey ise; Amerikan gemilerinin 2008 yılında

Turkish minister of foreign affairs Ahmet Davutoğlu has made a visit to Armenia on December 12 for participating in a meeting of the Black Sea economic cooperation organization. Turkey had a distressful relationship with its neighbor and this has been the first visit that Davudoglu has made to Erivan. The visit has been made one week after the visit of the russian president Putin to Armenia. Armenia is a close ally of Russia and had decided to join the customs union in September. The decision of Davutoğlu to renew the efforts directed at the normalization of the relationships with Ermenia is a serious problem of change in the regional dynamics. The calescent relationships between USA and Iran motivates both Turkey and Russia to review their regional strategies. If the mutual approach between USA and Iran continues Turkey will probably attempt at challenging Russia in an indirect way and enter into a competition for influence in two strategic regions: Black Sea and Caucasians.

Analysis

One of the strategic objectives of Russia is to spread its influence into the

periphery of the former Soviet Union. Russia has comitted itself to maintaining a strong fleet in the Black Sea in order to ensure its security. On the other hand Turkey wants to assume a bigger geopolitical role as a leader in the region. Normalizing its relationships with Europe and strengthen-

Rus-Gürcü savaşları sırasında Karadeniz’deki varlığının gösterdiği gibi, Türkiye’nin Sözleşme’nin kurallarını uygularken yararlandığı esneklik...

Enerji alanında Türkiye büyük oranda Rus doğalgazına bağımlı durumda. Irak ve İran’a olan coğrafi yakınlığına rağmen, her iki ülkedeki siyasi ve güvenlik sorunları, bu zamana değin Ankara’nın ciddi miktarlarda petrol veya doğalgaz ithal etmesini önledi. İran’dan doğalgaz ithalatının %18’inin (ve petrol ithalatının %15’inin) karşılanmasına kıyasla, Rusya, Türkiye’nin doğalgaz ithalatının %60’ını sağlıyor. Halihazırda Türkiye’nin petrolünün %7’si Iraktan gelirken, bu oranı artırmaya dönük bir enerji stratejisi, Türkiye’yi Irak’ın kuzeyinde petrol üreten Kürdistan Bölgesel Hükümeti’yle bağlantılandıran bağımsız bir petrol boru hattına odaklandı. Boru hattı faaliyete geçmeye hazır; ancak Ankara, bu süreçte siyasi açıdan hassas

meselelere dair Bağdat ile müzakerelerde bulunmaya çalışıyor halen.

İran ile Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nin daimi beş üyesi ve Almanya (P-5+1) arasında son dönemde gerçekleşen ve geçici bir nükleer anlaşmaya yol açan görüşmeler, Türkiye ve Rusya’nın karşılaştığı engeller bu iki ülkenin hedeflerini değiştirebilir. Karşılarında yeniden dirilen ve daha az tecrit edilmiş bir İran var iken, iki ülke, Tahran’ın Kafkaslardaki etkisini sınırlandırma görevini –tahmin edilebilir bir şe-

ing the cooperation with Georgia and Azerbaijan are among its objectives. What is most important, Turkey wants to diversify the sources of its energy imports and that import predominantly comes from Russia. Turkey is at the same time determined to maintain its presence in the Black Sea and Eastern Mediteranean Region in order to ensure the security of the geographically important Anatolian peninsula and protect the main navigation lines. There are some obstacles across both Russia and Turkey. Although Russia makes use of close military and economic relationships with Armenia it is face to face with a series of problems with the rest of the Caucasians. Despite the ameliorating relations between Russia and Georgia, the problems which have remained unsolved like the status of the regions, which are important in terms of struggle for influence zones between the two countries, like South Osetia and Abhazia restricts Moscow’s ability to normalize its relationships with its southern neighbor. Russia’s objective to increase its influence in Azerbaijan is constrained by the foreign policy of Baku aiming at limiting the influence of Russia.

Türkiye has failed to strengthen its relationships with Armenia because of its failure to overcome the differences of opinion between Armenia and Azerbaijan regarding the Upper Karabag region. As long as the dispute over that region, which has always been a subject of dispute between Azerbaijan and Armenia in the history, Turkey will not be able to resolve fully the differences with Armenia. On the other hand, Russia’s efforts aiming at maintaining its existence in the Mediterranean and launching new bases in strategic locations like Cyprus are restricted because of the geographical position of the Black Sea fleet. The capacity of the russian fleet to exhibit power in the eastern Mediterranean depends on obtaining permission from Turkey permanently for letting the russian fleet pass through the straits. While the Montreaux Treaty signed in the year 1936 had secured the passage of russian ships through the straits, the manner in which the said treaty is interpreted and implemented by Ankara may take a different direction paralel to the changes in the geopolitical dynamics. What worries Moscow even more is the flexibility that the Turkey makes use of in the enforcement of the provisions of the Treaty as has been indicated by the presence of the American ships in the Black Sea during the the Russian – Georgian war in the year 2008. Turkey is predominantly dependent on Russia in the field of energy. Despite its geographical proximity to Iran and Iraq, the political and security problems in both of these countries have hindered the import of significant amounts of oil and natural gas by Ankara from these countries up to now. Compared with the import of natural gas from Iran which corresponds to 15 percent of Turkey’s total natural gas imports Russia supplies 60 % of that total amount.

While 67 % of Turkey’s oil come from Iraq, a strategy directed at increasing that percentage has been focused on an independent oil pipe line which connects Turkey to the oil producing regional kurdish government in the North of Iraq. Pipe-line is ready to go into operation but Ankara is also trying to make negotiations with Baghdad regarding the politically sensitive matters. The negotiation that took place between Iran and the five permanent members of the security council of the United Nations plus Germany (P-5+1) in the recent past and led to a provisional nuclear agreement as well as the obstacles encountered by Turkey and Russia may change the targets of these two countries. The two countries shall, as may be anticipated, assume the role of limiting the influence of Teheran in the Caucasians since there is a revived and less isolated Iran across them from now on. However possessing the trump card in the Caucasians has a meaning for Turkey which is different from Russia.

Russia has traditionally supported Armenia and Azerbaijan and armed both countries in order to increase its own influence. Moscow has also launched

kilde- üstlenecektir. Bununla birlikte, Kafkaslar-
daki kozu elinde bulundurmak, Moskova'nın ak-
sine Ankara için farklı bir anlama gelmektedir.

Rusya, geleneksel olarak Ermenistan ve
Azerbaycan'ı desteklemiş; kendi etkisini artırabil-
mek için her iki ülkeyi silahlandırmıştır. Mosko-
va, aynı zamanda, Kafkaslarda askeri ileri kara-
kol mevkileri bulunduruyor – Türkiye sınırından
12 kilometre kadar (7,5 mil) ötede Ermenistan'ın
Gymri şehrindeki 102. askeri üs bunun bir örne-
ği. Üssü kiralama süresini 2044'e dek uzatan Rus-

Enerji ihracatları İran'a etkili bir nüfuz sağlar

Örneğin Ermenistan'da, İran, ülkeye gi-
den doğalgaz ihracatlarını artırmak sure-
tiyle Rusya'nın ekonomik ve siyasi nüfuzu-
na meydan okuyabilir. İran-Ermenistan boru
hattının yıllık 2,2 milyar metre küplük kapa-
sitesi bulunuyor. Bununla birlikte, 2012 yılın-
da, Ermenistan İran'dan sadece 488,3 mil-
yar metre küplük sıvılaştırılmış doğalgaz it-
hal etti. Ermenistan, doğal gaz tedarikinin
neredeyse tümünde Rusya'ya güveniyor;
ancak eğer İran'dan daha fazla doğalgaz ge-
lir ise, Ermenistan eksenini Rusya'dan başka
yöne doğru çevirmeye başlayabilir. Bu uzun
vadeli bir süreç olup, Ermenistan, ekonomik
ve askeri olarak Rusya ile işbirliğini sürdü-
recektir; enerji ihracatları ise İran'a etkili bir
nüfuz kozu sağlayacaktır. Azerbaycan'da
ise, İran, Türkiye ve Rusya'nın ticari ve stra-
tejik çıkarlarını zedeleyebilir. Azerbaycan'ın
İran'da ciddi sayıda yaşayan Azeri azınlık
üzerindeki etkisi karşısında Tahran'ın bazı
endişeleri bulunmaktadır ve bu duruma dair
bir çözüm yolu arayışına girebilir.

Azerbaycan ise, geçmişte, İsrail gibi ra-
kiplerle ittifaklar kurmak suretiyle İran'ı den-
gelemeye çalışmıştır. Son dönemde İran-
Azerbaycan sınırında yaşanan olaylar da
gerilimi tırmandırmış olup, son birkaç ayda
birkaç kez geçici olarak sınır kapatılmıştır.
Daha güçlü bir İran, komşusunu marjinal-
leştirme girişiminde bulunacak; Türkiye ve
Rusya ise enerji zengini Azerbaycan'da ken-
di çıkarlarını korumak için çabalayacaktır.

Nihai sonuçlardan bağımsız olarak, İran ile
Batı arasında ısınan ilişkiler, bölgedeki jeopo-
litik dinamikleri değiştirmektedir. Şayet taraf-
lar arasındaki uzlaşma daha iyi bir yatırım ortamı
doğurursa ve son kertede İran'da enerji üre-
timinde bir artış yaşanır, Türkiye, Rusya'ya
daha az bağımlı olacak ve kendisini Karade-
niz ve Kafkaslarda daha fazla ortaya koyma-
ya başlayacak. Uzun vadede ise, hem Rusya
hem de Türkiye, Kafkaslarda nüfuz sahibi ol-
mak için İran ile rekabet içerisine girebilirler.
Kafkaslarda yeniden canlanan bir Tahran ise,
muhtemelen Rusya ve Türkiye'nin ekonomik
ve stratejik çıkarlarını tehdit edecektir.

(ABD merkezli düşünce ve küresel istihbarat şirketi
Stratfor) Kaynak: <http://www.stratfor.com/sample/analysis/turkish-relations-russia-hinge-iran>

military outposts in the Caucasians. The 102. Military base in the city of Gyumri of Armenia which is 12 km (7.5 miles) away from the Turkish border is an example of this. Russia which has extended the period of rent for the base until 2044 has also launched a definite number of Alexander – M tactical ballistic missile systems. The said systems have been launched around a moving launcher which can reach targets 400 km away. While 102. Military base is a part of the common air defense system of the community of independent states (founded in 1996 and comprising Armenia, Belorussia, Kazakhstan, Kirghizistan, Russia and Tajikistan), launching of the Alexander system may be interpreted as a show of strength against Turkey and Azerbaijan. It is possible that while trying to limit Turkey and Iran's ambitions for and influence on the region, Russia may continue the strategy of launching military bases.

Influence of Turkey in the Caucasians and Middle Asia

Turkey is at the same time introducing changes in its policies against Iran which has potentially become strengthened, it supports the approach between Armenia and Azerbaijan and seeks a solution for the problem of Upper Karabag. Davutoglu had discussed that issue with the American foreign minister John Kerry on November 19. From the point of view of Turkey, strengthening the ties with Azerbaijan on one side and normalization of the relationships with Armenia on the other side has a key importance from the point of view of restricting the influence of Iran in the region. Armenia which is aware of the initiatives of Turkey directed at ensuring reconciliation invited the Turkish and Azeri ministers of foreign affairs to a summit meeting in Erivan on December 12. While Davutoglu has accepted the invitation and went to Armenia minister of foreign affairs of Azerbaijan has sent a low-ranking official to represent him in the meeting. Although Iran needs a certain period of time before being fully modernized it has the second largest natural gas reserves in the world. Lifting of the sanctions and controls shall increase Teheran's capacity to export energy to countries like Turkey and consequently help Turkey's efforts to diversify its sources of energy supply other than Moscow. Davutoglu talked with his Iranian colleague twice since the beginning of the month of November while the prime minister Recep Tayyip Erdogan plans to host the Iranian president Hasan Ruhani in the month of January before his visit to Teheran in November. Although Turkey's economic dependence on Russia shall continue in the near future it shall be able to follow a more ambitious policy both in the Caucasians and the Black Sea region thanks to the diversification of its sources of its energy supply.

On the other hand the reaction which Russia is expected to show across the initiatives of Turkey shall be to increase its influence on Georgia and Azerbaijan and accelerate the modernization process of Black Sea. Russia shall at the same time compete with Iran in order to maintain its predominant role in the energy market in Turkey. Russia and Turkey shall probably continue their cooperation for the joint projects like Akkuyu nuclear power station which is located in the southern town of Buyukecel and financed by Russia but the influence of Russia on Turkey shall decrease within the course of time. However an Iran which has regained strength in the long-term may challenge the interests of both Russia and Turkey in the Caucasians; in deed the three powers have historically been engaged in a rivalry in order to seize influence in the region.

ya, aynı zamanda Haziran ayında belli bir sayı-
da İskender-M taktik balistik füze sistemlerin-
den belli sayıda konuşlandırdı. Söz konusu sis-
temler, 400 kilometre ötedeki hedeflere erişebi-
len hareketli bir fırlatıcı etrafında konuşlanmış-
lardı. 102. askeri üs, (1996 yılında kurulan ve Er-
menistan, Beyaz Rusya, Kazakistan, Kırgızistan,
Rusya ve Tacikistan'ı kapsayan) Bağımsız Devlet-
ler Topluluğu'nun ortak hava savunma sistemi-
nin parçası iken, İskender sisteminin konuşlandı-
rılması, Türkiye ve Azerbaycan'a yönelik bir güç
gösterisi olarak yorumlanabilir. Rusya'nın, Türki-
ye ve İran'ın bölgeye dair hevesleri ve etkisini sı-
nırlandırmaya çabalar, askeri konuşlandırma
stratejisini de sürdürmesi mümkündür.

Türkiye'nin Kafkaslar ve Orta Asya'daki nü- fuzu

Türkiye, aynı zamanda, potansiyel olarak yeni-
den güçlenen bir İran karşısında politikalarında
değişikliklere gidiyor; Ermenistan ile Azerbaycan
arasındaki yakınlaşmayı savunuyor; Yukarı Kara-
bağ sorununa dair bir çözüm arayışı içerisine gi-
riyor. Davutoğlu, söz konusu meseleyi 18 Kasım
günü ABD Dışişleri Bakanı John Kerry ile görüş-
müştü. Türkiye açısından, bir yandan Azerbaycan
ile bağları güçlendirip diğer yandan Ermenistan
ile ilişkilerin normalleştirilmesi, İran'ın bölgedeki
nüfuzunun sınırlandırılması açısından kilit öne-
me sahip. Türkiye'nin uzlaşa sağlamaya dönük gi-
rişimlerinin farkında olan Ermenistan, Türki-
ye ve Azeri dışişleri bakanlarını 12 Aralık günü
Erivan'daki bir zirveye katılmaları için davet etti.
Davutoğlu daveti kabul edip Ermenistan'a gelir-
ken, Azerbaycan dışişleri bakanı ise, yerine düşük
mevkili bir yetkiliyi gönderdi.

Her ne kadar İran tam olarak modernleşmeden
önce belli bir süreye ihtiyaç olsa da, bu ülke ha-
len elinde dünyanın en büyük ikinci doğal gaz re-
zervlerini bulunduruyor. Yaptırımların ve dene-
timlerin kaldırılması, Tahran'ın Türkiye gibi ülke-
lere enerji ihracat yeteneğini artıracak; dolayısı-
yla Ankara'ya enerji kaynaklarını Moskova dışında
çeşitlendirme çabalarında yardımcı olacak. Davu-
toğlu, Kasım ayı başından beri İranlı meslektaşıyla
iki kez görüştü; Başbakan Recep Tayyip Erdoğan
ise aynı ay içerisinde Tahran'a gerçekleştire-
ceği ziyaret öncesinde Ocak ayında İran cumhur-
başkanı Hasan Ruhani'yi misafir etmeyi planlı-
yor. Türkiye'nin Rusya'ya olan ekonomik bağım-
lılığı yakın gelecekte devam edecek olsa da, çeşit-
lendirme sayesinde Ankara hem Kafkaslarda hem
de Karadeniz bölgesinde daha iddialı bir politika
izleyecek.

Türkiye'nin girişkenliği karşısında Rusya'nın
vermesi beklenen yanıt ise, Gürcistan ve Azerbay-
can üzerindeki nüfuzunu artırmak ve Karadeniz'in
modernleşme sürecini hızlandırmak olacak. Aynı
zamanda Rusya, Türkiye'deki enerji pazarı içe-
risindeki ağırlıklı payını sürdürmek için İran ile
rekabet edecek. Rusya ve Türkiye, muhtemelen
Rusya'nın finanse ettiği ve Büyükeceli isimli gü-
ney kasabasında bulunan Akkuyu nükleer güç te-
sisi gibi ortak projelerdeki işbirliklerini sürdüre-
cek. Bununla birlikte, Rusya'nın Türkiye üzerin-
deki etkisi zaman içerisinde azalacak. Bununla bir-
likte, uzun vadede yeniden güçlenen bir İran, hem
Rusya'nın hem de Türkiye'nin –özellikle Kafkas-
lardaki- çıkarlarına meydan okuyabilir; keza söz
konusu bölgede üç güç de nüfuz sağlamak için ta-
rihsel olarak bir rekabet içerisine girmişlerdir.

Energy exports ensures an effective influence for Iran

For example Iran may challenge the eco-
nomic and political influence on Armenia by
increasing the natural gas to that country.
Iran-Armenia pipe-line has an annual capa-
city of 2.2 billion m3. However Armenia has
imported only 488.3 billion m3 liquidified
natural gas from Iran in the year 2012. Ar-
menia relies on Russia for almost all its na-
tural gas import but if more amount of natu-
ral gas comes from Iran Armenia may begin
to turn its axis to a direction other than Rus-
sia. This is a long-term process and Arme-
nia shall continue its cooperation with Rus-
sia in economic and military terms; however
export of energy from Iran to Armenia shall
ensure an effective factor of influence for
Iran. On the other hand Iran may impair the
commercial and strategic interests of Tur-
key and Russia in Azerbaijan.

Teheran has serious concerns about the
influence of Azerbaijan on the Azeri popu-
lation of Iran of which number is quite sig-
nificant and may seek to find a solution for
that matter. Azerbaijan on the other hand
has tried to balance Iran in the past by ente-
ring into alliance with rivals like Israel. What
is more the tension between the two co-
untries has escalated as a result of the in-
cidents in the Iran-Azerbaijan border in the
recent past and the border has been tem-
porarily closed for several times in the last
few months. A stronger Iran shall attempt
to marginalize its neighbor while Turkey and
Russia shall try to protect their interests in
energy-rich Azerbaijan. Independent from
the eventual consequences, the calescent
relationships between Iran and the western
world is changing the geopolitical dynamics
in the region. If the reconciliation between
the parties brings about a better environ-
ment of investment and the production of
energy in Iran increases in the final analy-
sis Turkey will be less dependent on Russia
and shall begin asserting itself more effec-
tively in the Black Sea region and Caucasi-
ans. In the long term both Russia and Tur-
key may enter into competition with Iran in
order to have influence in the Caucasians.
On the other hand, a Teheran which is re-
vived in the Caucasians shall probably threat-
en the economic and strategic interests of
Russia and Turkey. On the other hand In
the long-term both Russia and Turkey may
enter into competition with Iran in order to
have influence in the Caucasians. A Tehe-
ran which has revived in the Caucasians
shall probably threaten the economic and
strategic interests of Russia and Turkey.

(US based think-tank and global intelligence company
Stratfor) Source: <http://www.stratfor.com/sample/analysis/turkish-relations-russia-hinge-iran>

İAÜ ÖĞRENCİLERİ KAN BAĞIŞLAYARAK HAYAT KURTARDILAR

İstanbul Aydın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü öğrencileri kan bağış kampanyası düzenledi. Öğrencilerin ve öğretim üyelerinin gönüllü olarak kan verdiği kampanyaya yoğun ilgi görüldü. İAÜ Florya Yerleşkesinde kurulan Kızılay Çadırında beş gün boyunca gönüllüler kan verdiler. İAÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Güliz Onat, “Üniversitemizle Kızılay Kan Merkezi arasında imzalanan protokolü hayata geçirmenin mutluluğu içindeyiz. Günde ortalama 85 öğrencimiz, kan bağışlamak üzere başvuruyor ve destek veriyor. Türk Kızılayı’na destek olabilmek bizim için çok önemli. Üniversitemizde yaklaşık 28.000 öğrenci eğitim görüyor ve bu rakam kan bağış için önemli bir potansiyel oluşturuyor. Hayat kurtardığını düşünen öğrencilerimizde çok mutlular. Hepsi-ne teşekkür ediyoruz. Bu kampanyayı Mayıs 2014’te tekrarlayacağız.” dedi.

STUDENTS OF IAU SAVED LIVES BY DONATING BLOOD

Students of Istanbul Aydın University Faculty of Health Sciences Department of Nursing organized blood donation campaign. The campaign during which students and academic members donated blood voluntarily drew intense interest. Volunteers donated blood in the Red Crescent Tent set up at Florya campus of IAU for five days. Academic member of IAU Faculty of Health Sciences Department of Nursing Assistant Professor Doctor Güliz Onat said “we feel happy to actualize the protocol signed between our University and the Red Crescent Blood Center. 85 students in average per day apply to our center to donate blood and give their support. It is very important for us to be able to support the Turkish Red Crescent. Approximately 28.000 students are studying in our university and this figure has a significant potential for blood donation. Students believing they save lives are also happy. We thank them all. We will repeat this campaign in May 2014”.

İAÜ MASA TENİSİ TAKIMI II. ETABI BİRİNCİ SIRADA TAMAMLAMAYI BAŞARDI

TÜSF ve Masa Tenisi Federasyonlarının organizasyonunda, Bursa ili ev sahipliğinde “14 - 15 Aralık 2013” tarihleri arasında II.Etabı gerçekleştirilen “Üni Lig Masa Tenisi” müsabakalarında Milli sporculardan oluşan İstanbul Aydın Üniversitesi Masa Tenisi Takımı sırası ile Celal Bayar Üniversitesi, Bursa Teknik Üniversitesi, Mevlana Üniversitesi, Kastamonu Üniversitelerini 3-0 ve Bilkent Üniversitesini 3-1 lik sonuçlarla geride bırakarak Şampiyonanın ikinci Etabını da birinci sırada tamamlamayı başarmışlardır.

IAU TABLE TENNIS TEAM SUCCEEDED TO COME IN FIRST AT THE 2ND STAGE

During the organization of Turkish University Sports Federation and Table Tennis Federation hosted by Bursa city, Istanbul Aydın University's Table Tennis Team consisting of national athletes succeeded to come in first at the second stage of the Championship by leaving behind respectively Celal Bayar University, Bursa Technical University, Mevlana University, Kastamonu University with the score 3-0 and Bilkent University with the score 3-1 during competitions of “University Table Tennis League” whose 2nd stage was carried out between 14-15 December 2013.

ENGELSİZ YAŞAM İÇİN ORTAK BİR ADIM DAHA ATILDI

ANOTHER COMMON STEP HAS BEEN TAKEN FOR A LIFE WITHOUT HANDICAPS

Istanbul Aydın Üniversitesi Engelsiz Yaşam ve Uygulama Merkezi, İBB Engelliler Müdürlüğü ve İETT ortaklığıyla gerçekleştirilen toplantılarda, yetkililer ve engelli öğrenciler bir araya gelerek sorun ve çözüm önerileri konusunda fikir paylaşımında bulundu.

During meetings held with the partnership of Istanbul Aydın University, Life without Handicaps and Application Center, Istanbul Metropolitan Municipality Directorate of Disabled People and Istanbul Electric Tramway and Tunnel Establishments (İETT), representatives and disabled students came together and share their opinions on issues and their recommendations for solutions.

İstanbul Kalkınma Ajansının desteklediği “İstanbul Sosyal Darüşşifahaneleri Projesi” kapsamında, engelli bireyler, sokak çocukları ve sokağa düşme riski bulunan çocuklar gibi dezavantajlı grupların rehabilitasyon modellerinin geliştirilmesi için çalışmalar yürüten İstanbul Aydın Üniversitesi Engelsiz Yaşam ve Uygulama Merkezi, üniversite öğrencilerine yönelik, sosyal farkındalığı arttırmak ve dezavantajlı bireylerle iletişimi kolaylaştırmak için Sertifika Programı düzenledi. İETT Genel Müdürlüğü ve İBB Engelliler Müdürlüğü yetkilileriyle bir araya gelen öğrenciler, engelli vatandaşların ve üniversitelerde eğitim gören öğrencilerin yaşam koşullarını iyileştirebilmek için neler yapabilecekleri konusunda görüş bildirdiler. Engelli öğrencilerin şehir içi toplu ulaşımında yaşadıkları sorunların da ele alındığı toplantıda konuşan İETT Abone İşleri Daire Başkanı Mustafa Albayrak, engellilerle ilgili sürekli çalışma halinde olduklarını belirtti ve “Erişilebilirlik alanında yaptığımız çalışmalarla çevremize ve diğer kurumlara örnek olduk. Biz sadece engelli kartı olanlar için değil, her vatandaşın eşit bir şekilde hizmetlerden yararlanması için çalışıyoruz. Önümüzdeki yılın özellikle özel halk otobüsleriyle ilgili yaşanan sorunların çözüldüğü bir yıl olacağını düşünüyoruz.” dedi. Zihinlerdeki algı engelinin en büyük engel olduğunu belirten İstanbul Büyükşehir Belediyesi Engelliler Müdürü Bekir Köksal, “İnsanlar alışkanlıklarını değiştirmeli. Bu konuda birbirimizi yönlendirmeli, gerekirse bu konuda eğitim almalıyız.” diyerek engellilerin yaşadığı sıkıntıların çözülmesinin önemine vurgu yaparak İstanbul Aydın Üniversitesi Engelsiz Yaşam ve Uygulama Merkezi tarafından hazırlanan eğitim programlarını desteklediklerini ve özellikle öğrencilerden gelecek yeni projelere açık olduklarını belirtti.

Under the “Istanbul Social Hospitals Project” supported by Istanbul Development Agency, Istanbul Aydın University Life without Handicaps and Application Center carrying out works to develop rehabilitation models for disadvantaged groups such as disabled individuals, street children and children having the risk to go on the streets has organized a Certification Program for university students in order to raise social awareness and to facilitate communication with disadvantaged individuals. Students coming together with representatives of General Directorate of İETT and Istanbul Metropolitan Municipality Directorate of Disabled People presented their opinion on what can be done to improve living conditions of disabled citizens and students studying in universities. Head of İETT Subscription Affairs Office, Mustafa Albayrak who spoke in the meeting during which issues encountered by disabled students in relation with urban public transportation were handled stated that they are continuously working concerning disabled people and said “we set an example to our environment and other institutions with our works carried out on accessibility field. We are working not only for those having disabled people card but also to ensure that each citizen benefits from those services equally. We believe that especially the next year will be the year during which problems encountered in relation with private public buses will be solved”. Istanbul Metropolitan Municipality Director of Directorate of Disabled People, Bekir Köksal mentioning that the perception handicap in minds is the biggest handicap said “People should change their habits. We should direct each other on this matter and if required, we should receive training on this matter” and emphasized on importance to solve issues encountered by disabled people as well as stated that they support training programs prepared by Istanbul Aydın University Life without Handicaps and Application Center and especially, they are open to new projects which will be submitted by students.

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ DENTAYDIN DIŞ HASTANESİ AVRUPALI HEKİMLERİ AĞIRLADI

ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY DENTAYDIN DENTAL HOSPITAL HOSTED EUROPEAN PHYSICIANS

İstanbul Aydın Üniversitesi Dentaydın Dış Hastanesi Avrupa’nın çeşitli ülkelerinden alanlarında uzman diş hekimlerini ağırladı. Avrupa’nın çeşitli ülkelerinden hem İstanbul’u görmek etmek hem de Dentaydın’ı ziyaret etmek için gelen diş hekimleri İstanbul’a hayranlıklarını ifade ederken Dentaydın’ın profesör ve doçentlerden oluşan hekim kadrosu ile tanışmaktan ötürü duydukları mutluluğu dile getirdiler. Klinikleri gezen Avrupalı Hekimler, Türkiye’de özellikle diş hekimliği fakültelerinin bu imkânlarla sahip olmasının büyük şans olduğunu, Avrupa’da birçok hastanın sağlık konusunda Türkiye’yi tercih ettiğini, ağız ve diş sağlığının da bu anlamda ilk sıralarda olduğunu belirttiler. Kliniklerin Avrupa’nın çoğu diş kliniğinden daha yüksek teknolojiye sahip olduğunu belirten Avrupalı Hekimler, Türkiye’de ki diş hekimliğinin ve araştırmaların uluslararası standartlarla yarıştığını söylediler. Bahçelievler’de bulunan Dış Hastanesinin ardından İstanbul Aydın Üniversitesi Florya yerleşkesini de ziyaret eden hekimler, Türkiye’deki eğitim sisteminin bu kadar yüksek düzeyde olduğunu bilmediklerini, teknolojiye yapılan yatırımların ve laboratuvar alt yapısının dünya standartlarında olduğunu dile getirdiler. Artık Avrupa’dan da birçok öğrencinin özellikle sağlık alanında ülkemizi tercih ettiğini belirten hekimler, eğitim olanaklarının ve tecrübenin Türkiye’de fazla olduğunu belirttiler.

Istanbul Aydın University Dentaydın Dental Hospital hosted dentist specialized in their fields from various countries of Europe. Dentists coming to see Istanbul and to visit Dentaydın from various countries of Europe mentioning their admiration for Istanbul expressed their happiness to meet dentist personnel of Dentaydın consisting of professors and associate professors. European dentists touring clinics stated that it is a huge chance especially faculties of dentistry have such opportunities in Turkey and many patient in Europe prefer Turkey for healthcare and oral and dental healthcare takes place near the top. European dentists mentioning that clinics have higher technology compared to many dental clinics of

Europe said that dentistry and dental researches in Turkey compete at international standards. Dentists who visited Istanbul Aydın University's Florya campus following the dental hospital stated that they didn't know that education system in Turkey is at such a high level and investments made in technology and laboratory infrastructure are at world's standards. Dentists saying that many students from Europe prefer our country especially in healthcare field said that education opportunities and experience are numerous in Turkey.

AMERİKA'DA YOKSULLAR DAHA DA YOKSULLAŞTI

POOR PEOPLE IN AMERICA HAVE BECOME EVEN POORER

Birçok Amerikan vatandaşı, aşevleri ve kiliselerin verdiği temel gıda malzemelerine bağımlı. Yarı zamanlı işlerde çalışanlar ya da yiyecek kuponu alanlar da kısmen aynı durumda. Ülkede her 7 kişiden biri, düşük hesaplanan yoksulluk sınırının da altında yaşıyor.

Many American citizens depend on staples distributed by soup kitchens and churches for their nutrition. People working in part-time jobs or receive food coupons are also in the same situation. One out of every seven people in the country live even under the poverty level which itself has been determined at a quite low value.

ABD'de yoksulların yemek kuponu karşılığında gıda temin etmesini sağlayan Tamamlayıcı Beslenme Destek Programı'nda 4 milyar dolarlık kesintiye gidildi. Mary Jones'un bürosundayız. Karşında Michael Flowers oturuyor. 58 yaşındaki adam hayatında ilk kez "food pantry" denilen bir yiyecek ofisine gelmiş. Burada ihtiyacı olanlara temel gıdalar, ücretsiz dağıtılıyor. Jones'un "Geliriniz ne kadar?" sorusuna Flowers şu yanıtı veriyor: "Gelirim yok, yiyecek kuponu alıyorum. 200 alıyordum ama şimdi 11 dolar düştü 189 alıyorum." Ayda 11 dolar... Michael Flowers açısından bu, büyük bir para. İşsiz ve sosyal yardım alamıyor. Çok yoksul ve hiç geliri yok. 58 yaşında bir adamın, işsizliğin kasıp kavurduğu ABD'nin güney eyaletlerinde bir iş bulması, neredeyse imkânsız.

Ziyaret ettiğimiz "Greater Birmingham Ministries" adlı kuruluşta ihtiyaç sahipleri 90 günde 1 kereye mahsus bir torba gıda malzemesi alabiliyor. 90 günlük süreyi düşürmek mümkün değil, zira talep çok yüksek. 16 yıldır burada çalışan Mary Jones şunları söylüyor: "Üç kişilik bir aile, ağır torba dediğimiz bir torba yiyecek alabiliyor. Bunun içinde fasulye, bezelye ve meyve konservesi ile belki bir parça da et var. Ama üç kişi bununla ne kadar idare edebilir ki."

Birçok Amerikan vatandaşı, aşevleri ve kiliselerin verdiği temel gıda malzemelerine bağımlı. Yarı zamanlı işlerde çalışanlar ya da yiyecek kuponu alanlar da kısmen aynı durumda. Ülkede her 7 kişiden biri, düşük hesaplanan yoksulluk sınırının da altında yaşıyor. ABD'de yemek kuponları, 1960'lardan beri var. 4 yıl önce ekonomik krizin patlak vermesiyle birlikte hükümet, konjonktür paketinin bir parçası olarak, beslenme destek programına ayrılan para miktarını artırdı. Ancak bu artışın süresi, kasım ayı başında doldu. Hükümet her yıl 5 milyar dolar tasarruf ediyor ama bu 47 milyon insanın daha da aç kalması anlamına geliyor. Soyadını belirtmek istemeyen ve bugün gıda torbası almak için saatlerce sırada bekleyen Danielle yemek kuponu alamıyor. 13 yıl önce uyuşturucu bulundurmaktan ceza almış. Cezasını ödemiş ama zaman aşımı olmadığı için kupon almaya hak kazanamıyor. Sağlık sorunları olduğunu belirten Danielle, şöyle devam ediyor: "Kalp yetmezliğim var, kalbim büyümüş. Yüksek tansiyonum var, ensüline bağımlı diyabet hastasıyım, akciğer sorunlarım var ve bacaklarım problemlili. Çalışamaz durumdayım ve üç yıldır hiç çalışmadım, bir gelirim yok. Böyle kuruluşlar olmasa hiçbir şey yiyemem. Yemek kuponu da almıyorum."

Katı şartları yerine getiremeyen bir dizi insan olsa da yemek kuponu alan insanların sayısı, geçen 7 yılda iki katına çıkarak 50 milyona yaklaştı. Bu sayı İspanya'nın nüfusuna denk geliyor. Amerikan Temsilciler Meclisi'ndeki Cumhuriyetçiler, program yüzünden insanların kendilerine iş aramadıkları gerekçesiyle firtuna koparıyor. Ancak yemek kuponu alanların yüzde 80'ini çocuklu aileler, sakatlar ya da yaşlılar oluşturuyor. Greater Birmingham Ministries adlı kuruluşun direktörü Scott Douglas onlar için çalışacak iş olmadığını vurguluyor ve ekliyor: "Aile bireyleri arasında daha önceden maden ocağı işçileri, demir çelik işçileri, bazı uzmanlar, öğretmenler vardı ve onlardan destek alabiliyordunuz. Şimdi ise part time çalışan biri, başka bir part time çalışandan destek isteyebiliyor. Çünkü çalışılabilecek işler bunlar. Yoksullar daha da yoksullaştı ve içinde bulundukları çevre de yoksullaştı."

'Beslenme Destek Reformu', 'Tarım Reformu'nun çıkmasını da engelliyor

Cumhuriyetçiler beslenme destek programını gelecek 10 yılda 40 milyar dolar küçültmek istiyor. Demokratlar buna karşı çıkıyor. Yemek kuponları üzerinde dönen tartışma programın içinde yer aldığı 'tarım reformu'nun da Amerikan Kongresi'nde takılıp kalmasına neden oluyor. Programın daha da kesintiye uğraması halinde ne olacağını ise konuş-

Miriam Braun - Almanyanın Sesi Radyosu

"Nutrition support reform", hinders the enactment of agricultural reform

The republicans want to shrink the nutrition program in an amount of 40 billion Dollars in the next ten years but Democrats are against such a reduction. The discussion on the food coupons causes the agricultural reform, which the nutrition program is also a part of, to be stuck in the American Congress. Nobody with whom we have talked does not even want to think about what would happen if further cut-backs were introduced in the program. Miriam Braun - Radio Voice of Germany.

The budget of complementary support program through which the poor people in USA get foodstuff against food coupon has been cut in the amount of 4 billion USD. We are at the Office of Mary Jones. Michael Flowers sits across me. The 58 years old man has come to a food pantry for the first time in his life. Staples are distributed to the needy people free of charge in this office. Mr. Flowers give the following answer to the question of Jones: "How much income do you have?"

"I have no income, I get food coupons. I used to receive 200 USD but now I only get 189 USD since the amount had diminished 11 USD." A reduction of 11 USD a month. This is a big amount of money from the point of view of Michael Flowers. He is unemployed and is not entitled to social benefits. He is very poor and has no income. It is almost impossible for a 58 years old man to find a job in the southern states of America which are ravaged by unemployment. Needy people can take a bag of foodstuff once every 90 days in the establishment named "Greater Birmingham Ministries" that we have visited. It is impossible to decrease the 90 days period because the demand is very high. Mary Jones who has been working here for 16 years says the following: "A family with members can get a bag of foodstuff which we call "heavy bag". There are beans, green peas, fruit cans and maybe a piece of meat in it. But how long can three people nourish themselves with so much food? Many American citizens depend on staples distributed by soup kitchens and churches for their nutrition. People working in part-time jobs or receive food coupons are also in the same situation. One out of every seven people in the country live even under the poverty level which itself has been determined at a quite low value. Food coupons are distributed in USA since the 1960's. The government has increased the amount of Money allocated for nourishment support program as a part of conjuncture support package as a result of the outbreak of the economic crisis four years ago.

The period of that increase has expired at the beginning of the month of November. This has made it possible for the government to save 5 billion USD every year but this means that 47 million people become even more hungry. Danielle, who didn't want to give her surname and had to wait in the queue for hours in order to get the food bag can not get a food coupon. She was convicted for using drugs 13 years ago. She has paid for her punishment but can not be entitled to get a food coupon since there is no lapse of time. Danielle who says that she has health problems adds the following: I suffer heart failure, may heart has grown. I also suffer high blood pressure and am an insulin-dependent diabetes patient. I've got problems in my lungs and legs. I am unable to work and have not worked for three years.. I've got no income. I can't eat anything if there were no such charity foundations. I also don't get any food coupon..

The number of people who gets a food coupon has been doubled last year and approached 50 million in the last seven years. This figure corresponds to the population of Spain. The republicans in the American House of Representatives are breaking out a storm claiming that the people do not look for finding jobs for themselves because of the said program. However families with children, handicapped people or old people make 80 % of those who receive a food coupon. Director of the foundation "Greater Birmingham Ministries", Scott Douglas says that there is no job to work for these people and adds the following: Previously, there were mine workers, iron-steel workers, some specialists and teachers among the family members and one had the chance to get Support from them. But now a part-time worker may demand support from another part-time worker because these are the kind of jobs in which people can work. Poor people have become even more poorer and the social environment in which they live has also become poorer.

RUSYA’NIN DÜNYAYA AÇILAN KAPISI UKRAYNA: NELER OLUYOR VE NE ANLAMA GELİYOR?

*RUSSIA’S GATE OPENING TO THE EXTERNAL WORLD:
UKRAINE: WHAT IS HAPPENING AND WHAT DOES IT MEAN?*

AB, Ukrayna'daki göstericilerin inanabileceği türden bir özgürlük ve modernlik cenneti değil. Romanlar Fransa ve hemen bütün Avrupa'da eziyet görüyor, mülteciler tutuklanıyor, sınırdışı ediliyor ya da Akdeniz'in sularında boğulmaya terk ediliyor, kemer sıkma karşıtı protestocular ve anti-faşistler hemen bütün şehirlerde çevik kuvvetin saldırısına uğruyor... bütün bu insanların AB tarzı özgürlüğe ilişkin anlatacak en az bir ya da iki hikayesi vardır.

EU is not a paradise of freedom and modernity as would the demonstrators would believe. Gypsies are subjected to ill-treatment in France and all over Europe, emigrants are arrested, expatriated or left to being drowned in the middle of Mediterranean, protestors demonstrating against belt tightening measures and anti-faschists incur attacks by rapid deployment forces... all these people have at least one or two stories to tell about the EU style of freedom.

Peter Storm

Bazı şeyler göründükleri gibi değildir... Ukrayna'da yayılan kitlesel protestolar, halkın başkaldırısından ve hatta devriminden bahseden ateşli konuşmaların yanı sıra tek tük birkaç kuşkucunun kaşlarını kaldırmasına neden oldu. Kaşların kalkmasının haklı nedenleri var. Kış soğukunda yüzbinlerce kişinin katıldığı kitlesel gösteriler, hükümet binalarını ablukaya alan, başkanlık sarayına saldıran ve valiliği işgal eden bir halk, başkana ve hükümete istifa etme çağrısı, genel grevden bahsedilmesi... Bütün bunlar gerçekten Avrupa Birliği ile daha yakın bağlar için mi oldu? Ortada tuhaf bir durum var gibi görünüyor. Durumun tuhaflığının yanına güçlü bir aşırı milliyetçi bileşen ile sağcı olan bir hareketin resmi eklendiğinde, hareketin gericiliği ve desteklenemezliği iyice açık hale geliyor. Olup biten neydi? Ortada vurgulanması gereken en az üç başlık var.

İlk olarak, Ukrayna'nın siyasi elitleri arasında bir çatlak mevcut. Başkan Yanukoviç ve hükümeti, ülkenin ekonomik açıdan eski model fabrikalarının ve maden alanlarının bulunduğu doğusuna dayanıyor. Bu bölgedeki halk genellikle Ukrayna dilini değil, Rusça konuşur (ki Yanukoviç'in kendisi de Ukrayna dilini ancak genç yaşlara geldiğinde ve kariyere ilişkin gerekçelerle öğrenmiştir). Bu bölgedeki sermaye sınıfı Rusya yönelimlidir, Yanukoviç gibi siyasetçiler de Ukrayna-Rusya ilişkisini hayati görürler. Halkın Ukrayna dilini konuştuğu Batı'da ise elitlerin yüzü daha çok Avrupa Birliği'ne dönmüştür. Bu elitler, yatırım fırsatları ve iş bağlantıları kovalarlar. Ukrayna devleti ise mevcut rejimin genel olarak Rusya'ya eğilim göstermekle birlikte Brüksel'e giden yolu da büsbütün kapatmaması yoluyla bu iki tarafı dengeler.

Bugün gündemde Ukrayna ile AB arasında hazırlanmış olan bir ticaret anlaşması var. Son olarak, Yanukoviç anlaşmaya imza atmamayı reddetti. Kısmen Rusya'nın baskısı ama aynı zamanda Yanukoviç'e göre ödenecek bedelin adil olmaması nedeniyle reddetti: Daha fazla mali destek için pazarlık yapıyor. Özgür Avrupa Radyosu, coşkuyla bir açıklamayla anlaşmanın esas olarak ticaretin serbestleşmesi ve Ukrayna yasalarının AB düzenlemelerine uygun hale getirilmesine ilişkin olduğunu duyuruyordu. Ticaretin serbestleşmesi, Ukrayna malları için AB ithalat vergisinin yedi yıl, AB malları için Ukrayna ithalat vergisinin on yıl süresince kaldırılması anlamına geliyor. Bu da Ukrayna sermayedarları açısından Batı'ya dönük ticari fırsatlar demek oluyor.

Yanukoviç'in anlaşmayı imzalamaması karşısında Batı yanlısı sermaye çevreleriyle içli dışlı sağcı siyasetçiler arasındaki öfkenin muhtemel nedenlerinden birisi burada yatıyor. Bazı araştırmalara göre, bu ticari serbestleşme sayesinde Ukrayna'nın GSMH'sının "önümüzdeki on yıl içinde yüzde 6'dan fazla" büyüyeceği varsayılıyor. Daha da güzel: "Artan rekabet fiyatları aşağıya çekerek 10 yıl sonunda hanelerin tüketim yüzdelesinde bir artışa neden olacak"mış. Kuşkusuz bu yaklaşım, artan rekabetin bir diğer etkisini hesaba katmıyor. AB şirketleri Ukrayna'ya serbestçe ihracat yaptıkça, pek çok Ukrayna şirketi buna ayak uyduramayacak ve kapanmaya ya da işçilerini çıkarmaya zorlanacak. Yükselcek olan ise hane tüketim oranı değil, topyekun işsizlik olacak. Özgür Avrupa Radyosu bunlardan bahsetmiyor.

Yanukoviç ve tayfası muhtemelen daha iyi bir anlaşma elde edene kadar bu anlaşmadan uzak duracaktır; çünkü bu anlaşma hayata geçtiğinde, imtiyazlı iş çıkarlarının Avrupa Birliği tarafından, daha yüksek enerji fiyatı ve muhtemelen AB-tarzı kemer sıkma politikalarına dönük kitlesel öfke üzerinden tehdit altına gireceğini görmektirler. Yanukoviç ve tayfasının da korumaya çalıştıkları şeyler var elbet. "Yanukoviç, kendi çevresi ve finansal destekçileri çılgınca ve alenen zenginselirken, ülkenin, mali çöküşün eşliğine gelmesine

Some facts are not as they appear. Mass protests which spread all over Ukraine has led to vehement speeches in which the orators talked about the revolt of people and even a revolution but they also caused a few skeptics to raise their eyebrows. There are genuine reasons for raising the eyebrows. The mass protests in which hundreds of thousands of people participate in the cold winter season, people who blockade the state buildings and attack to the palace of presidency and occupy the governorship building, the call of resignation to the president and government and talking about general strike... Were all these attempts made really for the purpose of estimate closer ties with European Union? It seems that there is a peculiar situation. When we add the Picture of a strong extreme nationalism and a right-wing political movement to the peculiarity of the situation it becomes clearly evident that these movements have a reactionary character and can not be supported. What was happening in deed? There are at least three headings which must be emphasized. Firstly, there is a conflict between the political elites of Ukraine. The president Yanukovic and his government get support from the eastern part of the country which is characterized by old-fashion factories and mine sites. People living in this region generally speak Russian but not the Ukrainian language (and even Yanukovic has learned the Ukrainian language only when he was a young man and for career reasons. The capitalist class in this region is Russia oriented and politicians like Yanukovic considers the Ukrainian-Russian relations as a vital relation. On the other hand elites in the western part of the country in which people speak Ukrainian language are rather western oriented. They are after investment opportunities and business connections. The Ukrainian state itself is inclined towards on one hand while balances both sides by not closing the path towards Braxelles

yal açtı." (Ian Traynor, Guardian, 1 Aralık 2013) Aynı yazarın Guardian'daki bir başka yazısına göre ise Yanukoviç'in kendisi de "Kiev dışında bir malikanesi olan çok zengin bir adamdır. Pekî, bu zenginlik nereden geliyor? Yoksul bir geçmişe sahip olması nedeniyle mirastan olmadığı malum. Belki de aradığımız cevap, iş-olarak-siyaset, nam-ı diğer yolsuzluk olabilir. Yanukoviç ve dostlarının kaybedecek çok şeyi var ve bundan da ötesi, büyük doğalgaz ihracatçısı, eski emperyal amir ve güçlü komşu Rusya'nın baskısını üzerlerinde hissediyorlar. Köklü çıkarları, jeopolitik bağları ve çevik kuvvet ordusuyla, yönetici sınıfın Yanukoviççi kanadı kolay lokma da değil.

Şimdi, elimizdekilere bir bakalım. Bir tarafta, aşırı zengin ve Rusya'yla sağlam bağlantılara sahip ve emrine amade bir ordu olan köklü iktidar sahipleri, diğer yanda AB yönelimli güçlü sermaye ve siyasi çıkarlarına sahip elitler var. Bu kavga, yönetici sınıfın AB yanlısı kanadının protestocu kitlere muazzam bir etkide bulunmakta başarılı olduğu sermayeler-arası bir çatışmadan başka bir şey değildir. Bu anlamda, burada taraf olmak için hemen hiçbir sebebimiz yok.

Ancak işte bulmaca da burada başlıyor. Muhafif politikacıların binlerce ya da onbinlerce yandaşını seferber etmesi anlaşılabilir. Ancak son birkaç günde, sadece başkent Kiev'de yüzbinlerce kişiden bahsediliyor. Soğuk sokaklarda, rüzgar ve kar altında, yarım milyon insan çevik kuvvetle karşı karşıya geliyor ve bunu sadece Moskova-yanlısı sermayedarlar yerine AB-yanlısı sermayedarlar tarafından sömürülmek uğruna mı yapıyor, öyle mi? İnsanlar sokaklara barikatlar kuruyor, binaları işgal ediyor ve bunu eski moda yolsuzluk yerine AB patentli kemer sıkma politikalarını tercih ettikleri

altogether.

There is presently a commercial agreement in the agenda of Ukraine and EU. Yanukovic has recently refused to sign the agreement and this was partly because of the pressures from Russia as well as the price to be paid for this agreement was not high. The ukrainian government is cuurently bargaining for more financial support. Free european radio made a enhusiastic announcement in which it explained that the agreement was mainly about the liberalization of trade and aligning the ukrainian laws with the european regulations. The liberalisation of trade means cancelling the EU import tax for commodities of ukrainian origin for a period of seven years while cancelling the ukrainian import tax for commodities of european origin for a period of ten years. This means commercial opportunities with the western world for ukrainian business class.

One of the probable reasons of the anger of the right wing politicians which have intimate relations with the pro-western capitalist classes lies here. According to some research studies the GNP of Ukraine is assumed to increase more than 6 % in the next ten years thanks to this commercial liberalization. Another positive development would be that the expenditures for consumption by the households shall increase as a result of the increasing competition. This approach undoubtedly does not take into consideration another impact of the increasing competition. As EU companies engage in free trade with Ukraine many ukrainian companies shall be unable to adapt themselves to that competition and consequently be forced to be closed or to dismiss their employees. What shall increase is not the consumption rates of the households but the general unemployment. Free european radio does not mention these. Yanukovic and its supporters shall probably keep a distance from that agreement until obtaining a better agreement because they see that when this agreement has been put into practice, privileged business interests shall be threatened by the European Union by means of the anger of the masses against higher energy prices and European Union style belt tightening policies. There are of course things that Yanukovic and his supporters want to protect. While Yanukovic, his own close circle of supporters and financial supporters has led the country into financial collapse while overtly getting rich (Ian Traynor, Guardian, December 1, 2013). According to another article written by the same author in Guardian Yanukovic himself is a very rich man who has a big mansion outside Kiev. Where does this richness come from? It is obvious that the source of his richness is not a heritage since he comes from a poor family background. Maybe the answer to that question may be using political means for business purposes, in other words corruption. Yanukovic and his friends have many things to loose and beyond that they also feel the pressure of Russia, its strong neighbour and previous imperial master. The pro- Yanukovic wing of the ruling class is not an easy pickings with its geopolitical ties and rapid deployment forces.

Let's now have a look at the forces in question: On one hand there is the well-established owners of the political power who are extremely rich, have firm ties with Russia and has an army at its disposal and the EU oriented elites with a strong capital and political interests. The fight between these two groups is nothing other than a fight between two capitalist groups where the pro-EU wing of the ruling class has been successful in having an enormous influence on the protesting masses. In this respect there is no sense for us to be a party in this struggle. However the puzzle begins at this point. The mobilization of thousands or tens of thousands of protesters by the opposition politicians is understandable. However it is said that hundreds of thousand of people participated in the meetings in the capital Kiev in the last few days. Half a million of people confronted the rapid deployment forces in the cold streets and under snow and wind and they do this only for the purpose of being exploited by the pro-EU instead of the pro-Russian capitalist class. Is this really true? People set up barricades on the streets, occupy the buildings and they do this because

için yapıyorlar, öyle mi? Bu pek akla yatkın gelmiyor. Başka etkenler de devrede.

Bir kere, hareketin tamamı geleneksel muhalif partilerin destekçilerinden oluşmuyor. Hareketin içinde bütün politikacılara karşı belirli bir mesafede olan güçlü, öğrenci temelli bir hareket de mevcut. Yazıda adı daha önce geçen Marina Lewycka'nın da dediği gibi: “Meydana toplanan genç insanların reddettiği şey, tam da bu siyasî intikamcılık oyunu.” Claire Biggs'in 25 Kasım'da söylediğine göre, sokak hareketinin bu kanadının açıkça ilham aldığı şeylerden biri Occupy [Wall Street] Hareketi: “Türuncu Devrim'den farklı olarak, bugünün protestocuları iki ayrı yürüyüşe bölünmüş haldeler – meydanlardan birinde Occupy Hareketi'nden ilham alan bir partiye bağlı olmayan gençler, diğerinde ise siyasî parti yandaşları.”

Occupy Hareketi, zayıflıkları bir yana, anımsanacağı üzere pek de AB yanlısı bir hareket değildi. Pek sermaye yanlısı olduğu da söylenemez. Claire Biggs ise 27 Kasım'da Özgür Avrupa Radyosu'nda şunları söylüyordu: “Gösteriler bağımsız bir Ukrayna'da doğan ve Sovyetler Birliği'ne ilişkin – varsa da– çok az anısı olan yeni bir protestocu kuşağını ön saflara taşıdı. Bu gençler kendilerini Avrupalı olarak görüyorlar, geleneksel siyasetten hayal kırıklığına uğramışlar ve önde gelen muhalif figürlerle de giderek anlaşamaz hale geliyorlar.”

İşte şimdi hikaye ilginç hale geliyor. Muhalefet açısından, bu genç insanlar –eski moda jargonla “nesnel olarak”– muhalefet açısından sahenedeki ordudur. Ancak bu gençler kendilerini öyle görmemektedir ve bu yönde davranacaklarının garantisizdir. Özgüvenlerini kazanma eğilimiyle –her ne sebeple olursa olsun– günden güne kitle protestolarında bir araya gelen insanlar, kendi baş-

they prefer EU style belt tightening policies instead of old-fashioned corruption. Is this really true? Such an explanation does not seem very reasonable. There are other factors that accounts for those protests. First of all these movements do not comprise only the supporters of the traditional opposition parties. There is also a student based wing of these movements which keeps a distance against all politicians. As Marina Lawyckai whose name has been mentioned above, has said “what the people gathering in the city squares refuse is just this play of political revanchism. According to what Claire Biggs has said on November 25, one of the things from which this wing of the street movements has been overtly inspired is the “Occupy Movement” (Wall Street). As different from the orange movement the protestors of today have been divided into two different groups – there are youngsters who are inspired by the “Occupy Movement” in one of the city squares and are not the supporters of a political party and the supporters of a political party in the other. Leaving aside its weak sides, “Occupy movement” was not a very pro-EU movement as shall be remembered. It may also be said to be not a very pro-EU movement. Clair Biggs has said the following in the Free Europe radio on November 27. “The demonstrators have carried the new generation of protestors, who have been born in an independent Ukraine and have very few memories related to the Soviet Union, if any, to the forefront. These youngsters see themselves as europeans, have been disappointed by politics and fall into dispute with the leading politicians as well. An the story becomes interesting at that point. From the point of view of the opposition these young people are, using the old-fashioned jargon, objectively the army on the scene. However these youngsters themselves do not see themselves as such and there is no guarantee that they will behave so. People who come together from day to

larına düşünceler geliştirmeye başlayabilir ve buna uygun hareket etmeyi uygun görebilirler. Dolayısıyla bu türden protestocularla daha geleneksel olan siyasî muhalefet arasında bir gerilim vardır. “Şu ana dek muhalefet liderlerinin büyük kısmı, öğrencilerin parti sembollerini ortadan kaldırma ya dönük taleplerini dikkate almış değil.” Bir taraf talep eder, diğer taraf razı olmaz. Bu, muhalif politikacıların hoşlanmadıkları bir yönde ilerleyen insanlara uygun bir tür reçete sayılabilir.

Kuşkusuz Occupy-tarzı aktivistlerin bile Avrupa yanlısı tavrı da oldukça tuhaf ve yanlış anlamalarla dolu. AB, göstericilerin inanabileceği türden bir özgürlük ve modernlik cenneti değil. Romanlar Fransa ve hemen bütün Avrupa'da eziyet görüyor, mülteciler tutuklanıyor, sınırdışı ediliyor ya da Akdeniz'in sularında boğulmaya terk ediliyor, kemer sıkma karşıtı protestocular ve anti-faşistler hemen bütün şehirlerde çevik kuvvetin saldırısına uğruyor... bütün bu insanların AB tarzı özgürlüğe ilişkin anlatacak en az bir ya da iki hikayesi vardır. Şimdi, Ukrayna bir AB ülkesi olsa dahi, pek de Almanya gibi olmayacak. Daha çok halihazırda kemer sıkma politikalarına karşı güçlü bir hareketin olduğu İspanya, Yunanistan ya da Slovenya gibi olacak. Ukraynalı protestocular açısından “Avrupa” bir tür mit olarak işlev görüyor; tıpkı pek çok radikal açısından Sovyetler Birliği'nin 1930'lar-da, Küba ve Çin'in 1960'lar'da ve Nikaragua'nın 1980'lerde olduğu gibi. Mitin arkasındaki yalanları teşhir edebiliriz ancak aynı zamanda mitin cazibesinin arkasında yatanın ne olduğunu da anlamak durumundayız: Özgürlüğe dönük bir tutku ve Yanukoviç tarzı siyasetin reddi. Tutkunun ve reddiyenin kendisi tamamen meşru fakat siyasî ifadenin kendisini AB yanlısı bir yönelimde bulması, gerici dir.

day and are united with the inclination to gain their self confidence (for any reason whatsoever) may begin developing thoughts by themselves and decide to behave accordingly. For that reason there is a tension between this type of protesters and the more traditional political opposition. So far majority of the opposition leaders have not taken into consideration the demands of the students to remove party symbols. One party demands and the other party does not agree. This may be a prescription which is suitable for people who proceed in a direction that the politicians of the opposition do not like. It is without doubt that even the pro-european attitude of the “Occupy” style activists is full of quite peculiar and wrong understanding. EU is not a paradise of freedom and modernity as would the demonstrators would believe. Gypsies are subjected to ill-treatment in France and all over Europe, emigrants are arrested, expatriated or left to being drowned in the middle of Mediterranean, protestors demonstrating against belt tightening measures and anti-fascists incur attacks by rapid deployment forces... all these people have at least one or two stories to tell about the EU style of freedom. Ukraine shall not be a country like Germany even if it becomes a member of the European Union It shall be more like a country as Spain, Greece or Slovenia where there is presently a strong movement against belt-tightening policies. From the point of view of the ukrainian protestors “Europe” functions like a kind of function, just like Soviet Union was a myth in 1930's, Cuba and China in the 1960's and Nicaragua in 1980's. We may reveal the lies behind the myth but at the same time we must understand what lies behind the attractiveness of the myth. A passion for freedom and the refusal of Yanukovic-style politics. The passion and refusal is itself legitimate but the expression of the political ambitions in a pro-EU orientation is a reactionary attitude.

AŞIRI SAĞCILAR, protestoların belirgin bir parçası

Gelişmeleri daha da olumsuz kılan şey ise Ukrayna milliyetçiliğinin rolüdür. Avrupa yanlısı ifadelerin arkasında yatan şey, özgürlüğe yönelik bir arzudan ibaret değil. Bu ifadeler aynı zamanda Rusya'yı çağrıştıran her şeye karşı çıkmak anlamına geliyor. “Biz Avrupa'ya aیتiz” sloganı “Rusya'ya, onun nüfuz alanına, onun geleneklerine ait olmayı reddediyoruz.” demenin bir başka yolu. Rusya, hem Çarlık hem de Sovyetler Birliği zamanında Ukrayna'nın emperyal hamisiydi. Halk, onların, Stalin'in insanları kolektivizasyona engel olan köylüler olmaları ve Rusya hakimiyetine engel olan Ukraynalılar olmaları nedeniyle ağızdan ölmelerine göz yumduğu düşüncesini taşıdığı 1930'lardaki açlığı unutmadı. Ukrayna halkının Rusya'nın rolünü tahrip edici ve baskıcı bir güç olarak hatırlamak için geçerli nedeni var. Ancak Ukrayna milliyetçileri, bu duyguyu Rus-karşıtı bir şovenizme dönüştürmek adına istismar ediyor. Milliyetçiler, sorun sanki Rus dili konuşan insanlarmış gibi davranıyor. Bu Rus-karşıtı şovenizm, berbat bir sicille, soykırımcı Petlyura'nın

başını çektiği 1919'daki Nazi-yanlısı rejimden karerlerle birlikte Ukrayna milliyetçi geleneğinin de bir parçası. Ve bu gelenek İkinci Dünya Savaşı sırasında Ukrayna'da Nazilerle yapılan kapsamlı işbirliğini iyi bir örnek olarak anmaya devam ediyor. İşte bu milliyetçilik halen canlı.

Aşırı sağcı güçler, geçtiğimiz haftalarda gerçekleşen protestoların belirgin bir parçasıydı. Buldozerle başkanlık sarayını yıkmaya bile yeltendiler. Kendimizi hareket hayranlığına çok kaptırmadan önce, katılımcılar üzerine bazı bilgiler edinmek faydalı olabilir. Pek çok kişinin söylediğine göre, kalabalığın arasında Dmitro Korçinski de göze çarpıyordu. Korçinski, kendi ideolojisini “Hristiyan Ortodoks milli-anarşizm” olarak açıklayan bir siyasî örgüt olan Brastvo (Kardeşlik) adlı grubun başını çekiyor. Ortada tabii ki anarşist olan bir şey yok; söz konusu olan güce tapan Ortodokslukla aşırı milliyetçiliğin bir karışımından başka bir şey değil. Bunlar açıkça faşist bir grup ve başkanlık sarayını yıkmaya girişiminde de rol almış olmaları muhtemel.

EXTREME RIGHTISTS are a prominent part of the protests

What makes the developments even more negative is the role of the ukrainian nationalism. What lies behind the pro-european statements does not solely consists of a desire for freedom. At the same time they mean being against everything that evokes Russia. The slogan “We belong to Europe” is another way of saying we refuse to belong to Russia, its field of influence and traditions.” Russia was the imperialist protector of Ukraine both during the period of Tsardom and Soviet Union. People have not forgotten the hunger in the 1930's during which they thought that Stalin simply watched them dying out of hunger because he saw them as pheasants who have hindered the collectivization and the dominance of Russia. Ukrainian people have a valid reason to remember the role of Russia as a destructive and repressive force. However the ukrainian nationalists misuse that feeling to turn it into a anti-Russian chauvinism. Nationalists behave as if the problem is the russian-speaking people. This anti-russian chauvinism is a part of the nationalist Ukrainian tradition which has a awful track record with instantiations

from the pro-Nazi regime in 1919 led by Petiyura. And that tradition is continuing to be reminded as a good example of the comprehensive cooperation with the Nazis in Ukraine during the second world war. And that nationalism is still living.

Extreme rightest forces were a prominent part of the protests that have taken place last week. They even attempted to demolish the presidency palace. Before being prepossessed by a feeling of admiration for these movements it might be useful to have some information about the participants. According to what many people say Dimitri Korchinski ahs also caught the eye among the crowd. Korchinski was the head of the group Bratsvo (Brotherhood) which was a political group that explained its ideology as “Christian Orthodox national anarchism”. There is of course no anarchism in the literal sense of the term; what is at stake is nothing other than a mixture of the orthodoxy that worships power and extreme nationalism. These are overtly fascist groups and it is very probable that they had played a role in the demolition of the preidency palace.

ORTA DOĞU'DA YENİ BİR SAVAŞ NASIL ÖNLENEBİLİR? BRZEZİNSKİ: RUSLAR ORTA ASYA'YI KAYBEDECEKLER

HOW CAN A NEW WAR IN THE MIDDLE EAST BE PREVENTED?
BRZEZINSKI: RUSSIANS SHALL LOOSE MIDDLE ASIA

"Batılı güçler, muhalefetin Esad'ı devirmek üzere acele edeceklerini düşünmüştü ve BM de bunu destekleyecekti; ancak Ruslar vetolarıyla birlikte bunu durdurdular. Buradaki sorun; elbette, Batılı güçlerin bunu kendi başımıza yapmamızı bizden (Amerikalılardan) beklemesi oldu. Burada eşit oranda sorumluluk sahibi bir çaba söz konusu değildi."

Alan Philips

"Western powers had thought that the opposition forces would hurry for overthrowing Assad and assumed that UN would support those efforts; however Russians had stopped that initiative with their veto. The problem here was of course that the western powers had expected us (Americans) to do this with our own capacity. An effort in equal proportions was out of the question at this point."

Brzezinski, ABD Başkanı Carter'ın ulusal güvenlik danışmanlığını yapmıştır. Kendisi, aynı zamanda Camp David anlaşmalarına arabulucu olmuştur. Bu söyleşide, kendisi, Suriye, İran ve İsrail konularından söz ediyor.

Birinci Dünya Savaşı'nın yüzüncü yıldönümü yaklaşıyor. 1913-14'te yaşananlarla bugün arasında benzerlikler görüyor musunuz?

Bazı benzerlikler var; o zaman da şimdi de bazı büyük güçler ya duruma yavaş bir şekilde yanıt veriyorlar, ya da durumu yanlış anlıyorlar. Ancak bu benzerliklerin ötesinde, bazı çok önemli farklılıklar da var: örneğin 1914 yılında yaşananlar, son kertede bir dünya savaşına yol açtı.

Günümüzde karşılaştığımız karmaşık sorunların bu boyutta olduğunu düşünmüyorum. En kötü senaryoya göre, Orta Doğu bölgesinde ciddi bir patlama olması ve bunun coğrafi olarak bölgede geniş bir alanı etkilemesi muhtemeldir. Afganistan'a, doğuya doğru yayılabilir; muhtemelen Orta Asya'yı etkisi altına alabilir. Kuzey'e Irak'a, Akdeniz'e ve hatta Rus Kafkaslarına dek uzanabilir. Ancak, Birinci Dünya Savaşı'nı anımsatan türde bir savaş olacağını tahmin etmiyorum.

Şu anda Suriye'de yaşadığımızdan daha büyük bir patlamayı mı kast ediyorsunuz?

Evet. Yani çatışmanın yayılması ve Ürdün, Lübnan, Irak'ı ve ötesini de içine alması.

Büyük güçlerin o zaman da şimdi de tepki vermekte geciktiklerini söylediniz. ABD, sizce, proaktif uluslararası angajman gereğini unutmuyor olabilir mi?

Dostlarımızın "proaktif uluslararası angajman"dan ne anladıklarına bağlı. İsrail-Filistin barış sürecini müzakere etmeye çalışmak, bir inisiyatif almak ve İran ile müzakere etmek, muhtemelen Suriye sorununa müzakere edilmiş bir çözüm bulmaya çalışırken süreç daha aktif bir şekilde mu-

Brzezinski has been the national security consultant of US President Carter. He has also acted as the mediator in Camp David treaties. In this interview he puts forward his views about issues such as Syria, Iran and Israel.

The centesimal anniversary of the first world war is approaching. Do you see any similarities between what has happened in 1913-1914 and what happens today?

There are some similarities; during that period as well as today some big powers either react to the actual situation slowly or understand the situation wrongly. However beyond those similarities there are also very important differences: for example what has been experienced in the year 1914 has eventually led to a world war.

I do not think that the complicated problems that we encounter today are at that dimension. According to the worst scenario, it is probable that a serious explosion occurs in the middle east region and influences a geographically vast area in the region. That influence may spread towards Afghanistan and east and may penetrate into the middle Asian region. It may even extend into the North, Iraq, Mediterranean and even the russian Caucasians. However I do not think that a war shall take place that reminds of the first world war.

Do you mean an explosion which is bigger than the one that we currently observe in Syria?

Yes, i.e. the conflict in Syria may spread and involve Jordan, Lebanon, Iraq and beyond as well.

You have said that the big powers had delayed to react both during the first world war period and today. According to your view might America have forgotten to fulfill the requirement of the proactive international engagement?

That depends on what our allies and friends understand by the term "proactive international engagement". Trying to negotiate about the Israeli-Palestinian peace process, taking an initiative and making nego-

adil olmak –bence, bu durum oldukça proaktif bir müdahaleye karşılık geliyor. Şimdi kimileri açısından bu yeterli değil. Kimileri, bizim sadece Suriye'de savaşa gitmemizi isteyeceklerdir. Ne yazık ki, kimileri de –ya kendi başımıza ya da İsrail'in bir saldırısının hemen akabinde- İran'a saldırmamızı arzula-yacaklardır. İki alternatif arasında çizgi çekme eğilimindeyim. Ben ilkini destekliyorum. İkincisine ise kuşkuyla ve temkinli bir şekilde yaklaşıyorum.

Suriye'den söz açılmışken, en başından beri Beyaz Saray Esad'ın gitmesi gerektiğini söylüyordu. Bu, bir politika halini aldı mı?

Bunu aldatıcı buluyorum, çünkü bu sözlerin ardında aslında pek de bir şey olmadığını anlamak için yeterince uzmanlaştım. Esad'ın düşeceği yönünde bir beklenti vardı, ve dolayısıyla gitmesi gerektiğini söylemek, kavrayışlı –belki de öngörülü- bir yaklaşım oldu. Bu ise, durumu daha da sorunlu bir hale getirdi.

Yani son iki yılda bir tür hedef sapması olduğunu mu söylüyorsunuz?

Evet. Arap Baharı'nın ilk aşamalarından kaynaklanan bir söylemi kullanma yönünde bir eğilim vardı ilk başlarda. Özellikle de, yeni başlayan şiddetle ilintili taraflar açısından bir demokrasi arayışı söz konusuydu. Bu özel durumda, demokratik bir ayaklanmayla karşı karşıya olmadığımızın oldukça bilincindeydim –ve muhtemelen diğerleri de bunun farkındaydı. Daha ziyade, bir mezhep çatışmasının yayılması söz konusuydu.

Soğuk Savaş'ın bitiminden beri ABD, dünyanın tek gücü oldu. Peki bu dönem sizce bitti mi?

Hegemon-sonrası bir dönemde yaşadığımızı yazmıştım. "Hegemon" derken, bunu kelimenin genel anlamıyla kullanıyorum. Yani; hegemon ülke, diğer ülkelere ve herhangi bir etkin muhalefete karşılaşmaksızın taleplerini doğrudan dikte edebilen bir ülkedir. Ashında, biz böyle bir po-

titions with Iran and engaging in the process of the Syrian conflict more actively in order to find a negotiated solution for that problem – I think that such an approach corresponds to a quite proactive intervention. This is not enough from the point of view of some parties. Some parties shall want us to enter the war only in Syria. Some other parties shall want us to attack on Iran either on our own or just after the attack of Israel in that country. I would like to draw a line between the two alternatives. I support the first one but approach the second one with doubt and caution.

Now that we have mentioned Syria, White House has always been saying that Assad must go. Has this approach become a policy?

I see that discourse deceptive because I have been sufficiently specialized in order to understand that there is in deed nothing very substantial behind those statements. There was an expectation that Assad would be overthrown and consequently it was a insightful and maybe farsighted approach to say that he must go. And this had made the situation even more problematic.

Do you mean that there has been a kind of deviation from the target in the last two years?

Yes at the beginning there was an inclination to use a discourse taken from the first phases of the arab spring. Especially there was a search for democracy from the point of view of the parties related to the violence which had newly begun to show itself. In that special situation, I was quite aware whether we were across a democratic uprising or not – and probably others were also aware of this. What was at stake was rather the spreading of a war between the religious sects.

USA has become the only super power in the world since the end of the cold war. Has that period come to its end according to you?

I had written that we live in an after-hegemonic era. When I say "hegemonic" I use it in the general sense of the word. In other words a hegemonic country is the

Brzezinski: İsrail ve Filistin Orta Doğu'nun Singapur'u olabirler

Brzezinski: İsrail and Palestine may be the Singapour of the Middle-East

İsrail'den bahsediyor olmalısınız. Ben-yamin Netanyahu'ya öneriniz ne olur?

Eminim ki benim tavsiyemle ilgilenmeyecektir; çünkü dünya görüşlerimiz oldukça farklı. Kendisi, ivedi siyasi meseleler konusunda oldukça faydacı, İsrail'in çıkarları konusunda ise son derece tek taraflı bir yaklaşıma sahip. Eğer uzun vadeli olarak sürece sakin bir şekilde bakılırsa, durumu istikrara kavuşturmak ve herhangi bir anlaşmanın olmadığı bir gelecekte daha uzun menzilli tehditleri çözmek için bazı ödün anlaşmaları yapmak yerine, ne İran'la ne de İsrail-Filistin süreciyle bağlantılı olmayan bir alanda herhangi bir anlaşma yapılmaması birilerinin tercihi olabilir.

Uzlaş mantığını kabul etmesi için kendisine nasıl bir kozla gidilmeli?

ABD'nin ne istediğini bilmesi. İsrail kamuoyunun büyük kısmı, bir uzlaşığı destekleyecek ve kuşkusuz ağırlıklı bir çoğunluk Amerika'nın bağlantılarını tehlikeye atmak istemeyecek. Eğer onları tehlikeye atanın bizzat kendi başbakanları olduğunu net bir şekilde anlarsa, kendisinin olayları etkileme yeteneğinin ciddi biçimde zarar göreceğini düşünüyorum.

Bu durumda İsrail kamuoyu açısından önemli olan şey, Amerika ile olan yaşam bağlarını korumak mıdır?

İsraililer, oldukça uyanık bir halktır ve eğer durumu Amerika'nın bakış açısıyla değerlendirmeye başlarsa -en azından kısmen-, Amerika-İsrail arasında sağlıklı bir ilişkinin, Başbakan'ın belirlediği gibi İsrail'in en iddialı toprak veya ulusal hedeflerinin tek taraflı kabulünü temel alamayacağı sonucuna varacaklardır.

Eğer yürütülen barış görüşmeleri başarısızlıkla sonuçlarsa, İsrail hükümeti Batı Şeria'nın ilhak edilmesine ve iki devletli çözümden vazgeçilmesine karar verebilir mi?

Asıl mesele budur. Halkları ilhak etmeden bir toprak parçasını kendinize nasıl katabilirsiniz? Filistinlileri de ikinci sınıf vatandaş olarak aralarına mı alacaklar? Bu, Ehud Barak'ın "apartheid" diye adlandırdığı şey. Onları oradan çıkaracak mısınız, yoksa ikinci sınıf vatandaşa mı dönüştüreceksiniz? Ürdün Vadisi de dahil olmak üzere C Bölgesi'nin büyük bölümünü il-

You must be talking about Israel. What would be your proposal to Benyamin Netanyahu?

I am sure that he wouldn't be interested in my proposal because our world views are quite different. He has a quite pragmatic approach regarding urgent political problems while a very one-side approach about the interests of Israel. When we have a calm and long-term look at the process, we see that some parties may prefer not to make any agreement in any area which is associated neither with Iran nor the Israel-Palestine process instead of making some concession agreements for introducing stability in the situation and resolve the more long-term threats in a future where there are no agreements.

With what kind of an argument must USA approach Israel in order to let it accept the logic of reconciliation?

If USA knows what it wants then the majority of the Israeli public opinion shall support a reconciliation and the predominant majority shall undoubtedly not want to endanger their ties with America. If they clearly understand that it is their own prime minister who put them at risk I think that his ability to influence the course of affairs shall be seriously impaired.

Can we then say that the protection of the vital ties with America is what is important

hak etmek ve Filistin halkını leopar postu gibi ortada bırakmak mümkün olabilecek. Bu durumda, topraklarının büyük kısmı ellerinden zorla alındığını fark etmeye başladıklarında bu insanlarla nasıl başa çıkacaksınız? İntifada'nın nasıl patlak verdiğini ve Sharon'un bunu nasıl bastırdığını hatırlayalım. İsraililer, eğer İsrail ve Filistin sorunlarını hallederlerse, Orta Doğu'nun Singapur'u olabileceklerinin farkındadırlar. Bu durum iki halkın da yararına. Mevcut Başbakan'ın onları yönlendirmek istediği nokta ise, birkaç saniye önce anlattığım korkunç olasılıktır.

Çin Devlet Başkanı Orta Asya'ya refah getiren "İpek Yolu ekonomik kuşağı"ndan söz etti. Bunu olumlu bir gelişme olarak görüyor musunuz?

Memnuniyet verici olarak görüyorum. Bunun çok önemli bir başka etki daha doğuracağını düşünüyorum. Rus halkının Rusya açısından yegane geleceğin Avrupa'nın parçası olmak olduğunu anlamalarını sağlayacak. Ve Rusya'nın Avrupa'nın bir parçası olmasının tek yolu, demokrasi haline gelmesidir. Bu, Çinlilerin yaptıklarının gerçek anlamdaki jeostratejik karşılığıdır - her ne kadar bilinçli olmasa da. Ancak, bunun etkisi, ilgili tüm tarafların yararına olacak.

from the point of view of the Israeli public opinion?

Israelis are quite a vigilant people and if they begin evaluating the situation from the point of view of USA - at least partly - they shall come to the conclusion that a healthy relation between USA and Israel can not be based on the one-sided acceptance of the most ambitious territorial and national goals of Israel as the prime minister argues. In case of the failure of the peace negotiations which are currently carried out the Israeli government may decide the annexation of Western Bank and give up a solution with two states.

This is the basic problem. How can you annex a piece of land without annexing the people who live there? Will Israelies take the Palestinians among themselves as second class citizens? This is what Ehud Barak as the apartheid. Will you take the Palestinians out of their homeland or turn them into second class citizens? It will possible to annex a large part of the region "C" including Jordanian valley and leave the palestinian people adrift like the hide of a leopard. In that case how will you be able to cope with these people when they have been aware of the fact that they have been deprived of the large part of their territories by force. Let's remember how Intifada (uprising) had broken out and Sharon had repressed it. Israelis are aware of the fact that their country may be the Singapour of the Middle-East If they can solve the Israeli-Palestinian problems. This would inure to the benefit of both nations. But what their prime minister wants them to direct is the terrible possibility that I have just told about.

Chinese president had talked about the "silk road economic belt" which had introduced welfare into Middle Asia. Do you consider this as a positive development?

I consider it as a pleasing development. I think that this will bring about another impact which is very important. It will make it possible for the russian people to understand that the sole viable future for Russia lies in Europe. And the only way for Russia to be a part of Europe is to be a democratic country. This is the real geostrategic counterpart of what China has done - though not very consciously. However its impact shall inure to the benefit of all sides.

zisyonda değiliz.

Son iki yüzyıldır Avrupa kökenli olarak patlak veren tüm büyük savaşların hedefi, küresel hegemonya idi. Muhtemelen bu hedef doğrultusunda Hitler ve Stalin tarafından farklı derecelerde yanlışsamarlar yaşandı. Artık o dönemde olduğumuzu inanmıyorum, ancak aynı devletler muhtemelen çok daha güçlüler ve dolayısıyla etkililer - her ne kadar hegemon olmasalar da. Dolayısıyla, küresel bir eşitlik veya yarı-eşitlik temelinde küresel bir çalkantıdan söz etmiyorum. Dünya halen nüfus söz konusu olduğunda oldukça katmanlaşmış durumda.

Peki Amerika halen bu katmanlaşmanın en üst noktasında mı bulunuyor?

Kesinlikle. Ve bir süre daha orada kalmaya devam edecek. Rusya devlet başkanı Putin, Suriye konusunda ipleri gevşetiyor ve bu konuda bazı başarılar elde etti.

Affedersiniz, başarı nerede?

Barlı güçler, muhalefetin Esad'ı devirmek üzere acele edeceklerini düşünmüştü ve BM de bunu destekleyecekti; ancak Ruslar vetolarıyla birlikte bunu durdurdular. Buradaki sorun; elbette, Batılı güçlerin bunu kendi başımıza yapmamızı bizden (Amerikalılardan) beklemesi oldu. Eşit oranda sorumluluk sahibi bir çaba söz konusu değildi; daha ziyade bir felakete dönüşmesi muhtemel bir şeyi gerçekleştirmek için birini kışkırtmak söz konusuydu. Bölge çapındaki bir patlamayı tetikleme potansiyeline sahipti - tıpkı az önce konuştuğumuz gibi. Dolayısıyla, "Rusya'nın başarısı"na dair farklı bir görüşüm var. Bence Ruslar - her ne kadar bundan kendilerine de bir fayda çıkarmış olsalar da- bize bilmeden bir lütufta bulundular. Ancak söz konusu fayda, bunun artık sıfır toplamı bir oyun olmadığını anlamalarıyla sınırlı.

Türkiye ve İran ise ilişkiler anlamında kalan varlıklarını korumak istiyorlar; ancak bunlar hegemon veya münhasır olmayacaklar. Bölgede bir nebze nüfus paylaşmamıza yardımcı olacaklar; ve bölgesel bir patlamanın kendileri üzerindeki olası etkilerinin belki benden bile daha fazla endişeliler.

Peki Ruslar olan biten karşısında daha fazla

one which can directly dictate its demands on other countries without encountering any effective opposition. We are in deed not in a hegemonic position in this sense. Since two centuries the objective of all great wars that have broken out in Europe was to attain global hegemony. Hitler and Stalin had probably experienced illusions in different degrees in line with that objective. I believe that we are no more in that period but the same states are probably much more strong and consequently influential even if they are not hegemonic. For that reason I do not talk about a turmoil that arises on the basis of a global equality or half-equality. The world has currently a quite stratified structure in terms of political influence.

Then is America at the highest point of that stratification?

Absolutely so and it shall continue to remain there for a period of time. Russian president Putin has loosen his stance about Syria and has obtained some successes in that regard.

Excuse me, at what point successful?

Western powers had thought that the opposition forces would hurry for overthrowing Assad and assumed that UN would support those efforts; however Russians had stopped that initiative with their veto. The problem here was of course that the western powers had expected us (Americans) to do this with our own capacity. An effort in equal proportions was out of the question at this point, what was done was rather provoking one party in order to realize something which was possible to turn into a disaster. This had the potential to trigger an explosion in the regional scale. - as we had just mentioned. Consequently I have a different view about the success of Russia. According to my view Russians have unwittingly made a favor for us although they have also obtained some benefits for themselves from this. However that favor is limited to their understanding that this is not a game with the sum of zero any more. Turkey and Iran on the other hand want to protect their existence in the sense of relationships; however those relations shall not be of hegemonic or exclusive character; They will help us to share the political influence in a moderate degree and maybe they are concerned, maybe more than me, about the potential effects of an explosion in

sorumluluk alacaklar mı?

Kesinlikle. Bunun iyi bir nokta olduğunu düşünüyorum ve burada Çin'in daha fazla müdahil olmasını da istiyorum.

Böyle bir şey olur mu sizce?

Bu; İran'ın durumunda gerçekleşmeye başlıyor. Daha aktif hale geliyorlar ve onları daha da aktif olarak görmek istiyorum. Orta Doğu'da olan biten hakkında daha fazla ilgili olmaları gerektiğini düşünüyorum. Elle tutulur şeyler konusunda ise, bize olduğundan daha çok onlara yönelik olarak doğrudan sonuçları olacağı benziyor. Çünkü yoğun bir şekilde Orta Doğu petrolüne bağımlılar. Kesinlikle.

İran'ın onurunu kurtaran ve nükleer silahların yaygınlaşmasını önlemenin gereklerini karşılayan bir anlaşmaya varılma şansını ne kadar görüyorsunuz?

Şansın ortada olduğunu düşünüyorum. Her zaman için hem İran hem de Washington veya bu girişimde yer alan diğer dost ülkelerden birinden ters bir tepkinin gelme riski var. Bu çerçevede, Amerika'nın ulusal siyasetinin Başkan'ın elini kolunu bağlamaması ve onun Dışişleri Bakanı'na hak ettiği desteği vermesini önlememesi sebebiyle belli bir düzeyde iyimserliğimi halen koruyorum. Samimi olmak gerekirse, bu, az çok bir Amerikan-İran müzakeresi. Eğer başarısız olursa, bu bir Amerikan-İran hesaplaşmasına dönüşecek.

Kongre, Başkan'ın yapmak istediği her şeyi engelleme halinde görünüyor. İş bu kadar basit mi?

Hayır, bu ne yazık ki yanlış. Bunu yapacaklar çünkü muhalefetin bir kısmı, irrasyonel noktalara varacak düzeyde bir Obama-karşıtlılıyla hareket ediyor. Muhalefetin bir kısmı, Amerika'dan başka diğer tüm ülkelerin dış politikalarına daha büyük bir sempatiyle yaklaşıyor. Bu, ne yazık ki acı verici bir hakikat ve Amerika'nın ciddi olarak müzakere etme yeteneğini örseliyor.

Rusların Orta Asya'yı kontrol etmeye dair imparatorluk nostalgisinden vazgeçtiklerini mi ima ediyorsunuz?

Sonuç itibarıyla bundan vazgeçmeyecekler. Onu kaybedecekler. (İngiliz Chathamhouse, Aralık 2013 - The World Today, Cilt 69, Sayı 11)

the region on themselves.

Then the question arises whether the Russians shall take over more responsibility against what is all happening?

Certainly. I think that this is a good point and I also want China to be more involved in this situation.

Do you think such a thing would be possible?

We already see the realization of this in the case of Iran. They become more active and I want to see them in a more active attitude. I think that they must be more interested in what is happening in the Middle-East. Any concrete results that may arise from the crisis would have direct consequences for China rather than for us because it is dependent on the middle-eastern oil. This is certainly so.

What is the likelihood of the chance of reaching an agreement, which rescues the honor of Iran and meets the requirements of spreading of the nuclear arms?

I think that this chance is just in the middle. There is always the risk of an adverse reaction to arise from either Iran, Washington or other friendly countries which are involved in this initiative. Within this framework I am still optimistic at a definite level since the national policy of America does not hog-ties the president and prevents him to give the minister of foreign affairs the support that he deserves. To be frank this is more or less a negotiation between America and Iran. If it is unsuccessful it will turn into a showdown between America and Iran.

The congress seems to intend to prevent everything what the President wants to do. Is the matter so simple?

No, this is unfortunately wrong. They will of course do this because some part of the opposition acts with an anti-Obama attitude which sometimes reaches an irrational extent. Some part of the opposition approach the foreign policies of all the countries other than USA with more sympathy. This is unfortunately a bitter reality and crumples the capacity of America to negotiate seriously.

Do you imply that the Russian has given up the imperial nostalgia of controlling the Middle East?

They shall not give it up in the final analysis. They shall loose it. (İngiliz Chathamhouse, December 2013 - The World Today, Volumet 69, No. 11)

Doğu Avrupa'da milyonlarca kişi çalışmak için yurtdışına giderken, çocuklarını ise kendi ülkelerinde bırakıyor. Sayıları giderek artan "Avrupalı öksüzler" birçok sorunla küçük yaşta baş etmek zorunda. Ebeveynlerini sadece ziyaretlerden ve Skype görüşmelerinden tanıyan bu çocuklar "Avrupalı öksüzler" şeklinde anılıyor. Anne-babalarından ayrı kalan bu çocuklar özlemin dışında, depresyondan cinsel istismara varan birçok sorunla daha çok küçük yaşta baş etmek zorunda kalıyor. Doğu Avrupa ülkelerinin AB ile yakınlaşma sürecinde bu çocukların da durumunun iyileşmesi bekleniyor.

Araştırmalara göre Moldova'da çocukların yarısından fazlası dönem dönem anne ya da babasız hayatlarına devam ediyor. Sivil toplum kuruluşlarının tahminlerine göre AB üyesi Romanya, Bulgaristan ve Polonya'da yaklaşık 500 bin çocuk bu durumda. Carita's'a göre bu sayı Ukrayna'da ise 9 milyon. Hikâyeler hep birbirine benziyor. İşsizlik oranının yüksek olduğu kırsal kesimde, insanlar ailelerini geçindirmek için göç ediyor. Hasta bakıcı, dadı, inşaat ya da tarım işçisi olarak yurtdışında, genel olarak AB üyesi devletlerde, çoğunlukla yasadışı olarak çalışıyorlar. Çocuklar ise geride ya akrabalarla ya da tek başlarına kalıyor.

Psikolog Ian Feldman aile modelinin çocuklar için önemini şöyle vurguluyor: "Moldova'daki çocukların yüzde 20'si ile 40'ı göçün izini taşıyor. Bu çok büyük bir oran ve aslında sosyal bir trajedi. Terk edilmiş bir çocuğun yaşadığı darbe bu. Anne-babasını yaşarken kaybeden bir çocuğun travması. Anne-babanın ölmesi gibi bir şey. Annen var, biliyorsun. Fakat onu 10 yıl boyunca görmemişsin. Bu anne, hayali bir kimse. Skyp'e bir görüntüden ibaret. Sarılıp, tutabileceğin bir kişi değil. Bu anne-babalarının sevgilerini gönderdikleri paketlerle ya da parayla gösterdikleri çocukların travması. Fakat ellerinden gelen bu."

Feldman bu çocukların yakınlığa ihtiyaç duyduğunu, bazı kişilerin bu durumu kullandıklarının altını çiziyor. Çocukların, fiziksel yakınlık sınırlarını ailelerinden öğrenemediklerini vurgulayan Feldman, Moldovalı bu kimsesiz çocukların yaklaşık yüzde 10'unun cinsel istismara uğradığını belirtiyor. Sosyologlara göre bu çocukların tıbbi bakıma, düzenli beslenmeye ihtiyacı var. Çoğu depresyonla savaşıırken, okulda problemler yaşıyor. Kısa bir süre önce Vilnius'ta AB ile ortaklık anlaşması imzalayan Moldova, AB ile serbest ticaret anlaşması imzalanmasını ve vizesiz dolaşım hakkı kazanılmasını umuyor. Ülkede bu sayede kimsesiz çocukların durumlarının iyileşeceği beklentisi hâkim. Komşu ülke Romanya'da ise AB üyeliğinin olumlu etkileri tartışmaya açık. Seyahat özgürlüğü ve iş piyasasına daha iyi erişim, özellikle İtalya ve İspanya'ya yeni bir göç dalgası başlattı. Bükreş'teki Soros Vakfı'ndan sosyolog ve göç uzmanı Victoria Nedelciuc ise AB üyeliğiyle Romanyalı 'öksüzlerin' durumunun iyileştiğine inanıyor. Nedelciuc, "Romanyalılar AB'de özgürce seyahat edebiliyor, çocuklarını daha sık ziyaret ediyor. Seyahat masrafları daha düşük olduğu için çocuklar da ebeveynlerini yurt dışında ziyaret edebiliyor. Bazı çocuklar yurt dışında anne-babalarıyla beraber yaşamaya başladı." diyor. Fakat Avrupa'nın bu çocukların refahı için aslında daha fazla çaba gösterebileceği eleştirisi de dile getiriliyor. Uzmanlar, aile birleşimi hakkındaki AB direktifinin, tüm AB üyesi ülkelerde aynı şekilde uygulanabileceğini dile getiriyor. Fakat yine de en büyük desteğin yurtdışında çalışan anne-babalara ülke içinde iş imkânı sağlamak olduğu konusunda herkes hemfikir.

"Anne-babasız memleket"

Olga, Sabrina ve Carolina 3 yıl boyunca yalnız yaşamış. Anneleri, bu dönemde İtalya'daki bir ailenin yanında yaşlı bakıcılığı yapmış. Fotoğrafçı Andrea Diefenbach, 'uzak mesafe ilişkisi' yaşayan Moldovalı ebeveynler ile çocuklarını "Anne-babasız Memleket" adlı fotoğraf kitabında toplamış. Fotoğrafçı Diefenbach, en büyük kardeş Olga'yı anlatırken "Anne rolünü üstlenmişti. Peynir yapıyor, ekmek pişiriyor, ihtiyaçları karşılayıp bir de üstüne küçük kız kardeşini okula götürüyordu." diyor. Çocukların kendi ayakları üzerinde durma mücadelesi Alman fotoğrafçısı derinden etkilemiş. Olga'nın küçük kız kardeşi Carolina annesiyle her telefon konuşmasında böyle söylüyor. Fotoğrafçı Diefenbach "Çocuklar görünüşte bu durumda başa çıkabiliyorlar." diyor ve ekliyor, "Ancak aileler parçalanmış durumda ve bunun ne demek olduğunu ancak 20 yıl sonra, büyüdülerinde anlayacaklar."

Anne-babası yurt dışında çalışan Catalina'nın bakımını büyükannesi üstlenmiş. Eski Sovyet ülkesinde ailelerin çoğu parçalanmış durumda. Dünya Bankası'nın verilerine göre, Moldova halkının yaklaşık dörtte biri yurt dışında çalışıyor. Çalışmak amacıyla başka ülkelere gidenlerin çoğu kaçak göçmen konumunda. Anne-babalar çocuklarına düzenli olarak paketler yolluyor. Paketlerin içinde İtalya'daki süpermarketten alınmış bazen patlamış mısır, bazen elma oluyor. Fotoğrafçı Diefenbach, "Pakettekiler Moldovadaki gibi taze ve lezzetli olmasa da bu, çoğunlukla ebeveynlerin ço-

AVRUPALI ÖKSÜZLERİN UMUDU AB

THE HOPE OF THE EUROPEAN ORPHANS: EU

218 milyon çocuk işçi olarak çeşitli biçimlerde sömürülürken, 1 milyon 800 bini fuhuş ve pornoya zorlanıyor. Evlerini terk etmiş çocukların çoğu mülteci olarak ya sokaklarda ya da barınaklarda yaşıyor, silahlı gruplarla ilişki kuruyor; sömürü ve insan kaçakçılığı ve çocuk işçilik gibi kötüye kullanılma durumuyla karşılaşiyor ya da AIDS gibi hastalıklara maruz kalıyor.

While 218 million children are exploited in different forms as workers 1 million 800 hundred of them are forced into prostitution and pornography. Most of the children who have left their homes are living either in the streets or shelters as emigrants, establish relations with armed groups and face adverse situations like exploitations and human smuggling and being misused as child labor force or suffers diseases like AIDS.

Martin Nejezchleba

While many people living in the eastern european countries go abroad as workers they leave their children in their homeland. The european orphans whose number is increasing every day are forced to cope with many problems in their early ages. These children who see their parents only during their visits or through Skype talks are called the european orphans. These children who are seperated from their mothers and fathers had to cope with many problems like missing their parents but also depression and sexual abuse etc. already during the early ages of their development. An amelioration of the situation of these children is also expected throughout the process of approach between the east european countries and EU.

According to the research studies that have been carried out about this subject more than half of the children in Moldova continue their lives without their mothers and fathers from time to time. According to the estimations of the non-governmental organizations 500 thousand children in EU members Romania, Bulgaria and Poland are in such a situation. According to Caritas that number is 9 million in Ukraine. Stories are always similar to one another everywhere. In the rural regions where the rate of unemployment is high, people emigrate to abroad in order to maintain their families. They work as nurses, nannies, construction or agricultural workers abroad, generally in EU member countries and generally in an illegal way. And the children stay either with relatives or alone back at homeland. Psychologist Ian Feldmann emphasizes the importance of the family model for children as follows: "In Modova 20 to 40 percent of the children bears the traces of emigration. These are very high percents and in deed reflect a social tragedy. This is a blow suffered by an abandoned child. It is the trauma of a child who has lost his mother and father while they are still alive. It is something as if the mother-father have died. You know that you have a mother but has not seen her for 10 years. This mother is an imaginative individual. It is only an image in Skype. It is not a person that you can embrace and hold concretely. This is the traumatic experience of children to whom their mothers and fathers show their love by the packages and money that they send. But that is what they can all do." Feldman underlines that these children need intimacy and that some people misuse this situation. Feldman who

cuklarına sevgisini göstermesinin tek yolu." diyor.

İtalya'da altı ayrı temizlik işinde çalışan Ludmilla, yedi yıl boyunca oğlu Slawek'ten ayrı yaşamış. Çünkü yurt dışında kaçak olarak bulunuyormuş. Birçok ebeveyn sınırdaki göstermek üzere yasal evrakları olmadığı için çocuklarını almak üzere ülkesine gidemiyor. Bugün oturma izni olan Ludmilla, uzun bir ayrılıktan sonra oğlunu yanına alabilmiş. Aljona ve Vanja para kazanıp çocuklarına bakabilmek için İtalya'da bir kavun tarlasında çalışıyorlar. Hergün çocuklarını arıyorlar. Yağmur yağdığında çalışamıyorlar ve zaten düşük olan günlük yevmiyelerini de kazanamıyorlar.

Empatiye davet

Adrea Diefenbach "Batı Avrupa'da yaşayanların fotoğraflarım sayesinde yurt dışından gelme temizlikçisinin de çocukları olabileceğini bir kez olsun düşünmelerini dilerim. Anne-baba sevgisi herkeste vardır" diye konuşuyor. Memleketinde bıraktığı çocuğunun resmi başucunda duruyor. Geçim sıkıntısı anne-babaları yurt dışında çalışmaya zorluyor. Andrea Diefenbach, "Çocuklarına okullar açıldığında bir kalem bile alıp alamayacaklarını bilemiyorlardı." diyor. Aylık kazancın 200 eurodan az olduğu Moldova, Avrupa'nın en fakir ülkeleri arasında sayılıyor. Fotoğrafçı "Bірçok insan yurt dışında çalışan akrabalarının yaşadığı zor koşullara şaşırdı. Yollanan paketler onların varlığını olduğunu düşündürüyordu." diyor.

Gelişmekte olan ülkelerin çoğunda milyonlarca çocuk, şiddet, cinsel taciz, hastalık, aşırı yoksulluk, açlık, ihmal ve tehlike dolu yorucu işlerin sıkıntısını çekmeye devam ediyor. Küresel ekonomik kriz, daha fazla sayıda çocuğu zayıf duruma düşürüyor ve onlara yardım için gerekli kaynakların varlığını kısıtlıyor. Dünya çapında 428 milyon kız çocuk işçi yoksulluk içinde yaşıyor. 150 milyon kız çocuğu cinsel tacizle karşılaşmış bulunuyor. 163 milyon çocuk anne babalarından ya birini ya da ikisine de kaybetmiş. 2 milyon çocuk ruhsal tedavi altında. 218 milyon çocuk işçi olarak çeşitli biçimlerde sömürülürken, 1 milyon 800 bini fuhuş ve pornoya zorlanıyor. (duelle.de)

emphasizes that these children can not learn the limits of physical proximity from their families states that 10 % of these orphan Modovian children incur sexual abuse. According to the sociologists these children need medical care and regular nutrition. Most of them fight depression and have problems at the school. Moldova which has signed a partnership agreement with EU in Vilnius hopes to sign a free trade agreement with EU and gain the right to move freely without visa. The country is predominated by the expectation that the situation of the orphan children would be ameliorated in this way. On the other hand, the positive effects of the membership to EU on the neighbor country is open to discussion. Freedom of travel and better access to the business market has started a new wave of emigration especially in Italy and Spain. On the other hand sociologist and emigration expert Victoria Nedelciuc from Soros Foundation in Bucharest believes that the situation of the orphans in Romania have become better as a result of the membership of Romania in EU. Nedelciuc says the following in this regard : Romanians may travel freely in EU and visit their children more frequently. Children may visit their parents abroad as travel expenses are lower than before. Some children have begun living together with their mothers-parents abroad". In deed a criticism is put forward that Europe could have shown more efforts for ensuring the welfare of those children. Experts state that the EU directive about the unity of family may be implemented in all EU member countries in the same way. But everybody agrees that the biggest support would be to create jobs for the parents, who work abroad, in their homeland. Olga, Sabrina and Carolina have lived alone for a period of three years. Their mothers have worked as a caretaker of old members of a family in Italy during that period. The photographer Andrea Diefenbach have brought together the Moldovian parents and their children, who live a relationship with a remote distance in its photography book named "country without mother and father". While telling about the oldest sister Olga, the photographer Diefenbach said the following : "She had taken over the role of the mother. She prepares cheese, cooks bread, meets the various need of her sisters and takes his small sister to the school." The struggle of the children to stand on their own feet has deeply influenced the german photographer. Olga's younger sister Caroline says this every time that she talks with her mother by phone. The photographer Diefenbach says "The children can cope with this situation in appearance" and adds the following : "However the families have been disintegrated and they will understand what this means only after 20 years when they have grown up."

Cataline whose mother and father is cared for by his Grand mother. Many of the families in this former soviet country have been fragmented. According to the data of the world bank approximately one fourth of the Modovian population Works abroad. Majority of those who have went to other countries to find a job are in the status of illegal emigrants. Mothers and fathers regularly send packages to their children. There are sometimes popcorn, sometimes apples bought from the supermarkets in Italy in these packages. The photographer Diefenbach says that although the products in these packages are not as fresh and delicious as those in Moldovia, this is the only way for the parents to show their love for their children." Ludmilla who have worked in six different jobs as a cleaning lady had to live seperately from her son Slawek for a period of seven years because she was abroad as an illegal worker. Many parents can not go to their homeland to take their children because they do not have legal documents to submit to the authorities in the border. Ludmilla who has a residence permit today could brought her son to Italy after a long period of sepeation. Aljona and Vanja work in a water melon field in order to earn Money and look after their children. They call their children by phone everyday. They can't work when it rains and in that case they can't even earn their daily wage of which amount is already low.

Invitation to empathy

Adrea Diefenbach says "I wish that the people living in the western Europe think even for once that their cleaning lady who has come from abroad may also have a child by looking at the photos that I have taken. Everybody has the love of a mother and father." The Picture of her child whom she had left home stands just by her bedside. Financial difficulty forces mothers and fathers to work abroad. "They couldn't know if they could buy a pen for their children when the schools were opened". Moldova where the average monthly income is less than 200 Euro is one of the poorest countries of Europe. The photographer says: "Many people were amazed at learning about the difficult conditions in which their relatives working abroad were living in. The packages that they had sent had made people believe that they were well-to-do" says the photographer. Millions of children continue to suffer violence, sexual harassment, diseases, extreme poverty, hunger, neglect and drudgery full of dangers. The global economic crisis weakens the situation of even higher numbers of children and restricts the existence of the resources which are required to help them. 428 children all over the world live under conditions of extreme poverty. 150 million girls have incurred sexual harassment. 163 children have lost one or both of their mothers and fathers. 2 million children undergo psychological treatment. 218 million children are exploited under different forms as labor force while 1 million 800 thousand of them are forced into prostitutions and pornography (duelle.de).

TÜRKİYE-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİ MASAYA YATIRILDI

İstanbul Aydın Üniversitesi Ulusal Güvenlik ve Strateji Araştırmaları Merkezi (USAM) tarafından düzenlenen “Türkiye-Avrupa Birliği İlişkileri” konulu panel Florya Kampüsü’nde gerçekleşti. USAM Müdürü Doç. Dr. Sait Yılmaz’ın moderatörlüğünü yaptığı panelin konuşmacıları Türk-Alman Vakfı (TAVAK) Başkanı Faruk Şen, Avrupa Birliği (AB) Uzmanı Dr. Can Baydarol ve İstanbul Aydın Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Ramazan Kurtoglu’ydü. Öğrencilerin yoğun ilgi gösterdiği panelde ilk konuşmayı yapan Yrd. Doç. Dr. Ramazan Kurtoglu, “Türkiye’nin AB’ye giriş sürecinde Avrupalıların samimiyeti sorgulanmalıdır. Avrupalıların söyledikleri ile uygulamaları farklıdır. Uluslararası anlaşmalara rağmen, Kıbrıs Rum Kesimi’nin birliğe alınması büyük bir hatadır. Gümrük Birliği’nde Türkiye’nin aleyhine 400 milyar dolarlık bir gelişme var. Bugünkü Avrupa Birliği’ne üyelik süreci teslimiyetçi bir anlayışla yürümektedir, Türkiye’nin çıkarlarına da uygun bir model üzerinden yürümelidir.” dedi. Dr. Can Baydarol ise Türkiye’de 17 Aralık 2013 ile başlayan süreçte Türkiye’den Avrupa Birliği’nin üyelik görüşmelerini tamamen askıya alma riskinin belirlediğini, bunun ise Türkiye’ye gelen yabancı paranın çıkmasına neden olabileceğini söyledi. Baydarol, Türkiye’de halen sanayi üretiminin %40’ının, bankaların %60’ının, sermaye piyasasının %85’inin yabancıların kontrolünde olduğunu söyledi. Panelin bir diğer konuşmacısı Faruk Şen ise AB’deki çöküşün önce Romanya ve Bulgaristan ile başladığını, bunu Macaristan, Yunanistan, Portekiz, İrlanda ve İtalya’nın izlediğini, 2014’de ise Slovenya ve Belçika’da çöküş beklendiğini açıkladı. Şen ayrıca Çek Cumhuriyeti ve Güney Kıbrıs Rum Kesimi’nin de çok riskli olduğunu, 720 nüfuslu Rum Kesimi ekonomisinin 22 milyar Euro bulamazsa çökeceğini açıkladı. Şen’e göre, Yunanistan’daki krizde 168 milyar Euro ülkeden kaçtı ve yönetim 340 milyar Euro yük altına girerken, 108 milyar Euro yardım aldı. Faruk Şen “Gümrük Birliği ile satmışımızdan 230 milyar Euro fazla aldık. 2013 yılında Türkiye’de AB üyeliğini destekleyenler %18’e düştü. AB Üyeliğinin bugün için geçerli tek avantajı Türkiye’nin AB Parlamentosu ve Konsey’inde oy hakkı ile beş büyük arasına girecek olmasıdır. AB ile son yapılan vize anlaşması aslında Türkiye’ye göçmenleri geri alma anlaşmasıdır. Türkiye’de halen 1.900.000 kaçak insan yaşamaktadır ve 650.000 Suriyeli buna dahil değildir. Avrupa’dan dönecek olanlar ile birlikte bu miktar çok artacaktır.” dedi.

The panel on “Relations between Turkey and European Union” organized by Istanbul Aydın University National Security and Strategy Researches Center (USAM) was implemented at Florya campus. Speakers of the panel moderated by Head of USAM Associate Professor Sait Yılmaz were President of Turkish-German Foundation (TAVAK) Faruk Şen, European Union (EU) Specialist Dr. Can Baydarol and academic member of Istanbul Aydın University Assistant Professor Dr. Ramazan Kurtoglu. During the panel which attracted intense interest of students, Assistant Professor Dr. Ramazan Kurtoglu making the first speech said “Europeans’ sincerity during Turkey’s process to enter in EU should be questioned. Thing spoken by Europeans and their treatment are different from each other. In spite of international agreements, it is a huge mistake to admit European Union membership of the Southern Greek Region of Cyprus. There is a development of 400 billion dollars in the Customs Union. Today, European Union membership process has been conducted with a submissive understanding and it should be conducted based on a model suitable to Turkey’s interests”. Dr. Can Baydarol said that there is a risk which appears in Turkey about complete suspension of European Union membership negotiations during the process which started on 17 December 2013 and that condition may cause outflow of foreign cash which was available in Turkey. Baydarol stated that 40% of industrial production and 60% of banks and 85% of capital market in Turkey is still under the control of foreigners. Another speaker of the panel Faruk Şen indicated that the collapse in EU started in Romania and Bulgaria and then, followed by Hungary, Greece, Portugal, Ireland and Italy and another collapse has been expected in Slovenia and Belgium in year 2014. Furthermore, Şen stated that Czech Republic and Southern Greek Region of Cyprus are also at high risk and economy of Southern Greek Region of Cyprus having a population of 720 people will collapse as well if they don’t reach 22 billion Euros. According to Şen, during the crisis in Greece, 168 billion Euros run away from the country and 340 billion Euros fall on the government and the government had to get a help amounting to 108 billion Euros. Faruk Şen said “We received 230 billion Euros more from what we sold to the Customs Union. In year 2013, number of those supporting EU membership in Turkey decreased to 18%. The only advantage of EU membership is that Turkey would take its part among the big five with voting right in EU Parliament and Council. The latest visa agreement concluded with EU is actually an agreement to get back immigrants to Turkey. 1.900.000 fugitives still live in Turkey and 650.000 Syrians are not included to it. This figure will increase very much together with those who will return from Europe”.

UTEM VE İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ ARASINDA İŞ BİRLİĞİ PROTOKOLÜ İMZALANDI

COOPERATION PROTOCOL WAS SIGNED BETWEEN UTEM AND ISTANBUL AYDIN UNIVERSITY

Malezya’nın önde gelen devlet teknik üniversitelerinden UTEM ve İstanbul Aydın Üniversitesi arasında iş birliği protokolü imzalandı. UTEM Üniversitesi Başkanı Prof. Datuk Dr. Ahmad Yusoff bin Hassan ve delegasyonu 21.02.2014 tarihinde İstanbul Aydın Üniversitesi’ni ziyaret etti. Bu ziyaretlerinde İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yadiğar İzmirli ve UTEM Üniversitesi Başkanı Prof. Datuk Dr. Ahmad Yusoff Bin Hassan iş birliği anlaşmasını imza attılar.

Teknik ve Mühendislik Bölümleriyle Malezya’nın en önemli üniversitelerinden biri olan UTEM İstanbul Aydın Üniversitesi Florya yerleşkesinde yer alan Techno Center, İnşaat Fakültesi Laboratuvarları ile özellikle ilgilenen heyet, alanında uzman olan Mühendislik Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Osman Nuri Uçan ve Mühendislik Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Güner Özay’ın da katılımlarıyla gerçekleşen toplantılarda üniversiteyi ve laboratuvarlar teknolojisini oldukça güçlü bulduklarını belirttiler.

İmzalanan anlaşma ile birlikte değişim öğrencisi olarak UTEM üniversitesi öğrencilerinin Türkiye’ye ve İstanbul Aydın Üniversitesi’ne ilgi göstereceğinden emin olduğunu belirten UTEM üniversitesi Başkanı İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencilerini de üniversitelelerinde ağırlamaktan memnuniyet duyacaklarını belirtti.

As one of the Malaysia’s leading State Technical Universities, UTeM And Istanbul Aydın University signed a cooperation protocol. UTeM University President Prof. Dr. Datuk Dr. Ahmad Yusoff Bin Hassan and the committee visited Istanbul Aydın University on 21.02.2014. During their visit, Istanbul Aydın University Rector Prof. Dr. Yadiğar İzmirli and UTeM University President Prof. Dr. Datuk Dr. Ahmad Yusoff Bin Hassan signed a cooperation agreement. UTeM is one of the most important universities of Malaysia with its technical and engineering departments. After having a meeting with the Dean of Engineering Faculty Prof. Dr. Osman Nuri Uçan and Vice Dean of Engineering Faculty Prof. Dr. Güner Özay, they visited the Techno Center and Civil Engineering Laboratories of Istanbul Aydın University During their visit the esteemed committee of UTEM was highly impressed with IAU’s well-equipped laboratories and the facilities and the committee expressed that technical labs and Techno Center are one of the best they have seen so far. UTeM University President expressed that along with the agreement signed, the exchange students of UTeM University will learn more about Turkey and Istanbul Aydın University. He also mentioned that he would be pleased to welcome the Istanbul Aydın University’s students to their university.

ALMANYA FREIBURG ÜNİVERSİTESİNE EĞİTİM DESTEĞİ

Almanya’da eğitim öğretim faaliyetlerini sürdüren Freiburg Üniversitesi öğrencileri ve öğretim üyeleri İstanbul Aydın Üniversitesi’ni ziyaret ederek bir dizi etkinliğe katıldı. İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesi’ne ziyarette bulunan Freiburg Üniversitesi İslami Bilimler ve Oryantalizm öğrencileri ve öğretim üyeleri, farklı alanlarda hazırlanan bir dizi eğitim seminerine katıldı. İstanbul Aydın Üniversitesi öğretim üyeleri tarafından hazırlanan Turkey Since 2000’s ve Multiculturalism: A Key to Peace sunumlarına katılan öğrenciler daha sonra İktisadi İdari Bilimler ve Eğitim Fakültesi öğrencileriyle oturumlarda bir araya gelerek fikir paylaşımında bulundular. Değişim ve yurtdışı eğitim programlarında yaşadıkları tecrübeleri paylaşan öğrenciler, Türkiye hakkında merak ettiklerini sorarak eğitim alabilecekleri alanlar konusunda fikir sahibi oldular. Alman öğrenciler, İstanbul Aydın Üniversitesi Florya Yerleşkesi’nde bulunan Teknoloji Merkezi’ni, sağlık laboratuvarlarını, moda tekstil stüdyolarını gezerek workshoplara katıldılar. Freiburg Üniversitesi ile eğitim iş birliği ve Mevlana Eğitim Programı için görüşmeler gerçekleştirildi.

EDUCATIONAL SUPPORT TO GERMAN FREIBURG UNIVERSITY

Students and academic members of Freiburg University which continues to have its academic activities in Germany visited Istanbul Aydın University and participated in a range of events. Students and academic members of Freiburg University Islamic Sciences and Orientalism visiting Istanbul Aydın University Florya campus attended a range of educational seminars prepared in various fields. Students attending Turkey Since 2000’s and Multiculturalism: A Key to Peace presentations prepared by academic members of Istanbul Aydın University came together later in sessions made with students of Faculty of Economics and Administrative Sciences and Education and shared their opinions. Students sharing their experiences they encountered during exchange and education programs at abroad asked what they are curious about Turkey and had opinion on fields they can receive education. German students visited Technology Center, Health Laboratory, Fashion and Textile studios located at Florya campus of Istanbul Aydın University and attended workshops. Educational cooperation with Freiburg University and discussions for Mevlana Education Program were carried out.

Anadolu Eğitim ve Kültür Vaki'nin (AKEV) düzenlediği "Kırsal Kesimde Yaşayan Gençlerin Toplumsal Yaşama Katılımlarının Artırılması Zirvesi" basın toplantısı, 24 Ocak 2014 'de Ramada Plaza'da gerçekleştirildi.

Istanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı ve Anadolu Eğitim ve Kültür Vakfı (AKEV) Mütevelli Heyeti Kurucu Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Mustafa Aydın ve Ziraat Bankası Yönetim Kurulu Başkanı Muharrem Karslı'nın katılımıyla gerçekleştirilen basın toplantısında Türkiye'nin farklı şehirlerinden toplam 60 genç, alanında uzman konuşmacılar, sivil toplum temsilcileri ve siyasi temsilcilerle bir araya geldi. Basın toplantısında konuşan İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Dr. Mustafa Aydın, tecrübe paylaşımlarının ve bilgi alışverişlerinin önemini belirterek, "Aramızda değişik kesimlerden gelen, birbirini tanımayan birçok arkadaşımız var. Burada aslı olan inovatif, yaratıcı düşüncedir; birbirimizden istifade edebileceğimizi, aklımızı ortak havuza akıtırıp nasıl bir ortak ürün meydana getirebileceğimizi yakalayabilmektir. Bu tür platformlar, tecrübe paylaşımları ve bilgi alışverişleri hiçbir ansiklopedinin, hiçbir sosyal ortamın insana sağlayamayacağı kazanımları bize sağlar." dedi.

Sözlerini, farkındalığın önemini de vurgulayarak sürdüren Dr. Aydın, "21. yüzyıl farkındalık yüzyılıdır. Koşacağınız kuldarda yaratacağınız farkındalık bu tür toplantılarda edineceğiniz kazanımlarla sağlanır. Sizler yarattığınızı fark kadar varsınız. Eğer fark yaratmak istiyorsanız, bulunmuş olduğunuz her ortama, bulunduğunuz her mekana, iletişim içerisinde olduğunuz her insana size nasıl farkındalık katacağı değerleriyle bakmalısınız. Bu tür toplantılar, bu tür geziler ise bunun için çok değerli etkinliklerdir. Siz kendi şehrinizden şimdi uzaktasınız. Bu uzaklığı bu açıdan değerlendirmeye çalışırsanız, 'Ben diğer insanlardan ne alabilirim?' arayışı içindeyseniz, demek ki, bu toplantı amacına ulaşmıştır. Onun için, bu tür projeleri çok önemsiyoruz. Biz yarın göçtüğümüzde bu ülkeyi sağlam, emin ellere bırakmak istiyoruz. Bu projeler de bu düşlerin hayat bulması ve yeşermesi için çok önemlidir." şeklinde konuştu.

Avrupa Birliği Ulusal Ajans Programları Uzmanı Oya Bumin ise bu projenin gençlere toplumsal hayata daha fazla entegre olmasına ve gençlere motivasyon sağlamasına katkı sağladığını belirterek, "Bu proje yeni projeler yapma konusunda motivasyon sağlar. Böylelikle yeni gençlik çalışanlarını programımıza dâhil etmiş oluruz. Bu projenin sonunda sizlerin önerileri sayesinde çok güzel şey-

KIRSAL KESİMDE YAŞAYAN GENÇLERİN TOPLUMSAL YAŞAMA KATILIMLARININ ARTIRILMASI ZİRVESİ

THE SUMMIT ON INCREASING PARTICIPATION OF THE YOUTH LIVING IN THE RURAL AREAS IN COMMUNAL LIVING

60 young people in total from various cities of Turkey, speakers specialized in their fields, representatives of non-governmental organizations and political representatives came together in the press conference carried out with participation of Istanbul Aydın University Chairman of Board of Directors and Anatolia Education and Culture Foundation (AKEV) Founder Chairman of Board of Directors Dr. Mustafa Aydın and Ziraat Bank Chairman of Board of Directors Muharrem Karslı. Istanbul Aydın University Chairman of Board of Directors Dr. Mustafa Aydın making a speech in the press conference mentioned importance of experience sharing and information exchange and said "There are many friends here among us coming from various regions and who don't know each other. The essential point here is the innovative and creative thought; to determine how we can benefit from each other and what kind of product we can generate by gathering our minds together in a joint pool. Such platforms,

ler elde edeceğimize inanıyoruz," şeklinde konuştu.

Ziraat Bankası Yönetim Kurulu Başkanı Muharrem Karslı, konuşmasında, Türkiye'nin kentsel ve kırsal kesimleri arasındaki farklara değinerek, "Kırsal kesimlerdeki okullar, üniversiteler ve kentsel kesimdeki okullar ve üniversiteler arasında farklar vardır. Bu farklar giderilmeli, eğitimde standardizasyon sağlanmalıdır. Bu standardizasyonun sağlanmasında bilgisayar, internet imkânları etkili olacaktır. Bundan başka kırsal kesimlerde büyüyen insanlar kentsel kesime geldiklerinde bazı adaptasyon sorunları da yaşamaktadırlar. Bu gençlere yardım edilmeli ve iş hayatına girerken fırsat eşitliği sağlanmalıdır." dedi. Kırsal kesimde yaşayan gençlerin katılımcılığına yönelik AB politikaları, uygulanan politikaların gençler üzerindeki etkileri ve Türkiye'de yürütülen politikalar hakkında bilgi paylaşımına katkıda bulunma amacıyla düzenlenen zirve, 28 Ocak tarihine kadar devam edecek.

Press conference of "The Summit on Increasing Participation of the Youth Living in the Rural Areas in Communal Living" organized by Anatolia Education And Culture Foundation (AKEV) was carried out on 24 January 2014 in Ramada Plaza.

experience sharing and information exchanges ensure acquisitions that no encyclopedia and social environment can provide us". Dr. Aydın continuing his words by emphasizing the importance of awareness stated "21st century is the century of awareness. Awareness you will create in the lane you will run may be ensured by acquisition you will obtain in such meetings. You exist as much as the difference you have created. If you wish to create a difference, you have to look at each environment and place you are present, each person you are in contact with in the point of view that how they will raise your awareness. Such meetings and such trips are very precious events for it. Now, you are far away from your city. If you strive to evaluate that distance from this point of view and if you are in search of the understanding 'what can I acquire from other people', that means this meeting achieved its goal. Therefore, we attach importance to such projects. When we will pass away in the future, we would like to leave this country to reliable hands. Such projects are very important to make these dreams real and to ensure they produce leaves".

European Union National Agency Programs Specialist Oya Bumin specified that this project makes contribution for the youth in order to be integrated more into communal living and to provide motivation and said "This project will provide motivation to implement new projects. Thus, we will include new young employees in our program. We believe that we will obtain very nice results at the end of this project thanks to your suggestions".

Ziraat Bank Chairman of Board of Directors Muharrem Karslı highlighting differences between Turkey's urban and rural areas during his speech, said "There are difference between schools, universities in rural and urban areas. These differences should be removed and standardization should be ensured in education. Computers, internet opportunities would be effective to ensure that standardization. On the other hand, people who grew in rural areas encounter some adaptation issues when they come to urban areas. We should help to these young people and equality of opportunity should be ensured while they enter in the business life". The summit organized in order to make contribution for information sharing on EU policies in relation with participation of youth living in rural areas, effects of these policies in force on the youth and policies carried out in Turkey will continue until 28 January.

LIBYA DEVLET OKULU ÖĞRENCİLERİNDEN ZİYARET

İstanbul Aydın Üniversitesi Uluslararası Öğrenci Koordinatörlüğü tarafından hazırlanan eğitim işbirliği çalışmasıyla Libya Devlet Okulu öğrencileri İstanbul'a geldi.

Ziyaretlerine Florya Kampüsü'nü gezerek başlayan Libya Devlet Okulu öğrencileri, Teknoloji Merkezini gezerek kendileri için farklı alanlarda hazırlanan workshoplara katıldılar. Mühendislik ve ekonomi alanlarında eğitim gören Libya Devlet Okulu öğrencileri, İstanbul Aydın Üniversitesinde bulunan sanat atölyelerini, laboratuvarları ve stüdyoları gezerek bilgi aldılar. Uluslararası öğrenci değişimleri, burs ve destek programları konusunda bilgilendirme seminerine katılan Libya öğrencileri daha sonra mini bir İstanbul turu ile ziyaretlerini sonlandırdı.

Libya State School students came to Istanbul under the education cooperation prepared by Istanbul Aydın University International Student Coordinatorship.

Libya State School students starting to their visit by touring Florya Campus visited the Technology Center and attended workshops prepared in various fields for them. Libyan students attending information seminar on International student exchange, scholarship and support programs ended their visit later by Istanbul sightseeing.

VISIT OF LIBYA STATE SCHOOL STUDENTS

